

گوانستان

شیخ موسلحه‌دین سه‌عدی شیرازی

گولستان

وه‌رگیرانی:

زه‌کی نه‌حمه‌د هه‌ناری

پیداچوونه‌وهی:

غه‌ریب پشه‌ده‌ری

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس

هه‌ولیر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

شیخ موسڵحه‌دین سه‌عدی شیرازی
گوڵستان
وه‌رگنیرانی: زه‌کی ئه‌حمهد هه‌ناری
پیداچوونه‌وه‌ی: غه‌ریب پشده‌ری
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٤٨
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رینه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ١٨٧ - ٢٠١٢
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: زیاد تاریق
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرهم
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. تریسکه ئه‌حمهد

ژپنک:
ژماره‌ی پیوانه‌یی ناوده‌وله‌تی کتیب
ISBN: 978-9966-487-15-7

ناساندن

سه‌عدی دانه‌ری په‌رتووک^۱

سه‌عدی ناوی "موشه‌ره‌ف کورپی شیخ موسلحه‌دین" ه؛ له شاری شیراز پایه‌ته‌ختی هه‌ریمی (فارس)ی ئه‌وکاته، له سالی (۵۸۹)ی کۆچیدا هاتووته دنیاوه؛ بۆیه هه‌ر به "شیرازی" بانگ کراوه.

هۆزی باوکی وه‌کو هۆزی دایکی له بنه‌ماله‌یه‌کی ئاینی و زانستی بووه. ناویراویش هه‌ر له‌سه‌ر ریچکه‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی رۆیش‌توووه و زانسته سه‌ره‌تاییه‌کانی له باوکی و ئه‌وانه‌ی وه‌ک باوکیه‌وه فیر بووه.

سه‌عدی، یادی ئه‌و تالی و سوپیری و هه‌ناسه‌ساردییانه‌ی هه‌تیوی، که هه‌ر له مندالییه‌وه چیشتبوووی هه‌رگیز لێی جیا نه‌ده‌بووه‌وه.

"موسلحه‌دین"ی باوکی که له‌لای (ئه‌تا به‌گ سه‌عدی کورپی زه‌نگی سلغری) فه‌رمانه‌ه‌وای فارسدا کاروباری بۆ هه‌لده‌سووراندا، مرد.

پاش مردنی "موسلحه‌دین" فه‌رمانه‌ه‌وا باالی باوکایه‌تی به‌سه‌ر (سه‌عدی)دا گرت و له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی بۆ په‌ره‌پێدان و دوایه‌پێنانی خۆیندنی، سه‌عدی نارده سوخته‌خانه‌ی "نیزامیه" له به‌غدايه.

دوای ته‌واوکردنی خۆیندن، "سه‌عدی" گه‌رایه‌وه "شیراز"ی؛ پاشان هینده‌ی پێ

۰۱. ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که ئه‌م ناساندنه‌ی لێ وه‌رگیراوه، ئه‌مانه‌ن:

أ- کۆواری (تراث الانسانية)- المجلد الثاني - ۱۰- سنة ۱۹۶۴. ب- المنجد.

ج- فه‌ره‌نگی نه‌و، دانه‌ر: حسن عمید.

d. The Gulistan _OR_ Rose GARDEN of SA' DI _ TRASLATED BY EDWARD REHATSEK

ه- الروضة او "گلستان سعدي الشيرازي": ترجمه د. محمد موسى هنداوي الى العربية.

و- ئینسیکلۆپیدی ئینگلیزی. ز- دائرة المعارف الاسلامية.

نەچوو بۆ گەشت و گەرائى (شيران) بەجى ھىشتەوھ.

لە سالى (٦٢٣)ى كۆچيدا لەبەر ئالۆزى و پەشتويى خۆى و تىكچوونى ھەرىمى فارس و مردنى فەرمانرەواى چاودىرى "سەعدى كورپى زەنگى" شيرانى بەجى ھىشت و ھاتە دەرى. - پى دەجى داىكىشى ھەر پىش ئەم چوونە دەرەوھى مردبى. - بۆ ماوھى ٣٠ سال دەستى بە گەشت و گەرائى كرد.

لەو ماوھىدا عىراق و حىجاز و شام و يەمەن و ئاسىياى بچووك و ئەفەرىقىياى باكورى بەلاى رۆژئاوادا و كىشورەرانى ترى وەك ھىند، ئىران، خوراسان و توركىستان و پشتى جەيھوون بەلاى رۆژئاواھى سەر لى دا؛ ژنى لە يەمەن و شامدا ھىناوھ، مندائىكى لە يەمەندا بووھ و مردووھ، نەزانراوھ ھىچ مندائى ترى ھەبووى، شار و ولتائىكى ئىسلامى نەماوھ نەيدىبى.

لەم گەشتەيدا "سەعدى" بەرگى دەرويشى و گەرىدەبىيى پۆشيوھ.

بە ئامۆژگار (واعظ) و شاعىر ناسرابوو، بەھۆى بلاوبوونەوھى ھۆنراوھكانى لە جىھانى ئىسلامدا - بەتايبەتى رۆژھەلات - بە ناوى (سەعدى) كە نازناوى - خامە PEN-NAME بوو، ناودار و ناسراو بوو. ئەم نازناوھشى سەبارەت بە چاكە و ئەمەكدارىيى خۆى بۆ فەرمانرەوا "سەعدى كورپى زەنگى" تا ببىتە يادگارىك بۆى، لە خۆى ناوھ.

لە سالى (٦٥٤)ى كۆچيدا گەرايەوھ شيران، كە كەوتە ناو سالانەوھ ھەر لە شىرازدا مايەوھ و كەوتە سەر پەپرەويى سۆفىگەرىتە "طريقة التصوف". ھەروا نزىكەى ٣٠ سالانى تەمەنى پر بەھا و بەنرخى خۆى بە ئاين و ئامۆژگارىكردن و شىعر دانانەوھ بەسەربرد. لەم ماوھىدا جارجارە نەبى كە بۆ حەج چوونەتە مەككە دەنا لە شىراز نەھاتوووتەوھ دەرى.

سەرەراى ئەمەش ١٢ سالانى تەمەنى و ژيانىشى لە نان و ئاودانى بە رىبواراندا تى پەراندووھ و يەك لە مرىدەكانى "شىخ عەبدولقادرى گەيلانى"ش، بووھ.

ئەم مرۆپە خوايىبە بەرزە بەھىزە، ئەم شاعىرە گيان سۆزە بەرپىزە ئەم ئامۆژگارىكارە زانايە دلئسۆزە، پاش ئەم ھەموو تالى و سەنگەسارى و رەنج و ئازار و دىلى و ھەناسەساردىبە كە بۆ بەرژەوھندى و باشە و چاكەى گشتىيى

ئادەمىزاد ژيانى خۇي تەرخان كوردبوو، لە سالى (۶۹۱)ى كۆچىدا بە دىكى پىر ئارام و ئاسوودە و ھىمىنەو ھىمانى پاكى بۆ بارەگاي بەرزى يەزدان - بۆ بەھەشتى بەرىن، پەروازى فەرموو، لە تەمەنى "۱۰۲" سالىدا لە شىراز كەوتە شىرىن خەوى ھەمىشە يىيەو.

لەناو باغەكەى خۇيدا كە خۇي داي مەزاندبوو، بە خاك سىپىردرا - خوى ھەرە بەرز و مەزن بىخاتە ژىر بالى دلسۆزى و بەزەيى خۇيەو، ئىنشاللا! ئىستاكى سەدى لە شىراز، ئارامگايەكى پىر درەخت و ئاودارى ھىيە و ھەر كەسىك كە بچىتە شىراز سەرىك لە ئارامگايەكەى ئەدا و سەرى گەورايەتى و پىزى بۆ نزم دەكات و دادەنەوئىنى.

بە تىكرابى: سەدى لە خۇبووردەى خۇنەويست ژيانى دوور و درىزى بەم جۆرە دابەش كراو:

أ- "۳۰" سال لە خوئندن.

ب- "۳۰" سال لە گەشت و گەران.

ج- "۳۰" سال لە پەيرەويى تەرىقەى سۆفىگەرەتى.

د- "۱۲" سالىشى لە نان و ئاو پىدانى پىواراندا تى پەپاند.

لە شاكارەكانى سەدى، پەرتووكى "گولستان" و "بۆستان" و گەلىك پەرتووكى تریەتى، كە ھەمووى لەژىر ناوى "كولليات" وەك دیوانىك كۆ كراونەتەو، ئەم پەرتووكانەش باشتىرىن و نایابترىن شۆینەوارى و پىژەيى فارسىيەتى كە بەجىتى ھىشتوو. بەتایبەتى پەرتووكى "گولستان" و "بۆستان"ى.

گولستان لە سالى (۶۵۶) كۆچىيەو تا سالى (۱۳۶۵) كۆچى كە ئەكاتە (۷۰۹) سال، لە ھەموو كىشورەى ئىسلامدا ئەخوئندرا.

ئەوھى ھۆنراوكانى "گولستان" و "بۆستان"ى لەبەر بوايە و لە جىي خۇيدا، لە گەفتوگۆياندا، بىخوئندبايەو بە تىگەيشتوو و خوئندەوار و ئايندار، ئەژمىردرا.

پەرتووكى گولستان و بۆستان بۆ سەر گەلىك زمانى زىندوو وەرگىرپىدراو. خاوەند مىژووى ژيان، ھەرەكو (دەولەت شا) ئەلى؛ لە ھەرە شاعىرە ناودارەكانى

فارسه و؛ يهك له سى پىغهمبهرهكانه.
"سهدى" له ههلبهست. فيردهوسى^۱ له چيرۆك و پىداهه لگوتن و، ئهنورى^۲ له
چامه.

وهرگير
كۆ: ۱۹۶۶/۱۲/۷

۰۱ فيردهوسى = ناوى "ئەبول قاسم"ه، گهرهترين هۆنهرهوانى ئىرانه له پىداهه لگوتندا و،
چيرۆكه زۆر ناودارهكهى، پهرتووكى "شانامه"ى كه (۶۰,۰۰۰) شىست ههزار خانهيه
(بهيت) به ۳۵ سال دايئاوه له سالى ۱۶ى كۆچيدا مردووه، له (طوس) كه شارى
خۆيهتى نىژراوه.

۰۲ ئهنورى يا ئيبوردى - ناوى "ئووهدهدين عهلى كورى ئيسحاق"ه يهك له هۆنهرهوانه
گهرهكانى ئىرانه؛ له سهردهمى سولتان "سنجهر"دا چامهكانى زۆر ناودار بوون، له
سالى ۷۵ى كۆچيدا مردووه.

وهرگير

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

" دیباچه "

دروود بۆ خوای به هیژ و گه ورهیه؛ که به ندایه تی هۆی نزیکی و نه وهیه و له سوپاسیا ئاسایش و خووشییه، ههر هه ناسیکی هه لی ئه کیشی درێژکه ره وهی ژینه، که ئه شیده هیه وه هه سانه وهی گیان و گه شهی خۆته. له به ره ئه وهی ههر هه ناسه یه کیش دوو خووشیی تێدایه بۆ ههر خووشییه کی سوپاسی ک پێویسته.

خانه

له دهست و ده می هی کی، کام که سی

دیت... بێنیت ته جی ره وای سوپاسی

فه رمایشی خوای گه وره: "اعملوا آل داود شکراً وقلیل من عبادي الشکور"
واته: "بئه ماله ی داود سوپاس بکه ن، له به نده کانی من سوپاسگوزار زۆر که من."

پارچه

به نده وا چاکه له کۆتایی خۆی

پۆرش بۆ ده رگای خودا وه ند بێنی

ده نا بۆ ئه وهی شایسته ی خوا بێ

هیچ که س ناتوانی به جیی به یینی

بارانی ره حمه تی بێ ئه ژمار هه موو که سیکی گرتووه ته وه، خوانی هه موو چه شنه نیعمه ته کانی بێ درێخ له هه موو جییه کدا راخراوه، په رده ی نامووسی به ندانی به تاوانی له سنوور به ده ری نه درپوه و بژێوی مووچه خۆرانی به سووچ و گوناھی ناشایسته نه برپوه.

پارچہ

ئەى بەخشندە تۆ، لە گەنجى پەنھان
گاورا و تەرسا رزقيان پى ئەدەى
دۆستەکانى خۆت چۆن ئەکەى بى بەش
کە تۆ دوزمنان وا چاوى ئەکەى

بە فەراشى باى وەشتى گوت: "رايهخى زومە پرەدين رايەخى و بە دايانى
هەورى بەهاريشى فەرموو: "کيژانى گياو گۆل لە بيشکەى زەويدا، پەرودەبکا".
درەختان بەرگى نەورۆزى و کەواى ئاوريشمىيان پۆشيوه و مندالانى لق بەهاتنى
وەرز و کژى بەهار کلاوى غونجەيان، لەسەرناوه. شيرەى ترى بەتوانايييه خۆى لە
هەنگوينى تىپەراندوو و ناوکى خورماش بەگوێرەى پيرۆزىيه گەرەبوونى، بوويته
دارخورمايهكى بلىند.

پارچە

هەور و با، مانگ، رۆژ... ئاسمان لەکارن
هەتاکو نانى پەيدا بکەيت و بەغەفلەت نەبخۆى
گشتى سەرگەشتە و ملکەچ فەرمانن...
رەواى هەق نىيە، ملکەچ نەبى بۆى

وا ئەگىرئەوه لە سەرورەى هەبووان و مايەى شانازى ئافەريدهکراوان و
خۆشهويستى جيهانيان و دەسته گۆلى بژاردەى ئادەمىيان و چەرخ و فەلەكى دوا
سوورى کات و زەمانان، ئەحمەدى هەلبژاردە "مەممەد موستەفا" دروودى خواى
لىبى.

١. گاورا... مەبەست، زەردەشتىيه.

٢. تەرسا... مەبەست، مەسيحيه.

خانه

تکاكار، ملكه چ، سپاردهى به بهخش
توند و تۆل، رووخۆش، قهشهنگ و خووش بهش

هۆنراو^۳

بهزى و بهزى، گهيشته پايه
به جوانييه كهى خو، تارى^۴ لادايه
گشت خو رهوشتي هه مووى، هه رباشن
بۆ خو و بۆ نهوى، بكه ن تكايه

هه كاتى به كيك له بهنده گونا هكاره كانى به شيوى رۆژگار، دهستى پارانه وه و
په شيمانى به ئومىدى وه لامدانه وهى به ره و قاپى يهزدانى گه وه بهرز بكات وه و
ئو ويش رووى نه داتى و وه لامى نه داته وه، دووباره هاناي بۆ بهر يته وه و هاوارى لى
بكات وه و هه مديس رووى تى نه كاته وه ئه و جا به ناوران وه و پارانه وه و لالانه وه وه
هاوارى تيبه ستي، يهزدانى پاك و بهرز، ئه فهرمووى: فريشته كانم! له بهنده كه م
شه رمه زار بوومه وه، ته نيا من نه بى كه سى ترى نييه، ئه وا لى خووش بووم، واته
وه رامى داوا كه يم دايه وه، تكايه كه يم گه يانده جى... كه له تكاي زۆر و ناوران وهى
به ندان شه رم ده مگرى و ته ريق ده بمه وه.

خانه

بنواره به خشش و نه رمى كردگار
گونه بهنده ده بكات و ئه و شه رمه زار

گو شه نشينانى كابهى جه لالى ددانيان به ته وا و نه په رستنى خوادا ناوه و
گو توويانه "ماعبدناك حق عبادتك" ستايش گو يانى زي وه رى جوانى به واقى و ره وه

۳. ئه م هۆنراوه عه ره بى بوو، بۆيه خستمانه ناو دوو كه وانه له مه به دوا، هه رچى له ناو دوو
كه وانه دا بوو، عه ره بى بووه.

۴. تاريكى

ئەلەين "ما عرفناك حق معرفتك" واتە.. ئەمانناسیوی وەك شایستەى ناسینیت.

پارچە

گەر كەسێك باسى ئەو لەمن پرسى
بۆ ناساندنى، سەرسام چ بكا دیار
عاشقان كوشتەى مەعشوو قانیانن
نە دەنگ لە كوشتە، دیت و نە هاوار

خوایەرسىتىكى خاوەن دل سەرى بەیەخەى خۆیدا بەردابووهوه و كەوتبووه دنیاى
خۆیەوه و لە دەریای گەران و دۆزینەوهى راستییەكاندا نقوم بووبوو، كە بیدار
بووهوه یەكێك لە ئاوالەكانى هەروا بەگالتهوه پى كوت: "لەم باغ و بیستانەى كە
تتیدا بووى چ دیارییەكى گەرەت بۆ هیناوینەوه؟" وەرامى دایەوه: "وام لە دلدا بوو
كە گەیشتمە دارى گۆل، دامەنى لى پرکەم و بەدیاری بۆ هاودەمانى بىنمەوه، بەلام
هەرکە گەیشتمە دارگۆل، بۆنى گۆل وای مەست کردم كە دامەنم لە دەست بەربوو."

خانە

گوتم با گولێك برىم لە باغى
هەرکە گولم دیت، مەست بووم لە بۆنى

پارچە

مەلى سپىدە! عیشق لە پەروانە فێربە
كە سووتا و گیانى دا و دەنگى لى نەهات
ئەوانەى لە پى عیشقا جاتبازن..
لە بى خەبەرەن، كەشكەك سەلوات

پارچه

ئەي بەرزتر له خەيال و ئەندازه و گومان و وههم
هەرچی دەربارەت گوترا بۆ لامه
مه جلیس تهواو بوو و ته مهن دوایی هات
ئەقلی هه موومان له باره ی تۆوه پوچ و کالفامه

له چاکه ی پادشای ئیسلامدا - خوا ولاتی به رقه رارکا یاد و بیره وه رییه،
جوانه کانی سه عدی که که وتوونه ته سه رزاری خه لکی، ناویانگی وتاره کانی که به
پانتایی زه ویدا بلو بووه ته وه و رویشتووه وشه دلکیشه کانی که وه رده گرن وه ک
قامیسی شه کر شیرینییه که ی دهخۆن و پارچه نووسرا وه کانی وه کو پارچه زیڕ
هه لده گرن له گه وه یی و ره وان بیژی خۆیه وه نییه، به لکو خاوه نی جیهان و قوتبی
زه مان و جینشینی سوله یمان و یاریده ری باوه رداران، شاهه نشای مه زن
"ئه تابه گی گه وه" سالاری هه ردوو جیهان "ئه بویه کر کوری سه عدی زهنگی"
سێبه ری خوا له سه ر زهوی خوی لی رازی بی به چاوی خۆشه ویستییه وه ئاوری
لی داوه ته وه و سه یری کردوو و په سندی فه رموو و خۆشی ویستوو، هه موو
که سێکی رهش و پرووتیش دلایان بۆ خۆشه ویستی ئه م رویشتوو که "الناس علی
دین ملوکهم" واته، خه لکی له سه ر ئاینی پاشایه کانی خۆیانن.

چوارینه

له و کاته وه که چاوت، له منی قه له نده ره
که رخم له ناویانگی هه تاوا، زۆرتر به دهره
گه رچی هه موو چه شنه عه بییکم، له ده وره وه له به ره
هه ر عه بییکی که شا په سندی بکا، هونه ره

پارچه

قوریکی بۆن خۆش، رۆژیک له گه رماو
له لای دلداریک، گه یشته ده ستم

لېم پرسى كه تۆ، مسكى.. عەبىرى؟
كهوا له بۆنى بۆنخۆشيت، مەستم
وهرامى داوه قـــــــورەى هېچ، بۆم
كاتىك له گەل گول، دانىشتم، خستم
كه مالى هاو دەم، كارى تى كردم
دەنا هەر ئەو قورەم، بى كەلك و پەستم

خوایا!! موسلمانان بەژيانى درېژى بەر خوردار كهى و تەمەن و پاداشى چاكه و
بەخشىنىشى دوو چەندان كهيت و پلهى مووچه خۆران و دۆستانى بەرز راگرى و
دوژمانىشى بفهوتىنى بۆ خاترى ئايەتى قورئانى خوایا!! ولات و مەملەكهتى له
مەترسىيان دوورخەيتەوهو به دوورى كهيت و مندالەكانى بپارىژى.

هۆنراوه

جيهان به وهوه خۆشه، هەر خۆش بى
خو پالپىشتى بى و ئالای پيرۆزى
براله كه دەرۆى، ئەوه.. رهگه كهى
له چاكهى تۆمه، دارى ناو كوۆزى

بەزدانى بەرز و پاك و بېباک، ئەم ولاتى شيرازە به پروهتى فهريماندارى
دادپەر وهروهو و به هيمهتى زانايانى كارايهوه تا رۆژى قيامهتى بى ترس و له
خۆشيدا بپارىژى.

پارچه

نازانى كه من له ولاتى غوربەت
بۆچ ژينى دنياىم، خسته درهنگى؟
له تەنگهى توركان، چوومه دەر كه ديم
جيهان ئالۆزبوو، هەر وهك مووى زهنگى

١. پەستم: كه مترم.

٢. تەنگهى توركان: دەر بهندى توركان

هممو ئادهمى زاد بوون و به لام
وهك گورگى خوينخور، به تيژى چهنكى
كه گه رامه وه، ولات هيمنه، ديم
پلنگان بهريان داوه، خووى پلهنكى
له ژور كه سيكن، فريشته ديمه
له دهر له شكرن، شيرانى جهنگى
به م جوړه دهورى، پيشين بوو كه ديم
جيهان پر ناشووب، په شيو بوو، تهنگى
وابوو سه رده مى، پاشاي دادپهروهر
"ته تابهگ به كر كور سه عدى زهنكى"

پارچه

هريتمى پارس له غهم و نازار، نيبه باكى
تا له ژير چاوه ديري تو داي، نهى سايهى خودا!!
ئيمرو له هممو رووي زهويدا، كهس نيبه بي
چهنى ئاستانه يي دهركهت، كه خه لك لپي بي رها
پاسى دلى بيماران له سهر توپه و سوپاسيش
له سهر ئيمه و لاي خوداي جيهان - ئافه رين سزا
خودايا!! خاكي پارس، له ناشووب بپاريزى
هه تاكو خاك خاكه و ئاويش هه ر ئاو، ما

هۆی دانانی په‌رتووکه‌که

شه‌ویک، بۆ رۆژانی رابوردوی خۆم بیر ده‌کرده‌وه و غه‌م له‌ ته‌مه‌نی به‌فیرۆچووی
خۆم نه‌خوارد، به‌ردی بناغه‌ی خانجکۆله‌ی دلم به‌ نه‌لماسی فرمیسکی چا و کون
نه‌کرد، نه‌وه‌له‌بسته‌نه‌ی مناسبی حالی خۆم نه‌وتن:

دوو تاکی

هه‌رده‌م له‌ ته‌مه‌ن، پشوویکمان نه‌روا
وه‌ک ورد نه‌بمه‌وه، هه‌نده‌مان نه‌ما
نه‌ی نه‌وه‌ی په‌نجات رۆیی و هه‌ر نووستی
گه‌ر به‌و پینچ رۆژه، پێ راگه‌ی؛ هه‌ستی!!
شه‌رمه‌زار نه‌مه، که رۆیی بێ کار
که ته‌پلی رۆیین لیدرا، نه‌یبی بار
خه‌وی شیرینی، سبه‌ینه‌ی رۆیین
به‌ ری راناگا، پیاده‌ی خه‌وشیرین
هه‌رکه‌س هات خانووی، نوێی کرد بنیات
رۆیشت، یه‌کی تر بۆ ناو خانوو هات
هه‌روا نه‌م خانووه‌ی، به‌سه‌ر نه‌برد که‌س
نه‌وه‌ی مایه‌وه، بۆ خۆشی و هه‌وه‌س
مه‌به‌ به‌ دۆستی یاری بێ بریار
قه‌ت به‌ دۆست ناشی، به‌دی سته‌مکار
مایه‌ی ژینی پیاو، ره‌نگه‌ به‌ راستی
تا له‌ سه‌ر خۆیه، به‌ ته‌ندروستی

گەر بېستىرى، كە نەكرىتەۋە
دلّ لە ژين بەردە، بەخۆشيتەۋە
يان بكرىتەۋە، ھىچ شت نەببەستى
بلىّ لە ژينى، با بشسوا دەستى
چوار خوى دژ بەيەك، سەركىش ناھەموار
چەند رۆژ بە خۆشى، ئەژين لە يەكبار
گەر سەر بکەوئى، يەككەك لەم چوارە^۱
گيان دەرئەچى، لە لەش ناچارە
بېگومان يەككەك، دانابى پر ژير
نە دلّ ئەخاتە سەر دنيا، نە بىر
چاك و خراب ئەبى، ھەر بمرى كاكە
خەنى لەو كەسەي، بردى گۆي چاكە
چاكەي خۆت پيش خۆت، بۆ گۆر بنىرە
دواي خۆت كەس چاكەت، ناھىنتە ئىرە
تەمەن وەك بەفرە، ھەتاوى ھاوين
دەيتوئىتەۋە و كۆتايى دى ژين
دەستكورتى نەدار، كە ئەچپە بازار!^۲
ترسم لەوھيە، پرنەكەي دەسمار^۲
ئەۋەي دەستچىنى، خۆي نەخوا كامرۆ
كاتى دروئەنە، مەگەر گول كا، كو

۱. ئەم چوار شتانە: خاك و ئاو و ھەوا و ئاگرە.

۲. دەسمار: دەسمال - غەرىب - .

پهندهكهي سهعدى، ببويه و له بهر كه

ئوه ريگايه و مهرد به گوزهر كه

پاش وردبوونهوم لهم بارهيهوه وام بهباش و بهرزهوند زانى بهتهنيا له
گوشهيهك دانيشم و له هاودهم و ئاوال و دوستانم بيسيمهوه و دهفتهر له وتهى
پهت و بلاو و بى جى پاك كه مهوه و ليژه به دواوه وتهى لهوچر نه ليم.

خانه

زمان بهسته، له كونجيكى دانيشم لال و كهري

لهو كهسه چاكتره، كه زمانى له دست نه چيته در

تا يه كيك له هاونشينه كانى نيو كه زاوه ديوه خانيم، ليم وهژور كهوت و وهك
جاران كهوته گه نهغه و دمه تهقى و قسهى خوئش، من وه لاميم هه رنه دايه وه. سه رم
له سه ر نه ژنوى خوا په رستيبه هه لنه گرت. به دلتيكى شكاهوه سه يريكي كرد و گوتى:

پارچه

كاتى ده توانى، پر به دم بدويى

بدويى براله به لوتف و خوئشى

سبه ينى نه جهل، كه په يكي هه نارد

ناچارى زمان، بستى دهر كيشى

يه كى له ئاواله كانم پيى گوت: سه عدى بريارى گوشه گيرى و بيدهنكى داوه و
ديه ويى و نار هزوويه تى، نه وهنده ماوهى ژيانى ئاوا به خاموشى و كزى و بيدهنكى
به سه ر به ري.

جا توئش، گه ر نه ته ويى و له تواناندايه، نهو ريگايه ي نهو بگره و پيدا رابيره و
په يره وي نهو بكه.

وه لامى دايه وهو گوتى: سويند به وهى دنياى داناوه و به قورئانى پيروژ دم
ناكه مه وه و ههنگاويك نانيم، چونكه نازاردانى دلى دوستان گيلى و نه زانى و
كه وه دنبيه و كه فارتهى سويندش سانايه.

بیرورای ھۆشمەندان پێچەوانەى پێى راست و شکانى پەیمانى ئاقلمەندانە؛
شمشیری عەلى لە کالان و زمان لە زارى سەعدیدا راوەستى.

پارچە

زمان لە زارى ھۆشيارا، چييه؟
کلیلى گەنجى، خاوەن ھونەرە

لەو دیو دەرگاوە، چووزانى کەسێک...
گەوھەر فرۆشە یا شووشەگەر^۱

پارچە

گەرچى بێدەنگى لە پێش دانایان، مانای ئەدەبە
کاتى پێویستى دەبى بۆ گوتن، گورج تێکۆشى
عەقل لە دوو شت توورەیه، ھەر دووش...
بێدەنگى، کاتى گوتن و گوتنیش، کاتى خامۆشى

بەکورتييهکەى نەمتوانى خۆم راگرم و زمان لە دواندنيا بگێرمەو و بە پیاوھتیم
نەزانى خۆم مات کەم و روو لە گفتوگۆى وەرگێرم، چونکە یارى ھاوبير و
دۆستێکى راست بوو.

خانە

کە ويستت لەگەڵ کەسى بچەنگى بە توانا و بەھيژ
بەناچارى بۆى، وەرە مەيدانى، يا بکە گوريز

بەناچارى کەوتمەو و دواندى، بۆ رابواردن و گەشت و سەيرانى چووينەو و
دەرى، بەھار دەرو دەشتى کردبوو بەھەشت، سەرما دەقى شکابوو و کاتى
فەرمان و دەولەتمەدارى گول بوو.

۱. شووشە فرۆشە.

خانه

کراسی سه‌وز، له‌بەر دره‌ختان
وهک جلی جه‌ژنه، له‌بەر خو‌شبه‌ختان

پارچه

سه‌ری ئۆردیبه‌هه‌شت، مانگی جه‌لالی
بولبولی گۆینده، له‌به‌رزی لکان
له‌سه‌ر گۆلی سوور، خو‌ناوی سوورتاف
وهک ئاره‌ق له‌ رووی، شه‌رمی جوان

وا ریک کهوت، شه‌ویک له‌ نیو باغ و بیستان، له‌گه‌ل یه‌ک له‌ دۆستان نووستین،
جی‌گه‌یه‌کی خو‌ش و خو‌رپه‌م، دره‌خته‌کانی دل‌کیش و به‌ره‌م، وهک بلیی به‌ورده
مینا خاکه‌که‌ی داریژراوه، هه‌شوو تری به‌دار میویدا شو‌ر بووه‌ته‌وه.

پارچه

(باغی‌که ئاوی جو‌گای شیرینه
شابلای شیعری، مه‌لانی مه‌وزوون)
ئه‌و پر له‌لاله‌ی، رهن‌گاو په‌نگینه
ئه‌م پر له‌ میوه‌ی، باشی گوناگون
(با) له‌ ژیر سایه‌ی، دره‌خته‌کانی
رایخست رایه‌خی، رازاوه‌ی گول‌گون

به‌یانی که بی‌ری گه‌رانه‌وه له‌ ناخمدای تاوی سه‌ند، دیم دامه‌نی پر له‌ گول و
په‌یحان و سونبول و ده‌میران کردووه و ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ی شار ده‌کا.
پیم‌گوت: گولی گول‌زار هه‌روه‌ک ده‌زانی به‌قای بۆ نییه و نه‌ په‌یمانی گول‌ستانیش
وه‌فای بۆ هه‌یه.. دانایان گوتووینا: "هه‌رچی زۆر نه‌می‌نیت‌ه‌وه شایانی دل
په‌وه‌بوونی نییه".

گوتی: چار چییه؟. گوتم: "بۆ ته‌ماشای ته‌ماشاکاران و خو‌شکردنی دلان و

گه‌شانه‌وهی رووان، ئه‌توانم په‌رتووکه‌کی "گولستان" دانیم که نه‌بای پایز ده‌ستی به‌لق و پۆپ و گه‌لا و گوللی رابگا و نه‌سورانی گه‌ردوون بتوانی خوۆشی به‌هاری لی بکاته ماته‌می پایز.

دوو تاکی

سه‌به‌ته‌یه‌ک گول، چ که‌لکت ده‌گرئ
له‌ گولستان‌ی من، تو بیه‌ په‌رئ
گول هه‌موو مانی پینچ روژ و شه‌شه
ئه‌م گولستانه‌، هه‌میشه‌ گه‌شه

که ئه‌مه‌م گوت.. دامه‌ن و کوۆشه‌ گولکه‌ه‌ی به‌ردا و دامه‌نی گرتم و گوتی:
"پیاو که‌ گفتی دا به‌ جیی ئه‌هینئ". وا ریکه‌وت له‌و رۆژانه‌دا هیندیکم له‌ باسی خوۆشگوزهرانی و شتیوازی قسه‌ و گفتوگۆوه‌ نووسیبوو که ئه‌گه‌ر باش به‌کار به‌پنریت ره‌وانیژی و زمان پاراوی پی په‌ره‌ ده‌ستینئ.
هیشتا گولئ نیو گولزار که‌میکی مابوو، که په‌رتووکی گولستان ته‌واو بوو. ئه‌وکاته‌ش کوۆتایی دیت و ته‌واو ده‌بی که له‌ ده‌رگای باره‌گای جیه‌انه‌نا و، سایه‌ی په‌روه‌ردگار و لوتفی په‌رته‌وی کردگار، شای زه‌مان و گه‌نجینه‌ی ئه‌مان (په‌نا به‌هاوکاری ئاسمان دراو، زالیووی سه‌ر دوژمنان، بازووی ده‌وله‌ت تیکشکین، چرای پرشنگذاری میله‌ت، جوانه‌ پیاوی نیو پیاوان، شانازی ئیسلامان "سه‌عدی کوری ئه‌تابه‌گی مه‌زن، شاهه‌نشای گه‌وره‌، خاوه‌ن گه‌رده‌نی میله‌تان، گه‌وره‌ی پاشایانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مان، سوۆلتانی ته‌ر و وشکانی، میراتگری موۆکی سوله‌یمان، سه‌رکه‌وتوووی دنیاو دین "ئه‌بویه‌کری کوری سه‌عدی کوری زه‌نگی" یه‌زدان به‌خت و ئیقبالئ هه‌ردووکیان به‌رده‌وام و مه‌زنایه‌تیان دووچه‌ندان بکا و سه‌ره‌نجامیان به‌ هه‌موو چاکه‌یه‌ک بگه‌یه‌نئ له‌ پرووی لوتف و به‌نازی خوۆشه‌ویستی پاشایه‌تییه‌وه‌ ته‌ماشای بکات و سه‌ری پیدا به‌رموویت.

پارچه

گهر ئاورپک له شا، جوانی کردبایه
ئهبوووه توحفه‌ی چین، نه‌قشی ئه‌رژهنگی^۱
ئوم‌ی‌دم وایه، بی‌زاری نه‌دا
گولستانیکه، نه‌ک جیی دلت‌هنگی
باخوسوس کرا، دیباچه‌ی بیروژ
به‌ناوی "سه‌عدی بو به‌کری زهنگی"
له‌گه‌وره‌یی خوو و ره‌وشتی فه‌رمان‌ره‌وای دادپه‌روه‌ر
فه‌رمان‌ره‌وا "فه‌خره‌ددین" خوا هه‌ر به‌به‌رزی بیه‌یلتیه‌وه

کیژی بووکی بی‌ری من له‌به‌ر ناشیرینییه‌ی سه‌رشو‌ره و چاوی نائومی‌دییه‌ی
له‌به‌ر شه‌رمینییه‌ی له‌سه‌ر پشتی پتی هه‌لنا‌بریت و له‌ناو ده‌سته‌ی پیاوانی خوادا
ئاراسته‌ نابیی، مه‌گه‌ر ملوانکه‌ی نه‌خشینی قیوولی شازاده‌ی گه‌وره و زانای
دادپه‌روه‌ر و خاوه‌ن هیزو ده‌سه‌لات و راویژکه‌ری راویژی ولات و په‌نای بیگانان و
دالده‌ده‌ری هه‌زاران و فه‌ریاد ره‌سی ئیسلام و موسلمانان و جی متمانه‌ی پاشایان
و سولتانانه‌وه "ئه‌بوپه‌کر کوری ئه‌بونه‌سر" هوه‌ی بکریته‌ گه‌ردن. خوا ته‌مه‌نی دریژ
و پرووه‌تی گه‌وره‌تر و سینه‌ی خاوین و پاداشی دوو هینده‌ بکا.

خانه

هه‌ر که‌س له‌ سایه‌ی ئه‌و، خو‌شه‌ویسته
گوناه‌ی تا‌عه‌ت، دوژمنی دۆسته

بو هه‌ریه‌ک له‌ نۆکه‌ران و ده‌سته‌ی خزمه‌تکاران ئیشیک‌کی داناوه که له‌ جیبه‌جی
کردنی لایه‌نیک‌کی ئه‌م ئیشه‌دا یه‌کیک سستی و شل و په‌یتی کرد لییان بتوژیته‌وه و
گله و گازه‌نده‌یان لی بکری، ته‌نیا ده‌سته‌ی ده‌رویشان نه‌بی، که سوپاسی نیعمه‌تی

۱. ئه‌رژهنگ: ئه‌رت‌ه‌نگ: په‌رتووک‌یک‌کی (مانی)یه که گه‌لیک نه‌خش و نیگاری تیدا بووه
به‌هۆی ئه‌مه‌وه داوای پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کرد.

گهورانيان له سهر پټويسته داواي چاكيان بۆ بكن.
به جتيگه ياندى ئهم جوړه خزمهته له پاشهملهوه باشته نهك له روو. چونكه له
روپه رماييهوه دووره.

پارچه

پشته كووره كهي ئاسمان له خوښيان، قيت بۆوه
لهم كاتهي داكي زهمانه، رۆلهي وهك تۆي هيناوه
حيكه تكي خاليسه بۆ، لوتفي په روهردگار
ئهم بهندهيهي بۆ خزمهتي، قهومي خۆي كه داناوه
ئهو كسه به ختياره، به ناوټكي باش ژيا
به يادي باشي دواي خوټيهوه زيندووه و به ناوه
مه دحي تۆ ئه گهر بكن يا نه كهن، ئه هلي فه زل
پټويستی به جوانكار نييه، رووي جوان و رازاوه

پۆرش هېنانهوه له كوڤناکردنى خزمهت

و

هوى هه لېزاردنې گۆشه نشينى

به كوڤتاهينان و كه مته رخه مى له دريژ هپيدان و بهرده و اميى خزمه تى له باره گاي پاشايه تيدا بو ئه وه ده گه پږته وه كه دهسته يهك له زانا و دانايانى هيندستان له باره ي زانايى و هونه روهرى "بوزه ر جومه هر" هوه ئه دوان، له دواييدا ته نيا ئه م عه يبه نه بى كه گران گوڤه و زۆر به درهنگه وه قسان دهكات و گوڤگر ده بى زۆر چاوه پروان بى، دهنه هيج شتيكى تريان لى نه دېته وه. كه "بوزه ر جومه هر" گوڤى له مه بوو گوڤى: "ورد بوونه وه و راوهستان له سه ر ئه وه ي چ بلڤم، باشتره له په شيمان بوونه وه ي كه بوچ گوڤم"

دوو تاكى

قسه زانتيكى جيهان زۆر ديتوو
باش به راوردى ئه كا، ده مودوو
بى رامان مه ده، تو له وتن .. دم
ئه تو چاك بلڤى، با درهنگ بى، چ غه م؟
به به راوردبه، ئه و جا بكه قسه
ئه وه نده مه لى، پږت بلڤن به سه
ئاده مى به وه له چوارپى جيايه
چاك بلڤى به و زمانه ي، له ده ميديايه

چۆن له بهرچاوى گه وره پياوانى ده رگاي پاشادا، كه جڤى كوڤبوونه وه ي خاوه ن

۱. ده مودوو: قسه و قسه كردن: گفتوگو

دلان و ناوهند و مه‌لبه‌ندی زانایانه سینگی خۆم ره‌پیش ده‌که‌م و پال‌هوانه‌تیی
ده‌نوینم و له سنووری ئەدهب ئەچمه دهره‌وه چونکه ئەمه سه‌رکه‌شییه و که‌م هیتانه
بۆ بازاری گه‌وه‌ره‌فرۆشان و له‌ویشدا ئەو که‌مه ده‌نکه جۆیه‌کی ناهیتنی، چرا له‌به‌ر
هه‌تاوی رووناکی نییه و مناره‌ی بلند له دامینی کیتی ئەلوه‌ندا نه‌وی دیاره.

دوو تاکی

ئوه‌ی له‌بۆ شه‌ر، به‌رزۆکا گه‌ردهن

دوژمن له‌سه‌دلا، هیتیشی بۆ ئەبه‌ن

"سه‌عدی" که‌سیکه، که‌وتوو و ئازاده^۱

هیچ که‌س نایه‌ته، جه‌نگی ئوفتاده^۲

یه‌که‌م تیرامان، ئینجاکی گوتار

بناغه پیشدان، پاشینی دیوار

پیشه‌م گولچنیه، نه‌ک له گولستان

دلدارم گه‌رچی، دوورم له که‌نعان.

به لوقمانی دانیان گوت: "دانایی له کتوه فیر بوویت؟

گوتی: "له کوپران، که هه‌تا جی پتیه‌ک نه‌دۆزنه‌وه، پی دانانین؛"

"هاتنه دهره‌وه، پیش چوونه ژوره‌وه"

نیو هۆنراوه

پیاوه‌تیت تاقی که‌وه، ئینجا ژن بینه

پارچه

گه‌رچی ئازایه، که‌له‌شیر له جه‌نگ

چی ئەکا له پیش، بازی ئاسن جه‌نگ

۱. پیریکی به‌خشاو.

۲. که‌وتوو.

پشيله شيرى، مهيدانى مشكه
مشكيش شيريكه، بۆ شيرو پلنگ

به پشتيوانى خوو و رهوشتى باش و بهرفراوانى گهوران، كه چاو له
كهموكوورپى ژيردهستان و بهردهستان دهپوشن و بۆ بلاوكردنهوى تاوانى
بجووكان تى ناكوشن، چهند وشهيهكم به كورتى له وشهى بى هاوتا و ناياب و
چيروكه ههلبهست و سهركوزهشته و رهوشتى پاشايانى پيشوو، تيدا پيچاپهوه و
بهشيكيشم له تهمنى گرانبههاى خۆم تيدا بهخت كرد، كه بووه مايه
ريكخستنى پهرتووكى "گولستان" - پشت به خوا.

پارچه

ئه ميني سالاها، ئهم ريكوپيكه
كه گهردى خاكى ئيمه، وا له لايى
مه بهستم شوينه واريكه، دواى خۆم بميني
كه نابينم ژيان ههيبى، بهقايى
مه گهر پياوئكى خوا، روژى بهرحمهت
بكا، بۆ كارى دهرويشان دوعايى

وردبوونهوه له ريكوپيكى پهرتووكهكه و پاككردنهوى بهر و بهردهرگهكانى و
كورتكردنهوى وتهكانى پهسندكران، تا بووه ئهم "گولستان" ه پر سوود و بهكهلك
و پر ئاوازه و بووه باغيكى چروپرى وهك باغى بههشت.
ههشت دهركه تيدا كرايهوه، ههه بۆيهش وا كورت كرايهوه، تا بيزارى و
وههزى لى نهكهويتهوه...

پهنا بهخوا بۆ دواى پيھينانى

دوو تاکی

ئەو دەمەی ئیمە که یەكجار خوش بوو
(کۆچی) شەش سەد و پەنجاو شەش بوو
ئامۆژگارییە مەبەستمان، لەوا
ئیمە هەر ئەرۆین، سا پەنا بە خوا

دەرگە یەكەم: لە رەوشتی پاشایان
دەرگە ی دووهم: لە خوو و رەوشتی دەرویشان.
دەرگە ی سێیەم: لە گەورەیی قەنیات (قەناعەت) هوه.
دەرگە ی چوارەم: لە سوودەکانی بێدەنگی (خامۆشی).
دەرگە ی پێنجەم: لە ئەوین و لاوینی.
دەرگە ی شەشەم: لە بی تینی و پیری.
دەرگە ی حەوتەم: لە سوودی بەخێوکردن (پەرورده)
دەرگە ی هەشتەم: لە شیوازی هەلسوکەوتی ژبانەوه.

دهرگه‌ی یه‌که‌م

له ره‌وشتی پاشایان

۱- سه‌رگوزه‌شته

بیستم پاشایه‌ک ئاماژه‌ی به کوشتنی دیلیک کرد، دیلی بی دهره‌تان له نائومی‌دیاندایا بهو زمانه‌ی دهیزانی جیتیوی پی به پاشا دا و نه‌فره‌تی لی کرد، گوتراوه:

خانه

هه‌رکه‌سی دهستی له گیانی بشوا
به زمانی دادی، چی له داییدا

هونراو

(که نائومید بوو مرؤف، ئه‌وسا درپژ ده‌بی زمانی
وهک پشیله‌ی ته‌نگه‌تاو، هیرش ئه‌باته سه‌ر سه‌گ)

خانه

که نائومیدیک نه‌ی ما، پی فیرار
دهست بو شیر دها، بدا په‌لامار

پاشا پرسى، ئه‌مه چی ئه‌لی، یه‌کیک له شالیار (وه‌زیر) ه باشه‌کانی وه‌لامی
دایه‌وه:

گه‌وره‌م!! ئه‌لی: "والکاظمین الغیظ، والعافین عن الناس، والله یحب المحسنین"
واته: "ئه‌وانه‌ی رقی خو‌یان ئه‌خونه‌وه و خه‌لکی ده‌به‌خشن خوا پیاوچاکانی خو‌ش

دهوین و لیتیان دهبورئ.

پاشا دلئ نهرم بوو و بهزهییی پیدا هاتهوه و چاوی له کوشتنئی پوئشی .
وهزیرهکهی تر دژی ئه و وهزیرهیان بوو گوئی: "بو هاورهگهزانی ئیمه، جوان نییه
له راستی بهولاره له رووی پاشایاندا، هیچی تر بلین، ئه مه جنیوی به پاشا دا و
ناماقوولی کرد؛ پاشا بهم وتهیه گرژ بوو و گوئی:
"درؤی ئهومان زور لا پهسندتره، لهو راستیهی که تو گوئت، چونکه درؤیهکهی
ئه و رووی له کهک و ئاسایشه و راستیهکهی ئه م روو له ناپاکی".
دانایان گوتووینه: "درؤی کهک نامیز، زور چاکتره له راستیهکی فیتنه
ئهنگیز."

خانه

ئه و کهسهی که شا، بهقسهی ئهکا .. ئه م
حهیفه هه ر باشه نه ئی، هه موو دم
ئه م وته خوئشهش لهسه ر تا قی هه یوانی "فه رهیدوون" نووسرا بووه وه:

دوو تاکی

جیهان نامینئ، براله بو هیچ کهس
به پهروهردگار دل بهسته به و بهس
به موئکی دنیا، تو مه بهسته پشت
زور کهسی وهک توئی، پینگه یاند و گوشت
که بانگی روین ئه دا .. گیانی پاک
وهک یه که، مردن لهسه ر تهخت یا خاک

۲- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشایانی خوراسان، سولتان مهحمودی سه بوکته گینی پاش مردنی
بهسه د سالان، له خه ودا دیت که هه موو ئه ندامه کانی لهشی دارزابوو و بووبوو

خاک، تهنیا چاوهکانی نه بی که هه روا له قوئتی چاویدا ئه گه ران و ئه یان پروانی .
هه موو دانایان له لیکدانه وهی ئه م خه ونه، سه رسام مان، تهنیا ده رویشیک نه بی،
لیکدانه وهی ئه م خه ونه ی زانی و گوتی: "ئیسستاش چاوی له وه ئه گیری که
مولکه کانی به ده ست که سانی تره وه یه .

هه لبه ست

ناوداران گه لیک، نیژران له ژیرخاک
نیشانه ی بوونیان، له گوری نه ما
ئه م لاشه پیره، که سپیرا به خاک
خاک وه های خوارد، ئیسکیشی نه ما

به عه ده له ناوی نه وشه یروان ماوه
له میژه "نۆشی - رهوان" ای نه ما
خیر بکه و ته مه ن، به هه ل بژمییره
پیش ئه وه ی بلین، فالانی نه ما

۳- سه رگوزه شته

بیستم پاشا زاده یه ک که بالا کورت و بچکۆله بوو، برابیه کانی هه موو بالا بهرز و
جوان و لیوه شاهه بوون، جارتیکیان پاشا به رووگرزی و به سووکی سهیری کرد.
کوره به هۆش و گۆش و وریا بوو، تیگه بی و گوتی:
باوکه کورته بنه یه کی ژیر و مه ند باشتره له نه زانی بهژن و بالا بله ند، وانیه
هه رکه سیک که به بالا دریزتره به نرخیش چاکتره، که "الشاة نظیفة والفیل جیفة"
واته: به رخ پاکه و ده خوری و فیل مرداره و ناخوری.

هۆنراو

(له هه موو کتوی دنیا یه بچووکتر، تووره^۲
که چی لای خودا پایه بهرز و پر نووره)

۱. (نۆشی - رهوان): گیانی شیرین.

۲. توور = چیای طور

پارچہ

ئەووت بیستووہ!!.. لەرێکی دانا
وتی.. بە شیتێ، گوشتن و قەلەو
ئەسپی عارەبی، ھەرچەند (لەر)یش بێ
لە رەوگە کەرێک، ھەر چاترە ئەو

پارچہ

ھەتاکو مـرۆ نەیتە دووان
عەیب و ھونەری ونە و کەس نەزان
گومان وا مەبە، دارستان چۆلە
رەنگە پلنگیک خۆی، لیدابێ پەنھان

لەو کاتەدا بیستم دوژمنیکی دژوار رووی لە پاشا کرد، کە لەشکری ھەردوولا
پوویان تیک کرد و بۆیەک ھاتنەدەر و ریزیان بەست، یەکەم کەس کە ئەسپی بەرەو
مەیدانی لینگ دا، ئەو کورە بوو و ئەیگوت:

پارچہ

من لەوانە نیم، پشت دەم رۆژی جەنگ
منم ئەبینی، سەر بە خویین و خاک
جەنگاوەر وازی، ئەکا بە گیانی
پشتدان رۆژی جەنگ، مەرگە بۆ لاو چاک.

ئەگێرئەو کە سوپای دوژمن بێ ئەژمار بوو و ئەوانیش کەم، کۆمەڵیک لەوانە
ویستیان ھەلین، کورە دەنگی دان و گوئی: "میران!! تیکۆشن تا کراسی ژنان نەپۆشن"
سوارمکان بە تانەو تەشەرەکانی ئەو غیرەتییان بزوتەو و بە یەکجار ھەلمەتیان بردە
سەر دوژمن، بیستمەو کە ھەر ئەو رۆژە بەسەر دوژمندا سەرکەوتن.

پاشا ئەملاولای کورەى ماچ کرد و لە رۆخە خۆى دانا و تا دەهات پيشچاوترى ئەخست، هەتا کردیە جینشینی دواى خۆى.

برایەکانى حەسوودیيان پى برد، ژەهریان بۆ لە خواردنى کرد، خوشكى لە ژووریوهرا چاوى لى بوو و پەنجەرەکانى پىک دادا، کورە بە زیرەکیى خۆى تى گەيشت و دەستى لە خواردنەکە کيشایهوه و گوتى: "هەرگیز نابى هونەرداران بمرن و بى هونەران جیيان بگرهوه."

خانه

کەس نایهتە ژیر، سایهى کوندهبۆ

هوماش لە جیهان، بیبری پهلویۆ

باوکەکە لەم کارەبان ناگەدار بووهوه، برایەکانى بانگ کردن؛ گوئى راکيشانتيكى جانانەى کردن، پاشان بۆ هەر يەکیکیانى لەلایهکی ولاتیهوه بەشیک بۆ دانان هەتا فیتنه دامرکا و کيشمهکيش خامۆش بوو و گوتراوه:
"دە دەرويش لەژیر کلیمتکدا ئەترنجین، دوو پاشا لە ولاتیکدا ناگونجین."

پارچه

نیوه نانی گەربخوا، پیاوی خودا

ئەیداته دەرویشیک، نیوهکەى تری

حهوت هەریم داگیر بکا، پاشایهک

گرتنى يەکی دی، دەیدا لەسەرى

٤- سەرگوزەشته

تاقمه دزیکى عارهبان لەسەر کیتویک خۆيان گرتبووهوه و پتی کاروانیان گرتبوو، دانیشتوانی ولات ترسیان لى نیشتبوو و لەشکری پاشاش خۆى بۆ نەدەگرتن و پتیان نەدەویرا، چونکە دەجییهکی قایم و قوللهی کیتویکیدا بوون و کردبوویانه پەنا و بنهگەى خۆيان.

دانا و زانايانى ولات، بۆ دوور خستنه وهى شهري ئەمانه كهوتنه راويژ و
راويژكارىيه، كه ئەگەر ئەم تاقمه ئاوا له سەر ئەم بارهيان بميننه وه،
به رههكانتيان ناكري.

دوو تاكى

دارىك له جىيهك، تازه بنىژرى
به تاكه كه سىك، سووك هه لئ كه شىرى
هه روا بهم جوژه، لىي گه پىي ماوهك
هه لئاكيشرىتق، به تو و به فهلهك
دهكرى سهراوىك، بىگرى به پىيلىك
كه پر بوو ناگرى، بهرى به فيلىك

وايان برياردا لتيان بخهفتن و چاوه دپرييان بكن تا ههلىك هه لدهكهوى و بۆ
په لامار و جهرده بىيه له شاخى دینه خوارى و جىيهكهيان چۆل دهكهن و بۆ ئەمەش
چەند پىاوئىكى بهكار و جهنگ دىته بنىردرى و له كه لىن و كه له بهرى نىو شاخيدا
خۆ بشارنه وه. شهو كه دزهكان له تالان و برۆيه گه رانه وه و كه لوپهل و مالى
تالانيان دانا و چهكيان له خۆ دارنى، هه روا به شىك له شهوى تىپه رىبوو، يه كه مين
دوژمن كه په لامارى دان و هيرشى بردنه سهرى، خه و بوو.

خانه

رووى رۆژ بزر بوو، كهوته تارىكى
يونسى قووت دا، نه ههنگ به چاكى

مهردانى پالەوان له هه شارگاكانيانه وه دهرپه رينه دهرى و ههستان قۆل و
باسكى يه كه يه كه ي دزهكانيان بهست، بهيانى هه موو له دهرگاي پاشادا وهستان،
پاشا فهرمى به كوشتنى هه هه موويان دا.
وا رىك كهوت لاويكيان له ناودا بوو كه تازه دههات پىده گه يشت، تازه خهتى

سمیلتی دابوو، یهک له وهزیرهکان پیچکهی تهختی پاشای ماچ کرد و پرووی تکای له زهوی خشانند و گوتی:

"ئه م کورپه هیشتا له باغی ژیاندا بهرخۆره نهبووه، له لاوهتییه خۆی بهرخوردار نییه، هیوام به بهخشندهیی و رهوشتی بهرزی پاشایهتیت به بهخشینی خۆینی ئه م لاوه منتهی چاکهیهکی وا له ئهستۆی ئیمه بخهن"

پاشا پرووی له م قسهیه گرژ کرد و دهگهڵ بیروپرای ویدا ریتک نههاتهوه و گوتی:

خانه

هه رگیز نابیته پیاو، ئه وهی بنیاتی به ده
ته ربیهتی ناکه سان، گوپزی سه ر گونبه ده

برینه وهی ره گه ز و تۆرهمه ی ئه وانه و ریشه کیشکردنی ره گی بنه ماله ی ئه وانه تا په له ی لی بکری باشتر و به که لکتره، چونکه ناگر کوژاندنه وه و پشکو به جیهیشتن، و مارکوشتن و بیچوووه مار به ختوکردن کاری دانا یان نییه.

پارچه

هه ور گه ر ئاوی، ژیان بیارینی
له ترۆیکی دارئ، هه رگیز به ر ناخۆی
بو پیاوی سووک، کات مه دۆرینه
له قامیشی زه ل، قه ت شه که ر ناخۆی

وهزیر که ئه م قسهیه ی بیست - خۆشی و ناخۆشی - سه لماندی و ئافه رینی له گرژینه وهی باشی پاشا کرد و، گوتی: هه رچی پاشا - خوا به رقه راری کا - فه رموو یان راسته، کاریکه و بی وهرامه و راسته.

راستییه که ی ئه وهیه که هه رچه نده ئه و کورپه چووته سه ر پتی پیاوخراپان و سه روشتی ئه وان ی وه رگرتوو ه و بووته یه کیک له وان، به لام ئومیده وارم ده گه ل چاکاندا خووی چاکه بگری و هۆشیاران ه په روه رده بی و هیواداریشم چونکه جارئ منداله و خو و رهوشتی سه رکیشی و یاغیهتی ئه و کۆمه له ی له ناخ و ده رووندا نه روا و تیدا نه چه سپایی.

له فەرموودەدا ھاتووہ "ئەوہی لە دایک دەبی، لەسەر سروشتی سادەہی خۆی لە دایک دەبی، پاشان دایک و باوکی دەیکەن بە جوو یا بە تەرسا^۱ یا بە گاوری^۲."

کوری نوح کہ بووہ، دۆستی بەدکاران
پێغەمبەرئەبەد، ھۆزەکەہی ون کرد
سەگی یارانئەشکەوت، چەند پۆژی
لەگەڵ پیاوچاکان، ناوبانگی دەرکرد

ئەمەہی گوت و کۆمەڵیک لە ھاوئەمەکانی پاشا، پشتیان گرت، تا پاشا لە خۆینی ئەوہیانی چاوپۆشی کرد و گوتی: "وا بەخشیم ھەرچەندە کہ لکینکیش لەمەدا نابینم"

۵- چوارینە

دەزانی کہ زال چی گوت بە رۆستەم
نابی بژمئیری، دوژمنت بە کہم
دیومە جۆگەلەہی سەرچاوەہی زۆر چووک
حوشتری بردووہ، کہ بووہ بە چەم

لە ئەنجامدا کورەیان زۆر بەناز و خۆشییەوہ پەرورەدە کرد و بۆ فیکرکردنی پێویستیەکانی دیوانی پاشا، مامۆستایان بۆ دانا، تا وای لئ ھات بووہ جئ پەسندی ھەمووان.

رۆژیک وەزیر لەبارەہی کورەکەوہ کہ مێک بۆ پاشا دوا و گوتی:
"کہ پەرورەدەہی زانایانی وەرگرتووہ و نەزانیی کۆنی لە سروشتیدا دەرچووہ و خوی ھۆشمەندانی گرتووہ، پاشا بەم وتەہی گرژییەوہ و گوتی:

۱. تەرسا: دیان، مەسیحی.

۲. گاوری: مەجووسی.

پارچه

(به شیری ئیمه گه وره بووی
کئی پیی گوتی، گورگ زادهی
سروش تیک بناغه ی بهدی
به کسهس لهو رتیه ی لا نادهی)

خانه

عاقیبهت ئه بته وه گورگ، گورگ زاده
با لای ئادمیانیس گه وره بووی و ئاماده

دوو سال بهسه ر ئه م کاره دا تیپه پی، دهسته یه ک دز و درۆزنی گه ره کئی
پتوهندیان له گه لا پهیدا کرد و به لئنیان له گه ل بهست له هه لئکدا وه زیر و هه ردوو
کوره که یان کوشت، سامان و داراییه کی بی ئه ژماریشیان برد و چوون له
ئه شکه وتی دزان له جیی بابی لئی دانیشته وه و که وته وه راو و پروتکردن و
یاغیبوونی، پاشا په نجه ی په شتمانیه ی به ددان گهست و گوتی:

پارچه

شمشیری چاک له ئاسنی خراب، ناکرئی به کسهس
ناکسهس به په روه رده نابه ته کسهس، ئه ی دانایان
باران که له نه رمی سروشتیدا خیلافیک نییه
له باغان گول ده روینی و دپک له شو ره زاران

پارچه

زه ویی شو ره، ده غل و دانی لی نابی
مه دۆرینه له وی، بهری په نجی خۆت
چاکه له گه ل خراپاندا بکه ی، وه هایه
وهک خراپه له گه ل چاکان بکه ی، خۆت.

۵- سەرگوزەشتە

سەرھەنگ زادەيەكم لە دەرگای سەرای "ئۆغلەمیش" دا دیت، كە زیرەکی و ژیری و
هۆش و گۆش و تیگەپشتنی لەباسکردنی بەدەر بوو ھەر لە منداڵییەو گەورەیی لە
ناوچەوانی و تیشکی زیرەکییە لە رووانرا دیاربوو.

خانە

لە بالای، سەری... ترووسكەي هۆشمەندی
دەرهوشیتەو، ستیپرەي بلەندی

بە كورتی: كەوتە بەرچاو و دلای پاشا، دیمەنی جوان و پەوشتی بەرزی یەکیان
گرتبوو و ئاویتەي یەكتری بوون، دانایان گوتویانە:
"دەولەمەندی بە دلە نەك بە مال، گەورەبیش بە ئەقلە نەك بە سال."

خانە

منداڵیک، كەوا، لە ژیرییا پیرە
لەلای هۆشیاران، گەورەي بە بیرە

كوپانی - پەگەزی لەسەر پلە و پایەكەي پپی ھەل كالاڤ و بەناھەقیان تاوانبار
كرد و بۆ كوشتنی، زۆریان ھەولێ بپھووودە دا.

نیو ھۆنراو

دوژمن چی دەكا، كە یار دلسۆز بی.

پاشا لیتی پرسی: "ھۆی دوژمنایەتی ئەمانە چییە لە گەل تۆدا؟

گوتی: "لەسایەي سەری پاشاوە - خوا بەرقەراری كا - ھەمووم پازی كردوون
تەنیا ھەسوودەكان نەبی، كە بەنەمانی خۆشی و دارایی من نەبی دلایان داناكەوی
و پازی نابن. خۆشی و شادی دەولەتی پاشا ھەر پایەداربی.

پارچه

ئەتوانم دلى كـس، نەدەم ئازار
چى لە ھەسوودكەم، خۆى دىل رەنجوورە
بمرە! رزگار بە لەم ئيشە، ھەسوود
بە مـرگ نەبى، دەريازىت دوورە

پارچه

دەغەزدار بە دىل، ئەكا ئارەزوو
بەختەوەر نەبى، ھىچ پایە و ماپە
شەمشەمەكوپەر، كە رۆژ نابىنى
گوناهى تيشكى خۆر، لە چ داپە
گەر راستىت دەوى، ھەزار چاوى وا
كوپەر بى چاكتەرە، نەك رۆژ نەبواپە

٦- سەرگوزەشتە

لە پاشاپەكى عەجەم دەگىرنەو، كە دەستدرىژى دەكرده سەر مالى و مولكى
مىللەت و زۆرى و ستەمكى ئەستوورى بەسەر خەلكىدا سەپاندبوو و زۆر مەردوم
ئازار بوو. خەلكە كە لە بىدەرەتانیان گيانیان بىزار بووبوو و لە تاوان رى
غەرىپاىەتییەیان گرت و ھەلاتن، كە مىللەت لە كەمىيەى دا و ھىچى واى نەماپەو
دەرامەتى مىرىش لە كورتییەى دا و كەم بوو، خەزىنە بەتالى بوو و دوژمنانىشى
لە ھەموو لایەكەو تىنیان بۆ ھىنا.

پارچه

ئەوھى لەشكرى بوى، رۆژى جەنگ
دەبى سەخى بى، رۆژانى ئاشتى

گەر له گه‌ڵ به‌ندهت باش نه‌بی، ئه‌روا
به خووشی .. دوژمن، ملکه‌چه گشتی

جاریک له مه‌جلیسی ئه‌ودا په‌رتووکی "شانامه" یان له‌باره‌ی نه‌مانی کیشوهری
"ده‌ئاک = زوحاک" و سه‌رده‌می فه‌ره‌یدوونه‌وه ئه‌خوینده‌وه، وه‌زیر له پاشای
پرسی:

"که فه‌ره‌یدوون گه‌نج و لاو و که‌سوکار و نوکهر و خزمه‌تکاری نه‌بوون، ئه‌دی
چوونی فه‌رمانه‌وایی کیشوهر گرتنه‌ ده‌ست"، گوتی: خه‌لکیکی زۆر لایه‌نگیر و
پشتگیری بوون، یارمه‌تیان دا و هاریکاریان کرد و پاشایه‌تی که‌وته‌ ده‌ست."
وه‌زیر گوتی: "گه‌وره‌م! له‌به‌رئه‌وه‌ی پال و یكدان و لێک خه‌بوونه‌وه‌ی خه‌لکی و گه‌ل
و ده‌وربه‌ر مایه‌ی پاشایه‌تی و هۆی به‌رده‌وامییه‌یه ئه‌دی ئه‌وه تۆ بۆچی بلاوه‌ به‌و
خه‌لکه و گه‌لی ئه‌م ولاته ئه‌که‌ی، مه‌گه‌ر بیری پاشایه‌تیکردنیت نییه؟

خانه

واچاکه له‌شکر، تۆ به‌ گیان بگری
شا، که سه‌روه‌ره، به‌هۆی له‌شکری

پاشا گوتی: جا ئه‌وه چیه‌ که سوپا و میلله‌ت کۆ ده‌کاته‌وه؟ گوتی: ده‌بی پاشا
به‌خشنده‌ بی، هه‌تا لێی کۆبینه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌بی دلسۆز و میه‌ره‌بان بی، تا له
سایه‌ی ده‌وله‌تیدا به‌ دانیایی و ئاسووده‌یییه‌وه دانیشتن و تۆ له‌م دووانه‌ هیچ
یه‌کێکیانته‌ نییه.

دوو تاکی

سته‌م نابێته، پیشه‌ی سولتانی
له‌ گورگ نایه، پیشه‌ی شوانی

پاشایه‌ک، به‌نای زۆر^۱ دامه‌زرینێ
بناغه‌ی مولکی، خووی ئه‌رووخینێ

۱. به‌نای زۆر: زوڵم و زۆری و سته‌م .

پاشا نامۆژگار ییبه که هی وهزیری راویژکاری به دل نه بوو، به و قسه یه ی پروو گرژ بوو و خستیه زیندانیوه، هینده ی پی نه چوو که کورانی مامی له بهرامبهری راست بوونه و داوای کیشوهر و فه رمانره وایه تیی باوکیان کرده وه، نه و هۆز و تیره و خیلانه ی که له بهر زۆرداری و سته م و دستدریژییه پیش په رت و بلاو و چارس و بیزار بوو بوون کۆبوونه وه و یاریده ی نه وانه یان دا که راست بوو بوونه وه، تا کیشوهری له دست هاته وه ده ری و بووه وه به هی نه مان.

پارچه

گهر شا له گهل گهل نارهوایی کا
دۆستی دوزمنه، له تهنگاندا
دلسۆزی گهل به، بیباک له دوزمن
گهل سوپای شایه، له و کاتانه دا

۷- سه رگوزه شته

شایه که له گهل کورپه عه جه میکی له ناو که شتییه دا، دانیشتبوو کورپه ده ریای نه دیتبوو، فیری ناو که شتی و سه ر سووره ی ده ریایه نه بوو بوو، گریان و هاوار و داد و برۆی لی هه ستا، هه موو له شی که و ته له رزین، چه ندی لاواندییه وه و دلخۆشی دایه وه که لکی نه گرت و ئارام نه بووه وه، ژبانی له پاشا تال کرد، چاره ی نه ما، نه یه زانی چی لی بکا.

دانا یه که هه ر له و که شتییه دا بوو که نه وانیشی تیدا بوون، به پاشای گوت:
"نه گهر بفرمووی من به ریگایه که نه مه بیده نگ نه که م.
پاشا گوتی: "نه مه لوتفتیکی گهره یه".

دانا فرمووی: "کورپه که باوینه زه ریاهه! چه ند جارێکان نقووم بوو، خۆی به دواوه ی که شتییه که وه گرت وه، که ماوه یه که تپه ری و هینا پانه وه ناو که شتییه که دانیشت و له گریان و هاتوهاوار که وت و ژیر بووه وه.

پاشا نه مه ی به لاوه خۆش بوو و گوتی: "نه مه چ حکمه تیکی تیدا بوو؟ هه کیم گوتی: "یه که م ترسی نقووم بوونی نه دیتبوو و نرخ ی سه لامه تیه ناو که شتییه که هی

نه‌ئزانی، كه‌سټك نرخی دوايي شتټك ده‌زانی كه دووچارى نازار و رهنجى ئه‌و شته هاتټټ.

پارچه

نانى جوت له زار، خوښ نيبه كاكه
كهى دلدارى من، لاي تو جوانه
لاي خوڙى به‌هه‌شت ئه‌عرفا^۱ دوژه‌خه
لاي دوژه‌خيسان جټي ريزدارانه

خانه

ئه‌وهى كه يارى له باوه‌ش گرتوه، دياره جياوازه
له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سهى كه چاوهروانى، يارى دلخوازه

۸- سه‌رگوزه‌شته

به هورمزيان گوت، چ سووچ و تاوانټكت له وه‌زيره‌كانى باوكت ديت، كه هه‌موويانت خسته زيندانه‌وه، گوتى: "هيچم لئ نه‌ديون به‌لام سه‌يرم كرد منيان له دلدا نيبه و بروايان به‌فهرمانه‌وايي و سه‌رده‌مى من نيبه... ترسام له‌وهى، كه له ترسى گياني خوڙيان له ناوم به‌رن، له‌به‌ر ئه‌مه ئه‌م كاره‌شم هه‌ر له‌سه‌ر وتهى دانايان كرد كه گوتويانه.

پارچه

له‌وه بت‌رسى، كه لټ ده‌ترسى
با له شه‌ريشا، له‌وه به‌هټ‌زترى
نايينى كتك كه هات تووره بوو
ده‌ردټنى چاوى پلنگ يا شټ‌برى

۱. ئه‌عرفا: شوټټټكه له نيوان به‌هه‌شت و دوژه‌خدا، لاي به‌هه‌شتى نزم‌تره له‌لاي دوژه‌خى، يانى لاي دوژه‌خټى به‌زتره له‌لاي به‌هه‌شتى... غه‌ريب -

مار بۆيە بە پيى، شوانهوه ئەدا
نەك بەردى دەستى بەسەرى فيرېرى

۹- سەرگوزەشتە

يەككە لە پاشايانى عەرەب لەبەر پيرىيە دەينالاند و بە ئازار بوو، ئومىدى لە ژيان بربوو، لە ناکاو سوارىك هات، موژدەى داىه و گوتى: "لەسايەى سەرى پاشاوه (فالانە) قەلاتمان گرت و هەموو دوژمنەکانىشمان بە ديل گرت و ئىستاش هەموو سوپا و دانىشتوانى ئەو و لاتە ملکەچى فەرمانتانن.
پاشا هەناسەيهكى ساردى هەلکيشا و گوتى: "ئەم مژدەيه بۆ من نييه، بۆ دوژمنانى منە که دواى من دەبنە ميراتگر و ولاتيان دەکەويته دەست.

پارچە

ئومىدم نەما، تەمەن تىپەرى
بەو هيوايەوه که لە دلماس بوو
هيو هاته جي، بەلام سەد ئەفسوس
ئەو کاتەى خۆرى تەمەن ئاوا بوو

پارچە

دەستى کاتە و لە تەپلى سەفەرى دا
ئەى چاوهکان بکەن مالىئاوايى، لە سەر
ئيوەش.. لەپى دەست و شان و قوژ و بازوو...
هەموو ليکدى بکەن مالىئاوايى يەكسەر
تەمەنو تىپەره راند، بەلام بە نادانى
من که نەمکرد، ئيوە بکەن حەزەر

۱۰- سەرگوزەشتە

لە ژورسەرى ئارامگای "يەحيا پىغەمبەر" سلأوى خواى لى بى - لە مزگەوتى
(دیمەشق) دا گوشەنشین بووم، يەككە لە پاشا عەرەبهکان که زۆر بەبى ئىنسابى

ناسرابوو، هاته زيارهتي و نوپيژي کرد و له خواي خواست.

خانه

دهرويش و دارا، بهندهي ئهم خاڪ و دهرن
خو ئهوانهي كه ههبووتريشن، نيازمه‌ندتهرن

ئهو كاته پرووي کرده من و گوتي: "بهههقي هيممه‌تي دهرويشان كه ئيره
جتيه‌تي و جي راستي کرده‌ويانه، به دل منتان له بيربيت و ئاوري خيرم لي
بدنه‌وه، چونكه من له دوژمنيكي دژوار دترسم و له‌بيري هراسانم". پيم گوت
"تو بو خوٽ به‌زه‌بييت به‌پره‌شوروتي خوٽدا بيته‌وه، تا له دوژمني خوٽ هراسان
نه‌بي".

هه‌لبه‌ست

به‌هيژي بازوو به تيني په‌نجه
گوناهه دهستي هه‌زار بشكييني
ناترسي ئه‌وهي خير ناكا به كه‌س؟
كه كه‌وت يارمه‌تي له كه‌س، نه‌بيني
ئه‌وهي خراپه‌ي چاند، به هيواي چاكه
خه‌يال پلاوه، ميشكي نايه‌يني
تو گويت هه‌ل بخه بو دادي خه‌لكي
دهنا دادپه‌روه‌ر، دادي ئه‌سييني

دوو تاكي

مرؤف ئه‌ندامي، له‌شي يه‌ك‌ترن
له دروستبوونا، له يه‌ك جه‌وه‌رن

١. نه‌بيني: نه‌بيني.. به‌شيوه‌زاري كوچه "نه‌بيني" نووسراوه.

ئەندامىك روژى، كە كەوتە ئازار
ئەندامانى تر، نايان بى قەرار
تۆكە لە ئىشى، ئىدى بى غەمى
ناشى ناويشت، بنين ئادەمى؟

۱۱- سەرگوزەشتە

دەرويشىكى دوعا قبول له بەغدادا پەيدا بوو، "حەججى كورى يوسف" يان ئاگادار
کرد، بانگى کرد و پىي گوت: "دوعايەكى باشم بۆ بکە"
دەرويش گوتى:
"خوايه: گيانى لى بستينه". گوتى: "له پىي خوا! ئەمە چۆن دوعايەكە؟" گوتى:
"ئەگەر تۆ بمرى، خەلكى له ئازارى دەستى تۆ و تۆش له گوناھان پرگارت
دەبى."

دوو تاكى

ئەى زەبر دەستى، ژير دەستەى ئازار
تاكەى بمىنى، وا گەرمە بازار
بەكەلكى چيت دى، حوكمى زۆردارى
مردنت چاتره، له خەلك ئازارى

۱۲- سەرگوزەشتە

يەككە لەپاشا زۆرداره بى ئىنسافەكان، له خواپەرستىكى پرسى: "كام عيبادەتە
له هەمووان باشترە؟" گوتى: "بۆ تۆ، نووستنى نيوەرۆ، تا ئازارى كەس نەدەى."

پارچە

زۆردارىكم ديت، نيوەرۆان دەنووست
گوتم چاكتره، بنوى ئەم فيتنه

۱. ئىدى: كەسانى دى، مرۆڤى دى، خەلكى دى.

خهوی باشتره، ئه و له بیداری
مه‌رگی وا چاتره، سه‌دجار له‌م ژینه

۱۳- سه‌رگوزه‌شته

بیستم پاشایه‌ک، له رابواردنیدا شه‌وی کردبووه رۆژ و له‌وپه‌ری مه‌ستیدا ده‌یگوت:

خانه

له‌م کاته‌م خو‌شتر قه‌ت ده‌ست ناکه‌وئ
په‌کم به‌خێرو شه‌ر و غه‌می هیچ، که‌سی ناکه‌وئ.
ده‌رویشیک که به‌ پرووتی، له‌ ده‌ری له‌به‌ر سه‌رمایه‌ نووستبوو، ئه‌مه‌ی گوئ لی بوو.

خانه

ئه‌ی ئه‌وه‌ی هیچ که‌س پایه‌ی ئیقبالی وه‌کو تو نابی
گریمان دل‌ت خو‌شه و بی غه‌می، باشه ئه‌ی غه‌می ئیمه‌شت نابی؟
پاشا پیی خو‌ش بوو، پرتسکه‌یه‌کی هه‌زار دیناری له‌ په‌نجه‌ره‌وه بق شو‌ر کرده‌وه
و گوئی: "ها!! کو‌شت بگره‌وه".
ده‌رویش گوئی: "کو‌شی چی؟ خو من کراسم له‌ به‌ردا نییه، پاشا زیاتری به‌زه‌یی
پیدا هاته‌وه، ده‌سته جلیکیشی خسته پال پرتسکه‌که و بق ده‌رویشی نارد.
ده‌رویش هه‌ر زوو و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌موو ئه‌و پاره‌یه‌ی بیره‌و به‌ویدا دا و
خواردی و ئه‌وجا هاته‌وه.

خانه

ئارام ناگرئ مال، له‌ ده‌ستی سه‌خی پیاو
وه‌ک سه‌بر له‌ دلی عاشق و وه‌ک له‌ بیژنگ ئاو
که پاشا دلی ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌گرت هه‌ر تیشیان گه‌یاند که فلانه‌ ده‌رویش هه‌روا
راوه‌ستاوه، پاشا گرژ و مرچ و مۆن هه‌لگه‌را، لیره‌دا زیره‌ک و دانا و تیگه‌پشتوان

گوتوویانه، خۆت له توندوتیژی پاشایان بپاریزه، جاری وایه به سلاویک دهرهنجین
و جاری واشه به جیتیویک دهسته جلیک ئه به خشن.

نیعمهتی پاشای، لی بیی حه رام
ئه وهی که دهرهت له دهست دا ته مام
تا جیتی قسانت، پیدشا نه بینی
قهدری قسهی خۆت هه روا نه چوینی

پاشا گوتی: ئه م گه دایه بی پهروایه مال به فیرۆد ره که ئه م هه موو به خشنه
به م ماوه که مه چواند، دهرکه ن. گه نچ و خه زینهی ولاتی مالی هه ژاران، نه ک
خۆراکی برای شهیتانانه.

شیته ئه وهی رۆژی رووناک، مؤم داگیرسینی
شه و که هات به زوویی، رۆن له چرایدا نامینی

یه کیک له وهزیره راویژکاره کان گوتی: "ئه ی پاشای سه ر پووی زه وی وام پی
چاکه، ئه م چه شنه که سانه هه ر ته نیا بای بژیتیوی خۆیانیا ن به جیا جیا بۆ
بیرد ریته وه و بیاندریتی، تا له به رتوه چوونیا ندا ده ستبلاوییه نه که ن. به لام که
فه رمووت دهری که ن و هیچی مه ده نی و لیشی تووره بوویت، ئه وه کاری خاوه ن
هیمه تان نییه که یه کیک به خۆت هیوادار کهیت و دوایه ش بی هیوا و نا ئومیدی
خۆتی که ی و دلی بشکی نی.

خانه

دهرگای سه خا مه که وه، له ته ماعکار
که کردته وه، داخستنه وهی، ده بیته دژوار

خانه

مه ل ئه چته جیه که، که لی بی چینه
ناچپته جیه که، بیته چینه.

پارچه

کەسێ نەیدیو، تینووی پێی حەجی
کۆزێلکە بگرن، لە رۆخ ئاوی سوور
لە کوێ هەلقوێ، سەرچاوەی شیرین
لێی کۆ دەبتهوه، مرۆ و مەل و موور

١٤- سەرگۆزەشتە

یەکیک لە پاشایانی پیشین، کەمتەرخەمی و سستی لە کاروباری وڵاتدا ئەکرد،
لەگەڵ سوپا و قۆشەن و سەربازەکانیدا، توندوتیژ بوو، دوژمنیکی سەرسەختی لێ
یاغی بوو. سوپا و قۆشەنی هەمووی پشتیان کردەوهو روویان لە هەلاتنی نا.

دوو تاکی

مالت لە سوپا، درێغ بزانی
دەست نادەنە چەک، شپیره کورانی
شپیره کور چ بکا لە رۆژی جەنگا
کە دەست بە تال بی، لە نانی ژیانی

لەگەڵ یەکیک لەوانەیی کە غەدریان لە پاشا کرد، دۆست بووم، گلهییم لێ کرد و
گوتم "سپلهیی و هەق ناشوناسی و بی ئەمەکییه کە هەر بە وردە گۆرانیکی کەم لە
گەرەکی خۆی هەلگەپیتەوه و هەموو ئەو بەخششانهی کۆنی سألەهای سالی لە
بیر بچیتەوه و وه لایانەوه بنی، گوتی: "بەخشه و بیانوو کەم لێ قبوول کە،
ئەسپه کەم بی ئالیک، و جۆ بوو و زینه کەشی لە رهندا بوو. پاشایهک بەزێر رۆدی
لەگەڵ سوپاکهیدا بکات، سوپاکهیی به گیان، چاوتیری و گیانبازی بۆ ناکا.

١. سوور: سویر، شۆرەک.

خانه

زیرِ بده سهرباز، تا گیان بهخت کا
له گه‌آیان رژدبی، هه‌آدین و دەرۆن

هۆنراو

(که تیر بوو پالەوان، هه‌لمهت ئەباتن
زگ برسیش ئەکا، مه‌شقی هه‌لاتن)

۱۵- سەرگوزەشته

یه‌کیک له وه‌زیره دەرکراوه‌کان، هاته ریزی کۆری دەرۆشانه‌وه، پیت و فه‌ری
هاوده‌می ئەوان کاری تی کرد. دلی گه‌شایه‌وه و دەرۆونی رووناک بووه‌وه.
پاشا جاریکی تر خسته‌وه سەر کاره‌که‌ی و ئاشتی کرده‌وه، فه‌رمووی:
با بجیته‌وه سەر کاره‌که‌ی، به‌لام ئەو نه‌یویسته‌وه گوئی: "ته‌ریکی باشته‌وه له
خه‌ریکی"

چوارینه

که‌سی له کونجی بیده‌نگی دانیش
ده‌به‌ستی ده‌می به‌دگۆ و سه‌گی هار
کاغه‌ز دهرپینێ و قه‌له‌م ده‌شکینێ
له ده‌ست و ده‌می به‌دگۆ بوو رزگار

به گوئی ره‌شیان^۱ گوئ: "به چ هۆیه‌ک به دواکه‌وتنی شی‌رت بۆ خۆت هه‌ل‌بژارد؟"
گوئی:

"هه‌تا به‌رماوه‌ی نیچیره‌که‌ی بخۆم و له‌شه‌ری دوژمنانیش له‌ په‌نای هه‌لمه‌تی ویدا بژیم."
گوئیان: "نێستا که‌ه‌وتووێه ژیر سایه و سی‌به‌ری ئەو و پارێزگارییه‌ی وی و
۱. گوئی ره‌ش: درنده‌یه‌که‌ بۆ به‌رماوه‌ خواردن، هه‌ر به‌ دوا‌ی شی‌ره‌وه‌یه / مامۆستا زه‌کی.
- گوئی ره‌ش: مام رێویه‌که‌ی خۆمانه / غه‌ریب پشده‌ری.

سوپاسی نیعمه‌تی ئەوت به دەمدا هات، ئەدی بۆ چی لێی نزیکتەر نابییەوه؟ هەتا
بتخاته ناو دەستەودایەرە تاییه‌تییه‌کانی خۆیه‌وه و له‌ نۆکه‌ره‌ راست و پاکه‌کانی
خۆییت بژمێری..

گوتی: "له‌به‌رئەوه‌ی له‌ توندوتیژی و په‌لاماری ئەو دُنیا نیم"

خانه

ئەگەر سەد ساڵ، مه‌جۆوسی هه‌لبکا ئاگر

ئەسووتی هەر که‌ جارێ، تیی که‌وێ ئاخر

هیندیك جاران وا رێك ئەکه‌وێ که‌ هاوده‌مانی پاشا، زێریان پێ ئەبێ و هینده
جارانیش سه‌ریان ئەبێردی. دانایان گوتویانه: "له‌ گۆرانی سروشتی پاشایان،
ده‌بی زۆر وریابی، که‌ کاتیک به‌ سلۆیک ئەره‌نجین و گاویک به‌ جنیویک ده‌سته
جلێک ئەبه‌خشن."

گوتراوه: "زۆر رووخۆشی، هونه‌ره‌ بۆ هاوهم و هاوړازان و که‌موکووپی و
ناپه‌سندییه‌ بۆ که‌کیم و دانایان"

خانه

نرخ و ریزی خۆت.. هه‌رده‌م بزانه

وازی و گالتنه‌ بۆ، هاوهم جوانه

١٦- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کێک له‌ براده‌ره‌کانم سکالای نا‌هه‌مواری روژگاری له‌ لاکردم و گوتی:

"خیزانم زۆره‌ و خواردنیش که‌م، توانای باری هه‌ژاریم نییه‌، زۆر جاران دیتته
سه‌رم بڕۆم و بگوازمه‌وه‌ ولاتیکی تر هه‌تا به‌ هەر جوړیکی بووه‌ بژیهم و که‌س
ئاگای له‌ چاکه‌ و خراپه‌م نه‌بێ."

خانه

زۆر برسی نووست و کهس پیی نهحهسیا

زۆر مردووش، مرد و کهس بۆی نهگریا

زۆر له تانه و تهشهری ناحهزان دهرسم، که پاشهمله پیم پی بکهنن و ههول و تهقهلاو
ماندوووونهکانم له حاند خاوی خیزانمدا به بی مروهتی و ناپیاوی دانین و بلین:

پارچه

سهیرکه ئهو ناپیاوه، که ههرگیز

نایهوی ببینی، رووی خووشبهختی

لهش ههسانهوه و سهرسووکي ئهوی

ژن و مالی جی هیشته، له روژی سهختی

له ژماره زانیندا ههروهک دهزانن، شتیک دهزانم، جا ئهگهر به پشت و پهناي
ئیهوه، کاریکم لای پاشا دهست بکهوتایه، دلم دادهکهوت و ئاسووده دهبوو و تا
دهشمردم له سوپاسی ئیه دهرندهچووم، گوتم: "برادر! خزمهتی پاشایان دوو
لایهنی ههیه... ئومیدی نان و مهترسیی گیان و پچهوانه بیروپای
ناقلمهندانیشه، که به ئومیدی نان بکهویه مهترسیی گیان.

پارچه

بۆ مالی دهرویش، هیچ کهسیک نایه..

بلی بهینه، باجی زهوی و باغ

به تالی و سوپیری، بهشت رازی به

یا جگهرگوشهته، دانی له پیش زاغ

خانه

راستییه جیگای، رهزای خودایه

نهمدی کهس ون بی، له راسته رایه

دانايان گوتوويانه، چوار كهس له چواركهس ئه ترسن، باجگر له سولتان، دز له پاسهوان، تاوانبار له ئاماژهكار، سوزاني له داروغه.
ئوهي له حيساباندا پاكه، له لپيچينهوهي بي پاكه.

پارچه

پهل كيشي مهكه، زياد له ئيشت
به پايه بهرزيته، دوژمن دل تهنگه
تو پاك به و باكت له هيچ كهس نه بي
كراسي پيسه، كوټه ي ژير سهنگه

گوتم: "به سهرهاتي ئه و رتوييه، گونجاوي حالي تو به، كه ديتيان هه روا به دم
را كردن و هه لانتويه ده كهوت و هه لده ستايه وه، به كيک پي گوت، ئه وه چ قه وماوه،
وا هينده ده ترسي؟ گوتي:

"بيستوومه حوشران ده گرن بو بيگاري، پيدان گوت: "هه ي بي ميشك تو و
حوشتر كوچا مه رحه با؟ ئيوه چيتان پيک ده چي؟ گوتي: "وس به، ئه گهر ناحه ز و
دوو زمانان له رق و كينه يه كه وه گوتيان، ئه وهش بيچووه حوشره و تووش بووم،
كي غه مي پرگاري منيه تي؟ تا ترياك له به غداوه ده گاته جي، مارانگاز ئه مرئ.
تو وهك ده لتي فه زل و ئايني له خواترسان و دلنياييته هيه، به لام هه سوودان و
ناحه ز و دوژمنان له بو سه و كه ناردا خو يان مات داوه، ئه گهر قسه جوان و په نده
به نرخه كاني تو يان به پيچه وانه وه بو پاشا گي پرايه وه، ده تواني چي بكه ي و
به ره ره كاني پاشات پي ده كرئ؟
له بهر ئه وه واي به باش ده زانم، پاسي ساماني قه ناعه تي خو ت بكه يت و واز له
سه رداری بيتي، كه دانايان گوتوويانه:

خانه

ده ريا پريه تي له گه وه هر و بي ئه ژماره
گهر سه لامه تيشته ده وي، سه لامه تي له كه ناره

که هاواله کهم ئەم وتەى بیست، داما و رووی گرز بوو و دەستی کرد بە وتەى
پەنجووری، که ئەمە چ ئەقلێکە؟ و چ کارگەیاندنەجی و تیگەیشن و هۆشیکە؟
وتەى دانایان، راست و پەوان و دروست دەرچوو که گوتووینانە: "دۆستان له
تەنگاوییدا بەهانا نەگەن و له سەر خوانی نانخواردنی دوژمنان وەک دۆستان خو
پادەنن و خۆیان دەردەخەن و خۆیان پێشان دەدەن.

پارچە

بە دۆست دایمەنی، ئەوهی له خویشیت
لی ئەدا لافی، برایی و خویش و بیستی
دۆست ئەو کەسە، ئەگرێ دەستی دۆست
له تەنگانەدا، کاتی تەنگدەستی

دیتم گۆرا و بە نامۆژگارییه کهم دلتەنگ بوو، چوومه لای خاوەن دیوان، بە
ناسیاوییه تێکی که لەمە و پێشەوه بوومان، بارودۆخ و لیوه شاوویی ویم تێ گەیان،
توانا و باشییه ویم خسته روو، پاش ماوهیه ک کاریکی هاگە زاییان دایه و زۆری
نەبرد که پاکی سروشت و جوانی و پێکی کارەکانیان پەسند کرد، له وهش تێپەری
و پله و پاییه کی بەرزتری وەرگرت.

ئەستیرهی بهختی تا دەهات له بەرزیدا بوو، تا گەیییه مەرامەکانی و
ئارەزووهکانی هاتنەدی و بوو به یه کێک له نزیکهکانی پاشا و پەنجەى ئاماژەى بو
دریژ دەکرا و بووه جێی باوهر و متمانه، به خویشحالی وی زۆر شادمان بووم و گوتم:

خانه

گوێ مەده ماندوو تیت و دل بەغەم مەبه
کەسە چاوهی ئاوی ژیان، له تاریکیدایه

هۆنراو

(دلی کۆسکەوتە، پڕ نەکەى به غەم
خوا لوتفی بەدزی، زۆره نەوهک کەم)

خانه

له سووری گهردوون دۆش دامه‌مینه

سه‌بر تالیش بی، به‌ری شیرینه

لهو کاته‌دا وا ریتک کهوت من له‌گه‌ل تا‌قمه دۆست و براده‌رانیکدا چوومه
سه‌ردانی مه‌ککه، که گه‌رامه‌وه، دوو فرسه‌خم به پیره‌وه هات، هه‌رکه چاوم پیی
کهوت، په‌ریشان حال و له‌سه‌ر دیمه‌نی ده‌رویشانم دیت.

گوتم: "چۆنی؟" گوتی: "هه‌روه‌کو گوتم، ده‌سته‌و تا‌قمیک پیم هه‌لکالان و
ناراستییان ده‌رباره‌ گوتم. پاشا. خوا هه‌ر پایه‌داری کا بۆ ده‌رخستنی راستی و
روونکردنه‌وه‌ی ئەم ناراستییه‌ش هیچی نه‌فه‌رموو و براده‌رانی کۆن و دۆستانی
ئهمه‌کداریش له‌وته‌ی راست و وشه‌ی هه‌ق بیده‌نگ بوون و دۆستایه‌تی کۆنیان له
بیر برده‌وه.

پارچه

نابینی له‌لای خواهن جی و پایه

مه‌رای کاران، ده‌ست له‌بان سه‌رن

که‌حالی گۆرا و تی‌په‌ری رۆژی

پیی ئەو خه‌لکه‌یه، ها له‌بان سه‌رن

به‌کورتی، گرفتار و دووچاری گه‌لێک سزایان بووم، تا له‌م هه‌فته‌یه‌دا موژده‌ی
ساغی و سه‌لامه‌تییه‌ حاجییان هات، له‌به‌ندی گرانیان ده‌رباز و رزگار کردم و
مولک و مالی میراتییان دامه‌وه، گوتم: "تاموژگاری منت وه‌رنه‌گرت که گوتم
خزمه‌تی پاشایان وه‌کو سه‌فه‌ری نیو ده‌ریایه‌ به‌ترس و به‌که‌لکیشه، یا گه‌نجت پی
ئه‌برئ، یا شه‌پۆل گیانت له‌به‌ر ئه‌برئ.

خانه

یا به‌هه‌ر دوو ده‌ست، دور له‌ کۆش ئەکا

یا شه‌پۆل رۆژی، ئەو به‌مردوویی فه‌رامۆش ئەکا

به باشم نه زانی له مه زیاتر، برینی مام دهر ویشی به سه رهنوکی نه شته ری
سه رهنشتان بروو شینم و خوئی پی داکه م، ئەم کاره م به م دوو دیره، کورت کرده وه:

پارچه

دهست و بیت هه ردوو، ئەخرینه ناو کۆت
که گویت نه دایه، په ندی پیاوان
ئەگه ر خو به ری، پیوه دان ناگری
ئەنگوست مه خه ناو، کونه دوو پشکان

۱۷- سه رگوزه شته

چه ند که سیکم هاو پی بوون، رهنگ و روویان جوان و دهر وونیان ئاراسته و پی
راسته کرابوو، یه کیک له گه وره پیاوان بیروباوهریکی گه وره و باشی به و دهسته و
تاقمه هه بوو، مووچه و به راتیکی باشی بو بریبوونه وه، تا یه کیکیان کرده وه یه کی
وای لی دهر که وت، که ریکی حالی دهر ویشان نه بوو، گه وره پیاوه که باوه ری پیاوان
تیکچوو و بازاری بی رهواج کردن.

ویستم به فیلیک هه نه بی مووچه و به راته که یان رزگار که م چوومه لای
دهر گه وان، ری نه دامی و قسه ی ناخوشیشیان پی گوتم، گویم نه دایه و لیم نه گرت،
چونکه قسه زانان گو توویانه:

پارچه

له دهر گای میرو وه زیر و سوئلتان
مه ده.. پیش ئەوه ی، یاریده ت بدهن
دهر که وان و سه گ، غه ری پیکیان دیت
ئەم یاخه ی ئەگری، ئەوه ی تر دامه ن

که نزیکه کانی ئەو گه وره پیاوه، به حالی منیان زانی، ریزیکی زوریان گرتم و
جییه کی به رزتر و هه ورازتریان پیشان دام، دانیشتم، به لام من به ملکه چیه وه
چووم له جیگایه کی خوارتر و نزمتره وه دانیشتم.

خانه

لیگه ری! که نوکهریکی که میشم

با له ریزه‌ی نوکهراندا، دانیشم

گوتی: ئەللا، ئەللا! کهی جی و کاتی ئەم قسه‌یه‌یه؟

خانه

گەر له بان سه‌روچاوم، دانیشی

نازت هه‌لده‌گرم، چونکه نازک‌پیشی

به کورتیه‌که‌ی، دانیستم و ده‌ستم به قسان کرد و له هه‌موو ده‌رگایه‌کم دا تا
هاتمه‌وه سه‌ر وته‌ی هه‌لخلیسکانی براده‌ران و گوتم:

پارچه

چ سووچیکی دیوه، خاوه‌ن به‌خششی پیتشوو؟

که به‌نده‌ی له پیش چاوان، وا که‌م و خواره

ئهو خودایه مه‌زنه، به‌گه‌وره‌یی خو‌ی

سووچ و گونا‌هیش ده‌بینی و نانیش هه‌ر به‌رقه‌راره

فه‌رمانه‌وا ئەم وته‌یه‌ی له‌لا په‌سند بوو و فه‌رمووی: "به‌ده‌ستووری جاران
مووچه و به‌راتی براده‌ران بدریته‌وه، قه‌ره‌بووی ئهو رۆژانه‌شیان بۆ بکریته‌وه که
ئێیان بڕابوو" سوپاسی به‌خششیم کرد و خاکی به‌ریپیم ماچ کرد و داوای
لێبووردنی ئهو دهم چه‌وتیه‌ی خۆم کرد، ده‌ستبه‌جی، هاتمه‌ ده‌ره‌وه و گوتم:

پارچه

که‌کابه‌ بوو به‌ رووگه‌، بۆ نیازان

بۆ دیده‌نیه‌ی ده‌چن خه‌لکی، چه‌ند فرسه‌نگ

تۆ ده‌بی له‌سه‌ر خو‌بی، له‌گه‌ل خه‌لکی وه‌ک مه‌

که‌که‌س ناهاوی، بۆ داری بی به‌ر سه‌نگ

۱۸- سەرگوزەشته

شازادەيەك سامانتيكى زۆر و فراوانى له باوكييهوه بهميرات بۆ بهجى ما، بانگى
سهخاوهتى دا و دەرگاي بهخشيني كردهوه و بى دريغ بهخششى بهسەر گهل و
سوپادا باراند:

پارچه

بۆ نخۆشى نايه، له دارى ساده
بهسووتان بۆنى، ئەدا وهك عهنبهر
گهورهبيت بوئى، دهبي بهخشى
ههتا تۆو نهكهى، چۆن لىي ئەخۆى بهر

يهكيك له هاودهمانى بى راويژ، دهستى به نامۆژگار يکردنى كرد، كه پاشايانى
پيشين ئەم ههموو نيعمهتهيان به ههول و كۆشش پاشهكوت كردوووه و بۆ تهنگانه
و ليقهومان و كهلك و سوود لى ديتنى ههنگرتوووه، دهست لهو بزاوته بکيشهوه و
دهستى لى بگرهوه، شهروشهۆر و ليقهومان و پيويسىتى له پيشه، دوژمنان له
كهميدان، ناکرى له کاتى تهنگانه و پيويسىتيدا، دهستهوهستان راوهستى.

پارچه

ئەگەر سامانى خۆت بهخشى به گشت كهس
ئەوهى بهريهكهوى^۱، دهنكى برنجه
له ههركهس بۆ نهسيىنى، دهنكه زيوى
كه كۆ بۆوه ئەوه، سامان و گهنجه

شازاده لهم وتهيه روو گرژ بوو، لهگهڵ سروشتى ئەودا نههاتهوه پاشان
سهزنهشتى فهرموو و گوتى: "خوای لهسەر، ئيمهى کردوووته خاوهنى ئەم ولاته،
ههتا بيخوين و بيهخشين، نهك ههرا پاسهوانى بين و چاودىرى بکەين."

۱. بهريهكهوى: بهرى دهكهوى.

خانه

قاروون بای چل خانووی سامان هه‌بوو، چوو به هیلاک
نه‌وشیره‌وان به‌وه نهمر بوو، که به‌جیی هیشت ناوی چاک

۱۹- سهرگوزه‌شته

وا ئه‌گێرنه‌وه که له راوگه‌یه‌کدا نیچیریکیان بۆ نه‌وشیره‌وانی دادپه‌روه‌ر ده‌کرده
که‌باب، خویان پی نه‌بوو، نوکه‌ریکیان نارده‌ گوندیک، خوی بیئی.
نه‌وشیره‌وان گوئی: "خوییه‌که بکړه، تاکو نه‌بیته شوین و دێیه‌که وێران نه‌بی.
پێیان گوئی: به‌وه‌نده خوییه چ ده‌قه‌ومی؟
گوئی: بنچینه‌ی سته‌م له سه‌ره‌تاوه‌ که‌م بووه، هه‌رکه‌سی هاتووه
هاویشتووێه‌تییه سه‌ری، تا گه‌یوه‌ته ئه‌م ئه‌ندازه‌یه."

پارچه

ئه‌گه‌ر له باغی میله‌ه‌تا، پاشا بخوا سی‌ویکی
نوکه‌رانی ده‌ردین دره‌خت، له ره‌گو ریشه‌وه
که سولتان به‌نیو هیلاکه، سته‌م ببینی ره‌وا
سه‌ریانه‌کانی هه‌زار مریشک ده‌که‌ن به‌شیشه‌وه

خانه

زه‌مان نا‌ه‌ی‌لی، زۆردار بم‌ینی
ته‌نیا نه‌فرینی، بۆ جی ده‌می‌ینی

۲۰- سهرگوزه‌شته

والیه‌کم بیست که هه‌ر مال و خانووی میله‌ه‌تی کاول و وێران ئه‌کرد، تا خه‌زینه‌ی
پاشا ئاوه‌دان و پر کاته‌وه، ئاگای له وته‌ی دانا‌یان نه‌بوو که گو‌توویانه: "هه‌رکه‌سی
میله‌ه‌ت نازار بدات، تا دل‌ی پاشا به‌لای خویدا راکیشی، خوای له‌سه‌ر، هه‌ر ئه‌و

گەل و میللەتەى لەسەر زال دەكاتهوۋە تا دەمارى لە رۆژگارى ژىنى دەركىشى و
بىبرى:

خانە

بە (سپەند) ۱ى ناكا، ئاگرى داگىرساۋ
ئەۋەى كە ئەىكا، ئاھى جەرگ سووتاو
ئەلەن شای ھەموو دىندان شىرە و كەمترىنى گىانەۋەرانىش كەرە، بەراى ھەموو
ھۆشيار و ئاقلەندانىش، كەرىكى بارەبەر زۆر باشتەرە لە شىرىكى پىاودى.

دوو تاكى

كەرى ھەزار، گەرچى بى تەمىزە
لەبەر باربردنى، گەلىك عەزىزە
كەر و گايان، كە ھەل ئەگرن بار
چاترن لە نەۋەى، ئادەمى زۆردار
ئەلەن پاشا لايەنىكى سىروشتى خراپى ئەو ۋەزىرە بەدەى بۆ دەركەوت، خستىە
ژىر ئازار و ئەشكەنجەۋە و زۆر بەدەردەسەرىيەكى ناھەموارەۋە كوشتى.

پارچە

رەزامەندى شا، بە دەست ناكەۋى
تا بۆ دلى گەل، چاكە نەخۋازى
ئەتەۋى خوداى لەسەر، بىتەخسى؟
بە چاكە خەلكى خودا كە پازى
ۋارىك كەوت يەككىك لە ستەمدىتەكان بەلايدا رابرد، سەرنجى داىە
حالەشپەكەى و گوتى:

۱. سپەند: دىكىكى بىابانە، دووكەلىكى زۆرى لە كاتى سووتاندا لى ھەلدەستى، بۆ برىنى
چاۋ سووتانەۋە بەكارى دىن.

پارچہ

نابئی ہرچی تینی قوئل و بازوویکی ہہ بوو
به سه لته نعت بخوا، مائی خه لکی به هه وهس
دهتوانی هیسکی گه وره، به گه روودا قووت بدهی
هه ناو و زگ ئه درئی، هه رکه گه بییه ناوک و بهس

۲۱- سه رگوزه شته

له مهردم نازاریک ئه گپره وه، که بهردیکی بهسه ری دهرویشیکدا دا، دهرویش دهرفته تی
توله کردنه وهی نه بوو، بهرده که هی لای خوئی هه لگرت، تا روژئیکیان پاشا لهو پیاوه
مهردوم نازاره تووره بوو و خستیه زیندانه وه، دهرویش هاته لایه وه و بهرده که هی
بهسه ریدا دایه وه، کابرا پیی گوت: تو کیت؟ و ئه و بهر دت بق بهسه ری مندا دا؟
وه لامی دایه وه: "من فالانم، ئه م بهر دت هه هه مان ئه و بهر دیه که فالان روژ تو
بهسه ری مندا دا، گوتی: "ئهدی ئه م هه موو ماوه دوورو دریژه له کوئی بوویت؟
گوتی: "له پله و پایه که تترسام، ئیستا که له زیندانیمدا دیتی، ئه و هه له م
قوسته وه و به دهرفته م زانی، که دانایان گوتوویانه:

دوو تاکی

ره شوپووتیکت، که دی بهختیاره
ئه وهی هه سه تی، جله وی ئیختیاره
نینوکی دریژ و تیژت، که نییه تو
که واته به گژ، به داندا مه چو

ئه وهی که له گهل بازوو ئاسنی دست بخاته کار
قوئل و مه چه کی زیوینی ناسکی، خوئی ئه دا نازار
راوهسته تاکو دهستی ئه بهستی، دهور و زهمانه
ئه وساکه برق میشکی دهرینه، روژی دوستانه.

۲۲- سەرگوزەشته

یەکتەک لە پادشایان تووشی نەخۆشییەکی کوشنده بوو - واچاکە ھەر ناوی نەھیندری - دەستەبە لە ھەکیم و دانایانی یۆنانی پێکەووە ھاتنە سەری و بە بریاری ھەموویان ھاتنە سەر ئەوێ کە ئەم دەرە دەرمانی نییە، مەگەر زراوی کەسیکی کە چەند نیشانەیک ھەن تێیدا بێ.

پاشا فەرمووی بیدۆزەو و پەیدای کەن، کورە جووتیارێکیان بەونیشانانەوێ کە ھەکیمان گوتبوویان دۆزییەو، باوک و دایکی کورە بانگ کران و بەخشش و بەراتیکی زۆریان لە پیش دانان و خۆشحالیان کردن و قازیش بریاری دا کە رشتنی خۆینی ئەندام یا تاکیکی میللەت بۆ سەلامەتی پاشای کاریکی رەوا و راست و دروستە، جەللاد بەلایەو چوو، کورە سەری بەرەو ئاسمان بەرز کردەو و پێ کەنی پاشا لێی پرسی، لەم کاتەدا چ وەخت و جێی پێکەنینە؟

کورە گوتی: نازی کوران بەسەر دایک و باوکانەو ھەبە و داواکاریش بۆ لای قازی دەبریت و داد لە پاشا ئەخوازێ، ئەو دایک و باوکم، لەبەر مائی دنیا بێە منیان بە جەللاد سپارد قازیش بریاری کوشتنی دام، پاشاش ژیان و بەردەوامی خۆی لە رشتنی خۆینی مندا دەبینیتەو، ھێچ پەنایەکی ترم نییە ھانای بۆ بەرم تەنیا خۆی لەسەران نەبێ.

خانە

بۆ لای کۆ بەرم، لە دەست تۆ فەریاد

ھەر لە ئاستانە، تۆ ئەخووزم داد

پاشا بەو قسەبە دلی تەزی، فرمیسکی لە چاوان دابارین و گوتی: مردنی من چاکترە لە رشتنی خۆینی بێ گوناھیکی وا. سەرچاوی ماچ کرد و گرتیبە باوھشی و سامانیکی بێ ئەژماریشی پێ بەخشی و ئازادی کرد و دەلێن پاشاش ھەر لەو رۆژە بە داوای چاک بوووەو و شیفای بۆ ھات.

پارچە

ھەر وا لە بیرمە، کە ئەم شیعەرە گوت

فیله وانیکی رۆخی دەریای نیل

حالی میرووله، له ژیر پتی تۆدا
وهک حالی تۆیه، له ژیر قاجی فیل

۲۳- سه رگوزه شته

یه کیك له بهندییه کانی "عه مرو له یث" ۱ هه لاتبوو، پیاوان وه دواى كهوتن و هینایانه وه، وهزیریک قینتیکی زۆری له بهنده که هه بوو، هانی کوشتنی دا، تا بهندییه کانی تریش ئەم جۆره رهفتاره رهچاو نه کهن، بهندییه که له بهر ده می عه مرو له یثدا سه ری خسته سه ر زهوی و گوتی:

خانه

هه رچیم به سه ری، به په سه ندی تۆ، له لام ره وایه
له به رامبه ری ئەم فه رمانه تا، نیمه دا وایه

به لام له به ره وهی که من په ره رده ی نان و نمه ک و نیعه ته ی ئەم خانه دانهم، نامه یی له رۆژی دوا ییدا، خوینی من بتانگری، ئەگه ر به ته وی به نده یه کی بی گونا هی وه کو من بکوژی، له پتیه کی ره واه و شه رعیه وه بیکوژه، تا رۆژی دوا یی پتیه ی گرفتار نه بی، پاشا گوتی: "جا چۆنی بکه م!" گوتی: "ریم بده هه تا، وهزیر بکوژم، ئەو کاته له سزای کوشتنی ئەودا بمکوژه وه، هه قه و شه رعیشه، پاشا پی که نی، به وهزیری گوت: "چی به باش ده زانی؟ وهزیر وه لامی دایه وه:

"گه وره م! ئەم بی شه رمه له پی گۆپی باوکتدا ئازاد که، هه تا منیشه نه خسته وه ته به لایه که وه، سووچ له منه وه یه که سوو دم له ئامۆژگاری و ته ی دانایان وه رنه گرتوه که گوتویه انه:

۰۱ عه مرو له یث: پاشای سه فاریه یه له سالی (۲۶۵) ی کۆچیدا بوو به جینشینی برایه که ی... فارس و کرمان و ئیسفه هان و خۆراسان و سیستانیشی گرت، له سالی (۲۷۶) ی کۆچیدا، له شکری خه لیفه ی به غدا یه ی شکاند. له (۲۸۷) ی کۆچیدا له گه ل ئیسماعیل سامانی له نزیک (به لّخ) به شه ر هات، به دیل گیرا، ئیسماعیل ناردییه به غدا لای خه لیفه. له (۲۸۹) کۆچیدا له زینداندا مرد _ په حیا و عه مر، کورد بوون.
- وه رگی -

پارچه

له گه ل بهرد هاوئژ، بکه ی شه ره بهرد
بزانه که تۆ سه ری خۆت شکان
که تیرداوئیه سینگی دوژمنت
ئیهوش له سپره ی، تیرگه لی ئه ودان

۲۴- سه رگوزه شته

پاشای زهوزهن^۱ وهزیریکی هه بوو چاوتیر و پووخۆش بوو و له چاوپیکه وتناندا
رئیزی هه موو که سیکه دهگرت، پاشهملهش به چاکه ی ناو دینان، وا پئی دهکهوئ
کرداریکی لی روو دها، که پاشا لئی خۆش نایهت، دهیگرئ و دهیخاته زیندانهوه.
گهوره پیاوانی پاشا، که چاکه ی پیشووی ئهویان له چاودا بوو و خۆیان
بهقهداری دهزانی، له کاتی چاودیریاندا نهرمییان لهگه لدا دهنواند و سه رزنهش و
توندوتیزیان لهگه لدا بهرهوا نهدهدیت.

پارچه

له گه ل دوژمنی خۆتا ئاشتی که، ئه گه ر روژئ
پاشهملهش عه بیت بلی، تۆ له روویدا ته حسین که
وشه له زارهوه دهردهچئ، کهسی پئی مه ده ئازار
که تۆ ناخۆشیت ناوئ سا، زمان شیرین که

لهوه ی پاشا لئی دهویست هه ندیکی لی خۆش بوو و له جیاتی ئهوه ی ماشهوه به
زیندان تهواوی کرد و پاک بووهوه، یه کیک له پاشایانی ئه و ناوه، به نه پینی
نامه یه کی بۆ نارد که پاشایانی لای ئیه ره ریژی گه وری وهک تۆ نازانن، بی
رئیزیان له گه لدا کردی، ئه گه ر بریاربئ دلی گه وری فلانی خۆشه ویست - خوا
په نای بدا - به لای ئیمه دا بیت، تی ده کو شاین، ئه وه ی شایسته ی دل راگرتنیه تی
دهست به سینگه وه بین و گه وریه پیاوانی ئه م کیشوه ره بۆ دیداری ئه و، به هیوا و

۱. زهوزهن: ولایتکه له نۆوان هورات و نیشاپور.

چاوه پروانی وه لامن.

وه زير لهما هوشيار بووه وه و بيري له مهترسي كرده وه، به گورجی وه لامیكي كورتی، ههروهكو پپی باش بوو، كه نهگه ر خه به رهكeshی بكه ویتته سه ر دهم و زاران زیانی نه بی، له پشت نامه كه وه نووسییه وه و رهوانهی كرده وه.

یه كیك له دهست و پیوهندهكان كه ناگای له م سهین و بهینه بوو، به پاشای پاگه یاند كه فلان، كه فرموته بگیرئ له گه ل پاشای لای تردا، نامه و نامه كاری ههیه، پاشا تووره بوو و فرمانی ساغكرده وهی راستی و درۆی ئەم ههوالهی فرموو، نامه به ریان گرت و نامه كه پان خوینده وه، تئیدا نووسرابوو: "بیروباوه پری باشی گهوران دهر بارهی بنده، گه لیک له باشی و چاكی بندهی پتره و ناتوانم ئەم داخوازییه به جی بگهیهنم، له بهر نه وهش كه من په روهردهی نیعمه تی ئەم خانه دانهم، به كه میك گۆرانی دلی خاوهن نیعمه تی كۆنم، بیوه فایی ناكهم، وه ها گوتراوه:

خانه

ئه وهی چاكه ت له گه ل ئەكا، له هه موو بارێك
بیبه خشه كه له ته مه نیا، هه له په ك بكا جارێك

پاشا ئەم رهوشته جوان و باشه ی ئه وی به لاوه په سند بوو، جلوه برگ و مایکی زۆری به پاداش پی به خشی، داوی لیبوو ر دنیسی لی كرد كه به هه له چوو بووم، كه تۆم به بی تاوان ئازاردا، گوتی:

"گه رهم! بنده ئەمه، به هه له ی گه رهی خۆم نازانم، به لكو ئەمه ویستی خوا بوو كه ئازارم پی بگهیهنن، به لام ئازاریش بی هه ر له دهستی تۆوه بی چاكتره، كه ههقی نیعمه تی پیشوو و دهستی چاكه ت به سه ر ئەم بنده وه ههیه، كه دانایان گوتویانه:

دوو تاکی

هه رگیز به ئازار، له كهس مه ره نجه
لای كهس بۆت نایه، خو شی یا ره نجه
دوژمنی و دوستی هه ر لای خوا وهیه
دلی هه ر دوو لای، ها وه لا وهیه

ئەگەر چى لە ژىي كەوانرا، دى تىر
لە ھاوئىژەرى ئەزانن، پىساو ژىر

۲۵- سەرگوزەشتە

لە پاشايەكى عەرەبمەوہ بىست، كە بەوانەى ناو ديوانىي گوت: كە مووچە و بەراتى
فلانى - ھەرچەندىكە - بۆى بكن بە دوو ھىندە، چونكە ھەمىشە ھەر لە دەرگاۋە
چاۋەپىي بە ئەنجام گەياندىنى فەرمانە و، كەچى نۆكەر و بەردەستەكانى تر
ھەمىشە ھەر خەرىكى گالتە و گەمە و جەفەنگانن و خاۋەخاۋەى لە ئىشىدا دەكەن.
خاۋاپەرسىتىك، گوپى لەمە بوو و ھاوار و نالەى لە دەرۋونەوہ ھەستا، لىيان پرسى
ئەوہ چىت دىت؟ گوتى: "پايە و پلەى بەندان لەبەر قاپى و دەرگەى خوا، بەم رەنگەپە:

ھەلبەست

نۆكەر دوو سبەپنان، بىتە خزمەت شا
سىيەم تىي ئەكا، رووى لوتف و نىكا
ئومىدماں واپە، پىاۋى خوا پەرەست
نائومىد نەبن، لە دەرگای ئەلبەست

دوو تاكى

گەورەپى لە ملكەچىپەتى داپە
ياغىپەتى بىبەش بوونى تىداپە
ئەوہى ملكەچى، لە بۆ نووسراۋە
سەرى خزمەتى، ھا لە دەرگاۋە

۲۶- سەرگوزەشتە

لە زۆردارىك ئەگىرنەوہ، كە دارى سووتانىي بەھەرزان لە ھەژاران دەستاند و
بەزۆرەملى لىي دەكرىن و ھەر بە زۆرەملەش بە گرانتر دەپداپەوہ دولەمەندان،
پىاۋىكى خواپى بەلاپدا تىپەرى و گوتى:

۱. پىاۋ ژىر: پىاۋى ژىر.

خانه

ئەو ماری تۆ؟! كى بىنى پىوھى دەى
يانە كوندى؟ لە كوى بىشىيەوھ كاولى كەى

پارچە

كە دەستت دەروا، بەسەر ئىمەدا
بى ئاگا نىيە، خودای غەيبزان
زۆردارى مەكە، لە خەلكى زەوى
تا نالەو فىغان، نەگاتە ئاسمان

زۆردارەكە لەم قسەيە دلكير بوو و رەنجا و گوپى نەدايە ئامۆژگاريەكانى وى
(أخذته العزة بالأثم) - غيرەتى گوناھ گرتى - تا شەويك ئاگر لە دارەكانى
چىشتخانەكەى بەربوو، هەرچى هەشىبوو سووتا، لە جى نەرم هینايە سەر خاكى
گەرم. وا رىكەوت هەمان كەسەكەى بەلادا رابرد و گوپى لى بوو كە بە دۆستەكانى
خۆى دەگوت: "تازانم ئەم ئاگرە لە كوێو بەربوو مالى من؟ گوتيان: "لە چرە
دووكلە دلى هەژارنەو"

پارچە

دووربە لە ئاهى، دل برينداران
هەناسەى گەرمى.. خراپە، ئاخىر
تا ئەكرى دلى كەس، مەكە غەمبار
ئاهىك.. جىهانىك ئەخاتە ئاگر
لەبەر هەيوانى تەلارى كەيخوسرە^۱ ئەم حكىمەتە نووسرايوو:

۱. كەيخوسرە: يەكێكە لە شايەكانى دەولەتى دووھەمى كەيانى.

پارچه

ساله‌های ساله و عومریکی درین
به‌سەر ئیمه‌دا، خه‌لک ئه‌که‌ن گوزهر
دهستاو دهست مولکمان که هاتۆته دهست
واش دهچیتته دهست خه‌لک، سه‌ر له‌به‌ر

۲۷- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کیک له هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا، گه‌یبووئه‌وپه‌ری پایه‌ به‌ری. سیسه‌د و شه‌ست
فیللی له زانیاریی زۆرانبازییه‌دا ده‌زانی و هه‌ر جاره به‌ جۆره هونه‌ریکی تازه‌وه
زۆره‌بانی ده‌گرت تا دللی له شاگردیکیانی داخو‌ریا، سیسه‌د و په‌نجا و نو فیللی له
هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا فیت کرد و ته‌نیا فیللیکی بۆ خۆی هیسته‌وه و به‌لاوه‌ی نا.

به‌ کورتیییه‌که‌ی، کوره‌که، له هیز و توانا و هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا پریوو و که‌س
نه‌یده‌توانی به‌رامبه‌ری راوه‌ستی و پشتی له عه‌ردی بدا، هه‌تا رۆژیکیان له‌لای
پاشای ئه‌و کاتدا ده‌ری بری و گوئی:

"ئه‌وه‌ی مامۆستا یه‌که‌م به‌سه‌ر منیه‌وه هه‌یه، چاکه‌ی فیت کردن و
په‌روه‌ده‌که‌میته‌ی، ده‌نا به‌هیز و توانا له‌و که‌مترینیم و له هونه‌ریشدا وه‌کو ئه‌وم.

پاشا ئه‌م وتانه‌ی زۆر به‌لاوه‌ گران و ناخۆش هات، فه‌رمووی:

"زۆره‌بانی بگرن! چی‌گایه‌کی پانویۆر و به‌رین و هه‌راویان ریکخست، وه‌زیر و
پیاوماقوول و گه‌وره‌ پیاوانی ده‌ربار و پیاوه‌ مه‌زنه‌کانی هه‌ریمه‌کان، هه‌موو هاتن.
کوره‌ لاو له مه‌یدانیدا وای پر دایه‌ مامۆستا یه‌که‌ی، که ئه‌گه‌ر کتوی ئاسن بووایه،
له جتیدا هه‌لده‌قهنده‌.

مامۆستا هه‌ستی کرد، که کوره‌ لاو له‌و به‌تین و باخۆشتره‌ و له هونه‌ره‌که‌شیدا،
له گه‌لیا به‌رامبه‌ره‌، به‌و فیلله‌ سه‌یره‌ی که لیلی په‌نا دابوو ره‌فتاری له‌گه‌ل کرد، کوره‌
نه‌یتوانی ئه‌م فیلله‌ له خۆی لادا.

مامۆستا، کوره‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستان له زه‌وی به‌رزکرده‌وه و له‌سه‌ر سه‌ری خۆی
سووراندو له عه‌ردی کوتا، قریوه له ته‌ماشایچییان به‌رز بووه‌وه.

پاشا فرمانی دا خه لات و بهخشش و بهراتیکی باش به ماموستا ببهخشری و کورپهکشی سهرزنشت کرد و رخنه‌ی نه‌وه‌ی لی گرت که له‌گه‌ل ماموستا و راهینه‌ر و مه‌شقه‌ره‌که‌یدا، په‌نجه‌ی لی‌ک داوه و سه‌ریش نه‌که‌وت. کورپه گوتی: "گوره‌م ماموستا به‌هیز به‌سه‌ر مندا سه‌ر نه‌که‌وت، به‌لکه من له هونه‌ری زۆرانبازیدا، فیلیکی بچکۆلانه‌م مابوو، درییگی فیترکردنتی لی کردم و فیتری نه‌کردم، نه‌ورپو به‌و فیله بچکۆلانه‌یه، دهستی له من ساند و سه‌رکه‌وت، ماموستا که گوتی:

"نه‌و فیله‌م بو رۆژیکی وا هه‌لگرتبوو، که دانایان گوتوویانه... هینه‌ده ری به دۆست مه‌ده که هه‌موو هیز و توانایه‌کی تو بزانی، که دوژمنایه‌تی کردی پیت بویری و بتخا.

نه‌تبیستوه نه‌وه‌ی که له شاگردی خۆی نازار دیوه، چی گوتوه؟:

خانه

(فیتره تیر هاویشتنی ده‌که‌م، هه‌موو رۆژی که دهستی تیری گرت، هاویشتی‌ه‌وه من)

پارچه

یا وه‌فا نه‌بووه، له‌م جیه‌انه‌دا
یا هه‌ر که‌س نییه، له‌م زه‌مانه‌دا
که‌س نه‌بوو فیتری، تیر نه‌ندازی لیم
که من نه‌کاته، دوایین نیشانه

۲۸- سه‌رگوزه‌شته

ده‌رویشیک به‌ته‌نیا له‌گۆشه‌ی چۆلیکدا دانیشتبوو، پاشایه‌ک به‌لایدا تیتپه‌ری، ده‌رویش که له‌کونجی قه‌ناعه‌تدا له‌و چۆله‌وانییه‌دا نه‌ژیا، سه‌ری بلند نه‌کرد و گوپی نه‌دایه‌ فه‌رمانه‌ه‌وا - پاشا - هه‌ستی فه‌رمانه‌ه‌وایی و گه‌وره‌ییی پاشایه‌تی گرتی، گرژ بوو و گوتی: "نه‌م ده‌سته‌ کۆنه‌ پۆشانه، هه‌ر ده‌لیی چوار پین، نرخ و پیاوه‌تیان نییه"

وهزير به لايه وه چوو و گوتى: "هؤى دهر وئيش فهرمانر هواى سهر زهوى به لاي تودا
تتپه رى، بؤ هله نسته اى و دهستت به سنگه وه نه گرت و ئهركى رهوشت نواندنيت
به جى نه گه ياند؟"

وه لامى دايه وه: "به فهرمانر هوا بلى! چاوه رپى ريزلنن له كه سىك بكا چاوه رپى
چاكه و مالى ئه وه، فهرمانر هوايان پاسه وانى گه لن، نهك گه ل بؤ به ندايه تى و
فهرمان هه لگرتنى فهرمانر هوايانن.

پارچه

پاشا پاسه وانى هه ژارانه
چهند له خووشى و گه وره يى دابى
په ز بؤ شوان دروست نه كراوه
شوان بؤ په زه وه بى شوانى چابى

پارچه

رؤژى كه سىكت، ديت كامه رانه
يه كى تر دلگير، زؤر په ريشانه
كه ميك بووه سته، تا هه ردووكيان خاك
ميشكيان دهخوا، كه جى بيرiane
جياوازى دارا و نه دار نامىنى
له م برپاره ي كه چاره نووسiane
گه ريه كىك گؤرپىك، هه لبداته وه
نازانى دارا و نه دار كامiane

فهرمانر هوا قسه كه ي دهر وئيشى پى خووش بوو، پى گوت: "چيت دهوى بلى"
وه لامى دايه وه: "من ئه وهم دهوى جارىكى تر نه مرنجىنى". گوتى: "نامؤژگاريه كم
بكه"، گوتى:

خانه

وریابه که ئەو خۆشییەت لە دەستە
دەروا ئەو مولکەیی، ئیستا لە دەستە

۲۹- سەرگوزەشتە

یەک لە وهزیران چوو لای "زۆننونی میسری" و هیمەتی لێ خواست که رۆژ و شهو
خه‌ریکی خزمه‌تی فه‌رمانه‌وام، هیواداری چاکه‌یم و له سزاشی ئەترسیم. "زۆننۆن"
گریا و گوتی: ئەگەر منیش ئەوه‌نده له خوا ترسابامایه وهک تۆ له فه‌رمانه‌وا
ده‌ترسی، ئەوه له کۆمه‌له‌ی یاران ئەبووم.

پارچه

گەر هیوای پشوو و رهنج ئاسان بایه
پایی ده‌رویشان، له ئاسمان ئەبوو
گەر وهزیر له خوا، ترسابا، وهکو
له شا ئەترسیت، وهک په‌ریان ئەبوو

۳۰- سەرگوزەشتە

پاشایه‌ک فه‌رمانی کوشتنی بێ گوناھێکی دا، گوتی ئەه‌ی پاشا به‌و قینه‌ی که
له‌منته، ئازاری خۆت مه‌ده، چونکه ئەم سزایه به‌یه‌ک هه‌ناسه به‌سه‌رمندا
تێده‌په‌ریت، به‌لام گوناھێ ئەمه بۆ هه‌تاهه‌تایه داوینت ده‌گرێ و لیت نابیته‌وه.

چوارینه

سووری ده‌ورانی، وهک بای بیابان چوو
ناشیرن و جوانی، تال و خۆشیان چوو
زۆردار بیری چوو، ئەو غه‌دره‌ی کردی
له‌و نابیته‌وه له مه‌ومانان چوو

شا ئامۆزگار يېكەي ئەوي بەسوودمەند زانى و لە خوین رشتنې چاوپۆشى
کرد.

۳۱- سەرگوزەشته

وہزیرانی نہوشیرہوان کہ تاوتوتی گرینگی ولاتیان دەکرد و ہر یەكە بە پیتی
زانینی خۆی بیرورای خۆی دەردەبیری، "شا" ش ھەر وەتر، ئەویش بیرورای خۆی لە
بەرابەر ئەو کارەوہ دەربیری.

"بوزەر جومھەر" لایەنگیری بیر و بۆچوونی "شا" ی کرد، وەزیرەکانی تر بە
دزییەوہ لێیان پرسى، چ شتێكى باشترت لە بیرورای "پاشا" دا دیت، کہوا لە
بیرورای چەندان زانا و دانایانی ترت بە چاکتر زانى وا لایەنگیریت کرد، گوتى: بە
پیتی ئەوہی ئەجامی کارەكە دیار نییە و نازاندريت و ھەمووشتان ھەر لەسەر ئەو
پایەن کہ داخوا کارەكە راستە یا ھەلەپە، بۆیە بیرورا وەرگرتنى شا چاکترە..
ھەتا ئەگەر ئیشەكەش بە پتچەوانەى راستییەوہ بیتە پتیش، بە ھۆی لایەنگیری و
پەسنی بیرورای شاوہ، لە مەترسى گلەبى و گازەندان رزگار ئەبین، کہ گوتویانە:

دوو تاكى

بە دژی بیرى شا، بیرى دەربیری
دەست لە خوینی خۆت، ئەبى ھەلگری
ئەگەر شا بە رۆژ بلى، وا شەوہ
بلى راست دەكەى مانگ، چارە شەوہ

۳۲- سەرگوزەشته

گەریدەيەك، قژی ئەھۆندەوہ و ئەيگوت: "من لە ئەوہى "ەلى" مە. لەگەل کاروانتیکى
حیجازی، لە شارێك دابەزى گوتى کہ لە ھەج دیمەوہ، جامە (قەسیدە) يەكى بردە
دەربارى فەرمانرەوا و واى پيشان دا کہ ئەو بۆ خۆى دایناوہ، يەكێك لە
ھاودەمەکانى فەرمانرەوا لەو سالەدا لە سەفەرى دەريا ھاتبووہوہ گوتى: "من ئەوم
لە جەژنەى قورباندا، لە بەسردا دیوہ، چۆنى ھەج کردووہ؟"

یه کیکی تر گوتی: "من ئەمە ئەناسم، باوکی تەرسایی بوو، لە "مەلاییه"، ئەوه چۆن نهوهی "عهلی" یه؟ و چامهكەشی كه دهلی خۆی دایناوه، له دیوانی "ئەنوهری" دا نووسراوهتهوه.

فەرمانرەوا فەرمانی لێدان و دوورخستنهوهی دا، گوتی:
"ئەم هه‌موو درۆیه‌ی بۆ چی کرد؟" گوتی: "ئە‌ی خاوه‌نی رووی زه‌مین! قسه‌یه‌کم ماوه له خزمه‌تدا بیلیم، ئە‌گەر راست نه‌بوو هه‌ر سزایه‌کم بفرمووی پیم ره‌وايه" گوتی: "چیه؟" گوتی:

پارچه

گه‌ر بێگانه‌یه‌ك ماستی بۆ هینای
دوو په‌رداغی پر... ئاوه‌و كه‌چكی دۆ
له‌ من مه‌ره‌نجی، كه‌ درۆم لا كردی
جیهانگه‌ر وایه، هه‌ز ئە‌كا له‌ درۆ

۳۳- سه‌رگوزه‌شته

وه‌زیرێك به‌زه‌یی به‌ ژێرده‌ستاندا ده‌هاته‌وه و هه‌میشه بۆ چاكه‌یان تی ده‌كو‌شا، وا رێك كه‌وت وه‌زیر به‌فهرمانی فەرمانرەوا گیرا، هه‌موو له‌ هه‌موو بۆ به‌ردان و رزگارکردنی كه‌وتنه‌ خۆ، ئە‌وانه‌ی كه‌ بۆ ئازار و ئە‌شكه‌نجه‌دانێی داندرا‌بوون، نه‌رمییان له‌گه‌ڵدا نواند، گه‌وره‌ پیاوانیش ستایشی كردار و پیاوه‌تییه‌ باشه‌كانیان كرد تا فەرمانرەوا چاوی له‌ هه‌له‌كانی پۆشی، پیاوچاكێك له‌م كاره‌ ئاگادار بووه‌وه و گوتی:

پارچه

تا دلی دۆستان به‌ده‌ست به‌یینی
باغه‌كه‌ی باوكت، بفرۆشی باشه
بۆ نانی، دۆسته‌ باشه‌كانی خۆت
هه‌موو ناومالت، بسووتی باشه

لهگه‌ل به‌دكاران، هم بكه چاكه
به‌نانى زارى سهگ، بدروى باشه

۳۴- سه‌رگوزه‌شته

يه‌كېك له كوره‌كانى "هاروونه ره‌شيد" به تووره‌بييه‌وه هاته لاي باوكى و گوتى:
"فالنه سه‌ره‌نگزاده، جنىوى به دايكم دا... هاروونه ره‌شيد به گوره پياوانى
دهوله‌تى گوت، سزاي ئهم جوزه كه‌سه چ بى باشه، يه‌كېك ئاماژه‌ى به كوشتن و
ئوى تر به زمان برين و يه‌كې تر به ده‌ست به‌سه‌رداگرتنى مال و سامان و
شاربه‌ده‌ركردنى كرد.

هاروون گوتى: "كوړا من! گوره‌بى له بووردن‌دايه و ئه‌گه‌ر ناشتوانى بيبورى،
ئوا توش جنىوه‌كه‌ى پى بده‌وه، به‌لام له سنورى توله‌كردنه‌وه تينه‌په‌رى ده‌نا
ستم له‌لايه‌ن تۆوه ئه‌بى و داوا و هق لاي دوژمنته‌وه.

به‌پياو ناژميردرى، له‌لاى هوشياران
له فيلىكى مه‌ست، مه‌يدان بخوازي
پياو ئه‌و كه‌سه‌يه، گه‌ر راستت ئه‌وي
له تووره‌بوونا، قسه‌ى نه‌ترازى

دوو تاكى

يه‌كېك به‌دخوويك، جنىوى پى دا
خوى راگرت، گوتى وهره هه‌ى كلول
له‌وه‌شم زياتر پى بكه‌ى، سبه‌ى..
عه‌بم نيو هينده‌ى، خوم نازانى، زول

۳۵- سه‌رگوزه‌شته

له‌گه‌ل كۆمه‌لىك گوره پياو، له كه‌شتيه‌كدا دانىشتبووم، له دوامانه‌وه كه‌شتيه‌كى
بجووك نقووم بوو. دوو برا كه‌وتنه ناو گپژاويكه‌وه، گه‌ره پياويكيان به مه‌له‌وانىكى
گوت: "ئو دووبرايه‌ ده‌ربينه‌وه بو هه‌ر يه‌كئىكيان په‌نجا دىنارت ئه‌ده‌مى".

مهلهوان بهکټیکيانی رزگار کرد و نهوی تریان گیانی بهخوای خوئی سپاردهوه،
گوتم: "تمهنی هر هینده مابوو بویه کهمترخه می و سستیت له رزگارکردنی
کرد". مهلهوانهکه پی کهنی و گوئی:

"نهمه ی تو گوتم راسته، بهلام من هزم له رزگارکردنی نهمه یان زیاتر بوو،
له بهرنهوهی کاتیک له ریگیاه ماندوو بوو بووم، نهمه یان سواری حوشرهکهی خوئی
کردم و له دهست نهوهشیان قامچیم خواردبوو".

گوتم: "خوای گوره راستی فرمووه (من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها)
واته.. نهوهی چاکه بکا بو خوئیتهی و نهوهی خراپهش بکا لهسه ر خوئیتهی"

پارچه

ههتا نهتوانی، کسه مهده نازار
چونکه نهو رییهت پر له خار نهبی
کاری ههژار و دهرویش پیک بیته
توش روژی دادی، زورت کار نهبی

۳۶- سه رگوزه شته

دوو برا هه بوون، بهکټیکیان خزمتهی فرمانرِهوا ی نهکردو نهوهی تریشیان نانی
قول و بازوو و مهچهکی خوئی نهخوارد.

چارټیکیان برا دهوله مهندهکه بیان به برا هه ژارهکهی گوتم:

"بو نایه ی خزمهت بکهی تا له ماندووهتی و شهکهتی کارکردنیت رزگار بیی؟"
گوئی: "نه ی تو بو کار ناکه ی تا له خزمهتکاری و سووکی و پهستییهتیت رزگار
بیی؟ که دانا و ناقلمه ندان گوئویانه:

"نانی جو خواردن و لهسه ر عهردی پروت دانیشتن چاتره له کهمه رهی زیپر
بهستن و له خزمهت راوهستان".

خانه

به دهستی ناسنین، قسل بکهیته هه ویر
نهک بهسینگیه وه بگری، له پیش نه میر

پارچه

عومری عهزیزت له دوو شتان بهسه ربرد
هاوین چ بخوّم و چ له بهرکه م زستان
ئه هی زگی برسی، به نانی سواز به
تا بۆ هیچ کهسی، دانه نوینی شان

۳۷- سه رگوزه شته

یه کیک موژدهی بۆ نهوشیرهوانی دادپهروهه هینا که: "خوای گهوره و بههیز و توانا، فلانه دوژمنتی له ناوا هه لگرت و مرد".
نهوشیرهوان گوته: "هیچت له وهی بیستوو که وازی له من هینابئی".

خانه

بۆ مه رگی دوژمن، نابین شادمان
که ژیانی ئیمهش، نابیت جاویدان

۳۸- سه رگوزه شته

کۆمه لیک له دانایان له باره گای "کیسرا" له کاریک ئه دوان، بوزهر جومههر بئی دهنگ بوو، گوتهیان: "ئه وه بۆ له م بارهیه وه له گه ل ئیمه دا نادوپی و هاوبه شی قسان ناکه ی؟"
گوته: "وه زیان وه کو پیشکان وان، پیشکیش دهرمان به نه خو ش نه بی نادا، دوا ی ئه وه ی که دیم رای ئیوه راست و دروسته، زانیم قسه کردنم له م باره وه دانا په تی تییدا نابئی".

پارچه

که ئیشیک پیک هات، بئی دهست لیدانم
قسه کردنی تییدا، به جوان نازانم
کویر و چالیکم، که دیت له پیشم
گوناهه ئه گهر، بئی دهنگ دانیشم

۳۹- سه‌رگوزه‌شته

"هاروونه ره‌شید" که کیشوهری میسری که‌وته ده‌ست، گو‌تی: "به پیچه‌وانه‌ی ئەو زۆرداره ئە‌که‌م که به‌کیشوهری میسر له خۆی بایی بوو و داوای خوایه‌تیی کرد، من ئەم کیشوهره به هه‌رزانت‌ترین نرخ ده‌ده‌مه‌وه به‌نده‌کانی خۆم و له‌وان به‌ولاوه نایده‌مه‌که‌سی تر، قوله زه‌نگیه‌کی هه‌بوو، ناوی "خوسه‌یب" بوو، کیشوهری میسری به هه‌رزانی پی به‌خشی.

وا ده‌گێر‌نه‌وه که زۆر گه‌مژه و که‌وده‌ن و بیر ته‌سک بوو، ساڵیکیان ده‌سته‌یه‌ک جووتیاری میسری هاتنه لا و سکا‌لایان کرد که په‌مۆمان له که‌ناری "رووباری نیل" داچاندبوو و بارانی ناوه‌خت هات و هه‌مووی نابووت کرد، خوسه‌یب گو‌تی: "ده‌بوايه خوری بجین تا نابووت نه‌بی، دانا‌یه‌ک ئە‌مه‌ی بیست و پی که‌نی و گو‌تی:

دوو تاکی

ئه‌گه‌ر خۆراک، به‌پیی زانین درابا
له ده‌سته‌نگی ده‌با، نادان نه‌مابا
خودا خۆراک ئە‌داته پیاوی نادان
که واقیان وړئه‌مینی، هه‌رچی زانان

دوو تاکی

به‌خت و خۆشی کوا به زانینی کاره
هه‌مووی له سایه‌ی خوای کرد‌گاره
له دنیسا زۆرن و له‌به‌ر چاوانن
گه‌یله پیاو دارا و دانا بی نالن
کیمی‌اگه‌ر ده‌مری، به دم رهنجه‌وه
شیت شاگه‌شکه‌یه، به‌ده‌ست گه‌نجه‌وه^۱

۱. گه‌نج: سامان و دارایی.

٤٠- سەرگوزەشته

کەنیزهیهکی "خوتهن" بیان بۆ فهڕمانزێهوایهکی هینا، که لهوپهڕی جوانی و ئیسک سووکیدا بوو، ویستی بهمهستی بچیته لای، کهنیزهکه نهیهیشت و خۆی به دهستیوه نهدا، فهڕمانزێهوا تووره بوو، دای به قولهپهشیکی که لئوی سهرهوهی له پهڕی لووتی تتهپهڕیبوو و لئوی ژیرهوهشی بهسهر زگیدا شوڤر بووبوووه، له دیمهنی زلییهی "سهخرهی جننی" بیدیبايه رای دهکرد، قهترانی لهین ههنگلیهوه ههلهقوڵی. خانه

ئهلی تا قیامهت، ناشیرنی رووانی^١
لهودا کۆتایه و له یوسف جوانی

ههروهکو گوتراوه:

پارچه

کەس نییه وهک ئه، ناشیرین دیمه
ناشیرینییهکهی، په‌رت و بلاوه
بۆنی بن ههنگلی، په‌نامان به‌خوا
که‌لاکه و له‌به‌ر، سووری هه‌تاوه

قوله پەش لەو کاتەدا هه‌وه‌سی هه‌ستا، ئاره‌زووی به‌سه‌ردا زال بوو و ئیشتی خۆی له‌گه‌ڵ کرد.

به‌یانی که فه‌رمانزێهوا هۆشیار بووه‌وه، داوای که‌نیزه‌که‌که‌ی کرد، به‌لام ده‌ستی نه‌که‌وت، قین گرتی، فه‌رمووی قوله و که‌نیزه‌که‌که‌ ده‌ست و پێ به‌ستن و پتکه‌وه‌یان له‌سه‌ربانی کۆشکیوه هه‌له‌نه‌ که‌ندیکیه‌وه. به‌کێک له وه‌زیره باشه‌کان رووی تکای له زه‌وی خشانند و گوتی: "قوله‌ی بێ ده‌ره‌تان له‌مه‌دا سووچ و گونا‌هی چییه، ئه‌ویش وه‌کو هه‌موو به‌نده و خزمه‌تکاره‌کان چاوه‌پێی به‌خشش و مووچه‌و به‌راته له فه‌رمانزێهوا. فه‌رمانزێهوا گوتی: "ئه‌گه‌ر له‌م کاره‌دا شه‌ویک پاره‌ستابایه، چ ئه‌بوو؟" گوتی:

"ئه‌ی خاوه‌نی رووی زه‌وی، نه‌تبیستوووه که گوتراوه":

١. رووانی: ده‌موچا‌و و رووی.

پارچہ

تینووی سووتاو کہ ئه گاتہ سہرچاوی ئاوی حیات
بیٹ وانہ بی کھ لہ فیلی تینوو بترسی
برسی بیینی، مائیکی پر لہ خوؤراک
باوہر مہ کھ، لہ رۆژوو و لہ رهمہ زان پیرسی.

فہرمانرہوا ئہم وتہ خوؤشہی لی خوؤش ہات و گوتی: "ئہوہ قولہم بہتو بہخشی،
ئہی چی لہ کہ نیزہ کھ بکہم؟ وزیر گوتی: "کہ نیزہ کھ ش بہ قولہ رہشہ کھ
بہخشہ، کہ نیوہ خواردہی سہک ہر رہوای سہگہ، کہ گوتراوہ:

پارچہ

ہہرگیز تو ئہوہ مہ کھ دۆستی خوؤت
لہ چوونہ جیہک، تو نایکھی پہسہن
تینوو ہز ناکا، لہ ئاوئی شیرین
کہ بہرماوہ بی، لہ بہر دہم بۆگہن

پارچہ

ئیدی دہستی شا، لہ کوئی ئہ بیینی
تورنجی کہ وتووی لہ ناو سہرگہنی
تینوو قہت دلی ناچتہ ئہو گۆزہی
لای دہم بۆگہنیک، بۆ ئہوی بیینی

۴۱- سہرگوزہشتہ

لہ ئہسکہ ندریان پرسی، کیشوہری رۆژہ لآت و رۆژئاوات چۆن گرت؟ خوؤ
فہرمانرہوایانی پیشین، گہنج و دہسہ لآت و لہشکریان لہ تو پتر بوو، کہ چی ئہو
چہشنہ پیروزی و سہرکہ وتنانہیان بۆ پیک نہہات.

گوتی: "به پشتیوانیی خوای، هر کیشوهریکی که گرتم، نازاری خه لکه کهیم نه دا
و نه مره نجاندن و ناوی پاشا پیشینییه کانیشم به باشی نه بی، نه هینا".

خانه

به گه وره دانانین، گه وره پیاوان
ئه وهی به سووکی بیتی، ناوی گه وره پیاوان

پارچه

ئه مانه هیچن، که لیت تیپه رین..
تهخت و بهخت و ئه مر و ناو و گیرودار
ناوی چاکان قهت مهفه وتینه، ههتا
ناوی چاکه ی توش بمیتی، بهرقه رار

دەرگه‌ی دووهم

له‌باره‌ی خووی دهرۆیشانه‌وه

۱- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کێک له‌ گه‌وره‌ پیاوان به‌خوایه‌رستیکی گوت: "له‌باره‌ی فالاڤه‌ خواپه‌رسته‌وه‌ ده‌لێی چی، که‌ که‌سانی تر به‌ تانه‌ و ته‌شه‌ر و گازه‌نده‌وه‌ نه‌بێ ناوێ ناهێن؟" گوتی: "له‌وه‌ی دیاره‌ عه‌یب نابینم و ئه‌وه‌ی دیاریش نییه‌، ئه‌وه‌ غه‌بیزان نیم"

پارچه

هه‌ر که‌سیکت دیت، له‌به‌ریدا بوو کراسی پاکان
لێی ورد به‌روه‌ و داینی به‌زاهید له‌ ده‌سته‌ی چاکان
ئه‌گه‌ر نه‌ترانی چی له‌ ده‌روونیا، خووی هه‌شارداوه
چیت به‌سه‌ریه‌وه‌، وه‌لی که‌ و برۆ له‌گه‌ڵ بێباکان

۲- سه‌رگوزه‌شته

دهرۆیشیکم دیت سه‌ری له‌ ئاستانه‌ی کابه‌ هه‌لده‌سوی و ده‌یگوت: "ئه‌ی لێبوورده‌ی به‌به‌زه‌یی! تۆ ده‌زانی نادان و سته‌مکار چییان لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌؟"

پارچه

له‌ که‌مه‌ته‌رخه‌م‌م‌یم پۆزشم بۆ لای تۆوه‌ هێناوه
که‌ توانام نییه‌ رووی به‌ندایه‌تی خۆم بۆ ده‌رخه‌م
ئه‌وه‌ی یاغ‌ییه‌ بۆ تۆیه‌ی گوناھ، روو له‌ تۆ ئه‌که‌ن
که‌چی عاریفان له‌ عیباده‌تا داوای لێ خۆشبوون ئه‌که‌ن زۆر و که‌م

خوابه‌رستان خوابه‌رستی ئه‌خوازن و بازرگانانیش نرخى کوتال و كه‌لوپهل، منى
به‌نده بۆ تكا هاتووم به‌بى په‌رستن و بۆ ده‌رۆزه هاتووم نه‌ك بۆ بازرگانىكردن.
(أصنع بي ما أنت أهله ولا تفعل بنا مانحن بأهله)
واته: ئه‌وهم له‌گه‌لا بکه كه شایسته و شایانى تۆیه و ئه‌وه‌مان له‌گه‌لا مه‌كه، كه
شایسته و شایانمانه.

خانه

گه‌ر بمبه‌خشى ياليم بگري، سهر و رووم هه‌ر له‌ ده‌رگايه
به‌نده فه‌رمانىكى نيه، هه‌ر له‌ ژير فه‌رمانتدايه

پارچه

له‌ ده‌رگای كابه، سوالكه‌رىكم دى
ده‌گريا و ده‌گوت، به‌ ده‌نگىكى خوش
ناليم تاعه‌تم، لى قبول بکه
گوناهه‌كانم، ره‌ش كه‌ره‌وه توش

٣- سه‌رگوزه‌شته

(عه‌بدولقادرى گه‌يلانى)^١ يان ديت - خواى لى رازى بى - كه‌ له‌ناو مالى كابه‌دا،
رووى خۆى نابوو سه‌ر به‌رده ورده‌كان و ئه‌ناورايه‌وه و ئه‌يگوت:
"خوابه! بمبه‌خشه! ئه‌گه‌ر ئازاريشم پى ره‌وا ده‌بينى له‌ رۆژى قيامه‌تيدا به
كوپريم زيندوو بکه‌وه، تا له‌ رووى پياوچاكاندا شه‌رمه‌زار نه‌بم."

١. عه‌بدولقادرى گه‌يلانى: يه‌كيكه‌ له‌ پياوانى ته‌ريفه‌ت، سالى (٥٦٨) كوچى، كوچى
دوايى كر دووه. ئارامگايه‌كه‌ى له‌ به‌غدايه.

پارچه

روو له سهر خاكي كه ساسي، ئه ليم
به يانان كساتي يادي تووم بو دئ
ئه ي ئه وه ي هه رگيز، ناتكه م فه راموش
توش جاريك، ئه كه ي له به نده يادي؟

٤- سه رگوزه شته

دزيك چووه مالي خواپه رستيک، چهندي گه را هيچي نه دوزيبه وه، به دلته نكي
گه را به وه، خواپه رسته كه بيدار بووه وه، كلیمه كه ي كه له سه ري نووستبوو و هيناي
فريدايه سه ر ريگاي دزه كه، تا به نا ئوميدي و به دهستي به تال نه روا ته وه.

بيستم پياواني ريگاي خودايي
دلي دوژمنيش، هه رگيز ناكهن تهنگ
كه ي ريك ده كه وي، به و پايه بگه ي؟
كه وهل دؤستانيش، هه ته سه ري جهنگ
خوشه ويستي دلپاكان چ له روو و چ پاشه مله، نهك وهكو ئه وانه ي پاشه مله عه يبه ت
لي ئه گرن و له به ره ورووشدا بو ت ئه مرن.

خانه

له روودا ده لئي، مه ري هيمنه
له دواو هس، گورگي هاري پياو در

خانه

هه ركه سي عه يبي، كه سيكي هينا
بيگومان هي توش، ئه با ته ئه ولا

۵- سەرگوزەشته

چەند كەسپكى گەريده، كه بۆ گەرانتيك رتيك كه وتبوون، كه هاوبهشي خووشي و ناخوشي و رهنج و ئاسوودهي به كتر بن، ويستم بيمه ئاوه لايان به لام پيكيان نه كردم و گوتم: "ئەمە لە بەخشش و خووی دەرویشان دووره كه روو له ئاوه لاييه بي نوایان وهگيرن و له خووشي و كهلك و سوود وهگرنتي بيبهشي كه ن.
خۆ من ئەمەندە لە خۆم رادهبينم كه له خزمه تکردني، دۆست و ئاوالاندا چالاک بيم، نه بيمه باري گران به سەر دلانه وه

خانه

(ئەگەر له ولاغی سوار نه بيم
ههنگری سه رچل و باری ئە بيم)

یه کتیک له وان گوته: "له وهی كه بیستت دلگیرمه به، له م چەند روژانه دا دزیک له شیوهی دەرویشان هاته لایان و خووی زۆر به ئاشنا پيشان دا، له بهرته وهی دەرویشانیس سه لامه تی حالیان ههیه، ههچ گومانتيکی خرابيان پي نه برد و به ئاواله تی و هاوړپي خويانيان قبول کرد.

خانه

خه لکی چووزانن، کراس کچی تيايه
نووسه ر ئە زانی، نامه چی تيايه

دوو تاکی

دیمه نی حالی زاهیدان دهلقه
ئەمەندە به سه، كه فيل له خه لقه
تو تي بکوشه، چیت ويست له بهرکه
ئالايه ک هه لدهو تاجي له سه رکه

۱. دهلقه: کراسپکی پيناوی رهنگاوړهنگه، دەرویش له بهری دهکه ن.

ئارەزوو و ھەوەس، بنی بەلاوہ
نەوہک بەتەرکی، کراس و کەواوہ
پیاو با قەلغانی، ئارمووش بپۆشی
چەکی دەست ناپیاو، لە شەر بە پووشی

رۆژیک تا ئیوارێ رۆیشتبووین، شەوئ لەبن دیواری قەلاتیکیدا نووستین، دزی
نامەرد مەسینەئێ ئاوالێکی ھەلگرت و گواپە ئەچیتە سەراو، کەچی بە خو و بە
تالانییەوہ لئی دا و رۆیی.

خانە

خوایەرست خەرقەئێ^۱ کردەبەر
کراسی کابەئێ کردە، جلەکەر

ھەر ھێندە لە چاوی دەرویشان ون بوو، بە قوللەییەک ھەلگەر، خورچیتێکی
دزی، تا رۆژ ھەلات ئەو دزە دل و مێشک تاریکە ئەندازەییەک رێ رۆیشتبوو.
ھاوپیانی بی گوناھ خەویان بەسەردا ھاتبوو و نوستبوون، کە بەیانی ھەستان
ھەموویانیان ھێنانە نێو قەلاوہ و خرانە زیندانەوہ، لەو رۆژوہ وامان بریار دا کە
ئاوالەتیە کەس نەکەین و پێگای تەنیایی بگرین و ھەر "السلامة في الوحدة" مان
ئەگوتەوہ.

پارچە

لە ھۆزئێ یەکتیک بکا ناپیاوی
گەورە و بچووکیان، نامینئێ پیزی
نابینی گایەک کە زەرێکی کرد
گوناھبار دەکرین، گای گوند بە پیزی

گوتم: "سوپاس و دروود بۆ خوای گەورە و بی ھاوتا و توانا کە لە کەلک وەرگرتنی

۱. خەرقە: مەبەست جلویەرگی دەرویشانەییە.

نیو دهر ویشان بیبش نه مامه وه، هر چه نده له ئاواله تییه شیان دور که و تمه وه، به لام بهو که لکه به هر ه دار بووم، من به در یزایی ته مه نم ئم ناموز گارییه به کار ده هینم.

دوو تاکی

که دیت پیسی، له ناو مه جلیسی
ئه رهنجی دلی، هوشیار بی که سی
ئه گهر کانیه ک، پر که ی له گولاو
سه گی تی که وی، گشت ئه بی گلاو

۶- سه رگوز هشته

زاهیدیک میوانی پاشایه کی بوو، که دانیشتنه سه ر ناخواردنی له و نده ی که متر خوارد که پی ده خورا، که بۆ نوێژکردنیش ههستان، نوێژی له جاران زیاتر کرد که ده یکردن تا گومانی چاکه ی زۆرتری پی به رن.

خانه

کاکه ئه عرابی، ئه ترسم نه گه ی به مالی کابه
چونکه ئه و ریه ی که پیدایه ئه رۆی بۆ تورکستانه
هه رکه زاهید هاته وه مالی خوین، داوای خواردنی کرد، بیخوا.
کورپکی زیره کی هه بوو گوتی: "باوکه ئه ی تو له داوه تی پاشادا نانت نه خواردوه؟ گوتی: "له به رچاوی ئه وان شتیکی وام نه خوارد و زوو دهستم کیشایه وه. کورپه کی گوتی: "که واته نوێژه که شت بگیره وه، چونکه شتیکی وات نه کردوه به که لک بیت".

پارچه

هونه ر ئه خه یته سه ره له پی ده ست و
له بن باغه له عه یب دانه پووشی

به پارهی قهلب، چوناو چۆن دهکری
شتی دهگمهنی، بکری و بفرۆشی

۷- سه‌رگوزه‌شته

له یادمه که له سه‌ردهمی منالیمدا، خواپه‌رستیم ئەکرد. شه‌وانه نه‌ئه‌نووستم و له خزمه‌ت باوکمدا هه‌لده‌ستامه‌وه، شه‌وئیکیان له خزمه‌ت باوکمدا دانیشتبووم و به‌ درێژایی ئەو شه‌وه‌ش چاوی خه‌وم نه‌نابووه سه‌ریه‌ک، قورئانی پیرۆزیشم هه‌ر له‌به‌ر ده‌ستدا بوو.

ده‌سته‌یه‌ک له‌ رۆخ ئیمه‌وه نووستبوون به‌ باوکم گوت:

"یه‌کێک له‌مانه سه‌ریکی به‌رز نه‌کرده‌وه هه‌ر دوو ریکات نوێژ بکا، خه‌وی بی ئاگایی ئەمانه‌ی وا بردووته‌وه ئەئینی مردوون."
گوتی: "ئه‌ی گیانی باهه! ئەگه‌ر تۆش نووستبای باشت‌تر بوو، له‌وه‌ی ئاوا بکه‌ویه تاوانی پاشه‌مله باسکردنیان".

پارچه

مودده‌عی ته‌نیا هه‌ر خۆی ئەبینی
به‌سه‌ر عه‌یه‌ی خۆی، په‌رده‌ی داداوه
ئه‌گه‌ر خوا چاوی، دیتنی پی‌ بدا
که‌متر نابینی، له‌ خۆی به‌و لاوه

۸- سه‌رگوزه‌شته

له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کدا به‌ گه‌ره‌یه‌کیاندا هه‌لگوت و زۆریان باسی ئاکاری چاکه و خوو و په‌وشته باشه‌کانی کرد و زۆریان هه‌لنایه‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک رامان و دامان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: "من هه‌ر ئەوه‌م که خۆم ئەزانم!!"

خانه

بهسم ئازارده، به چاکی ژماری
دەرەوت زانیم، ئەی ناخی تاری^۱

پارچه

له پیش چاواندا، کەسێکی چوانم
له شەرمی پیسی، دەرۆنم سەر شوڤ
خەلکی به جوانی تاوس، هەلئەلین
خۆشی شەرمەزار، له ناشیرینی قاچەکانی، زۆر

۹- سەرگوزەشته

یەکیک له پیاوچاکەکانی لبنان له ولاتی رۆژئاوا دا جێی دیار و بەخاوەن (کەرامەت)^۲ ناودار و ناسرابوو، هاته مزگەوتی شام، لهسەر رۆخی قۆلەتینی تارەتان ئەپۆیشت، له ناکاو پێی خزی و کەوتە ناو قۆلەتینەکەوه، به پەنج و ماندوو بوونیکی زۆر، تا هاتهوه دەرئ و رزگاری بوو.

که له نوێژئ بووهوه یەکیک له ئاوهلان پێی گوت: "من گریهکم له دلدايه" پیر گوتی: "ئەو گریه چیه؟" گوتی: "له یادمه که رۆژئ تۆ لهسەر دەریای رۆژئاوا ئەپۆیشتی و پیت تەر نەدەبوو و ئەمروۆش له بەژنه ئاوکییدا هیندهی نەمابوو بخنکی، حیکمەت له مەدا چیه؟ پیر له مەدا ماوهیهک کەوتە رامان و پاش دامانیکی زۆر سەری بەرز کردوه و گوتی: "تەبیس تووه گەرەوی جیهان" "موحه مەهل موسته فا" - دروودی خوی لئ بی - ئەفەر مووئ که (لي مع الله وقت لايسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل) واتە، من له گەل خوادا کاتیکم ههیه که تیدا ناپرژیمه سەر فریشته له خوانزیک و پیغه مبه ره نیردراوه کانیش - و نهی فەر مووه بەر دهوام (علی الدوام) کاته که شی وابوو که له "جوبرائیل" جیا

۱. تاري: تاريک.

۲. قۆلەتین: حەوزی ئاوئ

نەدەببەووە، کاتەکەى تریشى لەگەڵ "حەفسە" و "زەینەب" دا بەسەر ئەبرد "مشاهدة
الابرار بين التجلي والاستتار" یانى "دیدەنیی چاکان بۆ خوا، ها لە نیتوان دەرکەوتن
و دەرئەکەوتنا" خۆى دەردهخات و خۆى ون دەکا .

خانە

رووی خۆت ئەنوێنی و پارێزیش ئەکەى
بازاری خۆت و گپى من خۆش ئەکەى

هۆنراو

کە ئەوەى خۆشتم ئەوێ و ئەیبینم
وام لى بەسەر دى، بزرکەم رێگام
ئاگر هەلئەکا و ئاوى پیا ئەکا
بۆیە دەمبىنى، سووتام و خنکام

دوو تاکی

لە کور ونبووی کرد، یەکی پرسیار
کە ئەى دەررون روون، ئەى پیری هوشیار
بۆنى کراسیت، لە میسرێوه کرد
بۆ ریت بۆ چالى، کەنعانى نەبرد؟
گوتى: "حالى مه، برووسکەى دنیايه
دەمىکی ونه و دەمىک پەیدایه
جاری له ئاسمان، جیگا نشینم
جار هەیه پشتى، پیتی خۆم نابینم
گەر دەرۆش لەسەر، یەک حال بمابا
دەبوايه ئاگای، لەولاش^۱ برابا

۱. لەولاش: مەبەست روژی قیامەتە.

۱۰- سەرگوزەشته

له مزگهوتی (به‌عه‌به‌گ) چه‌ند وشه‌یه‌کی ئامۆژگاریم به‌ه‌ندی که‌سانی ژاکاو و دل‌مرده‌ ده‌گوت‌ه‌وه‌ که‌ رێیان به‌عالمی وینه‌ به‌ ماناکردن نه‌بردبوو، سه‌یرم کرد پشوووم بر ناکا و ئاگرم له‌ داری ته‌ریان به‌ر نابیی و نایگرئ، زۆرم غه‌م له‌ په‌روه‌رده‌ کردنی ئیستهران و ئاوینه‌ دانان له‌ به‌رامبه‌ر کوێران خوارد، به‌لام ده‌رگا و ده‌روازه‌ی مانا و مه‌یه‌ستان هه‌ر له‌سه‌ر پشت بوو و کرابوووه‌ و زنجیره‌ی قسانیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو و تا ئه‌و جێیه‌ی که‌ ئه‌مگوت "نحن اقرب الیه من حبل الوریث" ئیمه‌ له‌ شاده‌ماری ملی لئ نزیکتین.

پارچه

دۆست له‌ گیانم، نزیکت‌ره‌ له‌ من
سه‌یریش ئه‌مه‌یه‌، که‌ من له‌و دوورم
چبکه‌م؟ نازانم، به‌کئ بلییم یار
ئهو له‌ ته‌ک منه و من له‌و مه‌هجوورم

من شه‌رابی ئه‌م وتار و قسه‌ و وشانه‌ مه‌ست و نیوه‌ باده‌یه‌کی ئه‌و وتاره‌شم هه‌روا به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ په‌وه‌ندیک - رێبواریک - به‌لای کوێ و دانیشتنه‌که‌دا تێپه‌ری و دوا سووری کوێه‌که‌ زۆری کار تئ کرد.

نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی وای لئ دا، که‌ ئه‌وانی تریش له‌گه‌ل ئه‌ودا وه‌جۆش و خرووش هاتنه‌وه‌ و خاو و خلیچکه‌کانی کوێه‌که‌شی وروژاندنه‌وه‌، گوتم: (سویحانه‌للا) دووره‌ ئاگاداره‌کان نزیک و نزیک و ئاماده‌ بی هۆش و گوشه‌کانیش دوور.

پارچه

که‌ تئ نه‌گه‌یی، له‌ قسان گوئی دێری
هێز له‌ وته‌بێژ، داوا مه‌که‌ تۆ
مه‌یدانی پانی، ئاره‌زوویینه‌
تا لێدا پیاوی، وته‌بێژ له‌ گو

۱۱- سەرگوزەشته

شەوئیک لە بیابانی مەککە، لەبەر بێ خەوی پێی رویشتم نەما، سەرم نایهوه و
بەحوشترهوانهکه م گوت: "وازم لێ بینه!"

پارچه

دەبێ پێی پیادهی، پیاویکی هەژار...
چۆن بێ که حوشر، لە رێ بێ بێزار
تا لاواز ئەبێ، لە شنی قەڵەوئیک
لاوازی ئەمری، لە سەختی دژوار

گوتی: برادەر!، کابەت لەپێشە و دز لە پاش، ئەگەر پرۆی گیان دەرباز ئەکەهێ و
ئەگەریش بنووی ئەمری، نەتیبستوو هە گوتراوه:

خانه

لە ژێر داری موغەیلان، خۆشه خەوی بیابان
لە شەوی روینیدا، ئەبێ واژبێنی لە گیان

۱۲- سەرگوزەشته

خوایەرسستیکم لە کەناری زەریادا دیت، برینی پلنگی پێوه بوو و بە هیچ
داوودەرمانیک چاک نەدەبووهوه و چاره نەدەکرا و بەو ئازار و دەردەشەوه هەر
سوپاسی خوای گەر و بەتوانای ئەکرد، لێیان پرسی: "ئەوه سوپاسی چی
ئەکەهێ؟"

گوتی: "سوپاسی ئەوه که بە دەردی گرفتارم نەک بە گوناھی."

پارچه

گەر بە کوشتم دا یاری شیرینم
وا مەزانه من، غەمی گیانم بێ

دهلیم چ گوناھیک، له من رووی داوه
دل شکاوه لیم؟، دهک نه مانم بی

۱۳- سەرگوزەشته

دهرویشیک پیوستییەکی هاته پیش، کلیمیکی له ماله دۆستیکی خۆی دزی،
دادوهر فەرمووی: "دهبی دەستی بپردری، خاوهن کلیمەکه، تکای کرد و گوتی ئەوه
گەردەنیم ئازاد کرد.

دادوهر گوتی: "بەتکای تۆ واز له شەرع ناهینم" وەلامی دایهوه:

"راست دەفەرمووی، بەلام هەر کەسێک شتیک له مائی وەقف بدزی، دەستبیرینی
لهسەر نییه، چونکه "الوقف لایمک" و وەقفیش به خاوهن ناکرێ و هەرچییهکیش له
مولکی دهرویشانه وەقفی خاوهن پیوستانه.

دادوهر ئەم قسەییە پەسند کرد و دەستی لی هەلگرت و زۆریشی سەرزەنشستی
دزە کرد که جی ئەمابوو دزی لی بکهی تەنیا له مائی دۆستیکی وانهبی؟، وەلامی
دایهوه: "گەرهم، نەتبیسستوووه که چییان گوتوووه؟ له مائی دۆستان بدزه و له
دهرگای دوزمان مەده".

خانه

له تەنگانەدا هەرگیز خۆ مەخە، ژیر باری غەمی
پیستی دوزمان بگروو^۱ و بۆ دۆستی بکه پیستینه^۲

۱۴- سەرگوزەشته

پاشایەک له خواپەرستیکی پرسی: ئاخۆ هیچت له ئیمهوه وەبیر دیتهوه؟ وەلامی
دایهوه: "بەلی، هەر کاتیکێ که خوای گەرە و بەتوانام له بیر بجیتهوه، تۆم دیتهوه
یاد"

۱. بگروو: کەولی که، پیستی لی بکهوه.

۲. پیستینه: فەروو.

خانه

خوا، يه کي دهرکا له دهرگانه ي خوځي، ههر راکه يه تي بيرو به ويډا
گهر ئاوريشي لي بداته وه، نايه لي پروا بيرو به ويډا

۱۵- سهرگوزه شته

يه کيک له پياوچاکان، له خه ونيدا، پاشايه کي له بهه شتي و خواپه رستيکي له
دوزه خدا ديت، پرسى: هوځي به رزي پله و پايه ي نه وه و نزمي نه مه يان چيه؟ که من
به پيچه وانه ي نه مه وهم چاوه ري نه کرد. "دنگيک هات، که نه پاشايه به لايه نگر ييه
درويشان له بهه شته و نه خواپه رسته ش به لايه نگر ي و نزيکبوونه وه ي له
پاشايان له دوزه خه.

پارچه

دهلق و ته زيچ و پنکت^۱، بو چي يه ه؟
که خوټ له کاري خراپ، دوور نه گري
پيويستيت نيه ي، کلاوي خوري له سه رکه ي برا
وهک درويشان به و کلاوي شاره يار بکهره سه ري

۱۶- سهرگوزه شته

درويشيک به سه ري پروت و پي په تي، له گهل کاروانيکي حيازدا، له کوفه هاته
دور و بوو به هاوري ئيمه، نواپيمي به ناز و خه رمان نه روځي و نه يگوت:

پارچه

نه له حوشتر ي سوارم، نه وهک نه له ژير بارم
نه خاوه ني ره عيهت و نه غولامي شه هريارم
نه غهم و په ريشانيم، هه يه نه رنج و نازار
پشووي ئاسوده نه دم، نه ژيم به جواني به هار

۰۱. پنک: بهرگي پينه دار.

حوشتر سواریک پیی گوت: دەرۆیش! ئەو ئەچییه کوئی، بگەرێوه! له سهختی و ناخۆشیاندا ئەمری". گوئی نه دایه، هه‌ی پێیان کرد، به‌رهو بیابانی.
که گه‌یشتینه "نه‌خله‌ی مه‌حمود"^۱ ی، کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئەجه‌لی گه‌یشته سه‌ری،
ده‌رویش گه‌یشته پشت سه‌ری و گوئی:
"من له سهختی و ناخۆشیاندا نه‌مردم، تۆ له سه‌ر پشتی حوشتره‌که‌ت مردی".

خانه

له‌سه‌ر نه‌خۆشی، که‌سه‌یک ئەگریا به‌ درێژایی شه‌و
به‌یانی نه‌خۆش چاک بۆوه و مه‌رد ئەو

پارچه

زۆر ئەسپی خۆش‌ه‌رو، له‌رێ به‌جی ما
که‌چی که‌ری شه‌ل، گه‌یییه مه‌نزلگا
زۆرمان ته‌ندروست، له‌ ژیر خاک ناشتن
که‌چی بریندار، نه‌مه‌رد و ژیا

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

پاشایه‌ک خواپه‌رستیکی نه‌زانی بانگ کرد، خواپه‌رست بیری کرده‌وه که ده‌رمانیک
بخۆم تا له‌رولوازان بيم، به‌لکه پاشا بیروباوه‌ری له‌بارهم زیاتر بی. وا ئەگێرنه‌وه،
ده‌رمانه‌که‌ی خوارد، ده‌رمانه‌که ژه‌هریکی کوشنده بوو، مرد.

پارچه

ئوه‌ی وه‌ک فسته‌ق، به‌کاکله‌م زانی
که‌چی وه‌ک پیان، به‌رگ له‌سه‌ر به‌رگه
ئهو خواپه‌رسته‌ی، روو ئەکاته خه‌لک
له‌ نوێژا پشتی، ئەکاته رووگه^۱

۱. قوناغیکه له نیوان کووفه و مه‌که‌دا.

دوو تاکی

تا عه‌مرو و به‌کر و زهید بپه‌رستی
دۆستی مه‌خوازه، له کار و هه‌ستی
که به‌نده خوای خۆی، خواست بۆ رزگاری
ده‌بێ هه‌ر ئه‌ویش، بناسی به‌کجاری

١٨ - سه‌رگوزه‌شته

کاروانیکیان له ناو خاکی یۆناندا پروت کرد، کوتال و مائیکی بێ ئه‌ژماریان برد،
بازرگانه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ گریان و زاری، خواو پیغه‌مبه‌ریان ئه‌هیتانه
تکاکاری، سوودی نه‌بوو و که‌لکی نه‌گرت.

خانه

هه‌رکاتی سه‌رکه‌وت، رێگری به‌دکار
گوپی لی نییه‌ کاروان، چه‌ند بکا

هاوار "لوقمان" ی هه‌کیم له‌گه‌ل کاروانه‌که بوو، به‌کێک له کاروانچییه‌کان پیتی
گوت: "چه‌ند وشه‌یه‌کیان له‌ حیکمه‌ت و ئامۆژگارییه‌کانت بۆ بلی، به‌لکو ئه‌وه‌ خویه
و ده‌ست له‌ ماله‌که‌مان هه‌لئه‌گرن، چونکه‌ جیی داخ و که‌سه‌ریکی زۆره‌ ئه‌م کوتال و
ماله‌ به‌موفت برۆا".

"لوقمان" گوتی: "هه‌یفه‌ وشه‌ی حیکمه‌ت به‌مانه‌ بگوتری".

پارچه

که ئاسنیک ژه‌نگی، لی دا و پزاندی
هه‌رگیز لاناچی، به‌ زاخاوی ژه‌نگ
بۆ دڵ ره‌ش، وه‌عز دادان بۆ سووده
میخی ئاسنین، ناچته‌ خوار له‌ سه‌نگ

١. رووگه: قیبله.

دوو تاکی

له رۆژی خوښی، لیکه و تهی رۆژگار، قهت له بیرمه که
که دلدا نه وهی ههژاران رۆژی، به لاهه گه یه
گه بینه وایه، هات به دزییه وه، شتی لی خواستی
بیدهیه دهنه، زۆرداریک دیت و ئه یبا بی قیره

۱۹- سه رگوزه شته

هه رچه ندیک پیری مه زن "ئه بول فه ره ج شه مسه دین کوری جوزی" - خوی لی پازی
بیت - فه رمووی، که وان له گوتنی بێنم و گۆشه نشین و ته نیا بم، به لام لاهه تی و
سه ره تای هه رزه کارییه م تاویان لی سه ندبووم و مه ستهی هه ز و ئاره زووش هۆشمی
فراندبوو، ناچار به پیچه وانه ی بریاری په روه رده کاری^۱ خۆم هه نگاوم دهنه و له
تیکه لی و گوئی پاداشتن و سروود گوتنی و تیکه لاهه بوونم له گه ل ده رویشان به شی
خۆم و هه رده گرت و که نامۆژگارییه کانی پیریشم و هبیر ده هاته وه ده مگوت:

خانه

گه ر قازی له گه ل، مه دانیشته با ده ستی با ده دا
دارۆغه ش ئه گه ر مه ی بخواته وه، سه رخۆش به رده دا
هه تا شه ویک له کۆر و دانیشتنیک نزیک بوومه وه و گۆینده یه کم له ناویاندا دیت.

خانه

وهک ده ماری گیان ده ریپنی، نه غمه ی ناسازی
له ئاوازی باوک مرده ناخۆشتره، ده نگ و ئاوازی
تاویک په نجه ی هاو ده م و دانیشته وان له ناو گوئی و جاریک له سه ر لیوان بوو، که
یانی بی ده نگ به، وهک عه ره ب ده لپن:

۱. مه به سته ئه بول فه ره جه.

هۆنراو

به دهنگى گوتنى خووش زور دل خووشين
به لام به دهنگى توى وا دهنگ ناخوش، بیدهنگ بی خووشين

خانه

له گویتگرتن لیت، کەس نابیه^۱، خووشی
مەگەر ئەو کاتەى دەرۆی، خامووشی

دوو تاکی

کە تیی هەلکرد و بەرز دەنگی هەلدا
به خانه خویم گوت، له ریگای خودا

پەمۆ بخە گویم، هاوارە له خووم
یا دەرگا بکەوه، بچمە دەر برۆم

به کورتی، دلی دەرۆیشانم راگرت و شهوهکەم به نازار و ناخووشییهکی زۆرهوه
گەیانده روژ و گوتم:

پارچه

بانگدەر بانگی دا، بانگی له ناکاوا
نازانی چەندی به سه رچوو ه شهو
دریژایی شهو له مژۆلم^۱ پیرسه
کە نه چۆته ناو هەر دووچاوم خهو

به یانی بۆ پیرۆزییه میزهرم له سه ر داگرت و دینار تیکیشم له بهر پشتیندی هینایه
دەر و له پیش گۆیندهم دانا و له باوه شیم گرت و زۆریشم سوپاس کرد.

۱. نابیه: نابیستی

دۆستان ئەم رەفتارەى منیان بە پێچەوانەى خوو و رەوشت هاتە بەرچاو و بەبى
ئەقلیم پێئەكەن، یەككیان لەناو ئەواندا زمانى تەشەر و گازەندانى دەرکێشا و
دەستى بە تانووتان کرد.

كە ئەم هەلسوكەوت و رەفتارەت وەكو بلیمەتان نەبوو كە خەرقلەى دایە
گۆیندەیهكى وا، كە لە هەموو تەمەنیدا درهەمێكى لەناو لەپیدا نەبوو.

دوو تاكى

لێرە بەو لاوه، گۆیندەى هەژار

كەس لە هیچ جێیەك، نەیدیوه یەك جار

كاتێك كە دەنگى، لە زار هەلستا

مووى لەشى هەمووان، راستبۆوه و وەستا

مەلى هەیوانى، لە ترسان فرى

میشكى مەى برد و گەرووى خۆى درى

گوتم: "وا چاكە زمانى تەشەر و گازەندان كورت كەپهوه و دای بخەى، چونكە من
گەورایەتیی ئەو پیاوهم بۆ دەرکەوت، گوتم: "ئادەى لە چۆنیەتیی ئەمەم ئاگادار
بکەوه! تا منیش بەو جۆره خۆمى لى نزیك بکەمەوه و بچم داواى لیبووردنى لى
بکەم".

گوتم: "بەهۆى ئەوهى كە پیری گەورەم گەلیك جارانی فەرموو كە واز لە گوتم و
گۆرانییان بێنم و زۆریشى ئامۆژگارى چاك و بەرز و بەنرخ كردووم، كە چى گویم
نەدایە، هەتا ئەم شەو چارەنووسى پیروژ و بەخت و ئیقبالى بلندم بۆ ئەم جیگایەى
پینوینى كردم و لەسەر دەستى ئەم گۆیندەیه تۆبەم كرد، كە جارىكى تر هەتا ماوم
نزیكى ریزی سروودیژ و گۆیندان نەكەوم.

پارچه

ئاوازی خوښ، له دهمی وهک غونچه و لټوی شیرین
هه‌لستې یا هه‌لنه‌ستې، دل هه‌ر ئه‌فرینې
به‌لام مه‌قامی عوش‌شاق و نه‌هاوندو حیجاز
له‌گه‌رووی گۆینده‌ی دزیودا^۱، جوانی ناهینې

۲۰- سهرگوزه‌شته

به "لوقمان" ی‌ه‌کیمیان گوت: "خوو و په‌وشتی باش له‌کې فیربووی" گوتی: "له
به‌دخوو و به‌دره‌وشتان، چونکه هه‌ر چیه‌کی له‌وانه‌وهم په‌سند نه‌کرد، خوځ لې
پاراست و لټی دوورکه‌وتمه‌وه"

پارچه

به‌گالت‌ه‌و‌ه‌ش ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک گوترا
په‌ندیکې هه‌ر لې وهرئ‌ه‌گرې، خاوه‌ن ه‌و‌ش
به‌لام سه‌د ده‌رکی حکمه‌ت لای نه‌زانې
که‌والا‌که‌ی به‌گالت‌ه‌ی دپته‌ به‌ر گ‌و‌ش

۲۱- سهرگوزه‌شته

ئه‌گه‌ر په‌وه‌خوا په‌رستیک هه‌موو شه‌وې (۱۰) ده‌له‌گه‌نی خواردنی ئه‌خوارد و تا
به‌یانیشی به‌نوټ‌کردنیوه‌ را‌ه‌ب‌وارد، پیاوچاکیک ئه‌مه‌ی بیسته‌وه‌ و گوتی: ئه‌گه‌ر
نیو‌نانی خواردبا و نووستبا گه‌لنیک له‌وه‌ باشته‌ر بوو.

پارچه

ده‌روون له‌خواردنی خو‌راک خالی‌که
تا‌نووری عیرفان، ببینی ئه‌و‌ده‌م

۱. ناشیرین

بۆیه دەر وونت خالییه له حیکمهت
هاکا خواردنت هاتهوه ناو دهم

۲۲- سه‌رگوزه‌شته

پیاویکی ری لئ ونبوو به به‌خشایشی خوا چرای ری سهرکه‌وتنی دیت و هاته ریزی
پیاوچاکانه‌وه و له پیرۆزی و پاکیی گییانی دهر ویشانه‌وه، ره‌وشته نابهجی و
ناپه‌سندەکانی هه‌موو به‌چاکه گۆران. وازی له هه‌وا و هه‌وه‌س هینا و دهستی لئ
هه‌لگرتن، به‌لام زمانی تانه و ته‌شهر لیدهرانی هه‌ر به دواوه و له‌سه‌ر درییژ بوو، که هه‌ر
له‌سه‌ر خوو و ره‌وشتی جارانه و باوه‌ریان به واره‌یتانی له جیهان و تۆبه‌که‌ی نه‌کرد.

خانه

به عوزر و تۆبه له عه‌زابی خوا، رزگارت ئه‌بێ
به‌لام ناتوانی، له زمانی خه‌لکی خوا ببی رزگار

به‌زمانیان نه‌ویرا و تاقه‌تی پێیان نه‌شکا و سکا‌لای ئه‌م هه‌لوێسته‌یانی برده لای
پیری ته‌ریقه‌ت و گوتی: "تازاری زمانی خه‌لکی هه‌راسان و دلگیری کردووم".
پیر گریا و گوتی: "چاکه و سوپاسی ئه‌م خۆشییه چۆن ئه‌ده‌یته‌وه، که له‌وه
چاکتری، که گومان‌ت پێ ئه‌به‌ن"

پارچه

چهند ده‌لین بـلـین، به‌دکار و هه‌سوود
عه‌یبه‌ی من، که من که‌سه‌یکم هه‌زار
جاریک بۆ باسی خراپه‌کانم، لیک کۆئه‌بنه‌وه
جاریک بۆ رشتنی خوینم، ئه‌که‌ن کار
باش بی و خراپه‌ت، بـلـین باش‌تره
نه‌وه‌ک خراپ بی و به‌چاکیت که‌ن دیار

به‌لام که بۆچوونی باشه‌ی خه‌لکی دهره‌ق به‌من گه‌ییوته ئه‌وپه‌ری و من هه‌ر له
که‌موکورتیه‌دام، ره‌وايه بیر بکه‌مه‌وه و نه‌خۆش بکه‌وم.

خانه

ئەمەى ئەمزانى، گەر بمکردايە
ئەبوومە زاهيد، پاک رهوشت مایه

هۆنراوه

(خۆم شاردۆتهوه، له چاوى جيران
به دزی و ئاشكرام، خودايه حال زان)

پارچه

له بهر خهلك دەرگا، له خۆم دائه خهه
تا ديار نه بى، عه بيم لای كهسان
دەرگا پتوه دان بى كه لکه... چون خوا
زانای گشت كاره، ئاشكرا و په نهان

۲۳- سه رگوزه شته

گله بيم برده بهر يهك له پيران، كه فلان به خراپه ي گهواهى له سه ر من داوه، گوتى:
"تۆ به چاكه شه رمه زارى بكه وه"

هه له بهست

تۆ رهوشت باش به، هه تا دوژمنت
بۆ به دگۆيى تۆ، نه يمىنى ماوه
كه بوربوت دهنكى، راسته وخۆ دهرچوو
كه ي به دهست مو تريب، گۆيى راكيشراوه

۲۴- سه رگوزه شته

له يه كيك له پيرانى شاميان پرسى: ته سه ووفى راسته قينه چيه؟
گوتى: "له مه وپيش دهسته يهك بوون به ديمه ن په رت و بلاو له جيهاندا و
به مه به ستيش گرد و كۆ و ئەمرۆش كه سانپكن به ئاشكرا گرد و كۆ و له ناوه وه شدا
په رت و بلاو".

پارچه

هه‌رده‌مه و دلت بۆ شووینى بپروا
له ته‌نیایی ژین، خووشى نابینى
که هه‌تبوو کشت و بازرگانى و مال
دلت لای خوا بى، گووشه‌نشینی

۲۵- سه‌رگوزه‌شته

له‌بیرمه شه‌ویک به‌دریژایی شه‌و، له‌کاروانیکدا شه‌و پۆییم کردبوو و به‌ره‌به‌یانی
له‌پۆخ بیه‌شه‌لانیکه‌وه‌نووستم، شه‌یدا (عاشق) یك که له‌مه‌سه‌فه‌رده‌ا، هاو‌پیمان
بوو، هاواریکى کرد و پیتی بیابانى گرت به‌رو پشوویک رانه‌وه‌ستا.

که رۆژ بووه‌وه پیم گوت: "ئه‌وه چیت بوو؟" وه‌لامى دایه‌وه:

"دیتم بولبولان له‌سه‌ر دره‌ختان و که‌وه له‌سه‌ر کیتوان و بۆق له‌ناو ئاوان و
گیانله‌به‌ران له‌ناو بیه‌شه‌لانا‌ندا که‌وتبوونه‌ناله‌ و هاتوهاوار: وام به‌بیردا هات، که
پیاوه‌تى نییه‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ته‌زیجاتی هینانى ناوی خوادابن و منیش له‌خه‌و و
فه‌راموشیدا."

پارچه

دوینى بولبولیک، ئه‌یخویند به‌یانی
لێی سه‌ندم ئۆقره‌ و تین و بیر و هۆش
یه‌ک له‌دۆستانى گیانیم له‌گه‌ڵ بوو
سۆزه‌که‌ی منی، په‌ریه‌ هۆش و گووش
پیتی گوتم: لای خه‌لکی ئه‌مه‌ روون نییه
مه‌ل دوعاگو بى و منیکیش خامۆش

۲۶- سه‌رگوزه‌شته

جاریک له‌سه‌فه‌رى حیجازدا له‌گه‌ڵ تاومه‌ لاویکی هاو‌ده‌م و هاوکار بووم، کاتیان

به ورده گوتنی به سۆزهوه به پۆ ئه کرد و ههلبهستی ئه وین و دلدارییان
ئه خویندهوه.

خواپهرستی کمان له گه لدا بوو، که دژی حالی دهر ویشان و بی ئاگا له دهرد و
ئیشیان بوو، که گه یشتینه "نه خله ی به نی هیلال" مندالکی قوله رهشکه مان له ناو
خپله عاره بانه وه لی پهیدا بوو، که تیی هه لکرد و دنگ و ئاوازی تیرا هه لدا، مه ل و
بالنده ی له هه وا هینانه خوار، حوشتی خواپهرسته که م دیت که وته سه ماو
هه لپه رکی و خوا پهرسته ی هه لدا و پتی بیابانی گرت بهر، گوتم:

"ئه ی پیر!! - سرودی ئه منداله، ههستی چوار پتی هه ژاند که چی تو هه روا
نه گۆرای و ته کانکی پی نه دایت و نه ی بزواندی"

ههلبهست

ئه زانی چی بو گوتم، ئه و بولبوله ی سه هه ری
قهت پیت نالین ئاده می، گه ره له عه شق بی خه به ری
حوشتر به شیعی عاره بان، که وتوته به زم و سه ما
گه ره تو شوژیکت نه بی، وا دیاره جانه وه ری

هۆنراو

(که ره شه با هات به سه ره و لاتا
دار خوار ئه بی تو، نه کو به ردی ره ق)

دوو تاکی

به زیکی هه رچی ده بی نی له جو شه
دلک ئه یزانی، خاوه ن هۆش و گو شه
نه هه ره بولبول له بو گو ل خوینه وانه
له ویردی ئه ودا، هه ره درکیک زمانه

۲۷- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشا عه ره به کان، که ته مه نی به ره و کو تایی هات جینشینی نه بوو، رای

سپارد که یه کهم که سیک له به ره به یاندا له دهر وازه ی شاره وه هاته ژوورئ، تاجی پاشایه تیی بکه نه سه ری و کاروباری هه لسووراندنی کیشوهری باوینه بهر دهست و بهری.

وا ریک کهوت، یه که مین که سیک که هاته ژووره وه، دهر وزه که ریک (سوالکه ر) بوو که له هه موو ته مه نیا پاروو پارووی به دهر وزه پهیدا نه کرد و پینه له سه ر پینه ی له جلو به رگه شر و وره کانی نه دا.

گه وره پیاوانی ده ولت و پیاوماقوولانی دهر یار راسپارده که ی پاشایان به جئ گه یاند، کلیلی شووره و قه لات و گه نجینانیا دایه دهستی، ماوه به کی پاشایه تی کرد، فه رماندارانی ده ولت، سه ری سه ری چییان له روودا هه لبری، پاشایانی ده وره به ریش، له هه موو لایه که وه که وتنه دوژمنایه تیه ی و بو به ره که انیکردنیشی له شکر یان ناماده و ته یار کرد و هه ندئ له فه رمانروایانی ده وره به ری خو شیان که وتنه یاغیبوون و سه ری چیکردنی. سوپا و گه ل پتکدا هاتن، ولت زور لایه نی لیره و له وئ لئ بووه وه و له دهست ده سه لات دهر چوون. دهر ویشی دهر وزه که ر به و روودا و کاره ساته هه میسه دلگیر و دل بریندار و په رت بوو.

تا یه کیک له کونه دوسته کانی که ناوالی سه رده می دهر ویشیه ی بوو و له سه فه ری ده که رایه وه و له و جئ و پله و پایهیدا دیت پی گوت: "سوپاس بو خوای گه وره و به توانا، که بهخت و ئیقبالئ بلندت یاوهرت بوو و گوئت له درک و درکت له پی هاته دهر گه یشتیه نه م پله و پایه، "ان مع العسر یسرا" واته له گه ل هه ر ته نگانیکدا خو شیبه ک هه یه"

خانه

گول تاویک گه شه و تاویک په رپووته

دار تاویک پو شته و تاویکی رووته

وه لامی دایه وه: "ئه ی برادهری نازیز! سه ره خو شیم لئ بکه نه ک پیرو زبایی، نه و کاته ی که نه تدیتم دهر وزه م ده کرد هه ر غه می نانیکم بوو، نه ورو ککه ش غه می دنیا به کم به کول ه وه یه".

دوو تاكى

ئەگەر دىنيا نەبى، بۆي دەردمەندىن
ئەگەر ھەشبوو، ئەوا پىيى پايەبەندىن
بەلا كوا لەو خراپتر، لەم جىھانە
لە بۆ دل ھەر دوولاي، ھەر دەرد و ژانە

پارچە

گەر ئارەزووتە، سامان بخوازی
ھەر قەناعەتە، سامان و خویشی
ساماندار ھە تا چۆك^۱ زىر بېخىشى
تا چاكەى ئەوت، نەكەوتە ھۆشى
لە پياوى گەرەم، زۆر جار بىستووہ
لە چاكەى دارا^۲، باشتەرە دەرويشى

خانە

گەر بارام بكا، نىچىرى بريان
نابىتە قاچى كوللەى مىروولان

۲۸- سەرگوزەشتە

ئەبو ھورەيرە - رەزاي خواى لى بى - ھەموو رۆژى دەچووہ خزمەت پىغەمبەر -
دروودى خواى لى بى - رۆژىكىان فەرمووى: ئەى ئەبا ھورەيرە "يا أباهريرة زرنى
غيا تزدد حبا" كەم كەمەم سەر لىدە، تا خوئشەويستيت زياتر بى.

۱. چۆك: ئەژنۆ

۲. دارا: ساماندار

به‌خاوهن دلټيكيان گوت: ئه‌وه‌تا خۆر به‌و جوانيه‌شيبه‌وه‌ كه‌ هه‌يه، كه‌چي نه‌مان
بيستوه تا ئيستا كه‌سيك عاشقي بيت و دلداري له‌گه‌لدا بكا. گوتي: له‌به‌رئه‌وه‌يه
هه‌موو روژي له‌ به‌رچاوانه، ئه‌دي ئه‌وه‌ نيبه‌ كه‌ زستانان ديار نيبه‌ چه‌ند
خۆشه‌ويسته.

پارچه

سه‌رداني خه‌لكي، نايته‌ عه‌يه
ئه‌وه‌نده نه‌بي، كه‌ بيت بلين به‌س
ئه‌گه‌ر تو بو خوت، خوت سه‌رزنشت كه‌ي
هه‌رگيز سه‌رزنشت، ناييسي له‌ كه‌س

٢٩- سه‌رگوزه‌شته

گه‌وره بياويك (با) ي (بيچيكي) به‌سكيدا هات، پتي رانه‌گيرا به‌ ناچاري لتي
به‌ره‌للا بوو، گوتي: "ئه‌ي دۆستان! ئه‌وه‌ي كه‌ كردم به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و ليم
ناگيرئ و ئاسوده‌يبه‌كيش به‌من گه‌يشت، ئيوه‌ش به‌ گه‌وره‌يي خوتان ئه‌و
پۆزشه‌م لي قبول بفرموي.

دوو تاكي

سك زينداني بايه، ئه‌ي پياوي ژير
پياوي ژير، (با) له‌ زيندانا، ناكا گير
له‌ (با) گه‌ري، گه‌ر له‌ سكتا جوولا
با ده‌رچي چونكه، بو دل بارتيكه به‌لا

خانه

ميواني رووترش، كه‌ ويستي بروا
وازي لي بينه، لي مه‌گره ريكا

۳۰- سەرگوزەشتە^۱

یەکیک دۆستیکی هەبوو کە لە دیوانی شادا ئیشتی دەکرد ماوێهەکی زۆر تێپەری،
رێک نەکەوت پاشا بیبینی، یەکیک پێی گوت: "فلانت لەمێژە نەدیوه". وەلامی
دایهوه: "کە من خۆم نامەوئ بیبینم".

وا رێک کەوت یەکیک لە خزمانی ئەو لەوئ بوو، گوتی "چ گوناھتی کردوو، کە
ئاوا لە دیتنی ساردی؟" وەلامی دایهوه: "گوناھی نەکردوو، بەلام دۆستی دیوان
کاتیک ئەبیرئ کە لەسەر ئیشتەکەیی لایرا و بیکارە بوو".

پارچە

لە سایەیی پایە و بوون و گیر و دار
لە ئاشنا و رۆشنا، ئەبەن بئ خەبەر
رۆژی داماوئ و لە کار دەرکران
دەردی دل دین، بۆ لای دۆست یەکسەر

۳۱- سەرگوزەشتە

جاریکی لەناو دۆست و هاو دەمەکانمدا لە "دیمەشق" ئ، دلتهنگیەکم بەسەرداھات،
پرووم لە بیابانی "قودس" ئ کرد و خووم بە گیانلەبەرانیوە گرت، کاتیک بوومە
دیلی فەرەنگان، لە هەلکەندنی خەندەکی تەرابلوسی لەگەڵ جوولەکاندا بیتگارییان
پئ ئەکردم، یەکیک لە سەردارانئ "حەلەب" کە ناسیاوی پیشتینەمان پیکەو هەبوو
و بەویدا تێپەری و منی ناسییەو، گوتی: "ئەو چیبە و چۆن کەوتوو یە ئیرە؟"
گوتم:

پارچە

لە دەست خەلکانیک، چوومە دەشت و کئو
لەوئ هەر پەنام، بۆ یەزدان ئەبیرد

۱. ئەم سەرگوزەشتەییە جئ گۆرکیتی پئ لەگەڵ سەرگوزەشتەیی (۲۸) دا پئ کراو کە
نازانم چۆناو چۆنە و بۆ وای لئ هاتوو. -غەریب پشدری-

سهیری چند نه‌حسه، چاره‌نووسی و
سه‌ر بی‌نمه ده‌رگا و ناو مائی نام‌هرد

خانه

زنجیر له پی بم، له‌گه‌ل دۆستانا
نه‌ک لای بیگانان، له‌ناو بیستانا

به‌زه‌ییی پیمدا هاته‌وه و به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه و له به‌ندایه‌تییه فه‌ره‌نگانی
رزگار کردم و له‌گه‌ل خۆیدا بردمیه‌وه (حه‌له‌ب) و کیژیکی هه‌بوو و له‌سه‌ر سه‌د
دینار ماره‌یی، لئی ماره‌ کردم.
پاش ماوه‌یه‌ک، کیژه‌ی به‌دخوو و ناشیرن و دژیو، ده‌ستی به‌ زماندریژییه کرد و
ژیانی پی تیره و تال کردم.

دوو تاکی

هاوسه‌ری به‌دخوو، له‌مال پی‌اوی چاک
ئه‌یکاته دۆزه‌خ، له هه‌مووان تاک تاک
زینهار له ژنی به‌دخوو سه‌د زینهار
وقنا ربنا عذاب النار

هه‌موو جارێک زمانی تانه و ته‌شه‌رانی درێژ ده‌کرد و ده‌یگوت:
"تۆ هه‌ر ئه‌وه نیت که باوکه‌م به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه؟ گوتم:
"با، به‌لێ.. به ۱۰ دینارانی من له به‌ندایه‌تییه فه‌ره‌نگان رزگار کرد و به سه‌د
دینارانیشی کردم به‌نده و دلی ده‌ستی تۆ.

هه‌له‌سه‌ت

پی‌اویک مه‌ریکی، له ده‌می گورگ هینایه‌ ده‌ری
که نه‌یه‌تشت بیخوا، زووی گه‌یییه سه‌ری

شەۋىك كىردىكى، بەمىدا مالان
گىيانى مەركە، گوتى، بە نالان
لە چىنگى گورگ، دەريازت كىردم
خوت بوى بەگورگ و لەناوت بىردم

۳۲- سەرگوزەشتە

يەك لە پاشايان لە خواپەرسىتىكى، كە خاۋ و خىزانىكى زۆرى ھەبوو پرسى: "كە
كاتە بەنرخ و خۆشەويستەكانى خوت چۆن بەسەر دەبەي؟"
ۋەلامى دايەۋە: "شەۋ بە ناورانەۋە و بەيانىش بە كارى پىويستى و بەدرىژبى
پۇژىش بە دواى پەيداكرىنى خەرجىيەۋە بەسەر دەبەم."
پاشا لە كرۆكى ئاماژەكانى گەشىت و فەرموۋى: "موچەۋ بەراتى ژيانى بۇ
دانىن و بۆى بېرنەۋە، تا بارى خىزانى لەسەر دل لاپچى".

دوو تاكى

ئەي گىرودەي مال و منال
بىرەۋبەۋىدا، پەرت مەكە خەيال
گوئ مەدە منال، نان و بەرگ خۇراك
بژىويان بۇ دىت، لەلای خوداى تاك
تەۋاۋى رۆژى، كە ئەدەم بىريار
شەۋ نوپژان كەم، بۇ پەروەردگار
كە نوپژم دابەست، دىتە خەيال
بەيانى چ بخۆن، مال و مندالم؟

۳۳- سەرگوزەشتە

خواپەرسىتىك لە بېشەلانكىدا دەژيا و گەلای دارو درەختانى دەخوارد، پاشا بۇ
دېدەنىيەي چوۋە لای و پىي گوت:
"ئەگەر حەز دەكەيت و بە چاكى دەزانى، ۋەرە شار و لەۋى جىيەكت بۇ تەرخان

دهكهم كه بۆ تاك بوونهوه و خواپهرستىيه دهست بدا و خهلكيش كهلك له ههناسهى پر پيت و فهرتوه وهرىگرن و لهكرداره چاكهكانتهوه پهپرهوى بكهن.

خواپهرست ئهم قسهيهى پاشاى بهدل نهبوو و رووى لى وهرگىرا، يهكيك له وهزيرانى دهولت پىي گوت: "وا چاكه دلى پاشا راگرى و له بهر دلى ئهو بۆ چندر پوژىكان بىيته شارى و چۆنيهتى جىيهكه بزاني، دوايهش ئهگهر زانيتان رووناكاييتان لىييهكى لى پهيدا بوو، ئهو كاته به ئارهزووى خوتان بكهن.

وا ئهگىر نهوه خواپهرسته هاته شار، خانووى باغى تايبهتى پاشاى بۆ رازاندرابهوه، جىيهكى دل وهكهر و ئارامبهخشى وهك بهههشتى هاته بهرچاو.

دوو تاكى

گولى سوور وهكو، رووى جوانانه
سونبوليش ئهلىي، زولفى يارانه
بهلام له ترسى، سهرمای پىريژن
گول تىر شير نهبوو، ههروهكو يىژن^۱

هۆنراو

(لهبان لقهكانهوه، گولناره
ئاگر بهدارى شىينهوه، دياره)
پاشا دهستبهجى كه نيزهيهكى روو وهك مانگى درهوشاوه جوانى بۆ ههنارد.

ههلهست

ئهم چهشنه مانگه، عابيد ئهكا شىت
پهيكهرى پهرى و جوانى تاوس بيت
لهگهل دىتنى پهيكهرى جوانيت
عابيد خو ناگرى و ئهكهوته بهرپيت

۱. يىژن = ئىژن: دهلىن

هەر به و جوړه، پاش ئه مه، غولامیکی هه رزه کار و جوان و نه رمونیان و دهگمه نیشی بۆ به پری کرد.

پارچه

خه لکی له دهوری، له تینوان خنکان

خۆشی ئاودیره و هه ر خۆشی نایدات

چاو له دیتنی، هه رگیز تیر نه بوو

وهک تینووی نه شکێ، له ناو زیی فورات

خوایه رست که وته خواردن و خواردنه وهی خۆش و له به رکردنی جلو به رگی نه رمونۆل و گرانبه ها و تام و چپژی میوهی شیرین و بۆن خۆشه وه و چاودانه جوانی غولام و که نینه که وه و که وته خۆشییه.

ئاقلمه ندان گوتوویانه: "زولفی جوانان زنجیری پپی ئه قل و داوی مه لی زیره که".

خانه

له ریگای عیشقی تۆ دامنا، دل و دین، دانش و سامان

منم ئیمیرۆ مه لی زیره که، به داوی تۆ گرفتارم

سه ره نجام دهوله تی کاتی خوایه رسته ی که وته په ریشانییه.

پارچه

کییه له فهقی و شیخ و موریدان

به هه ناسه ی پاک هاته دنیا وه

که دلی دایه ئه م دنیا ی دوونه

وهکو میش چه قییه، هه نگوین به پاوه

جاریکی پاشا ئاره زووی سه ردانی خوایه رسته ی کرد، که چووه لای دیتی رهنگ و روو و دیمه نی جارانی گۆراوه و سوور و سپی هه لگه راوه و قه له ویی پپوه دیاره و پالی وه سه رینیکی دیباوه داوه و غولامیکی په ری په یکه رینیش به باوه شینینیکی

پهړی تاوسپوه له پښت سهریه وه پراوه ستاوه .
بهسه لامه تی حالی دلخوش بوو و دانیشت، قسه و گفتوگویی بو هموو لایه کیه وه
هینا و برد تا له دوا پیدا گوتی: "من له جیهاندا ئەم دوو دسته یه... که دسته ی
زانایان و خواپه رستانن به دوست و نزیکی خوځم ئە زانم"
وه زیره فهیله سووف و دنیا دیته که ی له وځ بوو، گوتی: "مهرجی دوستایه تی ئە وه یه
که له گه ل هه ردوو دسته کانیشدا چاکه بفرمووی زیر بدیه زانایان تا هر
به دوا ی زانستی خو یانه وه بن و هیچیش نه ده یه خواپه رستان تا واز له خوا
په رستی نه هینن.

خانه

بو شتی ک له دلما، بمینی که لین
ناشیم بو ئە وه ی، زاهیدم پی بلین

پارچه

خاتوونی دیمه ن جوان و روو شیرین
خوش نه دا له ته ل، دل ئە کا شه یدا
ده رویشی خاوه ن، رهوشتی پیرۆز
له هیچ جی به سوال، نان ناکا په یدا

پارچه

ئوه ی رهوشتی جوانه و بو خوا یه
بی نانی وه قف و سوال زاهیده
په نجه ی جوانان و بنا گوپی دولبه ران
بی زیر جوانی یان بو خو ی شاهیده .

خانه

تا دنیام ههیی، زیاترم مه‌به‌سته
گهر به زاهیدم، نه‌ژمیرن راسته

۳۴- سه‌رگوزه‌شته

ئوهی تایی ئه‌م وته راست ده‌کاته‌وه ئه‌مه‌یه: ده‌گێرنه‌وه پاشایه‌ک کارێکی گرینگی هاته پیش، گوتی: "ئه‌گهر ئه‌م کاره به ئاره‌زووی من راست بێنیته‌وه، ئه‌وه‌نده دره‌مه به‌سه‌ر خواپه‌رستاندا ده‌به‌شمه‌وه".

که نیازه‌که‌ی پێک هات و نارحه‌تی نه‌ما، جیبه‌جێکردنی په‌یمان‌که‌ی به پێویست زانی، کیسه دره‌مه‌مێکی دایه ده‌ست یه‌ک له نوکه‌ره‌کانی تا به‌سه‌ر خواپه‌رستاندا به‌هشیته‌وه.

ده‌لێن نوکه‌ره‌که‌ی پیاوێکی زیره‌ک و وشیار بوو، به درێژایی پوژێ گه‌را و ئیواره گه‌رایه‌وه و کیسه دره‌مه‌که‌ی ماچ کرد و له پیش پاشای دانایه‌وه و گوتی: "چهنده‌ دواي خواپه‌رستان گه‌رام وه‌چنگم نه‌که‌وتن". پاشا گوتی: "ئه‌وه ده‌لێی چی؟ هه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌من بزانه‌م چوارسه‌د خواپه‌رسته هه‌ر له‌م شارهدا هه‌یه" وه‌لامی دایه‌وه: "ئه‌ی خاوه‌نی زه‌وی! ئه‌وه‌ی خواپه‌رسته زێر و پاره وه‌رناگرێ و ئه‌وه‌ی زێر و پاره‌ش وه‌رده‌گرێ خواپه‌رسته نییه".

پاشا پێی که‌نی و به هاوده‌مه‌کانی گوت: "من چهنده‌م متمانه و باوه‌ر به خواپه‌رستان هه‌یه، ئه‌م فیل و ته‌له‌که‌بازه ئه‌مه‌نده‌یان دوژمن و ناحه‌ز و بێ باوه‌ره پێیان، هه‌قی‌ش به‌وه، که گوتوویناوه:

خانه

زاهیدێ وه‌رگرێ، دره‌مه و دینار
له‌و زاهیدترێ، بکه‌ دۆست و یار

۳۵- سه‌رگوزه‌شته

له زانایه‌کی پایه به‌رزیان پرسی: له‌باره‌ی نانی وه‌قفه‌وه ده‌لێی چی؟ گوتی:

"ئەگەر بۆ دىل ئاسوودەيى و ئارامكردنەوہى بىر و ھۆش بىي حەلالە و ئەگەر ھەر تەنيا بۆ خواردنئى وەرېگىرئى حەرامە"

خانە

خاوەن دىلان نان، بۆ پەرسىتى دەبەنە خەلۆت
نەك بچنە كونجى، خەلۆت دانىشن لە بۆ لەتئى نان.

۳۶- سەرگوزەشتە

دەرويشىك چووه جىيەكى، خاوەن جىيەكە دەست و دىل والۆ چاوتىر بوو،
دەستەيەكى خويندەوار و ئەھلى ئەدەب لى بوو، ھەريەكە قسەيەكى خۆش و
دىكەرەوہى ئەگىرايەوہ، دەرويش لە بىابانەوہ ھاتبوو و ھىشتا ھىچى نەخواردبوو.
يەكئىك لەوان بەگالتەوہ پىي گوت: "تۆش دەبى شتىك بلىي."
دەرويشەكە گوتى: "من وەكو ئىوہ راوئىژ و زمانى پاراوم نىيە و ھىچىشم ئەزبەر
نەكردوہ. بە دىرە شىعريك وازم لى بىين،
ھەموو لە ھەموو بە خۆشىيەوہ گوتيان: "بلى!" گوتى:

ھۆنراو

منى برسى لە بەرامبەرمە، خوانى نان
وہك ھەرزەكارىكم، لەبەر دەرگای گەرماوى ژنان
ياران لە دواییدا تىي گەيشتن و نانيان لە پىش دانا، خانەخوئى گوتى: "تاويك
پراوہستە! وا كەنيزەكەكانم گۆشتت بۆ دەبرئىين."
دەرويش سەرى ھەلبىرى و گوتى:

خانە

مەلئى بوہستە، بۆ گۆشتى برژاو
نانى پرووت گۆشتە، بۆ برسىي داماو

۳۷- سەرگوزەشتە

مريدئىك بە پيرى خۆى گوت: چبکەم لە دەست ئەو خەلکەى وه زالە هاتووم، هيندەم دینه ديدەنیه کات و ساتم لى تىکچووه"
پىي گوت: "ئەوهى هەژارە قەردى بدەيه و ئەوهى دەولەمەنديشە داواى شتىکيان لى بکە، ئىدى نايەنەوه لات".

خانە

ئەگەر سواکەر، سەرلەشکرى ئىسلام بوایە
ئەوا کافر لە ترسى سوال، رای دەکرد تا بەردەرگای چين

۳۸- سەرگوزەشتە

دانایەک بە باوکی گوت: "هیچ یهکیک لەو قسه دلاویز و رهنگینانەى پەندبىژان کارم تى ناکەن، لەبەرئەوهى که کردار و گوفتاریان وهکو یهک نییه و یهکتر ناگرنەوه"

دوو تاکی

خەلکی فیر دەکەن، تەرکی دنیاکەن
بۆ خۆشیان پارە و دەغل و دان داکەن

زانایەک کە هەر، وتەى هەبى و بەس
چی بلى قسەکەى، لى وەرناگرى کەس

زانا ئەوهیه، کە خراپە نەکا
نەک بەخەلک بلى و خۆى ئەوه نەکا

هەر وهک قورئان ئەفەرمووی: (أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ)
واتە: فەرمان بە خەلکی دەکەن بە چاکە و خۆشتان لە بىر دەچیتەوه.

خانه

زانایهک هەر تهن پهروهی له خوئی بکا
ئوه هەر خوئی گومرایه، رابهری کئی بکا؟
باوکه گوتی: "کور من! ههروا لهخووه و به خهیا ئی پووچی پروت ناکرئی پرو له
پهند و پهروهدهی، پهند و ئاموژگاری بیژان وهرگیرئی و گومرایی وهپال زانایان
بدهی و بهدوای زانایانی بی گوناهدا گه رانیش ئه بیته مایه بیبه شبوون له که لک و
قازانجی زانست و زانیاری، ههروهکو ئه کویرهی شهوئیک که وتبووه دهقن و قور و
چلپاوئوه و هاواری ئه کرد، موسلمانینه!! هه نه بی چرایهک له ریگا که مدا دانین!
ژنیکی قسه خویش بیستی و گوتی: "تو که چرا نابینی، به چرا چ ئه بینی؟
ههروهها ئه نجوومه نی پهند و ئاموژگاری بیان وهک دووکانی بازرگانان وایه، تا
وشکه پارهیهک نه دهیت کووتال وهرناگری، له ویش هه تا ئاره زوو نه که هی خوئی و
شادمانی وهرناگری.

پارچه

گوئی له بهندی زانا بگره، به دل و گیان
دل مه ده وتی، پیچه وانهی کردار
ئوه راست نییه، که ئه هلی لاف و گه زاف دهی ئی
نووستوو چون نووستووی پی ئه کرئی بیدار؟
پیاو ده بی په ند، بگریته گوی
گه په ند نووسرا بیته وهش، له سه ر دیوار

پارچه

عابیدیک له خانه قواوه، هاته ناو مه درسه
پهیمانی ئاوه لانی، ئه هلی ته ریقی شکان
پیم گوت: جیاوازی له نیوان زانا و عابیدا چییه
ئهمانهت به باشتر دانا، له ئه وان

گوتی: "ئەمانە بەری خۆیان، لە ئاو دەردیتن
هەولێ ئهوان بۆ رزگاری خنکاوه، لە خنکان.

۳۹- سەرگوزەشته

یەکیکی مەست لەسەر چەقی رێیه نووستبوو، جلەوی خۆی لە دەست دابوو، خوا
پەرستیکی بەلادا تێپەری و لەو حالە قێزەونەیی وردبوو، بەو مەستیەوه سەری
بەرز کردووه و پێی گوت: "إذ مروا باللغو مروا كراما" واتە - هەركاتیك
گوناھكاریك دیت کاری خراپی كردوو بەپێزەوه بەلایدا تێپەریه.

هۆنراو

(كە گوناھكارت دیت، چاوی پۆشه و برۆ
كە پیت دزیوه، وەرە و پیاو بە تۆ)

پارچە

پوو وەرگتێرە، عابید لە گوناھكار
بەچاوی بەخشین، لەوی سەیركە
گەر من بە كردار، ناچەوانمەردم
تۆ وەك جوانمەردان، لە من گوزەرکە

۴۰- سەرگوزەشته

دەستەپەك لە رەندان بۆ دەرویشیکی دەریه‌رین و هەرچی ناشایستەپە پێیان گوت
و پێیان كرد. لە تاوان هانای برده بەر پیری تەریقەت، كە حالێکی ئاواي
بەسەرھاتوو، پیر پیتی گوت:

"كورا من! خەرقەیی دەرویشان كراسی رازیوون و دڵنیاییه؟؟، هەر كەسێ لەم
بەرگەدا بەرگەیی نالەبارییان نەگرتی، نابێ ئەم بەرگە بپۆشی.

خانە

دەریای پان و قوول، بە بەرد لێل نابێ
دانا برەنجی، هێشتا تەنكاوه

پارچه

گەر تووشی زیان بووی، خوئی بق ږاگره
که به بووردنیک، له گوناہ ئه بی پاک
براکه ئه نجام، خاکه چاره نووس!
ببه خاک پیش وهی، ببیه وه به خاک

۴۱- سهرگوزده شته

ئهم چیرۆکه یه، ببیه له به غدا
له ئالو پرده، خیلایک رووی دا
ئالا له گهردی، ږی و ږهنجی بهستن
گوتی به پرده، به گلهیی کردن
من و تو هه دووک، له ئیش هاوکارین
بهندهی باره گای، یهک فرماندارین
دهمیک له خزمهت، ئاسوده نیمه
وهخت و ناوهختان، له ږیره ویمه
نه ږه نجت دیوه، نه تالی هه سار
نه بیابان و ږی، نه گهرد و غوبار
من بق تیکووشان، پیم له پیشتره
جا بوچ نریکیت، له من زورتره؟
تو غولامانی، مانگ روو ئه بینی
له گهل کیژانی، بون یاسه مینی
منم که وتوومه، دهستی شاگردان
پابهندی سهفه، دایم سه رگردان

گوتی: "من سهرم، له سهر ئاستانه
نهک وهک تۆ، سهرم وا له ئاسمانه
ئوهوی گهرهیی بوی، بی رپی خووی
ئکهوته نزمی و دهرد و غهمی خووی
"سهعدی" کهسیکه، پیریکی کهوتوو
هیچ کهس نایهته، شهری پهکههوتوو

۴۲- سهرگوزهشته

یهکک له خواپهرست و پیاوچاکان، پیاویکی پالوان ئاسای رووگرژو دژ و مرچ و
مۆنی دیت، کهفی له زاری ههلاوه، پرسی ئه مه چییه؟ پیتیان گوت، فلانهکهس
جنیوی پیداه، وهلامی دایهوه: "ئهم بی هونه ره، کیشی ههزار مهن بهرد هه
ئگرئ و بهرگهی چاوپوشینی قسهیهک ناگرئ."

پارچه

واز له لافی هیسز و مهردایهتی بینه
ئوهوی خو نهگرئ زۆرکه مه، چ پیاو و چ ژن
گهر له دهستت هات، دهمی شیرین که
پیاوهتی نییه مست دهی له دهمی، یانی بیدهنگ بن

پارچه

ههر کهسی بیت و دهرهستی فیل بی
پیاوهتی نه بی، ئه وه پیاو نییه
ئاده میزاد خووی، ههویری خاکه
گهر خاکیی نه بی، ئادهمی نییه

۴۳- سەرگوزەشته

خوو و پهوشتی "اخوان الصفا"^۱ یان له گهورهیهک پرسی، گوتی:
ئوانه ههمیشه ههز دهکهن ئارهزوو و بهرزهوهندیهکانی خه لکی تر بخه نه پیش
ئارهزوو و بهرزهوهندیهکانی خوئیانهوه، دانایان گوتووئیانه: "ئوهی هه ر غه می
خوئیتهی و بهخوئیوه خه ریکه نه براده ره و نه خویش."

خانه

هاورپی ئه گهر په لهی کرد، هاورپی تو نییه
دل مه ده بهو کهسهی، دل بهستهی تو نییه

خانه

کهسهی خوئی نهیبی، ئایین و تهقوا
دووورکه ویهوه له، خوئشه و یستی وا
له یادمه یه کیک له ناحهزان خراپه ی لهم تاکه دیره شیعره ی من گرتبوو،
گوتبووی: "خوای مه زن له قورئانی پیروژدا نه فره تی له لیکتر دابرا ن و فره مان ی به
خوئشه و یستی له گه ل خزماندا کردوو و ئه وهی توئش گوتت، پیچه وانه و دژی
ئهمه یه".
گوتم: "ناماقوولیت کرد، ئه وه به گویره ی قورئانه". (وإن جاهدك علی أن تشرک
بما لیس لك به علم فلا تطعهما) واته:
"ئه گهر دایک و باوکت هه وئیان له گه ل دای تا هاوتا و هاوبهش بو من دانیی،
به قسه یان مه که".

خانه

ههزار خویش که بتکاته بیگانه، له خوا
فیدای بیگانه یه کی که، بتکاته ئاشنا

۱. اخوان الصفا: برایانی دوست پاک، کۆمه لیککی نهینی بوون، به پهرتووک بلاوکردنه وه
که سانیا ن و شیار ئه کرده وه.

۴۴ - سەرگوزەشته

پیره مێردێکی ناسک، له بهغدا
کیژۆ له کهی خۆی، به پینه چیهک دا
پیاوهی دڵ وهک بهرد گازیکی لێ دا
له لێوی کیژه، ههر خوین ئهتکا
سبهی که باوکهی، کچهی بێ کهسی
دیت.. چوو له لای زاوا، تا لێی بپرسی
ئهری هیچ و پووچ! ئه مه چ دگانه
تۆ لێوت گه زتوو، یانه هه نیهانه؟
من لهم وتهیم، گالتهم نییه مه بهس
گالتهم له لایهک، راستی بگره دهس
که خووی بهد جێی گرت، له ناو سروشتی
قهت بهری نادا قیامهتیش ههستی

۴۵ - سەرگوزەشته

واهاتوو که زانیهک، کیژێکی تا بلێی ناشیرینی هه بوو، که بالق بوو، له گه ل ئه و
هه موو جیاز و بارگه و بنه شدا که هه یبوو، کهس لای لێ نه ده کرده و
نه یده خواست.

خانه

ناشیرین ده بی، ئاوریشم و دیبا
گه له بهری کا، بووکی نا زیبا

سهره نجام به ناچارى له كوێرێكیان ماره كرد، وا دهگێرێنه وه که لهو كاته دا

پزیشکیکی چاوان له "سه رهنديب" هوه هاتبوو که چاوی کوپړ و نابینای روون
ئکردهوه، به زانایه که بیان گوت:

"بۆ چاوی زاواکهت چاک ناکه یته وه؟" گوتی: "ئه ترسیم هر چاوی چاک ببیته وه
کیژمه کهم ته لاق بدا و دهستی لی هه لگری".

نیو هونراو

میردی ژنی ناشیرین، کوپړ بی باشه.

٤٦- سه رگوزه شته

پاشایه که به چاویکی سووکه وه ئه پروانیه خیللی دهرویشان، به کینکیان به زیره کی
خوی تی گه شت و گوتی: "ئه ی پاشا! ئیمه به سوپا و قوشه ن له تو که مترین و
به ژیان له تو به خته وهر و خوشتر و له مردنیشدا، وه کو یه که به رابه رین و له
زیندوو بوونه وه و هه ستانه وه ی قیامه تیشدا - خوابیکا - چاکترین"

دوو تاکی

گهر خاوهن مولکی، ژبای کامهران

ئه گهر هه ژاری، پی ویستی به نان

بهو جوړه هه ردوو، که هاتنه مردن

چی ئه بهن له ژیان، هه کفن بردن

کاتی ئه جهل هات، بارگه و بنهت به ست

گه دایی چاتره، نه که پاشای سه رمه ست

دیمه ن و رواله تی ده ریشانیس کونه کراسیکی پیناوی و سه ریکی تاشراوه و
راستییه که ی ناخیشیان، دلکی زیندوو و گیانیکی مردوو بیان هه یه"

پارچه

ئەو كەسەى دەرگا بە خەلكى ئەگرئ

خۆى با ئەدات و هاتووہ بۆ شەرئ

دەبئ تئ بگا، يەكجار نەزانە

ئاقلى دەكا، شەقى زەمانە

رئگای دەروئشان "ياد و سوپاس و خزمەت و ملكەچى و بەخشين و پازيبوون بە بەش و يەكتايى ناسين و پشت قايمى و خۆ بەدەستەوہدان و بەرگەگرتنە". ھەر كەسئكى ئەم ئاكارانەى لئ و دەركەوئ بە راستى دەروئشە با كراسى بە نرخيشى لەبەردابئ، يا لە ناو كراسى بەنرخدا بئ.

بەلام ھەرزەگۆ و نوئژنەكەر و ئارەزوو پەرسەت و ھەوہس باز ئەگەر رۆژيش بگەيەنئتە شەو و شەو لە خۆشى رابواردندا بكاتەوہ رۆژ لە خەوى غەفلەتا و ھەرچى ھاتە پئشى بيخوا و ھەرچى ھاتە سەر زمانى بيلئ ئەوہ بئ ئاينە، خۆ ئەگەر لە عەباى لۆكەشدا بئ.

ئەى دەروون بەتال لە تەقواى خودا

جامەى ريبايت، كرددۆتە بەرت

پەردەى ھوت رەنگيت بە بەر دەرگاوە

لە ژوورئش ھەسیر، بۆتە راخەرت

دوو تاكى

چەند گولئكم ديت، كرابوونە دەستە

لەسەر گومبەزئك، بە گيا بەرئەستە

گوتم: "چۆن دەبئ، گياى ناچيز، وا

لە ريزەى گولئ، دانئشى ھەر وا

گیا گریا و ویستی، بیدهنگ بم خاموش
ناشی یارانم، بکه م فهراموش
گهر نیشمه بۆن و پهنگ و جوانی
ئهی ههر گیای ئه و نیم، له باغهکانی؟
ههر منم بهندهی، یهزدانی کههیم
پهروهدهی چاکه و نیعمهتی قههیم
گهر بی هونهرم، ئه گهر هونهرمه
ئومید ئاوریکه، له لای خوداوه
سههراپی ئهوش، خاوهن کووتال نیم
خاوهن سهرمایهی، تاعهت و مال نیم
خوی چارهی کاری، بهنده ئه زانی
که دهستی بهربوو، له گشت دامانی
ئهوه داپیکه، خاوهنی مولکان
ئهپوشن له ئاست، بهندهی پیر چاوان
خودای من! که تو جوانی جیهانی
بیهخشه بهندهی، پیر و زورهانی
"سهعدی" بگره پی، قیبلهکهی رهزا
ئهی مهردی خودا، بگره پی خودا
بهدهخت ئهوهیه، وهربگی پری پروو
هیچ دهرگای دیکه، نییه له پیش توو

۴۷- سههگوزهشته

له دانایهکیان پرسی: "ئازایهتی و دلاییی (سهخاوهت) کامیان باشترن" گوتی:
"ئهوهی دلاییه پیویستی به ئازایهتی نییه".

پارچہ

نووسراوہ لہسہر، گۆری بہہرام گۆر
دلّت والا بی، نہک بازووی بہ زۆر
کہ جیہانمان گرت، بہہیز و مہردی
ہیچمان لہگہلّ خو، نہبرده ناو گۆر

پارچہ

نہماوہ حاتمہمی تایی، بہلام ہمیشہ
نہمیتنی ناوی بلندی و بہ چاکہ ناو نہبری
زہکاتی مالّ بدہ، لقی بی کہ لکی دارمیتوان
تا باغوان نہیبری، نہو زیاتر نہدا تری

دهرگه‌ی سیپه‌م

له‌باره‌ی قنیات "قه‌ناعه‌ت" و دنیابوون به‌ه‌ش

۱- سه‌رگوزه‌شته

سوالکه‌ریکی مه‌غریبی له کووچه‌ی بازاریکی شاری (حه‌له‌ب) یدا ئه‌یگوت: "ئه‌ی
خاوه‌ن مال و سامان و داراییه‌کان! ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ویزدان و ئینسافتان هه‌بووایه و
ئیمه‌ش قیناتمان به‌ه‌شی خۆمان هه‌بووایه، دبارده‌ی سواک‌کردنی له‌هه‌موو
دنیاپه‌دا نه‌ده‌ما".

پارچه

ئه‌ی قه‌ناعه‌ت تۆ، ده‌وله‌مه‌ندم که
له‌ تۆ به‌و لاره، کوا خه‌یرو خۆشی
کونج گرتنی سه‌بر، لوقمان دایناوه
که سه‌برت نه‌بی، بی هۆش و گۆشی

۲- سه‌رگوزه‌شته

دوو ئه‌میرزاده، له‌ میسرێ هه‌بوون، به‌کیکیان ئه‌یخویند و زانست فیر ئه‌بوو،
ئه‌وه‌ی تریان، سامان و دارایی پیکه‌وه‌ ده‌نا و پاشه‌که‌وتی ئه‌کرد، ئه‌و بووه‌ زانای
رۆژ و ئه‌مه‌شیان بووه "عه‌زیزی میسر" ئی، پاشان ده‌وله‌مه‌نده‌که به‌ چاویکی سووک
سه‌یری زانایه‌که‌ی ئه‌کرد و گوتی: "ئه‌وه‌تا من گه‌یشتمه‌ پاشایه‌تی و تۆش هه‌روا له
ده‌ستکورتیدا ماویه‌وه". وه‌لامی دایه‌وه:

"براله! ده‌بی من هه‌ر سوپاسی چاکه‌ی یه‌زدانی به‌رز و مه‌زن بکه‌م که میراتی
په‌یغه‌مبه‌ران - زانین - م بۆ ماوه‌ته‌وه و تۆش میراتی فیرعه‌ون و هامان -
فه‌رمانه‌ه‌واپه‌تی میسر".

دوو تاکی

من ئەو میرووهمه، پیم پیا ئەمالن
زەردەواله نیم، له چزووم بنالین
سوپاسی ئەمه، چۆن بهینمه جی
که هیزی وهم نییه، کەس لیم برهنجی

۳- سەرگوزەشته

دەرویشیکم دیت، له ئاگری هەزاریدا ئەسووتا و پینهی لەسەر پینهی خەرقەکەهی
ئەدا و بۆ سرهوتی دلی خۆی ئەدوا.

خانه

بهانانی وشک و بهرگی دەرویشی
بژی، نهک نازی هیچ کەس بکیشی

یه کیک پیی گوت: "ئەو بۆ وا دانیشتووی و چاوەرپی چیت؟ که فلان لەم شارەدا
دلێکی چاک و والای ههیه و چاکه و بهخششی بۆ گشته، چاکي خزمهتی ئازادانی
کردوو به لادا و به ههموو دلێکهوه هاتوو، ئەگەر چۆنیهتی گوزهرانی تۆش ئاوا
وهک ههیه، بزانیته، ئەوهی پێویست بی، به گوێرهی دلی تۆی دهکا و بۆ تۆش بهههه
دهزانی، گوتی: "بی دهنگ به! له ههزاری و دهستکورتیهدا له برسان مردن
باشتره، نهک له بهر کهسێک دهستی دهروژه پان کهینهوه".

پارچه

گۆشه نشینی و کراس پینه کردن
چاتره له داوای، کراس له گهوران
راست وهکو یهکه، سزای ناو دۆزهخ
بۆوهی چوو به ههشت، له سایهی جیران

۱. وهم: ئەوهم.

۴- سەرگوزەشته

یه کێک له پاشایانی عهجهم، پزیشکیکی زانای کارامه و تینگه یشتووی نارده خزمهت "پێغه مبهەر" - دروودی خوای لی بی - سالیکی له ولاتی عاره باندا مایه وه، هه ر بۆ تاقیکردنه وه، یه کیکه نه هاته لا و داوای چاره سه رییه کی نه کرد.

رۆژیک پزیشکه که هاته لای پێغه مبهەر - دروودی خوای لی بی - و گله ییی کرد و گوتی: "منیان بۆ چاره سه رکردنی هاوه لان نار دووه و که چی له م هه موو ماوه یه دا که سیکم به لاره نه هاتوه، تا ئه و خزمه ته ی که پیم سپێدراره به جیی بینم."

"خۆشه ویست - د. خ - فه رمووی: "که ئه مانه تیره یه کن هه تا برسیره تی نه گاو یان نه کات، هه یچ ناخۆن، ئاره زووی خوار دنی شیان هه ر ده مینێ که ده ست هه ل ئه گرن."

پزیشک گوتی: "هۆی له شسا غییان ئه مه یه" خاکی به رده می ماچ کرد و رۆیشت.

دوو تاکی

پزیشک کاتی، که دیتسه گوتار
به نه خۆش ئه لی، خواردن مه خه زار
له بی دهنگی ییا، روو بدا زیان
له برسیره تیدا، با بدا گیان
ئه و کاته راسته، ئامۆژگاری کا
خواردن هینده بی، گیان رزگاری کا

۵- سەرگوزەشته

له رهوشتی ئه رده شییری بابه کانه وه هاتوه، که له پزیشکیکی عه ره بی پرسی: "که خواردن رۆژی چه ند ده بی بخوری؟"

گوتی: "کیشی سه د دره م به سه".

وه لامی دایه وه: "ئه مه نده چ هیزو تینیک ئه دا؟"

پزیشک گوتی: "ئه مه نده هه لئ ئه گری، له مه زیاتر بی تۆ هه لی ئه گری".

خانه

خواردن بۆ ژین و زیکر کردنه
نهک وا تیښگه‌ی، ژین بۆ خواردنه

۶- سه‌رگوزه‌شته

دوو دهر ویشی خوراسانی نه‌گه‌ران، یه‌کیکیان لاواز و رۆژوودار بوو به دوو شه‌و
ژهمپکی نه‌خوارد. نه‌وه‌ی تریان قه‌له‌و و به‌تین و تاقه‌ت بوو، رۆژی سی ژهمی دهمخوارد.
وا پیکه‌وت له دهرگای شارپک، به تاوانی جاسووسییه‌وه گیران و ههر دووکیان
پیکه‌وه خراڤه زیندانیه‌وه و دهرگای زیندانه‌که‌شیان قور دادا و له‌سه‌ریان قه‌پات کردن.
دوای دوو هه‌فته وه‌دهرکه‌وت که بی گوناهن، دهرگاکیان له‌سه‌ر کردنه‌وه،
دیتیان، قه‌له‌وه به‌تین و تاقه‌ته‌که مردووه و له‌ر و لاوازه‌که‌ش گیانی به ساغی
دهرکردووه، له‌مه‌دا نه‌وق مان یه‌ک له دانایان گوتی:
"نه‌گه‌ر به پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌وه بووایه جیگای واق ویرمان بوو، له‌به‌ر نه‌مه‌ی نه‌وه
زۆر خۆر بوو به‌رگه‌ی برسپیه‌تی نه‌گرت و له دژواریدا مرد، نه‌مه‌ی تریان خۆگر
بوو، هه‌روه‌کو ره‌وشتی خۆی، به ئارام بوو و به ساغی مایه‌وه.

پارچه

که کهم خواردنی، بووه خووی که‌سپک
هه‌موو سه‌ختیه‌ک، ئاسان نه‌بیرئ
ته‌نپه‌روه‌رپیکیش، که فیره‌ خوشیه
به‌ته‌نگاوییه‌ک، به‌رناگرئ و نه‌مرئ

خانه

ته‌نووری زگت، دهم به دهم داخه‌ی
به‌لای نه‌و رۆژه، وه‌سه‌ر خۆت ناخه‌ی

۷- سەرگوزەشتە

یەك له دانیان كورمكەى خۆى له زۆر خواردنى ئەترساند، كه پیاو به زۆر خواردن و چلایسى توشى نازار و نهخوشىيان دەبیت، گوتى: "باوكه برسییهتى پیاو دهكوژى، ئەى نهتبیسستوه كه خۆش گوفتاران گوتووiane، كه به چلایسى مردن باشته له گیان به برسییهتى ئەسپاردن؟"

باوكهكه گوتى: "ئوهندهش ئاگادار به كه (كلوا واشربوا ولاتسرفوا)

واته - بخۆن و بخۆنهوه و زیدهپرۆیبیهش مهكهن و له ئەندازه مهچنه دهرى"

خانه

نههیندهى بخۆ، له زارت دهچى

نه واش بهرپوه، گيانت دهچى

پارچه

ههركهسه و باى خۆى، با خواردن بخوا

زیدهپرۆیى كا، ئەكهوته نازار

گهز گهزۆ بهزۆر، بخۆى زیانه

به درهنگهوه نان، گهزۆیه ئاودار

۸- سەرگوزەشتە

به دردهدارىكیان گوت: "ههزت له چیه؟" گوتى:

"ئوهوى بۆ دلم زهرهه".

خانه

زگ كه به خواردن پرکرا، ئەبیتته هۆى نازار

دەرمان بى سووده، لهش ساغ ناکاتهوه يهك جار

۱. ئەكهوته: ئەكهوتته

۹- سەرگوزەشتە

لە شارى (واسیت) بەقالىك چەند درهه مېكى كه وتبووه لای سۆفییان، ههموو پوژى داواى پارهكەى لى دهكردنهوه و قسهى رهق و ناخوشیشى پى دهگوتن. برادهران له قسهكانى وه زالە هاتبوون و دلشكاو بوون و خوراگرتن نه پى هیچى تریان له دهست نهدههات و لهوه زیاتر چارهى تریان نهبوو. یهكك له پیاوهكان ئەمهى بیستهوه، پى كهنى و گوتى: "پهیمانى خواردن بهخودان هاسانتره، له بهلیندان به بهقال بۆ درههم".

پارچه

له چاكهى گهوران، تا دووربى باشه
نهك له پاشاندا، ببى پهشیمان
لهتاو پارووێك گۆشت، بمرى چاتره
له دیتنى چارهى، بهدى قهسایان

۱۰- سەرگوزەشتە

پالەوانىك له جهنگى تاتاراندا برینىكى گهرهى تى بوو، یهكك پى گوت: فلانه بازركان دهرمانىكى زور چاكى ههیه، ئەگەر بچیه لای لهوانهیه ههندىكت بداتى و ئەلین ئەو بازركانەش ئەوهندهى حاته مى تايى كه به دلوالایى و سهخواهتهوه بهناوبانگ بوو، ئەویش هینده به قرچۆكى.

خانه

گهر لهسهه خوانى له جى نان، هه ل بهاتايه ههتاو
تاقيامهت روژى رووناك، نهى ئەدى هیچ كهس به چاو
پالەوانهكه گوتى: "بیدا یا نهى دا، دهرمانى ویم ناوێ، چونكه ئەگەر بیدا یا سوودى ههیه یا نییهتى، ههه داواكردنهكه لهو بۆ خوێ مردنیکه و بهس.

خانه

زیاتر له دوو نان، به منهت بخوازی
پتی قه‌لهو ده‌بی و به‌گیان لاوازی
دانا‌یان گوتوویانه: "ته‌گه‌ر گریمان ئاوی حیاتی به ئاوی پروان بفرۆشن، دانا
نایکری، مردنی به دهرده‌داری باشتره له ژبانی به سه‌نگه‌ساری".

خانه

ئه‌گه‌ر گووژالک بخۆی به‌ده‌ستی، که‌سیکی خۆش پروو
سه‌د جار چاکتره له شیرینییه‌ک، به‌ده‌ست ترش پروو

۱۱- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کێک له زانا‌یان خێزانیکی زۆر و دهرامه‌تیکی که‌می هه‌بوو - به‌یه‌کێکی له‌و
گه‌وران‌ه‌ی که‌ متمانه‌یه‌کی زۆری پتی بوو، گوزه‌رانی خۆی پتی گوت، کابرا پرووی له
داوا‌یه‌که‌ی وه‌رگیرا و خۆی گرژ کرد و سو‌ال‌کردنی زانا‌یانی له‌ دلان گران هات.

پارچه

مه‌چوو له‌ لای که‌سی، قه‌ت به‌ پرووگرژی
چوون لێی تال ده‌که‌ی، خۆشیی ژبانی
به‌ رووی خۆشه‌وه، دم به‌ پیکه‌نین بچۆ بۆ ئیشی
هه‌ر ته‌نیا رووخۆش، جیبه‌جی ده‌کری پتیویستییه‌کانی

ده‌گێر نه‌وه، مووچه‌که‌ی دوو ئه‌وه‌نده بۆ زیاد کرد و زۆریشی له‌متمانه و
دیده‌نییه‌ی که‌م کرده‌وه، پاش چه‌ند روژیکان سه‌یری کرد لوتف و
خۆشه‌ویستییه‌که‌ی جاران نه‌ماوه گوتی:

خانه

(خواردنیک ملکه‌چی، بیه‌نینه‌ته‌ ده‌ست
مه‌نجه‌ل پر ئه‌بی، ریزیش نزم و په‌ست)

خانه

نانم زیاد بوو، ئاوی رووانم چوو
ههژاری چاتره، له چوونی ئابروو

۱۲- سهرگه‌وزه‌شته

ده‌ویشیک پئویستییه‌کی هاته پیش، به‌کیتک پئی گوت: "فلانه‌که‌س سامان و داراییه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی هه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌گرفت و پئویستی تو بزانی، ده‌ستبه‌جی بۆت جیبه‌جی ده‌کات. وه‌لامی دایه‌وه: "نایناسم". پئی گوت: "من چاوساگییه‌ت ده‌که‌م"

ده‌ستی گرت و برده‌وه مائی ئه‌و که‌سه‌ی.

ده‌ویشه‌که، به‌کیتکی لچ شوو و نیوچه‌وان گرژ و مۆن و رووترشی دیت دانیشتوو، گه‌رایه‌وه و هیچی پئی نه‌گوت. به‌کیتک لئی پرسی: "چیت گوت و چیت کرد؟ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌خششه‌که‌یم به‌چاره‌ی خو‌ی به‌خشییه‌وه"

پارچه

گرفتت مه‌به، به‌رده‌م پیاوی مۆن
له‌به‌ر ناحه‌زه‌یه‌ی، ئه‌که‌ویه ئازار
گریی دلی خو‌ت، به‌که‌سیک بلی
سه‌ر و روو خو‌ش بی و بزه له‌سه‌ر زار

۱۳- سهرگوزه‌شته

سالیکیان وا ریککه‌وت، له "ئه‌سکه‌نده‌رییه" دا گرانییه‌کی وا داکه‌وت مه‌پرسه، به‌جۆریک جله‌وی خو له‌به‌ر راگرتنیی ده‌رویشان له ده‌ست ده‌رچوو و ده‌رگایه‌کانی ئاسمانی به‌رووی زه‌ویدا داخران و هاواری دانیشتوانی سه‌رعه‌ردی به‌ره‌و رووی خوای ئاسمانان به‌رز بووه‌وه.

پارچه

نه ماوه جانه وهری کتپوی و مهل و ماسی و میروو
نه گه بیپته ئاسمان، هات و هاوار و گریانی
سهیره که دووکه لی هه ناسه ی خه لکی، جهم نابی
تا بیپته هه ورو فرمیسکی چاوه کانیش بارانی

هه ره لهو ساله دا لووسکه یه ک "په رژین بی" که هه ره باسکردنی لادانه له ره وشتی
ئه ده ب و ویل، به تایبه تیش له خزمه تی گه وره پیاواندا و واز لی هینانیشی ناکری
چونکه به لای هه ندیکانه وه بی ده سه لاتییه، بویه هه ره بهم دوو خانانه وازم هینا.

پارچه

ئه گه ره تاتاریک، لووسکه یه ک بکوژی
تاتاریک نادرئ له تۆله، به کوشت
تاکه ی هه ره ئاوا، وهک پردی به غدا
ئاوی به ژیرا و خه لکی له سه ره پشت

"که میک نیشانه ی زۆریه یه و مشتیکیش نمونه ی خه رواریک" یه کیکی وا، که
شتیکت له باره یه وه بیست، لهو ساله دا مال و سامانیکی زۆری هه بوو و زیو و زیوی
به سه ره هه ژاراند ده به شیه وه و سفره ی بق ریواران راخستبوو.
کۆمه له ده رویشیک له بهر ئازاری هه ژاری و نه داریه هه تپوونه گیانندان و
مردنی - باسی سفره و خوانی ئه ویان کرده وه و پرسیان پی کردم، سه رم له
بریاره که بیان بادا یه وه و گوتم:

پارچه

هیچ کاتی ناخوا، شیر بهرماوه ی سه گ
له برسای بمرئ، له چیا و بهنده نی
با لهرو لاوان، با هه ره برسی بی
مه چۆ لای سپله، نانیکت دهنی

گهر بهرې و جې، فەرهدوونیک بیت
بې هونەر له گهل، هیچ کس دامهنې
دییبا و ئاوریشم، له بهر ناکه سان
وايه، زير و زیو، به دیواروه نې

۱۴- سهرگوزه شته

به حاتهنی تایییان گوت: "کهست له خوت به هیممهت گوره تر دیوه له دنیا په دا؟"
گوتی: "به لې! روژیکیان چل حوشرم بې میوانان سهر بریبوو، سهران و گوره -
پیوانی عاره بانم بانگ کردبوون، له پر بې کاریکی چوومه لایه کی بیابانې، درک
(زی) کی شیکم دیت کولیکی درکه زی کۆ کردبووه وه، پیم گوت، بې ناچییه
میواندارییه تییه حاتهنی؟
ئورۆ زور له میوانان له سهر سفره ی وی کۆ بوونه ته وه"
گوتی:

خانه

ههر کهسی، ئیشی خوی بخوا
ههر گیز منهنی، حاتهنی نابا

من ئوم به هیممهتتر و بهرچا و تیرتر دیت له خوم.

۱۵- سهرگوزه شته

ئعرا بییه کم له گوزهری گه وه هر فرۆشانی شاری "به سرا" یه دا دیت،
سهرگوزه شته ی خوی ئه گیرایه وه، گوتی:

"جاریکیان له بیابانیدا ریم ون کردبوو، نانم پې نه مابوو، خوم دایه دهست
مردن، کتوپر کیسه یه کی پر له مرواریم دوزییه وه هرگیز ئه خوشی و شادییه له
بیر ناکه م که وام زانی بریشکه ی گهنمه، ههروه ها ئه تالی و نائومی دبییه ش له
بیرناکه م که زانیم مروارییه .

۱. به دیواروه: به دیواریه وه.

پارچه

له بیابانی وشک، له لی بی پایان
تینوو له زاریا، دور بی یا سهدهف
مرۆی بی خۆراک، که له پی کهوت
له کهمهر بهندیا، زپر بی یا خهزهف^۱

۱۶- سه‌رگوزه‌شته

"مووسا" - سلّوی خوای لی بی - ده‌رویشیکی دیت له رووتییان خۆی له لی گرتبوو، گوتی "مووسا! دوام بۆ بکه خوا بایی ژبانی خۆم بداتی، "مووسا" بۆی پارایه‌وه و رویشت، پاش ماوه‌یه‌ک "مووسا" ده‌رویشه‌ی دیته‌وه گرتووایانه و خه‌لکی لی کۆبوونه‌وه، مووسا پرسى: "ئه‌وه چیه‌تی؟" پێیان گوت: "ئه‌وه مه‌ی خواردووته‌وه و هه‌رزه‌یی کردوو و یه‌کێکیشی کوشتوو و، ئیستاش ئه‌وه بۆ تۆ له لی سه‌ندنه‌وه و سزادانننیه‌یان هیناوه.

هۆنراو

پشیله‌ی هه‌ژار، گه‌ر هه‌یبوایه‌ بآل
چوێله‌که‌ی دنیاى، ئه‌کرد پایه‌مال

هۆنراو

بی ده‌ست که ده‌ستی، هیزى په‌یدا کرد
هه‌ل ئه‌ستى ده‌ستی، بی ده‌ست ئه‌کا ورد

"مووسا" - سلّوی خوای لی بی - دگانی به‌ حیکمه‌تی خوادا نا و داوای لێبووردن و لی خۆشبوونی له‌و بویریه‌ی خۆی کرد، خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا في الارض) واته: ئه‌گه‌ر خوا روژی و بزێوی بۆ به‌نده‌کانی خۆی هه‌ل رێژێ، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خراپه‌کاریه‌.

۱. خه‌زه‌ف: شیشۆق

هۆنراو

چی ترساندیتی، ئه‌ی له‌خۆبایی له‌و ته‌له‌زگه‌یه
هه‌تا له‌ ناوچووی، خۆزگه‌ نه‌ئه‌فری هه‌یچ مێرووله‌یه

هه‌له‌سه‌ت

ناکه‌س که هه‌یبوو، پایه و زیر و زیو
ده‌بی زله‌یه‌ک، به‌سه‌ریا مائی
ئه‌ی نه‌تبیستوو، دانه‌یه‌ک چی گوت؟
مێروو وا باشه، هه‌ر به‌ بی بایی

دانا

باوک هه‌نگوینی زۆره، به‌لام کور (تا) یه‌تی.

خانه

ئه‌وه‌ی ناتکاته خاوه‌ن سامانی
سه‌وودی تو له‌ خۆت، چاتر ئه‌زانی

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

عه‌ره‌یه‌ک له‌ بیاباندا له‌ کاتیکه‌ هه‌ره‌ تینووته‌یه‌یدا ئه‌یگوت:

هۆنراو

(خۆزگه‌ له‌ پێش مردنما، رۆژێ ئه‌گه‌یمه‌ ئاوات
رووبار دابای له‌ چۆکم و پرم کردبا، گۆزه‌وات

هه‌روه‌ها له‌ بیابانی پانوپۆر و هه‌راودا رێیواریک رێ و ن ده‌کا و هه‌یز و توانای لێ
ده‌بێ، چه‌ند دره‌مه‌یکه‌ له‌ ته‌که‌به‌ندیدا ده‌بی، گه‌لێک ئه‌ملاو لا ده‌کا سه‌ر له‌ رێگا
ده‌رناکا و له‌ تینووئادا ده‌مرێ، هه‌ندێ که‌سی به‌ لادا تێ ئه‌په‌رێ، دره‌مه‌کانی ده‌بین
له‌ به‌رده‌میدا دانراون و له‌ سه‌ر زه‌ویه‌که‌ش نووسراوه‌.

پارچه

گهر ههیبی هه موو، زیږی جه عفه ری
پیاوی بی تویشه، قهت نابینی کام
له بیاباندا بو، برسی و هه ژاری
شیلمی کولای جاتره، له سه زوی خام

۱۸- سه رگوزه شته

هه رگیز له بهر جه وری زهمانه م نه نالاندوه و له سووری دهورانم روو گرژ نه کردوه، نهو کاته نه بی که پی خواست بووم و توانای په یادکردنی پاپوشیکم نه بوو. به دلته نگییه وه چوومه مزگه وتی "کووفه" پیاویکم دیت هه روو پتی نییه، زور سوپاسی به خششی یه زدانی مه زلم کرد و له بهر بی پتلاوییه ش ددانم به خومدا گرت.

پارچه

مامری بریانی، له بهر چاوی تییر
له گه لای درخت، که متره له سه رخوان
نهوهی دهست کورته و بی توانایه
شیلمی لی دهپته، مریشکی بریان

۱۹- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشایان له گه ل چه ند دهست و پتوه ندیکی خوی، له راوی و به چلهی زستانی و دوور له شاری، شهویان به سه ردا هات، له دووره ماله لادیییه کیان چاو کرد، پاشا گوتی: "با ئەم شهو له لای نهو ماله به سه ر بیهین، تا سه ر مامان نه بیت" یه کیک له وه زیره کان گوتی: "په نابردنه بهر مالی لادیییه کی کهم له پله و پایهی بلندی پاشا ناوه شیتته وه، هه ر لیره چادر هه لده دین و ناگر ده کهینه وه. لادیییه که پچی زانی، بهوهی هه یانبوو، چیتشتیکی ناماده کرد و له پتیش پاشای دانا و خاکی به ریپی ماچ کرد و گوتی: "پله و پایهی پاشا به دابه زینی له مالی

لادىيىپك نزم نەدەبوو، بەلام نەيانويست پايەى لادىيىپكە بەرز بىتەوہ".
پاشا قسەكەى لى خۇش ھات، ھەر بەو شەوہ چوو لە مائە ويدا دابەزى، زۆر بە
خۇشپىيەوہ لادىيىپكە ئەو شەوہ لە خزمەتيدا بوو. بەيانى پاشا خەلات و بەراتىكى
چاكى كرد.

بيستم لادىيىپكە ماوہيك دەست بە ركىفى پاشاوہ دەرۆيى و دەيگوت:

پارچە

شان و شكۆھى سولتان، ھىچى لى كەم نەبووہ
كە لە مالى جووتيارىك، دابەزى بوو بەميوان
گۆشەى كالوى جووتيار، ئەگاتە ئاسمانى
كە خوى خستە ژير ساپەى، يەككى وەك توى سولتان

۲۰- سەرگوزەشتە

ئەگىرنەوہ، سوالكەرىك مالىكى زۆرى پاشەكەوت كردبوو، يەككىك لە پاشايان پىي
گوت: "واديارە مالىكى زۆرت ھەيە، بە بەشپىك لەو مائە بۆ گرفتىكى كە ھاتووتە
پىشى دەستم بگرەوہ، كە گرفتهكەش تىپەرى و نەما، مائەكەت ئەدرىتەوہ.

سوالكەر وەلامى داپەوہ: "ئەى كەرەى سەر پووى زەوى! لە پاىپەى بەرزى ئىوہ
ناوہشپتەوہ دەستتان بە مالى يەككى وەك منەوہ گلاو (ئاوگلا) بكن، كە دانە
دانە بە سوالكردنيم كۆ كر دووتەوہ" پاشا وەلامى داپەوہ "گوى مەدە ئەمە، ئەيدەمە
تاتاران "الخبىثات للخبىثين" واتا: شتى چەپەل بۆ چەپەلان.

ھۆنراو

(گوتيان پاك نىيە، گەچى گىراوہ
گوتمان پىي دەگرين، كونى ئاودەستى)

خانه

گەر ئاوی بیرى، گاوریش پاک نه بی

جووی^۱ پی ئه شۆرین له مهت باک نه بی

بیستم که گوئی نه دایه فه رمانی پاشا، زۆر بیانووی هینانه وه، پاشا فه رمووی،
به هه ره شه و سزاوه چی هه بوو له وهی گو تیبووی لیتیان ئه ستاند.

دوو تاکی

به نه رمی و خو شی، که پیک نه هات کار

سه رت بۆ کو ته ک، نزم که ناچار

کی به خو شی خو ی، مالی نه به خشی

یه کی تر ئه بیبا، بۆ که یف و خو شی

۲۱- سه رگوزه شته

بازرگانیکم دیت باری چل حو شتر کوتال و چل به ندهی خزمه تکاری هه بوو، شه وی
له دوورگهی "کیش"^۲ منی برده ژوور که ی خو یه وه و به درێژایی شه وی له قسه ی
په رت و بلاو و بی سه ر و بهر نه که وت.

که به لی فلانه هاو به شم له تورکستانه و هینده کوتاله م له هیندستانه و ئه مه
تا پۆی فلانه زه وییه و فیساره که س پهیدانی^۳ فلان ماله.

جاریک ئه یگوت، ئاره زووی چوونی ئه سکهنده رییه ئه که م، هه واکه ی خو شه،
دوو یاره ئه یگوت: "نا، نا! زه ریای رۆژئاوا په شیوه.

سه عدیا! سه فه ریکی ترم له پیشه بمکردبایه، ئیتر ئه وه نده ته مه نه ی ماومه له
کونجیکی داده نیشتم، گوتم:

۱. جوو: جووله که.

۲. کیش: دوورگه یه که له کهنداوی فارسدا.

۳. پهیدان: ضامن: کهفیل.

"ئەو سەفەرە كامەيە؟" گوتى: "ئەمەيى گۆگردى فارسى بىبەم بۇ چىن دەلىن نرختىكى باش دەكا و لەويۆە كاسەي چىنى بۇ رۆم و دىباي رۆمى بۇ ھىند و پۆلای ھىندى بۇ "ھەلەب" و ئاوينەي ھەلەبى بۇ يەمەن و كراسى يەمەنى، بۇ فارس ئەبەم، دواى ئەمە واز لە سەفەر ئەھىنم، بۇ خۆم لەسەر دووكانى دادەنىشم".
زۆرى لەو خوليايانەو ھە گوت، كە ئىدى تواناي گوتىگرتن نەما، گوتى: "ھۇ سەعدى! تۆش قسەيەك لەبارەي ئەو شتانەو ھى دىتووتن و بىستووتن بگە! گوتم:

ھەلەبەست

بىستووتنە رۆژى، كە بازىرگانى
لە ولاغ بەرىۆو، كەوتە ئەو گۆرە
گوتى چاوتەنگى، پىاوى دىنادار
پر ئەبىتەو، بەقنىيات ياخۇ خاكى ئەم گۆرە

۲۲- سەرگوزەشتە

بىستىم ساماندارىك، ناوبانگى قرچۆككەيەي ۋەكو ناوبانگى چاوتىرىي ھاتەمى تايبى
بلاو بووبوۋەو و ناوى دەرکردبوو، ئەو رۆژدى و قرچۆككەيەشى وا لە ناخىدا
چەقبىبو بەئەندازەيەك نانپىكى بە گيانىك نەئەدا و پشپىلەي "ئەبو ھورەيرە" ي بە
پاروويك نەئەلاۋاندەو و ھىسكىكى فرىئ نەئەدايە بەردەمى سەگى يارانى
ئەشكەوت (ئەسحابول كەھف) ھو.

بە كورتى - كەسپىك دەرگاي مالى ئەوى بە كراۋەيى نەدىت و سفرەي نانپشى
بەپراخراوى چاۋ پى نەكەوت.

خانە

دەرۋىش ھەر بۆنى، چىشتى خۆي ئەكا
مەل، دواى نان خواردى، چىنەي كوي ئەكا

بىستىم رىگاي زەرياي رۆژئاۋاي بەرەو مىسر دابوۋە بەرى و ھەواي فىرەونىيەي
كەوتبوۋە كەللەيەو، بايەكى بە ھىز پىشى بە كەشتىيەكە گرت و دەريا چۆشا
"حتى اذا أدرکه الغرق" - واتە، ھەتا نقومبۋونى گەيىيە سەرى.

خانه

بۆ شه قلی مه لوولت چ بکا دل که نه سازئ
بای شورتته^۱ هه موو دهه نایه، به حهزی که شتی
دهستی پارانوهه و نزی هه لپری و دهستی به هاوار و لالانه وهی بی که لک کرد
"فاذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين" واته - هه کاتی سواری
که شتی بوون، هاواری دلسوزانه له خوی مهزن ده بهستن و هاواری ده که نی.

خانه

دهستی تکا بی که لکه، بۆ که سیکی لیقه و ماو
کاتی دوعا بۆ خوابی و کاتی سه خا له باغه ل

پارچه

به زپرو زیوت، خو شتی بده خه لکی
خو شت خو ش بزی، خیر له خو نه دیو
ئه و خانووهی هه ته، هه ر جپی ده هیلی
خشتیکی زپری بی و خشتیکی له زیو

وا ده گپرنه وه ئه و پیاوه که سوکاریکی هه ژاری زۆری له میسر دا هه بوو، پاش
مردنی، هه موویان به ماله کهی خه نی و دهوله مه ند بوون و کۆنه کراسیان درین و
ئاو ریشمی دو میاتیان به به رخویان برین، هه ر له وه هه فته یه شدا، یه کیکم له وان دیت
سواری ئه سپیکی به رغه بووه و غولامیکیشی به غار به دوا وه یه، به خو م گوت:

پارچه

وای ئه گه ر مردوو، ئه گه رایه وه
به تیهره و هۆزا، ئه سه و و رایه وه

۱. بای شورتته: شورتته: بایه که بۆ که شتی ناو ده ریا زۆر چاکه و به حهزی ئه وه، (بای
موافق) یشی پی ده لئین - غه ریب پشده ری -

سەندنەوہی میرات، لە دەست واریسان
گرانتر ئەبوو، لە مەرگی خزمان
بەھۆی ئاشنایەتیەکی پیشووەوە کہ هەمانبوو، کہ لەنگوچکیم گرت و گوتم:

خانە

پیاوی باش بیخۆ، خوا بۆ تۆی هەنارد
کہ ئەم بەدبەختە، کۆی کردۆ و نەبخوارد

۲۳- سەرگوزەشتە

ماسیی گریکی لەر و لاواز و بی تین، ماسییەکی گەورە و بە هیزی بە تۆرەکەییەو
بوو، ماسییەکەیی بۆ رانەوہستاو دەرۆستی نەھات راپیکشیتە دەری، ماشەکەیی لە
دەست ئەستاند و رۆیشت، لە مەدا واقعی ورما و گوتی:

پارچە

کورپیک چوو، تا ئاو لە رووبار بینی
ئاوی رووبار هات، کورپی رادا و برد
داو هەموو جارێ، هەر ماسی ئەگری
ئەمجارە ماسی، وا داوہکەیی برد

ماسیی گرەکانی تر زۆریان پەرۆش بوو و زۆریشیان غەم لی خوارد و زۆریشیان
سەرزنەشت کرد لەسەر ئەوہی کہ نیچیریکی ئاوات بکەویتە داویوہ و نەتوانی
بیگری. وەلامی دایەوہ:

"ئەیی برادەر! چیکەم؟ ئەوہ بە مووچەیی من نەبوو و بۆ خوئشی مووچەیی مابوو"
دانایان گوتوویانە: "راوچی بی رزق و مووچە لە دیجلەدا ماسی ناگریت و
ماسیی بی ئەجەلیش لە وشکایییەدا نامری.

خانه

راوکه ر گشت کاتی، ناگات به نیاز
رهنگه روژی پلنگ، بیدری به گاز

۲۴- سهرگوزه شته

بی دست و پییهک، هزار پییهکی کوشت، پیاوچاکیک به لایدا تیپه ری و گوتی:
"گه وره بی هه ر بۆ خواجه، له گهل ئه وه شدا که هزار پیی هه یه، به لام چونکه نه جه لی
هاتوو ه نه یوانیوه له بهر بی دست و پییهکی هه لی".

دوو تاکی

که له دواوه ت هات، دوژمنی گیان ئه ستین
ئه جه ل ئه به ستی، پیی پیاوی به تین
که له گهل دوژمن، ده بی یه کانگیر
بۆت به کار نایه، نه که وان نه تیر

۲۵- سهرگوزه شته

گه وچیکم دیت، جلو به رگیکی به نرخ له بهر و ئه سپیکی تازی (عاره بی) له ژیر و
کلاویکی به ئاوریشمی میسری چندراوی له سهر، یه کیک گوتی: "سه عدیا! ئه م
دیبايه جوان و به نیشانه یه، له بهر ئه م ولاغه نه زانه دا چون ئه بینی؟" گوتم:
"نوسینیکه و ناشیرین به ئاوی زیر نووسراوه".

هۆنراو

که ری خو ی رانا، ئاده میزاده
به له ش گوپلپاره و بۆره ی به رباده

پارچه

ئەم كەرە ناكړئ، بېټه ئينسان
هەر به كراس، مېزەر، جبهي گولگونى
چى له بهر دايه، هه مووى كۆوه كهي
هه لالی نيه، مه گهر هەر خوونى

پارچه

تۆ خه يالت وانهبى، شهريف پايه ي نزم بى
پايه و پله ي بلندى، ئەكه و ته نزم و كزى
ئەگه ر ئاستانه ي زيوين، به ميخى زير داکوتري
باوه ر مه كه جووله كه، شهريف بى به سه ره رزى

۲۶- سه رگوزه شته

دزيك به سوال كهرىكى گوت: "ئه وه شه رم ناكه ي بۆ دهنكه جو يه كى زيو، ده ست
له بهر هه موو كه سيك و نه ديتكه يه ك پان ده كه يته وه!"، گوتى:

خانه

ده سستى دهرۆزه، بۆ يه ك دهنكه زيو
درىژكه ي نه ك ببيرن، بۆ يه ك دانگ و نيو

۲۷- سه رگوزه شته

ده گيرنه وه مست وه شينى، كه داد و پرۆ و هاوار و فيغانى بوو له ده ست
ناهه مواريى رۆژگار و ده سستى زۆر كورت بوو و له نه دارىيان له گيان بيزار بوو بوو،
سكالاي خۆى برده لاي باوكى و داواى مؤلته تى كرد و گوتى: "هه زم له سه فه رييه،
به لكه به هيزى بازووه كانم به ئاوات بگه م".

خانه

فەزڵ و ھونەر بى مایەن، ھەتا ۋەدەریان نەخەى
میسک دەبى بىسوویەو، ھەویدیش ۋە سەر ئاگرى كەى

باوكەكە گوتى: "كورى خۆم، خەيالى خاۋ لەسەرت دەركە، پىتى قەناعەت لە
دامەن ئالاندن مایەى سەلامەتییە، گەورەكان فەرموویانە: "دەولەت بە تىكۆشان
نییە، كەواتە چارە كەم ھەلچوونە".

خانه

كەس ناتوانى بىگرى، دامەنى دەولەت بە زۆر
كۆششيكى بى كەلكە، ۋەك ۋەسمە بۆ ئەبرۆى كۆر

خانه

گەر ھەر سەرە موویكت، دوو سەد ھونەریان ھەبى
خۆشى لە خۆت نابینی، كە بەختى رەشتان ھەبى

خانه

چى بكا پیاوی بەھىز، گەر ۋەرگەر پابى بەختى؟
بەختى بەھىز چاترە، لە قۆل و بازوو و جەختى

كۆرە گوتى: "باوكە! سەفەر سوودى زۆرە، شادى دل و دەروون و دیتنى شتى
سەیر و سەمەرە و بىستنى گفتوگۆى نایاب و كۆکردنەوہى پلە و پایەى زانین و
ئەدەب و مالى زۆر پەيداكردن و ناسینی برادەران و تاقىکردنەوہى رۆژگار و زۆر
شتى تریش، ھەرەك ریبوار و گەرىدەكانى سەفەر گوتوویانە:

پارچە

ھەتا لە مال و دووكان دانیشى
ئەى خاۋ ھىچ كاتى نابیتە ئینسان

برۆ دهرکهوه بهناو جیهانا و سهیرانی بکه
به ره لهوهی رۆژی، دهرچی له جیهان

باوکه که گوتی: "ئهی رۆله! سوودی سهفه ره وهکو گوتت وایه و بی ئهژماره،
به لام هه ره بۆ پینج تیره و چینه".
یه کهم – بۆ بازرگانی که به توانا و بوونی خوئی، غولام و کهنیزه جوانهکانی و
شاگردیه چاپووک و چالاکهکانی هه ره رۆژه له شاریک و هه ره شهوه له جیگایهک و
هه ره دهمه له سهیرانگایهکدا له ناز و خوئی دنیا به ره خوردار ئه بی".

پارچه

دهوله مهند له دهشت و کێو، ههست به غه ربیی ناکا روو
له هه ره جیگایهک بکا، ره شمالی خوئی هه له ئه دا
ئه وهی که بی موراده، دهستی به هه ره پارانگا
له نیشتمانی خویدا، غه ربیه له ناو گه لدا

دووه م – بۆ زانیهک که به وته شیرین و هه یز و توانای وتاره خو شهکانی و چرو
پری راویژ و بوژی خوئی بچته هه ره شوینیک پیشوازی ئه کهن و له هه ره شوینیک
دانیسی ریزی ئه گرن".

پارچه

هه بوونی پایوی دانا، وهکو زپریکی ساغه
بۆ هه ره جیگایهک بچی، نرخی خوئی بۆ دانراوه
گه وه زادهیی نهزان، له ناو شاری تی مینی^۱
غه ربیه له ولاتی خوئی، بیکهس و نه ناسراوه
سه ییه م – بۆ جوان روویهک که دل و دهروونی یاران له ناخه وه هه ز به
دۆستایه تیهیی بکا، وهک که گه وران گوتوویانه:

۱. تی مینی: دهسته وهستان راوهستی و هه ره نه زانی.

"هەر وا کهمه جوانییهک، له مأل و سامانی زۆر باشته و روخساری جوان
مه‌ره‌می دلّه دهرده‌داره‌کانه، ئەو دلانه‌ی دهرگاکانیان داخراوه، ئیدی ئەوه
دۆستایه‌تییه‌ی به هه‌ل ده‌زانن و بۆ خزمه‌تکردنی لێی نزیک ده‌بنه‌وه"

پارچه

جوان بۆ هەر جۆی بچۆ، رێزو رووت ئەبینۆ
باوک و دایک دهری که‌ن، به تووره بوون و لێدان
په‌رێکی تاوسم دیت، له ناو په‌ری قسورئانی
پیم گوت: "که ئەم جیگایه، ناگونجی له‌گه‌ل رێزتان"
کو‌تی: "وس به هەر که‌سیک، که خاومنی جوانی بۆ
پۆ له هەر جییه دانی، ریزی ئەگرن به دل و گیان

هه‌له‌ست

که کور تیدا بوو، جوانی و گه‌شی
باکی نییه باوکی، پیتی نه‌دا خو‌شی
گه‌وه‌ره و له‌ناو، سه‌ده‌فا دیاره
بۆ دو‌رپی نایاب، گشت که‌س کپاره
چواره‌م - بۆ ده‌نگ خو‌شیک که به گه‌رووی داودی ئاو له رۆش‌تندا و مه‌ل له
فرینا رابگری، ئەوجا هەر به‌و ده‌نگه‌ی دلی هه‌موو که‌سی ر‌او بکا و یارانی ماقوول
حه‌ز به هاوده‌مییه‌ی بکه‌ن.

هۆنراو

گویم ها له ده‌نگی، گۆرانیه‌کی خو‌ش
کێیه‌ و تاری، هیناوه‌ته جۆش؟

پارچہ

چہند خوۛشہ دہنگی، بہ سۆز و نالہ
لہ گوئی مہستانی مہی پری پیمان^۱
دہنگی خوۛش چاترہ، لہ روخساری جوان
کہ ئەم ہی نہوسہ و ئەویش ہی گیان
پینجہم - بۆ پیشہ سازیک (سہنعہتکار) کہ بہ رنجی قوۛل و بازووی خوۛی
خۆراکی خوۛی پەیدا بکا، تا لہ پیناوی نانیکدا ناوی رووی نہرۆی، کہ ئاقلّمہندان
گوتوویانہ:

پارچہ

گەر لہ ولّاتی خوۛی بچتہ غہریبی
تہنگہ تاو نابی، و سستای پینہدۆز
پاشا لہ ولّاتی، خوۛیدا دامینئی
بہزگی برسی سہر دہنیتہوہ، پاشاکہی نیمرۆز^۲
ئەم روونکردنہ وانہی دامیتئی لہ سہفہ راندا هۆی خوۛشگوزہ رانی و دلّ جہمیہ،
ئەوہی لہ وانہش بیدہش بیت، ئەوہ لہ ژیاندا بہ خہیالی پوچہوہ ئەژی و بہ دنیا دا
دہروا و ہیچ کہسی ناو و نیشانہی نازانیت و ناوی نابات و نابیسئی.

پارچہ

ئەوہی سوورانی گہردوون بہ دژی ئارہزووی سوورا
بہ پیچہ وانہی بہرژہ و ہندی ئەو رینمایئی ئەکا
کوٹریک کہ ئیدی نہیویست ہیلانہی خوۛی بینیتہوہ
دہستی زہمانہ بہرہو لای، شوینئی دانہو داو ئەبیا

۱. پیمان: پیمانہ: بادہی مہی.

۲. نیمرۆز: ولّاتی سیستان.

کورہ گوتی: "ئەى باوکە! چۆن دەتوانم دژی وتەى زانایان بىم کە گوتویانە، خۆراک و مووچە ئەگەر چى براوتەتووە و دابەش کراوە، بەلام پێوەندى بەهۆى پەیداکردنیەتووە هەیه و بەووە بەستراوە، بەلێ ئەگەر چى ئەویش دەستنیشان کراوە، بەلام پێویستە خۆت لە چوونە ژورەووەى بەو ناو دەرگایەدا بپاریزی"

پارچە

هەرچەندە رۆزى^١، دیارى کراوە
ئەبى پەيدای کەى، لە دەشت و لەدەر
گەرچى بى ئەجەل، هېچ کەس نامرئ
تۆش نابى بچى، ناو زارى ئەژدەر^٢

بەم جوۆرە کە من کەلە لە کەلەى فىلى توورە ئەدەم و لەگەل شىرى توندو تیژدا
پەنجەبازى ئەکەم، وا چاکە برۆم و لەو زياتریشم تین و تاوى هەلگرتنى بارى
هەژارى نىیە.

پارچە

کە پیاو کەوت، لە پلە و پایە
غەمى نىیە دنیا، گشت جیگای ئەو
دەولەمەند شوئ، ئەچتەووە جى خۆى
هەژار لە کوئ شو، هات سەراى ئەو
پیاوى خوا غەریب، نىیە لە هېچ جى
بۆ هەر کوئ بچى، مولكى خواى ئەو

ئەمەى گوت و مائئاواییى لە باوکی کرد و داواى نزای لى کرد و لى دا رۆیى و
هەر ئەشىگوت:

١. رۆزى: رزق

٢. ئەژدەر: ئەژدیهایەکە ئاگرى لەزار دیتەدەر

خانه

که به ختی به کام، نه بوو هونه ردار
بچته هر شوینتی، نابینتی ناسیار

تا گه یشته لیوار ئاویکی، له تیژ رهویانی گابهردی به گابهردی داده دا و هاژهی
فرسه خیک به ولاوه تره وه ده رۆیی.

خانه

ئاویکی سامناکی وا، مراوی ئه تۆقینتی
بچووکتترین شه پۆلی، بهرداشی راده فرینتی

کۆمه له پیاویکی دیتن ههریه که پاره ی کریتی سواربوونی کهشتی به دهسته وه
دانیشتون و بارگه و بنه ی سه فه ریان ئاماده کردوه، لاوه که دهستی به خشینتی
کورت بوو، زمانی ستایش و پیداهه لگوتنیتی کردوه، چندی پارایه وه ولا لایه وه
هاوه لییان نه کرد و یارمه تییان نه دا. که شتییه وانه که به نامه ردییه که وه به
پیکه نینه وه ئاوری لیدایه وه و گوتی:

هۆنراو

بی زێر ناتوانی، له کهس بکه ی زۆر
که زێریشته بوو، پتویست نی به زۆر

هۆنراو

زێرت نه بی ناتوانی، به زۆر بچییه ده ریاوه
هیزی ده پیاو بی که لکه، زیری پیاویکی به سه

لاوه که له گالته پیکردنی که شتییه وانه که دلێ توند بوو، ویستی تۆله ی لی
بکاته وه، که شتییه که کهوته ری، بانگی که شتییه وانه که ی کردوه و پتی گوت،
ئه گه به و کراسه ی که له بهر مه قایل ئه بی هه لمگری قهیدی نییه ئه یدهم،
که شتییه وان چاوی له کراسه که وه بری و که شتییه که ی گپرایه وه.

خانه

چلپسی ئه به سستی، چاوی هۆشمه ند
ته ماح ماسی و مه ل، ئه خاته ناو به ند

که دهستی لاهه که گه یشته یه خه و سه رو و ریشی که شتییه وانی، رایکیشا و زۆر
باشی بپراز کرد و چاکی کوتا، براده ره کانی له که شتییه که هاتنه ده ری تا
له سه ری بکه نه وه، کوره یان زۆر به تووره بییه کی تونده وه دیت، نه یانویرا خۆی
لێده ن و هیچ چاره یه کیان نه ما ئه وه نه بی که ئاشتیان که نه وه و به بی کرئ سواری
که ن و هیچی لی وه نه گرن.

دوو تاکی

که تووشی شه ی بووی، بار قوول به و بی دهنگ
نه رمی دای ئه خا، ده رگای هه را و جهنگ
شلی که که دیت، توندی بوو گهرم
نابری تیغی تیژ، ئاوریشمی نه رم
به زمانی شیرین، به نه رمی و خۆشی
به موویک ئه توانی، فیلیک راکیشی

خۆیان هاویشته سه ر ده ست و پتی و له وه ی که کردبوویان پۆرشیان هینایه وه -
به دوو پروویییه وه - چه ند جارێکیان سه ر و چاو ماچ کرد و چوونه وه ناو
که شتییه که وه و رۆیشن، هه تا که یشته نه دینگه (پایه) یه که که له شوینه واری
یۆنانییه کانه وه مابوو وه و له ناو ئاوه که دا قیت چه قیبوو.

که شتییه وانه که گوتی: "که شتییه که گرفتیکی هه یه، یه کیک له ئیوه که له خۆی
را ده بینئ و له هه مووان به هیز و تین و توانا تره بجیته سه ر ئه و دینگه یه و
له نگه ری که شتییه که بگرئ تا چاکی ئه که یه وه.

لاوه که به و راپه رموونه ی که له ئازایه تی خۆیدا ده دیدیت و له که لله ی دابوو گوتی
من ئه جم، بیرری له دوژمنی دل ره نجیندراوی نه کرده وه و کاری به گوتهی دانایان
نه کرد که گوتوو یانه:

"نازارت به هرکه سیک گه یاند - نه گهر دواى نهمه به سهد نامانجیشی بگه یه نی، له توله کردنه وهی نهو تاکه نازاره ی دلنیا مهبه، تیر نه گهرچی له زامیش دیته دهر به لام نیشه که ی له دلدا ههر نه مینى.

خانه

به گتاش^۱ چهند جوانی، گوت به خه یله تاش^۲
دورمنت که رهنجانند، لی وریابه باش

پارچه

بترسه له وهی، که لیت دل بنده
لیت به نازاره و دلی پر له دهر
بهرد مه هاویژه، قه لاتی هیچ کهس
نهک له قه لاهه، یهک تیت گری بهرد

که پتی له نگره ی که شتییه که ی له قو لیه وه پیچا و چوه سهر دینگه که، که شتییه وانه که پتی له نگره که ی له دست راکیشایه وه و که شتییه که ی ناژوا.
بیچاره چه په سا، روژی دوهم هرچی ناخوشی و دهرده سهری هه بوو چیشتی، روژی سییه م خه و یاخه ی گرت و خستیه ناو ناوه که وه، پاش شهو و روژیکی دی، که وته که ناروه، نوزیه کی ژیان تیدا مابوو، دهستی به خواردنی گه لای درختان کرد و ره کی گیاو گولانی دهر دینا و دهیخوارد تا که میک به سه رخو که وته وه، ملی له بیابانی نا، ههر روئی تا له تینووان پرزه ی لی برا، گه یشته سهر چالو (بیر) یکی، کومه لیکى لی گرد بوو بوونه وه و ناویان به پاره نه دا لاهه که هیچی پی نه بوو، چندی داوا کرد و نه بوونی و بی دهره تانی خوی دهر بری، به زهییان پتیدا نه هاته وه، نه وچا دهستی زوردارییه ی دریز کرد و ملی له مله وری نا ههر بی سوود بوو، چهند که سیکى کوتان، پیاوه کان دهستان لی ستاند، باشیان لی دا و بریندار بوو.

۱. به گتاش: ناوی یه کیک له پاشایه کانی خوارزمیانه

۲. خه یله تاش: نه مانه سوپاین، و هه موو له یهک تیره و هوزن.

پارچه

می‌شوو له بفری، به فیل وه‌ئدا
له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو هی‌زه‌ی بی‌ پایان
می‌رووله کاتی، که به‌کتر بگرن
هه‌ل ئه‌درن پیستی، نه‌ره‌شیری زیان

به‌ناچاری به‌دوای کاروانیک کهوت و پژی، شه‌و گه‌یشتنه شوینیک که مه‌ترسی
زوریان له دزان هه‌بوو، کاروانچییه‌کانی دیتن له ترسان ده‌له‌رزین و خویان دابوو
ده‌ست مردنی.

پیی گوتن: "ناره‌هت مه‌ین، من به‌کیکم له‌گه‌ل ئیوه‌دام به‌ته‌نیا وه‌لامی سه‌د پیاو
ئه‌ده‌مه‌وه، با لوه‌کانی تریش یاریده‌م بدن، کاروانچییه‌کان به‌لاف و گه‌زاف و خۆ
هه‌ل‌کیشانی ئه‌و پشت ئه‌ستوو و به‌هاورپییه‌تیشی شادمان بوون و به‌نان و
ئاویکی ده‌سته‌وه‌گرۆیی ئه‌ویان به‌ پیوست زانی.

لاوه‌که ئاگری گه‌ده‌ی هه‌لگیرسابوو و جله‌وی له‌ده‌ست دابوو، چه‌ند پاروویکی به
ناره‌زووه‌وه خوارد و دوای تاویک ئاوی به‌سه‌ردا کرد، هه‌تا دپوی ده‌روونی هپور
بووه‌وه و خه‌و رایفراند و نووست. پیره‌مێردیکی دنیا دیته، له‌گه‌ل کاروانه‌که‌دا بوو
گوتی: "هاورپییان من له دزان زیاتر ترسم له‌و رابه‌ره‌ی ئیوه‌یه"، هه‌روه‌کو
ئه‌گه‌پرنه‌وه، که ئه‌عراپییه‌ک چه‌ند دره‌میکی پاشه‌که‌وت کردبوو شه‌و له‌ ترسی
دزان، به‌کیکی له‌ دۆسته‌کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی چونکه به‌ته‌نیا بوو له
مائی، تاکو سامی ته‌نیایی بشکی و ترسی نه‌مینی، دۆسته‌که‌ی چه‌ند شه‌ویکانی
له‌لا مایه‌وه، تا به‌ دره‌مه‌کانی زانی، شه‌ویکیان هه‌مووی بردن و پژی، ده‌می
به‌یانی ئه‌عراپییه‌که‌یان به‌ رووتی و به‌گریانه‌وه دیت به‌کیک پیی گوت: "ئه‌وه چییه؟
ئه‌لئی دره‌مه‌کانت دز بردوونی؟ گوتی: "ناوه‌للا! پاسه‌وانه‌که‌یان بردنی"

پارچه

هه‌رگیز له‌ ماری، ئه‌رخه‌یان نابم
چونکه ئه‌زانم، خوو و ره‌وشتی

زامی ددانی، کسهسی بهدتره
که نایهته بهر، دووچاوی دۆستی

هاورپیان: بهچی را دهزانن که ئەمەش لەو دزانه نییه؟ و خۆی له ئیمه مه لاس
داوه تا کاتی دهرهت پهیداکردن، هاورپیهکانی خۆی ئاگادار دهکاتهوه.
وای به باش دهزانم، که هەر ئاوا به خهوتوویی جیی بهیلین و برۆین.
کاروانچییهکان پهن و ئامۆژگاری پیرهیان پهسند کرد، له کورهی کهوتنه ترسهوه،
بارگه و بنهیان پتچایهوه و باریان کرد و لاوهیان به نووستوویی بهجی هیشته.
کاتی که لاوه به ئاگا هاتهوه ههتاوی لهشانان ئەدا، سهری بلند کرد، کاروان
کاروانچییهکانی نه دیتن، ههژاره بی دهرهتانه گهلیک گهرا و سهری خۆی هیناو
برد، سهری له پتیهکی دهرنهکرد، به تینوووتی و برسیهتی و بی نهوایی، سهری
خستهوه سه زهوی و خۆی رادهستی مردنی کرد، ئەیگوت:

خانه

(کی دهمدوینی؟ کاروان تپهپی
تهنیا غهریبه، هاوده می غهریب)

خانه

له گه ل غهریبان، یهکیک بهد ئەکا
که نهی چیشتهبی، تالیی غهریبی

له بهدبهختیانی، ئەو کاتهی که ئەم قسانه ی دهکرد کوره - پاشهیهک له دهمه
دهمی راویدا له سوپاو بهردهستهکانی دوور کهوتوووه و هه لبرابوو هات و له بان
سهریهوه راوهستا و گویتی لهم قسانه بوو، لئی ورد بووهوه دیتی، حال و بال و
دیمه نی جوان و په ریشانی زۆر لانه وازه، لئی پرسی:

"کویندهری؟ و چۆنه کهوتوووه ئەم جیگایه؟"

به شیککی له بهسه رها ته کهی خۆی بو گپراپهوه، شازاده به زهیی به حال و بالی
نابووت و په پوووتیدا هاتهوه و پاره و خه لاتیکی دایه و یهکیکی له گه لدا نارد، تا

گه‌یشته‌وه شار و مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی خۆی:

باوکه‌که به دیداری کوره‌که‌ی شاد بووه‌وه و به‌ساغ و سه‌لامه‌تییه‌ی زۆری سوپاسی خوای کرد، شه‌وئ هه‌رچی به‌سه‌ری هاتبوو ده‌باره‌ی که‌شتی و که‌شتیه‌وان و ده‌ستدریژی لادییانی سه‌ر چالاوکه‌ و ناپیایی کاروانچییه‌کانی پێگایه، هه‌مووی بۆ باوکی گنیرایه‌وه

باوکه‌که‌ گوتی: "کوری خۆم! پێم نه‌گوتی له‌ کاتی پێش‌تێتدا که‌ پیاوی ده‌ستکورت ده‌ستی نازایه‌تییه‌ی به‌ستراوه و په‌نجه‌ی شێرایه‌تییه‌ی شکاوه".

خانه

چهند جوانی گوتوو، ده‌ستکورتی چه‌کدار

ده‌نکی زێر چاتره، له‌ هه‌ی زۆردار

کوره‌که‌ گوتی: "باوکه! تا رهنج نه‌ده‌ی، گهنج نابهی و تا گیانبازی نه‌که‌ی به‌سه‌ر دوژمندا زال نابی، تا تۆ نه‌وه‌شینی جۆخین هه‌لناگری، نابینی به‌و رهنجه‌ که‌مه‌ی که‌ داومه‌ چ ئاسووده‌یییه‌کم په‌یدا کردوو و به‌و چه‌ پێوه‌دانه‌ی که‌ چیش‌تووومه‌ چ مایه‌یه‌کی شیرینی هه‌نگوین ئاسام ده‌ست که‌وتوو".

خانه

بۆ هه‌موو که‌سی پراوته‌وه، رزق و خواردنی

به‌مه‌رجی نه‌که‌ی سستی و ته‌مه‌لی، په‌یدا کردنی

خانه

غه‌ه‌واس گه‌ر بیری مه‌ترسی نه‌هه‌نگ...

بکا، قه‌ت دورپی، ناکه‌وێته‌ چه‌نگ

"به‌رده‌ن‌اشی بنه‌وه‌ نابزویت، بۆیه‌ باری گران هه‌ل نه‌گریت"

پارچه

چ ئەخوا شیری نەر، له بنی ئەشکهوتی
یا بازی کهوتوو، هیزی له کوئی بوو
گەر تۆ ئارەزووی راو کهیت له مائی
دەست و پیت وەک ئی جالجالۆکی بوو

باوکهکه گوتی: "کوری خۆم! ئەم جارەیان فەلەک یاوهری و بەخت رێبهری کردی، تا گۆلی له درکت و درکی له پیت دهرهینا، شارزادهیهکت گهیشتی و ئاوری لی دایتهوه و حالێ ناههموار و باری کهوتوو راست کردیتهوه. ریکهوتی وا به دهگمهن روو ئەدات و داوهرییش لهسه شتی دهگمهنیش ناکرێ، زینههار، نهکهویه ئەو داوهوه.

خانه

راوچی گشت جارێ، رێوی ناگرێ
رهنگه جاریکیش، پلنگ بیدرێ

ههروهها، یهکتیک له پاشایهکانی پارس - خوا دەست به باییهوه بگرێ - قاشیکی زۆر بهنرخێ له ئەنگوستیلهکهیدا ههبوو جارێکیان لهگهڵ چهند کهسیکدا له هاوهدم و یارانێ خۆی به سهیران ئەچوووه مزگهوتی شیراز. فهرمووی ئەنگوستیلهکهیان لهسهر گومبهدی "عضد" به نیشانهدا کرد، تا ههركهسیک تیری لهناو ئالفهی ئەنگوستیلهکه دا، ئەنگوستیلهکه ئەبیتته هی ئەو.

وا ریک کهوت چوار تیرهاوێژی ئەنگیو له خزمهت پاشادا بوون، تیریان له کهوان کیشا بهلام هیچ کامێکیان نهیان ئەنگاوت، تهنیا مندالیک نهبی لهسهربانی خانیکی به گمهوگاڵتهوه تیری بهولاو لایاندا داویشت، شنهباي شهمالیک تیری مندالکهی برد و به ئالفهی ئەنگوستیلهکهیدا برد، پاشا خهلات و دیارییهکی زۆری دایه و ئەنگوستیلهکهشی پێ بهخشی

وا ئەگێر نهوه مندالکه تیروکهوانهکهی سووتاند، پێیان گوت:

"ئوه یۆ وات کرد؟ وهلامی دایهوه تا تامی سهرکهوتنی یهکهم جارم ههه وەک خۆی بمینیتتهوه".

پارچه

وا دهبی رۆژیک، دانای رۆشنبیر
نه توانی بکا، به باشی ته گبیر
مندالکی چووک، رۆژی به گالتنه
به هه له ئه دا، له ناو ئامانج تیر

۲۸- سهرگوزه شته

بیستم دهرویشیک له ئه شکه و تیکدا ده رگای دنیایه ی له سهر خۆی داخستبوو،
پاشاو فه رمانره وا و سولتان، لای ئه و چ بایه خ و نرخیکیان نه مابوو.

پارچه

هه ر کهسی دهستی، کرد به سوالکردن
هه ر سوال ئه کا، هه تاکو مردن
ته ماح فریده و ببه به پاشا
کهسی بی ته ماح، سهر به رزه و گهردن

یه کیک له فه رمانره وایانی ئه و هه ریمه، داوای له دهرویش کرد که هیوام به خوو
و خده و رهوشتی گه وره پیاوان زۆره که بق ناخواردنیک له گه ل ئیمه دا بفرموون
پیکه وه نانیک بخۆین، پیر قبوولی کرد، چونکه قبوولکردنی هه موو داوه تیک
سوننه ته. رۆژی دووه م فه رمانره وا بق خۆی چووه پیشوازی خواپه رسته ی، ئه ویش
له به ری هه ستا و له باوه شی گرت و پرووی پیشان دا و نزای بق کرد.
که فه رمانره وا رۆیشه ته وه، یه کیک له یاران له پیری پرسی و گوئی: "ئه ری ئه ورۆ
به پیچه وانه ی بیرو پای خۆت گه لیکت دلسۆزی له گه ل فه رمانره وایدا نواند"
وه لامی دایه وه: "ئه ی ئه مه ت نه بیستوه که گوئویانه:

خانه

له سهر خوانی، هه ر کهس دانیشه تی
به گشت خزمه تی، ئه و دهبی هه ستی

دوو تاکی

گوپچکه نټوانی، گشت نټو ته مهنه
نه بیی نوازی، دد ف و چنگ و نهی
چا و نارام نگر، له ته ماشای باغ
بی گول و نسرین، هال نکا دماغ
گر سهرینی تووک، دست نه کهوت یه کسر
نټوانی بنوی، بهرد خه تته ژیر سهر
یان دولبر نه بوو، بو خه وی شه بو ت
نټوانی دستت، که تته باوش خوت
به لام نهم زگه، بی خیره پیچ پیچ
نارام ناگری و ناسازی به هیچ

دەرگه‌ی چوارهم

له سوودی خامۆشی "بێدهنگی"

۱- سه‌رگوزه‌شته

به یه‌كێك له دۆسته‌كانم گوت: "بۆیه قسه ناکهم، چونکه، زۆر جار ان قسه به چاک و به خراپ ئه‌کرێ و چاوی دوژمنانیش خراپه نه‌بێ هیچی تر نابینی" گوتی: "دوژمن واچاکه، چاکی و باشی هه‌ر نه‌بینی".

هۆنراو

به‌لای پیاوچاکا، رانابری دوژمن
مه‌گه‌ر بۆوه‌ی بلی، زله درۆزن

خانه

هونه‌ر له چاوی دوژمناندا، عه‌یبی‌کی گه‌وره‌یه
سه‌عه‌دیش گولێکه نایاب، که لای دوژمنان دپکه

خانه

رووناکی ئه‌م جیهانه، تیشکی رووناکی خۆره
که‌چی ناشیرین شته، به چاوی مشکه کۆره

۲- سه‌رگوزه‌شته

لاویکی ژیر له هونه‌ری زانستدا به‌ختی‌کی زۆر باش و بیرتی‌کی زرنگی هه‌بوو، هه‌ر جاریکیش که له کۆپی زانایاندا دانیشتی‌بایه، زمانی قسه‌کردنی‌ی گرتی ئه‌دا و به‌بێدهنگی داده‌نیشت. جاریکیان باوکی پتی گوت: "کۆری خۆم! تۆش له‌و

شتانهوهی که دهیانزانی بۆ قسهیهک ناکهه؟ وهلامی دایهوه: "ئهترسیم پرسیارم لهوهی لی بکهن که نایزانم و شهرمهزار بيم"

پارچه

نهتبیستوووه سوڤییهک، بزمازی ئهدا
له ژیر پاژنه پیتی، ههردوو نالچهکهه
سهربازنیک گرتی و دایه پیتشه خووی
پیتی گوت: "ئهبی پیتی، ئهسپم بۆ نال کهه"

پارچه

کهس کاری نییه، تا پیاو بی دهنکه
که هاتیه قسه، پیت دهلین: بهلگه!

۳- سهرگوزهشته

بازرگانیک ههزار دیناری زهره کرد، به کورهکههی خووی گوت: نابی ئهه قسهیه لای هیچ کهسێک بدرکینی.

گوتی: "باوکه فهرمانهکهت بهجییه، بهلام ئهههوی بزائم ئههه چ بهرژهوهندییهکی تیدایه و باشییهکهه چییه؟ گوتی تا نهگبهتییهکه نهبیته دووان: بهکیکیان کهمایهسی مایه و ئهوهی تر پی خوشبوونی هاوسایه.

خانه

ناخووشی خووت لای دوژمنان، ههرگیز مهلی
با له خووشییان (لاحول) یکت، له بۆ نهلی

۴- سهرگوزهشته

گفتوگۆیهک له نیوان زانایهکی گهوره و به رووهت و بی باوهپیکدا - نهفرهتی خوای لی بی - رووی دا، به هیچ بهلگهیهک بهسهریا زال نهبوو و بهسهریا سهرنهکهوت، تووره بوو و رۆیی.

یہ کیچ پتی گوت: "تو بہم ہم موو ئدہب و زانینہ وہی کہ ہتہ، لہ گہل بی
 ناینیکی وات پی نہ کرا"
 گوتی: "زانینی من، قورئان و فہرمایشتہ کانی پیغہ مہر و قسہ و پند و
 نامؤژگاری پیشینانہ و ئہویش باوہری بہمانہ نییہ و گوئیان لی راناگری، ئہی
 کہواتہ من بیستنی کفری ئہوم بہ کہلکی چی دی"

خانہ

ئہوہی بروای بہ قورئان و حدیس نہ بی، بہ ہیچ جور
 وہ لامہ کہی ئہوہیہ، وہ لامی نہ دہیتہ وہ کہم و زور

۵- سہرگوزہ شتہ

"جالینوس"ی دانا، شیتیکی دیت دہستی لہ خنخنؤکی زانایہ کی ناوہ و بی
 پیزی پی دہکا، گوتی: "تہ گہر ئہمہ دانا و زانا بووایہ، لہ گہل نہ زانیکی وادا
 نہ ئہ گہ پستہ ئہم رادہیہ، کہ گوتوویانہ"

دوو تاکی

دوو ژیر نابان بی، رق و کینہ و جہنگ
 دانا قہت ناکا، لہ گہل توورہ دہنگ
 گہر جنیویش دا، نادانی بی بییر
 لہ سہرخؤ و بہرئیز، لئی و ہرئہ گری ژیر
 دوو پیساوی چاک، موویہک رائہ گرن
 بہ نہرمی دلی، دوژمنان ئہ کورن
 گہر نادان توویشی، نادان ہات جاری
 زنجیر لہ بہینیان، ئہ پچری باری
 یہکی جنیوی دا، بہ یہ کیکی تر
 ہہلی گرت پی گوت، ئہی لہ من چپتر

لهوه خراپترم، كه تو ئه يزاني
عهيبي خوڻم وهك خوڻم، هه رگيز نازاني

۶- سه رگوزه شته

"سويحاني وائيل" يان له دهم و راويژدا، بي هاوتا داناوه، له بهرئه وهي به دريژايي
ساليك كه قسه ي ئه كرد وشه يه كي دوو جار له قسه كانيدا دوو باره نه ده كرده وه و
ئه گه هه و تاريخي هاتبايه وه پيشي ئه وا به وشه و دانانكي جياوازتره وه
ده گوته وه و يه كيكيش له دانيشتن و نادابي هاوده مي پاشايانيش ئه مه يه .

دوو تاكي

قسه ئه گه رچي، شيرنه و به تينه
شايسته ي قبول، په سهند ستينه
كه چاريكت گوت، مه يله يوه هه روا
هه ر چاريك خو شه، خواردني هه لوا

۷- سه رگوزه شته

له دانا يه كم بيست كه ئه يگوت، هه رگيز كه س پتي له نه زانيني خو ي نه ناوه،
مه گه ر ئه و كه سه ي كه كه سيكي تر له قساندا بي و هيشتا لي نه بوو بيته وه، ئه و
ده ست به قسان بكا .

دوو تاكي

ئه ي هو شيار! قسه، سه ري هه يه و بن
له ناو قساندا، قسه كه ر مه بن
گه ر خاوه ن هو ش و بيير و فه ره هنگي
نادويي تا نه يه، كاتي بي ده هنگي

۸- سەرگوزەشتە

چەند كەسك له نزيكه كاني "سولتان مهحمود" به "ههسهن مههه ندى" يان گوت:
"ئه ورۆ سولتان له باره ي ئيشى فلانه وه چى گوت" گوتى: "ئيشه كه له ئيوهش
شاراوه نيه، گوتيان: "ئاخر ئه وهى كه به تۆى ئه لى - كه پشتيوانى تهختى
پاشايه تيت و راويزكارى ههلسووراني كاروبارى ولاتى - دياره به هى وهكو
مه مانانى نالى.

گوتى: "له بهر ئه وهى كه ئه زانى به كهس نالىم، بۆيه به من ده لى، جا كه واته بۆ
ده پرسن".

خانه

هه موو قسه يه ك، ئى كردن نيه له لاي پياوى زير
ئه وهى نه ينى شا بللى سهرى، دىنپته بهر شير

۹- سەرگوزەشتە

له كرپنى خانووئىكى دوودل بووم، جووله كه يه ك گوتى: "بيكره! چونكه من له
دانىشتوانى كوئى ئه م گه ره كه م، چۆنيه تى ئه م خانووه - ههروهكو ههيه - له من
بپرسه، هيج عه يئىكى نيه"
گوتم: "ته نيا عه يبه كهى ئه مه يه كه تۆ ئه بيهه دراوسيم".

پارچه

خانووئىك دراوسى، يه كى وهك تۆبى
ده درهه م زيوى، قه لپ ئه هينى
به لام من ئه بى، ئومى دده وارجم
كه دواى مه رگى تۆ، هه زار ئه هينى

۱۰- سەرگوزەشتە

يه كىك له شاعيران چوو له لاي گه وره ي دزان و ستايشى كرد و پى هه لاگوت.

گهره‌ی دزان فەرمووی: "پووتی کەنەو" کە بە پووتی دەروویی سەگەلی کەوتنە دوا،
ویستی بەردیکی هەلگرتیەو. زەوی سەهۆلبەندان بوو و بۆی هەل نەگیرایەو،
گوتی: "ئەم پیاوانە چەند زۆلن، سەگیان بەرداوە و بەردیان بەستونەو."
گهره‌ی دزان له ژوریتوه‌ی چاو تێوه بوو و گوێی لی بوو، پی کەنی و گوتی:
"ئە‌ی پیاوی دانا! شتیکم لی بخوازه!"
گوتی: "ئەگەر بەخششیکم ئەدەیت، بەرگەکانی خۆم ئەوێتەو"

نیو هۆنراو

(له‌جیاتی به‌خششت، به‌ روینی رازین)

خانه

پیاو به‌ ئومێده، بۆ چاکه‌ی کەسان
چاکه‌ی تۆم ناوی و لیم مەده زیان

سەرۆکی دزان بەزەیی پێدا هاته‌وه‌ بەرگەکانی دایه‌وه‌ و کەواو کەولیکیشی بۆ
هاویشته‌ سەری و چەند دره‌میکیشی پی به‌خشی.

۱۱- سەرگوزەشته

ئەستێره‌ناسیک چوو‌وه‌ مائی، پیاویکی بیگانه‌ی دیت له‌گەل ژنه‌که‌ی دانیشتوو،
که‌وته‌ جنیو پیدانی و زۆری سەرکۆنه‌ کرد و بوو به‌هەللا و هەنگامه‌ و تیک هەلدان،
پیاوچاکیک پی زانی،

خانه

تۆ چۆن ئەزانی، گەردوون چی تیاپه
کاتی- نه‌زانی، مالت کیی تیاپه‌!؟

۱۲- سەرگوزەشته

خه‌تیبیکی دەنگ ناخۆش، خۆی زۆر به‌ دەنگ خۆش ئەزانی هەروا له‌ خۆشییه‌وه‌
دەنگی بەرز ئەکرده‌وه‌، ئەتگوت قیرە‌ی بۆقیی له‌ گەر‌وویداپه‌ و ئەم ئایه‌تی "ان أنکر

الاصوات لصوت الحمير" هش له بارهه هاتووته خوارى.

"ههركه دهى زهړاند (ئهبول فهوارييس)

دهشلهقا سهوزى ولاتى فارييس"

خهلكى گوندى، له بهرئوهه كه ريزيكيان بو دادنا، دهرد و نازار و ناخوشى ئه و به لايه يان له ههناوى خويان دهكردهوه و نارحه تيان نه ده كرد، تا په كيك له خه تيبانى ناوچه كه كه له دلدا خوشى نه ده ويست، به سهردان هاته لاي و پيى گوت: "خه ونيكم پتوه ديوى".

گوتى: "خيربى ئيشاللا! چيت ديوه؟"

گوتى: "دهخه وئيدا ديت، دهنگ و ناوازيكى يه كچار زور خوشت هه بوو و خه لكى هه موو له خوشياني و له پيروزيه توره هه سابوونه وه، خه تيبه كه كه ميك داما و گوتى:

"خه ونيكى پيروزت ديوه، منت له عه ييى خوم وريا كرده وه وا پي ده چي من دهنگم زور ناخوش بي و خه لكى ليم كه وتبته ته قه و بيزار بووين، په يمان به خوم ئه دم كه هيجى تر خوتبه نه خوئنه وه.

پارچه

له قسه ي دؤستانيك، كه وتومه نازار

رهفتارى خراپم، ئه كه ن به چاكه

خه وشم به هونه ر و كه مال ئه بينن

به دركم ئه لين، گوليكى پاكه

كوا ئه و دوژمنه سه ر هقه، بي ترس

كه عه ييم ده لى و له من بي باكه

۱۳- سه رگوزه شته

يه كيك له مرگه وتى ژهنگار هه روا به خوړايى بانگى ئه دا، بانگدانه كه ي هينده ناخوش بوو خه لكه كه نه فره تيان لي ده كرد، خاوه ن مرگه وته كه شاناده يه ك بوو داد

پهروهر و راست و خوو و رهوشته بهرز، نهی ئهويست دلی بانگدهرهکه برهنجیئی.
گوتی: "ئهی لاو! ئهم مزگهوتته دوو بانگدهری کۆنی ههیه، ههریهکهی پینج دینارم
مووچه بۆ بریونهوه، ئیستاش وهره ده دینارت ئهدهمی بچۆره جیگایهکی تر، لهسهه
ئهمه ریک کهوتن و پۆیی.

پاش ماوهیهک گهران هاتهوه لای شازاده و گوتی: "گهوره! غهدرت لی کردم، که
به ده دینار منت لیتره دوورخستهوه، کهچی ئیستا ئهو جیگایهکی لیمه، بیست
دینارم ئهدهنی، ههر هینده بجمه جییهکی تر و من ناچم".
شازاده پئی کهنی و گوتی: "نهکهی وهری گری، هیندهی پئی ناچی به پهنج
دیناریش مهمنوون ئهبن بندهنی"

خانه

به تeshوی له بهرد، کهس ناتاشی گل
وهک بانگی زبیرت، هه ل ئهکهنی دل

١٤- سههگوزهشته

دهنگ ناخۆشیک به دهنگیکی بهرزوه قورئانی ئهخویند، پیاوچاکیک به لایدا
تیپهیری و گوتی: "مووچهی مانگانهکهت چهنده؟" گوتی: "هیچ"
گوتی: "کهواته خۆت بۆ هینده ماندوو ئهکهیت؟"
گوتی: "له راهی خوای ئهخوینم"
گوتی: "ده سا وهره، له راهی خوا مهخوینته".

خانه

ئهگهر خویندنی قورئانی پیرۆز، ئاوا ئهزانی
ئهبهی رهونهقی قورئان خویندن و پئی موسولمانی

دەرگه‌ی پینجه‌م

له ئه‌وین و لاوینیدا

۱- سەرگوزه‌شته

به‌هه‌سه‌ن مه‌مه‌ندیان گوت، که سولتان "مه‌حموود" چه‌ندان به‌نده و غولامی جوان و لاوچاکی هه‌ن، که هه‌ریه‌که‌یان نه‌وره‌سیکی جیهانن، که‌چی ئه‌وه‌نده‌ی که "ئه‌یاز"ی خو‌ش ده‌وی له‌گه‌ل هه‌یچ یه‌کیک له‌وانه‌ی تردا ئه‌و پیه‌وه‌ندی و خو‌شه‌ویستییه‌ی نییه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌یاز هه‌نده‌ش جوان نییه؟
گوتی: "هه‌رچی چوووه ناو دلانه‌وه، له‌به‌ر چاوان دیارتره"

هه‌له‌سه‌ت

ئه‌وه‌ی که که‌وته، به‌ر دلی سولتان
خراپه‌کاریشی، هه‌ر باشه و جوان
به‌لام ئه‌وه‌ی شاما، به‌لاوه‌ی ئه‌نی
که‌س و کاریشی، پیزی ناده‌نی

۲- سەرگوزه‌شته

ئه‌لین پیاویکی مه‌زن به‌نده‌یه‌کی زۆر نایاب و جوانی هه‌بوو و به‌چاوی خو‌شه‌ویستی و ئاینه‌وه سه‌یری ده‌کرد، به‌یه‌کیک له‌دۆستانی خو‌ی گوت: "خۆزگه ئه‌م به‌نده‌یه‌ی من له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جوانیه‌یدا که هه‌یه‌تی، هه‌نده‌ی زمان درپیزی و بی‌پیزی نه‌کردبایه، وه‌لامی دایه‌وه: "براله: مادام ددانته به‌دۆستایه‌تییه‌یدا هه‌ینا تازه به‌ته‌مای خزمه‌تی مه‌به، چونکه که ئه‌وین و ئه‌وینداری و خو‌شه‌ویستی که‌وته نیه‌وانیه‌وه. خاوه‌ندارییه‌تی و به‌ندایه‌تی، له‌نیه‌واندا هه‌له‌ده‌گیری و نامینه‌ی.

پارچه

که خودان له گهل، بهندهی پهری رووی
که وته دستبازی، به یاری و خنده
دهبی ئه ویش وهک، خودان رهفتارکا
نازی هه لگری، ئه ویش وهک بهنده

خانه

کۆیله هه ر ئه بی، ئاو و خشت بی نی
که نازپهروهه بوو، دست ئه وهشی نی

۳- سه رگوزه شته

خواپه رستی کم دیت گیرۆدهی داوی خو شه ویستییه ک بوو بوو، نه ئارامیی له بهر
ما بوو و نه توانای قسه و گفتوگو، تا سه رزنه نشت دهکرا سوژی زیاتر ده بوو و
وازی له خو شه ویستییه که ی هه ر نه هی نا و ئه یگوت و ئه یگوته وه:

پارچه

دهست له دامانت، هه رگیز بهر نادم
گه ر به شیریکی دم تیژ، بدهی لیم
دوای تو هیچ په نا و پشتی کم نییه
په نای بو بهرم، هه ر بۆلای تو دیم

جاریکیان سه رزنه نشتم کرد و لیم پرسى: ئه دی ئه قلله گه وره کهت چی لی هات؟
که ئاوا نه فسی پیست به سه ردا زال بووه، که وته سه ر دهستان و گوتی:

پارچه

که سولتانی عشق، رووی کرده چییه ک
بو ته قوا هی زى، بازوو نامی نی

كەي ئەو بېچارە، دامەن پاك ئەبى؟
تا يەخەي لە قور و لیتەدا بمینی

۴- سەرگوزەشتە

دەلدادەيەك وازی لە گیان هینابوو، ئەوەی ئەو بە تەمای بوو جی مەترسی و
گومانى تیداچوونی تیدا بوو، نەك پاروویەکی پر بە دەم خۆش و یا مەلیکی نیو
دانە و داو و بەردەست بی.

خانە

زیر بە یارەو، گەر خۆی نەنوینی
لە بەرچاو خۆل و خاشاک ئەنوینی
جاریکیان بە ناوی ئامۆژگارییەو پتیان راگەیاندا کە لەم خەیاڵە مەحالە خۆی
دوور خاتەو، چونکە گەلیک کەسی تریش بەم حەز و ئارەزووەوی کە تۆ هەتە
کەیل و وەیلانن و پتی دلیان زنجیرە، نالاندی و گوتی:

پارچە

بە دۆستان بلین، شیرەتم^۱ ناوی
من چاوەروانی، ئارەزووی ئەوم
بە هیزی قۆل و بازوو، شەرکەران
دوژمن ئەکوژن، جوانان هاودەوم
ئەو پیاویتی و مەرجی مەردایەتی نییە لە ترسی گیان دەست لە
خۆشەویستییه دل بەری گیان هەلگری.

دوو تاکی

هەر غەمی خۆت بی، بۆ خۆشەویستن
لە عیشق بازیدا، ئەبیە درۆزن

۱. شیرەت: ئامۆژگاری: نەسیحەت

کاتی دستیش، نهگه‌یشته یاری
مهرجی عیشقه بۆی، بمری به جاری
ئه‌گهر دست بدا، دامه‌نی نه‌گرم
دهنا نه‌چمه بهر، دهرگاکی نه‌مرم

دۆسته‌کانی که ئاویان چاوی پی ده‌کوت، دل‌یان به حالی ده‌سووتا و به‌زه‌ییان
پیدا نه‌هاته‌وه و په‌ند و ئامۆژگارییان بۆ دا ئه‌دا و به‌زنجیر نه‌یان به‌سته‌وه، هه‌ر
بی سوود بوو.

خانه

ده‌ردی من هیند سه‌خته، گووژاکی نه‌وی
چاوچنۆکی نه‌فسی برسیشم، له‌ من شه‌کری نه‌وی

دوو تاکی

ئهمه‌ دل‌به‌ریک، نه‌یگوت به‌بی ده‌نگ
به‌ عاشقیکی دل‌ دهرچووی له‌ چه‌نگ

تا تو‌ریزی خوت، ئاوا را‌بگری
ئه‌ی ریزی من چه‌ند، له‌ به‌رچاوی نه‌گری؟

ئه‌گه‌ر نه‌وه ئه‌و شازاده‌یه‌ی که ئه‌و به‌ته‌مای بوو و چاوی تیوه‌ بریبوو، ئاگادار
کرایه‌وه که کوره‌ لاوتیکی خوو و په‌وشت و زمان شیرین هه‌میشه‌ له‌م
سه‌رمه‌یدانه‌یه و وشه‌ی خو‌ش و شیرینی له‌ده‌م ده‌باریت و سه‌رگوزه‌شته‌ی سه‌یر
سه‌یریشی لی نه‌بیه‌ن، وا دیاره‌ شو‌پۆی له‌ که‌له‌یدا و سو‌زتیکی له‌ جگه‌ردایه‌ وه
عاشقان ده‌چی، شازاده‌ که زانی دلی به‌مه‌وه هه‌لاوه‌سراوه و له‌ به‌لای نه‌وه‌وه
ئالاه، سه‌ری جله‌وی به‌ره‌و لای نه‌وه‌وه شل کرد و ئازوای، که لاهه‌ هه‌ستی کرد
شازاده‌ لپی نزیک ده‌بیته‌وه گریا و گو‌تی:

خانه

ئەوھى منى كوشت و وا ديسان گه رايه وه
ئەلئى دلى به كوژراوى خوئى سووتايه وه

هه رچهنده به خوئى و به لوتفه وه دواندى و لئى پرسى، چوئى و كوئندهرى و ئيش و
كارت چييه؟! لاوه وا له بنى دهرياي خوئشه ويستيدا تقوم بووبوو، هه ناسه لئى برا بوو.

خانه

حهوت به شى^۱ له بهر، بلئى به جوانى
هه ركه عاشق بووى، بئى تئى نازانى

شازاده گوتى: "ئەوه بۆ نامدوئىنى؟ خوئ منيش هئى ناو كوژرى دهرويشانم و ئالقه له
گوئى ئەوانم، ئەوجا سهرى له ناو شه پۆله كانى خوئشه ويستيه وه بهرز كرده وه و گوتى:

خانه

سهيره! به بوونت، بوونم بمئى
كه هاتيه قسه، قسه م بمئى

ئەم چەند وشانەى گوتن و هاوارىكى كرد و گيانى له دەست دا .

يهك تاكى

سهير نييه له كوژراوى، له دهركاي چادري يار
سهيره له زيندوو كه چوئن، گيانى دهركرد به ساغى

۵- سهرگوزه شته

كاتيك له (ههرات^۲) چوممه خانه قاي پيرىكى، ديم لاوئىكى جوان و پوو خوئ و
قسه خوئ، به تهنيشت پيره كه يه وه دانيشتوو، به خوئم گوت: خوايه، خوايه! پيرى
چه ماوه به ختى چەند لاوه، كه لاوئىكى ئاواى هاوده مه

۱. ههوت بهش: مه بهستى ههوت به شى خوئندنى قورئانه به ته جويد.

۲. ههرات: شارىكه له ئەفغانستان و له نزيك سنوورى ئيران.

پیر به نهفەسی پاکی خۆی تیگیی و گوتی: "ناوت چیبە؟"
 گۆتم "حەبیب" م، گوتی: "خەلکی ئەم ولاتە؟" گۆتم:
 "نەخێر غەریبم". گوتی: "حەبیبیا ئیمە ی جووتە ی پیرو لاوت چۆن دیت؟" گۆتم: "تۆ
 پیروی سەنعان و ئەویش شوخی کەنعان".
 پیر بەم گوتەییە، کەوتە سەما و گۆرانی، گوتی: "بەو خوایە کەم، کە ئەم لاو
 بەراستی و دروستی و بەخوو و ڕەوشتە کە ی کوری منە ئەگەر حەزێشت لێتە تی
 ئەوا بە تۆی دەبەخشم" گۆتم: "نەخێر بەندە ی ئاوا، گەرە ی ئاوا ی بی چاترە"

پارچە

گۆل وای باشتەرە، لە ناو چەمەن بی
 تا وا شاداو و گەش و دەگمەن بی
 سەوزە ئەو دەمە، گەش و پاراوە
 کە جیی لە دەم جۆی، ئاو و زەمەن بی
 خۆش ڕوو شایەدی، ئەوەندە ی بەسە
 لای گەرە کە ی خۆی، وەک نارەوہن بی

٦- سەرگوزەشتە

یەکیک لە قوتابیان تا بلایی جوانییەکی بی ئەندازە جوان بوو و شیوہ و گوفتار و
 ڕەفتاریشی تا بلایی ڕیک، مامۆستا بە هەستی مرۆفانە ی خۆی سەرو سەودایەکی
 لەگەڵ جوان پێستیدا هەبوو و ئەو سەودا و مامەڵە و سەرزەنش و
 توندوتیژیەشی کە لەگەڵ قوتابییەکانی تریدا ئەنواند، لەگەڵ ئەمە یانی نەدەکرد و
 نەیبوو. کاتیکیش کە بە جووتە و بە تەنیا دەمانەوہ ئەیگوت:

پارچە

هیندە بە تۆوہم ئە ی روو بەهەشتی
 کە بۆ خۆم خۆم، لا نەماوہ بی
 ناتوانم هەرگیز، رووت لی وەرگێرم
 گەر رووبەرووی خۆم، ببینم دئی تیر

جارتکیان کوره پی گوت: ههروهک له شیوازی خویندنه که مه وه چاوت لیمه و
ئاگاداریم دهکسی، پیم خووشه ئه گهر له خوو و رهوش تیشمدا نابه جیتی و
ناپه سندییه که هه بوو ئاگادارم بکه یته وه تا هه ول بدهم بیگورم و چاکی بکه م، گوتی:
"کوره که، ئه م وته یه له یه کیککی تر بپرسه چونکه من ئه و تیروانینه ی که به رامبه ر
تۆ هه مه له هونه ر زیاتر هیچی تری پی له تۆدا نابینم.

پارچه

با چاوی به دبین، کویترایی دابی
که هونه ری به عه یب، له بهر نه زهره
له گه ل هونه ریک، هه فتا عه یب هه بی
دۆست نایانبینی، مه ر ئه و هونه ره

۷- سه رگوزه شته

له یادمه شه ویک، که یاری خووشه ویستم هاته ژوره وه، هینده به بی ئاگایی
هه ستامه سه ر پی، که چرایه که به سو رانی (فه قیانی) یه که م کوژایه وه.

خانه

(روویه ک ده رکه وت، له کاتی شه وا
به ده رکه وتنی، تاریکی نه ما)
له به ختی خۆم ورمام و له بانگم دا خوایه ئه و خووشیه له کوپوهیه؟ دانیشته و
دهستی به گله ییان کرد و گوتی: "کاتی که منت دیت بۆ چرایه که ت کوژانده وه؟
گوتم: "له بهر دوو هۆ یه که م پیم وابوو هه تاو هه لاتوووه و ئه وه ی تریش ئه م چه ند
دیرم به دلدا تپه ری":

پارچه

که ناشیرینیک، هاته پیش چرا
هه سته بیه یینه، ده ر له کۆمه لا

گەر شهكەر خهنده و شيرين ليويك بوو
قوئى بهرمهده، پف كه له چرا

۸- سهرگوزهشته

يهكيك كه زور ده ميك بوو خوشهويستهكهه نهيديوو لئي پرسى: "له كوئى بووى،
زورم بير ده كردى"، گوتى: "زوربير كردن چاتره له بيزارى"

ههلهست

درهنگ هاتى ئهئى، نيگارى سهرمهست
وا زوو دامهنت، بهرنادهم له دهست
دل بهر كه درهنگ، درهنگ ئهيبيني
ههه بۆ ئهويه، كه تير بيبينى

وتهى خوش

دولبهري كه له گهه هاوالاندا هاتبى بۆ نازاردان و ستهم هاتوو،
له بهر ئه وهى له ئيرههه و دوژمنايهت بيه خالى نيهه.

هونراو

(له گهه ئاوالان كه هاتى بۆ لام، سهرم لى بدهى
ئه گهه به ناوى ناشتیشه وه بى، تو ههه شه پكهرى)

پارچه

كه پشوويوكى دا، يار له گهه ئه غيار
هيندهى نه مابوو، غيهرت بمكوژى
به خنده گوتى: سه عدى من چراى هه موو جيه كم
له پهروانهم چى، كه خه كوژى بكوژى

۹- سەرگوزەشتە

لە يادىمە كە لە رۆژانى پيشين من و برادەرىكم كە هيندەمان يەكتر خۆش دەويست،
وەكسو دوو دەنكە بادامى ناو توپكلىك و ابووين، لە پر دابرايىك و ليك
دووركەوتنەوويەك كەوتە نيواننيو، بەلام پاش ماوويەكى كورت كە دۆستەكەم
هاتەو، دەستى بە گلەيى و گانەندان كرد كە بۆ لەو ماوويەدا تەتەرىكم نەناردووتە
لاى، وەلامم داىهەو: "بەلامەو ناخۆش بوو، چاوى تەتەر بە جوانى پرووى تو پرووناك
بیتەو و منيش بيبەش بم".

پارچە

يارى دپرينە، مەمكە نەسيحەت
كە تۆبە ناكەم، بەزەبرى شمشير
پتم ناخۆشە كەس، تير تەماشات كا
كەچى ھەر دەشليم، كەس ليت نابى تير

۱۰- سەرگوزەشتە

زانايەكم ديت، كەوتبوو داوى خۆشەويستى يەككەو، بەلام پەردەى پار و
نەپنيەكەى درابوو و ئاشكرا بووبوو، زۆرى جەور و جەفا كيشا و زۆرى خۆگرت،
جاريكيان بەلاى دلنەوايى و دلسوژيەو پتم گوت: "ئەزانم كە لە خۆشەويستى
ئەم دولبەرەدا هيج ھەوايەكى نەفسيت نيە و دوورى لە ھەلخليسكان جا بۆيە
دەلتم لە زانايان ناوھشيتەو خۆيان بەدناو بكەن و جەور و جەفاو ئازارى بى
ئەدەبان بكيشن. گوتى: "ئەى يار دەستى گلەييت لە دامەنى رۆژگارى من بەردە، بۆ
خۆم زۆر جارەن لەو بارەوئەى كە تو لى دەدوتى، ورد بوومەتەو، بەلام من
خۆراگرتنم پى ساناترە لە نەديتنى، دانايان گوتويانە، دل ئازارى و جەوروجەفا
كيشان ساناترە، تا چا و لە ديتنى خۆشەويست وەربگيرى".

هه ليهست

ئەو كەسەى دلى، بە دولبەر داوه
رېشى له دەستى، يەكى تر ناوه
ئاسكى قەرېتەى، له گەردەن بكرى
ناتوانى پى خۆى، سەر بەخۆ بكرى
كاتى ناتوانى، بى ئەو بەسەر بات
مەگەر جەفاكا و هەلى گرى و دەربات
پۆژى له دەستى پىم گوت واى زىنهار
ئاي چەند لەو رۆژە، كەوتە ئىستىغفار
دۆست له دەست دۆستى، ناكەوتە ئامان
بۆ هەر چىيەكى بوو، دامنا دل و كيان
ئەگەر بەلوتفم، لەلای خۆى دانى
ياخۆ دەرم كا، هەر خۆى ئەيزانى

۱۱- سەرگوزەشتە

له هەرەتى لاوتىيەدا، كە زۆر جارەن وا رېك ئەكەوئ و ئەيزانى، من له ناخى
دلمەوه حەزم له لاوئك بوو و خۆشم دەويست، چونكە دەنگىكى خۆش و
سروشتيكى جوانى وەك مانگى چوار دەى هەبوو.

خانە

سەوزەى كەنارى رومەتى، ئاوى حەيات ئەخواتەوه
با سەيرى شەكرە لئوى كا، ئەوهى نەبات ئەخواتەوه
وارىك كەوت بە پىچەوانەى شەقلى خۆيەوه، جوولانەوه يەكى ناسروشتم لى
دیت، پەسندم نەكرد، داوئنى خۆ لى دوور خستتەو پىم لى هەلكرد و لى دوور
كەوتەوه، مۆرەى مېهر و خۆشەويستىيەكەيم كۆ كردەوه و گوتم:

خانه

برق به ریگای، ئاره زوی خۆتا
هه ز به مه\ ناکه ی، له غه می خۆتا
گویم لی بوو، که دوور که و ته وه، ئه یگوت:

خانه

شهمشه مه کویره گه نه یویست بگا به رووناکي خۆر
ئوه بازار ی خۆری پی ناشکی هه رگیز کم و زۆر
ئوه ی گوت و لییدا ریوی و چوو سه فه ری و په ریشانی کاری تی کردم

هۆنراو

(سه رده می وه سلّم له دهست چوو، پیاو نه زانه ئه وه ده مه
قه در ی خۆشی لانییه، پیش وه ی به لای بو بیته خوار)

خانه

وه ره وه و بمکوژه، که له پیش تۆدا مردن
خۆشتره، نه ک دوا ی تۆ، ژیان به سه ربردن
به لام سوپاس بو گه وره یی خوا، دوا ی ما وه یه ک که گه رایه وه گه رووه
داوودیه که ی گۆرابوو و جوانیه یوسف ئاساکه ی زیانی هینابوو، سئوی چه ناگه ی
وه ک به هپی زه رد تۆزی لی نیشتبوو، بازار ی جارانی جوانیه که ی شکابوو،
ویستی له با وه شی بگرم، له ته نیشته خۆمه وه م دانا و گوتم:

پارچه

ئهو رۆژه ی هه تبوو، جوانی و دولبه ری
دلدا ده که ی خۆت، دوور ئه خسته وه

ئەمىرۆكەش ھاتووى، ئاشتى كەيتەوہ
كە سەر و بۆرت، نا بە پروتەوہ

دوو تاكى

بەھارت رۆيى، وا رەنگت زەرد بوو
ئاگرى ئيمەش، دامرکا و سەرد بوو
ئەنازى و لەنجەولار ئەكەي؟
يادى دارايى، سالى پار ئەكەي
پرو لاي كەسى، كە كپيارتە
ناز لەسەر وەي كە، داواكارتە

خانە

گوتراوہ سەوزە لە باغان خۆشە
كەسى ئەزانى، ئەمەي ديتە زار
يانى خەتى سەوز، لە پروى جوانان
لە دلى عاشقان، زۆرت ئەكا كار
بەلام باغى تو، سۆتكە زارىكە
زياتر ديتەوہ، تا بيكەي بزار

پارچە

ریش بەيلىوہ، يا نہى ھيلىوہ
ئەم رۆژە خۆشەي، لاويت ھەر ئەروا
گەر تواناي دەستى، تۆم با لەسەر ریش
نەمدەھىشت ریش، تاكو قيامەت بپتەوہ ھەروا.

پارچه

پرسیم و گوتم، جوانی رووی تو چی لی هاتووہ
میروولہ دوری مانگی ئاسمانی گرد و جوشیوہ
جوابی دایہوہ، نازانم له رووی من چی رووی داوہ
دیارہ ہر له بہر پرسہی جوانیمہ، کہ ئہویش ئاوا رہشی پویشیوہ

۱۲- سہرگوزہشتہ

له یهکئی له موستہعرہبانم پرسی: "لہبارہی لووسکہ و پووسکان چ دلئی؟ گوتی:
"باشیان نییہ، چونکہ تا جوان و ناسکن زویرن، کہ ناشیرینیش بوون نہرمونیانن"

پارچه

لووسکہ ئہو دہمہی، جوان و شیرینہ
گفتوگوئی تال و خووی توندی ہہیہ
کہ ریشی ہات و کہوتہ نیو سالانہ
دہمودووی نہرم و دلہندی ہہیہ

۱۳- سہرگوزہشتہ

له زانایہکیان پرسی، گریمان یهکک لہگہل روومانگیکی لہ ژووریکی تاییہتی دہرک
داخراودا دانیشی و کہسیش بہ ئاگا نییہ و ہہموو نووستوون، نفس داوا دہکات و
ہہوہس زال، ہہروہکو عہرب ئہلئت: (خورما گہیشتوو و بی پاسہوان و بی پەرژین)
ہیچ شتیک دہبیتہ لہمپہر پیاوہکہ بہ ساغی لیی دہرچیت؟ وہلامی دایہوہ: "ئہگہر لہ
مانگ روویانیش بہ سہلامہتی دہرچیت لہ زاری بہدگوئیان بہ ساغی دہرناچیت"

ہونراو

(پیاو گہر لہ خراپہکاری نہفسی خوئی رزگاریشی بی
لہ گومانی خراپی دوژمنہکانی، ہہر نابی دہریان)

خانه

ئەكرى ئىشى خۆت، واز لى بهيىنى
ئەى قسەى خەلكى چۆن، به كۆتا دىنى

۱۴- سەرگوزەشتە

توتىيەكيان لەگەل قەلىكدا لە قەفەزى كۆر، لە سەيركردنى ديمەنى ناشيرىنى
توورە بووبوو و گوتى: "ئەمە چ سەر و روويهكى ناشيرىنە و چ ديمەنىكى قىناوييە
و چ وینەيهكى نەفرىناوى و رەوشتىكى نالەبارە؟ ئۆھ قەلەى روورەشى نىوانبىر،
خۆزىا دوورى نىوانمان رۆژەلەت و رۆژئاوا بووايه!"

پارچە

سەر لە بهيانى بەرامبەر به تۆ، كۆ لە خەو هەستى
لەگەل بهيانا خۆشى رۆژەكەى، لى دەبى بهشەو
بهكۆكى وەكو خۆت ئىسك گران، بكة هاوشانى
بهلام كەسكى وەك خۆت ناشيرىن، لە دنيا كوانى

سەيرەكە ئەمە بوو كە قەلش لە هاوسىيەتى تووتى، لە گيان بىزار بووبوو و
دامابوو و بە لاهەولە وەلا گوتنەو دەدا و بپۆى بوو لە دەست چەرخى گەردوون و
هەر ئەينالاند و دەستى پەروشىيەى پىكدا دەدا و دەيگوت: "ئەمە چ بەدبەختى و
ناوچەوان و ئىقبالىكە و چ سەرەنجامىكى كەم و كاتى و رەنگالەيه؟ ئەمە بوو پلە و
پايە و قەدرى من؟ يان دەبووايه لەگەل قەلنىكى تر لەسەر دىوارى باغىك، كەشان
كەشان پىكەو بەخولاباينەو.

خانه

بۆ چاكان بەسە، ئەوئەندە زىندان
لە تەويلپىكدا، بى لەگەل رەندان

چ تاوانىكم كۆرۆو كە ژيانم لە سزاي ئەمەدا كەوتە دۆستايەتییەكى ئاواى لە
خۆ رازى و نالەبار و كەودەنەو.

پارچه

کەس نێزیک نابێ، لەو بن دیوارە
وینەیی تۆی لەسەر، کە نیگار ئەکەن
ئەگەر چیگای تۆ، لە بەهەشتا بێ
خەلکی دی دۆزەخ، ئیختیار ئەکەن

ئەم پەندەشم بۆیە بە نمونە هینایەوه هەتا بزانی کە دانایان چەندیان قەین لە نادانایانە، نادانایانیش هیندەیان رق لە دانایانە.

پارچه

زاهیدێک لەناو گەری رەندان بوو
لەو ناو گوتی، جوانیکی بەلخی^۱
گەر بێزاریشی، رووترش مەبە
دەنا لە ناومان، تال و بێ نرخ

چوارینە

کۆمەڵێک وەک گۆل و لاله، بەیەک پەیوەستە
تۆش داری وشکی رواوی، لە ناویان ئیستە
وێکو بای رەشەبا و وەک سەرمای ناخۆش
وێک بەفری کەوتوو و وەک شەختەیی بەستە

۱۵- سەرگۆزەشتە

برادەرێکم هەبوو، کە ساڵەها پێکەوه سەفەرمان کردبوو و نمەکی یەکتیریمان کردبوو و دۆستی گیانی بە گیانی یەکتیری بووین، تاکو لەبەر سوود و قازانجێکی کەم، دلی رەنجاندم، دۆستایەتییه کەمان ساردی تی کەوت، لەگەڵ ئەوێشدا هەردوو لامان، دلمان بۆ یەکتیری لێی دەدا، بەهۆی ئەوێش کە بیستم رۆژێک دوو دیری خوارەوهی لە هەلبەستەکانی من لەناو کۆمەڵێکدا خۆیندبوووه.

۱. بەلخی: خەلکی شاری بەلخ

پارچە

دولبەرم كە ھاتە ژوور، بە پیکەنیککی خویش
خوئی زیاتر ئەکا بەسەر، زامی کولی پر ھیشان
چی ئەبوو سەری زولفی، بکەوتبایە دەستی من
وھک مەچەکی پیاوچاکان، لە دەست دەستی دەرویشان

ھیندیک لە دۆستان نەك ھەر لەبەر جوانیی شیعەرەکان، بەلكە لەبەر جوانیی
خوو و پەوشتی خۆم گەواھییان دا بوو و پەسندیان کردبوو ھەرودھا ئەو دۆستەش
لە ناو کۆمەڵەكەدا بەشە ستایش و پێدا ھەلگوتنی خوئی خستبوو سەری، زۆری
غەمی دۆستایەتی کۆنمانی خواردبوو و پیتی لە ھەلەئی خوئی نابوو، بەم جۆرە
ناشکرا بوو کە ھەزری لە ئاشتبوونەوھییە، بە گوێرەئی ئەمە ئەم چەند دێرە
شیعرانەئی خوارەوھم ناردن و ئاشت بووینەوھ.

پارچە

ھیچ ناخۆشییەكمان، لە بەینی نەبوو
دڵ رەقیت کرد و دژایەتیت کرد دیار
دڵم دا بە تۆ و گویم نەدایە کەس
نەمزانی وا زوو، بەجییم دێلی یار!
ئێستاش گەر ئاشتیت، دەوێ بێرەوھ
خۆشەوێستتری، لە جارەن چەند جار

پیاویك ژنە جوانە شوخ و شەنگەكەئی مرد، دایكە پیرە پەپووتەكەئی ژنەكەئی، لە
مאלەكەدا مایەوھ، پیاوھكە لە ھاودەمی پیریژنەكە بێزار و لەقسە لەگەڵ كردنیدا
جارس بوو، ھەتا كۆمەلێك لە ئاشنایانی بۆ پرسە ھاتنە لای، بەكێك لەوان لیتی
پرسی:

لە دووری و لێكدابرانی خۆشەوێستەكەت چۆنی؟ وەلامی دایەوھ:
"نەدیتنی ژنی ھیندەئی دیتنی دایکی ژنی دژوار و گران و ناخۆش نییە".

هه‌لبه‌ست

گول به تالان چوو، درک مایه‌وه
گه‌نجیان هه‌لگرت، مار جی مایه‌وه
چاو له‌سه‌ر نووکی، نیه‌زه ببینی
چاتره له‌وهی، دوژمنه‌کانتی که پی ببینی
له هه‌زار دۆستان ده‌بی وازی‌ینی
تا دوژمنی‌کت به چاو نه‌بینی

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

له یادمه له سه‌رده‌می لاویمدا له روژیکی گه‌رمای ته‌مووزدا به‌شه‌قامیکدا تی
په‌ریم که ده‌مه‌ویست مانگ روویه‌کی ببینم، به‌لام گه‌رما چ گه‌رما تفی له زاردا
وشک ده‌کرده‌وه و وره‌ی گه‌رماکه‌ی مۆخی ناو هیسکی ئە‌کولاند، به‌هۆی بی
هیزی مروقی بوونمه‌وه، نه‌م ئە‌توانی خۆم له‌به‌ر تینی هه‌لپرووکی‌ینی هه‌تاوی
پابگرم.

خۆم خزانده‌ په‌نا دیواریکه‌وه، به‌ هیوای ئە‌وه‌ی به‌کیکم له هانا بیت و له‌وه
گه‌رمای هاوینه‌م قوتار کات و بمحه‌سینیته‌وه و گری تینووه‌تیم به‌ قومیک ناو
دامرکینی و له ناکاو سه‌یرم کرد له تاریکی دالانی مایکیدا چرایه‌ک هه‌لگرا،
یانی جوانیک که زمان له باسی جوانی ئە‌ودا لاله، هه‌روه‌کو سپیده‌ی پاش شه‌وه
زه‌نگیک یان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی ناوی حه‌یات که له ئە‌شکه‌وتیکی تاریک و
نووته‌کدا هاژه‌ بکات و سه‌ره‌و ژیر بی، هاته‌ دهر، جامه‌ به‌فراویک به‌ ده‌سته‌وه،
شه‌کری تی کردووه و گولوی لی پژاندووه، جا نازانم ناوه‌که‌ی به‌ گولوی بۆن
خۆش کردبوو یا چه‌ند دلۆپه‌ ئاره‌قیکی رووی گولینی تکاوته‌ ناو ناوه‌که‌وه.
به‌ کورتی ناوه‌که‌م له ده‌ست و په‌نجه‌ جوانه‌که‌ی وه‌رگرت و خواردمه‌وه و دووباره
ژیانم وه‌به‌ر هاته‌وه.

ھۆنراو

تینوۋەتى دلم، بە ھىچ ناشكى
با بشخۆمەۋە، ئاۋى دەريايان

پارچە

خۆشى لەو كەسەي كە ھەردوو چاۋى
ئەبىننى روۋى وا، سەلەلەبەياني
مەستى مەي، بېدار ئەبى نيوەشەۋ
مەستى ساقى، ھەشر سەلەبەياني

۱۸- سەرگوزەشتە

ئەو سالىھى كە (مەمەد خوارەزم شا)^۱ - رەھمەتى خۋاى لى بى - بۆ نيازىكى
خۆى لەگەل پاشاى (خەتا)^۲ يە ناشت بوۋەۋە، چوومە مزگەۋتى گەورەي (كاشغەر)^۳
و كورپىكى يەكجار ناسك و جوانم چاۋ پى كەۋت، كە ھەروەكو لە سەرگوزەشتاندا
باسيان دەكەن.

۱. مەمەد خوارەزم شا: ناۋى (عەلئەددين مەمەد) كورپى (تەكش) ە يەك لە
سولتانەكانى خوارەزمە لە سالى ۵۹۶ى كۆچىدا ھاتە سەر تەخت، پاش ماۋەيەكى
كەم (سەمەرقەند) و (غەزنى) و چەند جىيەكى تىشى گرت. مىلى بە ئەتابەگى
ئازربايجانى كەچ كرد. (ئەبۇبەكرى سەدى) بە دىل گرت، لە سالى ۶۱۵ى كۆچىدا
چوو سەر بەخەلىفەي بەغدايە شۆر كا، بە لام لەرېگادا بىستى كە (مەغۇل) بۆ لاي (ما
وراء النهرين) تى كشيون، گەرايەۋە خوارەزم. دواى چەندىن شەرو شۆرى خوتناۋى
لەگەل (مەغۇلەكان) دا لە سالى ۶۱۶ى كۆچىدا تىكشكا و ھاردر، دواى سالىك
سەرگەردانى ئەوجا مرد.

۲. خەتا: چىنى باكور.

۳. كاشغەر: شارپىكى توركستانى چىنىيە.

هه‌له‌ست

ئەو ھەموو شوخی و دولبەرییە، لە مامۆستا فیڕ بوو
جەفا و ناز و گلەیی و ستەمکاری وا فیڕ بوو
کەسم بەو جوۆرە وینە و رەوشت و بالآ و خووە...
نەدیو، مەگەر ئەم شیۆ، لە ناو پەرییاندا فیڕبوو

دێیاچەکە "زەخشەری" لە رێزمانی عەرەبیدا، بە دەستەووە بوو و ئەیخویندەووە
(ضرب زید عمرو) یانی زەید لە عەمری دا گوتم:
"کورە! خواریەزم و خەتا ئاشت بوونەو، کەچی زەید و عەمرو هیشتا ھەر
شەریانە؟" پێ کەنی و لە زیدمی پرسی، وەلامم دایەو:
"خاکی پاکی شیراز" کورە گوئی: "لە قسەکانی سەعدی چ دەزانی و چیت پێیە؟" گوتم:

ھۆنراو

(تووشی نەحوییەک بووم، ھێرشێ بۆ ھینام
ھەر وەکو زەید، بۆ سەر عەمرو
لەبەر جەرپەری کلک، سەر بەرزۆ ناکا
چۆن رەفەعە لەبەر، جەرپەری خۆی ئەگری)

کەمێک داما و پاشان گوئی: بەشی زۆری ھۆنراوەکانی "سەعدی" لەم سەر
زەمینەدا، بە زمانی فارسییە، ئەگەر ھەر بە فارسی بیلێی بۆ تیگەیشتنی نزیک و
ئاسانترە" جا گوتم:

ھۆنراو

تا تۆ ھەووەست، چووێ رێزمان
شیۆوی ئاقلیەم، لە دلدا نەمان
ئەو دلی عاشقان بە داوی تۆ صەید
ئیمە خەریک تۆین، تۆش بە عەمرو زەید

به یانییه که ی تر که نیازی سه فهرم بوو، پئیان گوتبوو که من (سه عدی) بوویم،
بهراکردنه وه هات و پهروشی خوئی زور به شهرمه وه دهربری و داخی ئه مه ی خوارد
که من بو چهند وهخته خوم ئاشکرا نه کردوه، تا چاکی خزمه تی گه وره پیاوانی
لی کردبایه به لادا، گوتم:

نیو هونراو

له گه ل بوونی تودا، له من دهنگ نایه که منم

ههروه ها گوتی: "چ ئه بی ئه گه ر چهند رۆژیکان بو سانه وه له م ولاته دا بمینییه وه
تا له خزمه تته دا به هره مه ند بین. وه لامم دایه وه: ناتوانم له بهر ئه م رووداوه ی
خواره وه".

هه لبه ست

گه وره یه کم دی، له ناو کۆساری
له دنیا رازی، به ژووری غاری
گوتم، بو نایه ن، سه ریک دهن له شار
له دلی دهرکه ن، عه زمی به ندی غار
گوتی: "پووپه ری زوری لین، بلاو
که قو ی زور بوو، فیل ئه خلیسکیته ناو

ئه وه م گوت و سه ر و رووی یه کتریمان ماچ کردو خوا حافیزیمان له یه کتری
کرد.

دوو تاکی

رووی دوست ماچکردن، که لکی چیه بوئی؟
هه ر له و کاتیشدا، بخوازی و برۆی
سیو دوعاخوازی، له یارانی کرد
بوئه لایه کی سه ووره و لایه ک زهر

هۆنراو

(گەر له رۆژی لیکدابران، نهمرم له غهمان
به راستم مهگرن له وهفای دۆستان)

۱۹- سه رگوزه شته

خه رقه پۆشیک له کاروانیکی حیجازدا، هاوڕێی ئیمه بوو و یه کێک له ئهمیره
عه ره به کان سه دیناری دایه بیکاته قوربانی جهردهو رێگری تیره ی (خه فاجه) له
ناکاو له کاروانه که یان دا و لووس بردیان بازرگانه کان به چاریک دهستیان
به گریان و زاری و هاتوهاواری کرد.

هۆنراو

بناو رێی هوه، یا بکه ی هاوار
دز ناداته هوه، زێر سا به هیچ بار

مام دهرویش که هه ره له سه رباری هیوری خۆی مابوه وه و نه گۆرابوو لیم
پرسی، ئه ئێی جهرده کان پاره که ی تۆیان نه بردوه؟ وه لامی دایه وه: یا، بردیان به لام
من هیندهم ئۆگری پتوه نه گرتبوو، که له کاتی لیکدا برانیدا بۆی به په رۆش بم و له
تاوانی نه خۆش که وم.

خانه

به هیچ و به کهس، مه به سه ته وه دل
دل هینانه وه، کاریکه موشکیل

وه لامم دایه وه، ئه وه ی که تۆ گوتت راست به حالی من ئه چێ، کاتی که لاو بووم،
له گه ل دۆستیکی گیانی لاودا بووم و خۆشه ویستییه راسته قینه که مان به
ئهنده زه یه که گه یشت، که جوانی ئه وم له لا رووگه ی چاوان بوو و گه وه ترین خۆشیی
ژینم دیتنی ئه و بوو.

۱. خه فاجه: تیره ی به نی عامیره

پارچه

رهنګه فریشته یه کی ئاسمان، نه کو به شهر
به دیمه نی جوانیه وه ئه وی، له سهر زه وی داناب
سویند به و دۆسته که له پاش، ئه و دۆستی حه رامه
توخمی ئاده مییه کی دیکه ی، وه ک تۆ لی په یا ناب

له ناکاوا پپی بوونی به ناخی گلی نه بوونا رۆچوو و دووکه لی جیابوونه وه و
لنکدابرانی، له قوولایی هه ناوییه وه سه ری کرد. رۆژه ها له سهر خاکی گۆره که ی
دانیشتم و به رده وام ئه و دوو دیره ی که له دابرانی ئه ودا دهمگوتنه وه ئه مانه بوون:

پارچه

خۆزگه ئه و رۆژه ی که درکی ئه جهل، به ژیر پیتا چوو
دهستی ئاسمان زوو، شیریکی له سهر سه ری من دابا
تا چاوم بپی تۆ ئا له م رۆژهدا، دنیای نه دیبا
ئه وه منم وام له سهر گۆره که ت؟ بریا سه ری منی ها له بندابا

پارچه

ئه وه ی که نه یبوو، هیچ ئارام و خه و
تا گول و نه سرینی، نه پژاندایه شه و
وا دهستی گهردوون، گولی پرووی وهراند
له سهر گۆره که ی، ئه و درکی روواند

دوای لنکدابران و جیابوونه وه م له و، هاتمه سه ر ئه وه ی که ئیتر پاشماوه ی
ئه وه نده ژیانیه ی که ماومه، ئیدی گلیمی خویشی و ئاره زوو هکانم له هیچ کۆرو
دانیشتنیکاندا رانه یه خمه وه و نزیکه که س نه که ومه وه.

پارچه

سوودی دهریا خوښ دهبوو، گهر ترسی شه پلان نه با
هاوده مییی گول خوښ دهبوو، گهر نازاری نه با خار
دوئ شهو وهک تاوس له باغا، بووم و من نازم دهکرد
وا که چی ئیمړو له دووری یار، پیچ نه خوم ههروه کو مار

۲۰- سهرگوزه شته

سهربردهی "له یلا و مهجنون" و شوږ و شیوهی نه وهیان به پاشایه کی عه ره ب
گوت، که مهجنون له گه ل نه وه موو زانیاری و رهوانبیژی و زمانه شیرینه یدا
نه وهتا ملی له بیابانی ناوه و چولگه ریدییه دهکا و جلهوی دهسته لاتی خوئی له
دهست داوه.

فهرمانی دا هینایانه به رده می، دهستی کرد به سهرزه نشت و سهرکونه کردنی و
لئی پرسی: "چ که موکووری و چ که مایه سییه کت له گه وره ییی گیانی مرؤفایه تیدا
دیوه، وا خووت به جروجانه وهر و درندهی کتوانه وه گرتووه و وازت له هاوده می و
دانیشتنی نیو پیاوان هیناوه؟"
"مهجنون" وه لایمی دایه وه:

هونراو

(ناوه لان لومهم دهکهن، بوچی بوومه ویلگه ردی
که روژی رووی نه وتان دیت، تیدهگهن بو چی شیتیم)

پارچه

کاشکی نه وانهی، پلاریان داویشت
نه یی یار! چاویکیان له رووی تو نه بری
تاکو له باتی لیمو، له رووتا
واقیان ور نه ما و دهست خویان نه بری

بۆ ئەو ھى راستى قسەكەشم دەرکەوتايە (فذلك الذي لمتني فيه) ئەو ھەتا ئەو ھى تانووتتان پېتوھ لى ئەدام.

پاشا بە دلېدا ھات كە جوانىي "لەيلا" بىينى و بزاني چۆنە كە ئاوا بووھتە مايەھى ئەو بە لا و فيتنەھى؟ فەرمووى بە دوايدا بگەرېن، زۆر ھەوار و جى ھۆبەھى ەرهبان گەران تا دۆزىيانەھوھ و ھىنايانە لاي پاشا و ئەويش لە شىوھ و پەنگ و پووى و دىمەنى ديارى ورد بووھوھ و زۆر بى بەھا و بە كەمى ھاتە بەرچا، چونكە كەمترين كارەكەر و قەرەھواشەكانى ناو مالىي لەو جوانتر و سەرنج راکيشترن. مەجنوون بە بلىمەتى خۆى تىگەيشت و گوتى: "دەبى لە كلاًو رۆژنەھى چاوى مەجنوونەھوھ بنوارىيە جوانىي لەيلايە" تاكو نەپنى جوانى ئەوت بۆ دەرکەوي.

ھۆنراو

گەر ئەو باسەھى مېرغوزار، كە چۆتە ناو گوپيانم
گەلای داران بىستبای، دەبوونە ھاو گريانم
ئادەھى كۆمەلى ياران، بلىن بەم بى ناگايە
تا تى بگا چى تىسايە، ئەو دلەھى پر لە ژانم

پارچە

ئەو ھى كە ساغە، ئازارى نييە
من ئازارى خۆم، ئەلیمە ھاو ئيش
باسى مېش ھەنگوين، بۆ كەسى نابى
كە لە تەمەنيا، لى نەديبى نيش^۱
تا حالت وەكو، حالى من نەبى
حالمت ھەروەكو، داستان دیتە پيش.

۲۱- سەرگوزەشتە

دەگىرنەھوھ، قازىي "ھەمەدان" بە خۆشەويستى كورپىكى زۆر جوانى نالبەندەھوھ

۱. نيش: پېتوھدان.

سەرخۆش بوو و نالی دلی هه‌میشه له نێو نێله‌ی ئاگریدا ده‌توایه‌وه و هه‌میشه له ئاره‌زووی دیداری ئه‌ودا چاوه‌پروان به‌ دوایه‌وه و به‌گۆیره‌ی حاالی خۆی ده‌یگوت:

چوارینه

چاوم كه‌وت به‌و سه‌روه‌ی، راست و جوان و بۆله‌ند
دلی له‌ ده‌ست فراندم، خستمی بێ چوون و چه‌ند
ئه‌وچاوه‌ مه‌ستانه‌ی تۆ، دلیان بردم به‌ كه‌مه‌ند
گه‌ر ده‌ته‌وێ دڵ به‌كه‌س، نه‌ده‌ی چاوت بكه‌ به‌ند

بیستم كه‌ كوره‌، له‌ كۆلانه‌یه‌كدا تووشی قازی بوو و هینده‌ی له‌و قسانه‌ش
بیستبووه‌وه و به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك رقی هه‌ستا بوو مه‌پرسه‌، به‌ جێئودانێکی بێ
په‌روایانه‌وه‌ هه‌لمه‌تی بۆ سه‌ر قازی هینا و ئه‌وه‌ی بێ رێزییه‌ نه‌ما پێی نه‌كا و
به‌ردێكیشی لێ تاودایه‌، قازی به‌ یه‌كێك له‌ هاو‌ده‌مه‌ زانایه‌كانی خۆی گوت كه‌
له‌گه‌لیان بوو.

خانه

ئا ئه‌و دولبه‌ره‌ جوانه‌ و تووره‌بوونی ببینه
گرێی گرژی سه‌ر ئه‌برۆی چه‌نده‌ جوان و شیرینه
عه‌ره‌ب ئه‌لین، (ضرب الحبيب زبيب) واته‌: لێدانی خۆشه‌ویست می‌وژه - وه‌ك
می‌وژ شیرینه - .

خانه

له‌ ده‌ستی تۆوه‌ مستی له‌ دم‌ دان
خۆشتره‌ له‌ خواردنی به‌ ده‌ستی خۆم نان
هه‌روه‌هاش له‌ بێ شه‌رمیه‌كه‌ی بۆنی لێبووردن ده‌هات هه‌ر به‌م رێیه‌، بێ
شه‌رمی كوره‌كه‌، نیشانه‌ی دلسۆزی ئه‌دا. هه‌روه‌ك پاشایان، گوته‌ی دژاریان به‌
زاردا دیت و بیوه‌ش، ئاره‌زووی ئاشتی ده‌كه‌ن.

تری تازه نه‌گه‌ییو، هیشتاکه تامی ترشه
دوو سی رۆژ چاوه‌پۆ به، شیرین نه‌بیت و خوڤشه

قازی نه‌وهی گوت و هاته‌وه سهر کورسیی دادوهرییه‌که‌ی، چند پیاوی گه‌وره‌ی
له نه‌نجومه‌نی دادگادا له‌گه‌لدا بوون و خاکی به‌رپیتیان ماچ کرد و گوتیان: "نه‌گه‌ر
مۆله‌ت بفرمووی چند قسه‌یه‌ک له خزمه‌تیا بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ش بی نه‌ده‌بیه‌ی و
دوو له خوو و خده و په‌وشتیسه، چونکه گه‌وره‌کان فرموویانه:

خانه

قسه له هه‌موو باسیک، ناره‌وایه
هه‌له له گه‌وران گرتن، خه‌تایه

به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌موو چاکه و به‌خششانه‌ی گه‌وره‌پیتان که به به‌رده‌ستانی
خۆتانان به‌خشیوه، نه‌گه‌ر کاریکی چاکه‌یان دیت و نه‌یلین ناپاکیه و خیانه‌ت. جا
پێگای راست و دروست نه‌وه‌یه که پاده‌ستی هه‌ز و ئاره‌زوو و ویسته‌کانی خۆت
نه‌بی و کلیمی هه‌وه‌س و هه‌زه‌کانتی له‌گه‌ل رانه‌خه‌یت و توخنی نه‌که‌وی، چونکه
پله و پایه‌ی دادوهری مه‌قامیکی به‌رز و پته‌وه و تاوانی ناشیرینی تی هه‌ل مه‌سوو
و دۆسته‌که‌ت نه‌وه بوو که دیتت و قسه‌ی نه‌وه بوو که بیستت!"

دوو تاکی

یه‌کی کردبیتی بی ئابرووی زۆر
گوئی به ئابرووی که‌س، نادا که‌م و زۆر

زۆر ناوی پاکی، ته‌مه‌ن په‌نجا ساڵ
به به‌دناوییه‌ک، بووه پایه‌مال

قازی یه‌کسه‌ر ئامۆژگاری براده‌رانی له ناخی دلێه‌وه په‌سند کرد، ئافه‌رینی
هه‌ست و بی‌ر و لیکدانه‌وه‌ی کردن و گوتی: سه‌رنجی خوڤشه‌ویستان له
کارویاره‌کانی مندا زۆر راسته و وتاریکی بی وه‌لامه، به‌لام.

خانه

چەندى دەتوانى، ئامۆزگاريم كە
سا وەرە رەشى لە زەنگى وەكە

يەك تاكى

هەرگيز يادى تۆم بىرناچى بە هيچ
مارى كوژراوم، ئەدەم لوول و پيچ

ئەمەى گوت و چەند كەسىكى بە دوادا نارد و پارەوپوول و زىرتىكى زۆرى داىە
گوتويانە: هەر كەسىكى زىرتىكى زۆرى لە تەرازووە، هيزى زۆرى لە بازووە.

هەلبەست

ئەوەى زىرتىكى ديت سەر نەوى ئەكا
وەكو تەرازووى ئاسنين شان بىت

بەكورتى شەوتىكى بۆ هەلكەوت لەگەڵ كورەدا، هەر ئەوشەوە دارغەى شار
پىيان زانى كە فازى خۆشەويستەكەى لەباوشىپە و جامى مەى بە دەستەوہىە و لە
خۆشيبيا ناخەوئى و هەروا گۆزانی ئەلى.

هەلبەست

دەلىتى ئەمشەو لەكاتى خۆى، بانگ نادا كە لەشىر
چوون دلداران لە ماچ و مووچ و باوش يەك، نەبوون تىر
زىنهار تا چاوى فيتنە نووستووہ و لە خەودايە
ورىابە نەروا ژيان بە فيرۆ و بەبى خىر
تا لە مزگەوتى جومعەوہ، بانگى بەيانى نەبىيەى
يا لە پيش مالى (ئەتابەگ) دەھۆلى دەنگ نىر
لىو لەسەر لىوبى، وەك پىلوى چاوى كە لەشىر
لىك هەلنەبىرتى بەدەنگى، بانگى گەوجى كە لەشىر

قازی لهو حاله دا بوو که به کیک له به ردهسته کانی هاته ژووری و گوتی:
"ئه وه بۆ وا دانیشتووی، ههسته و ههتا پی پی راکردنیت ههیه هه لئی و مه ویسته،
هه سوودان به دژی تۆوه پالیان ویک داوه و راستییان گوتووه، تا ناگری فیتنه
که مه به لکه به ئاوی فیلتیکیه وه دای مرینییه وه، نه وه کا سبهینی که به رز بووه وه و
هه لگیرسا دنیا به ک ویران کات و بیسووتینی.
قازی به گرزییه که وه روانی و گوتی:

پارچه

که شیر چه پۆکی گیر کرد له نیچیر
چ سوودیک ئه دا، سهگی بیتنه دیار
رووت له رووی دوست که و واز بیینه ههتا
دوژمن پشت دهستی خۆی ئه جوئی به زار
هه به وشه وه پاشایان ناگادار کرد، که له هه ریم و قه له مه روی تۆدا نار هه واییه کی
به م جوړه رووی داوه، چی ئه فه رمون؟
پاشا گوتی: "من ئه به به کیک له هه ره زانایه تاکه کان ده زانم و من وای بۆ
دهم رهنگه دوژمنه کانی پیلانیان بۆ نابیته وه، جا من ئه م قسه یه م ناچیته گوپوه تا
به چاوی خۆم نه ببینم، که دانایان گوتوویانه.

خانه

به رقی و چوستی دهست بۆ شیر بردن
په شیمانیه و پشته دهست گهستن
بیستم له به ره به یاندا، پاشا له گه ل چه ند که سیکی تاییه تیدا گه شته سه ر سه ری
قازی، ئه وه ی نه شیاوه دیتی، لامپا به پیوه وه ستاوه و دول به ر دانیشتووه و مه ی
پژاوه و په یمانه شکاوه قازی له خه وی مه ستیدا، له هه ریمی بوون و هه ستیدا بی
ئاگایه. پاشا به نه رمی و له سه ره خۆیییه که وه بیداری کرده وه و گوتی: "ههسته رۆژ
هه لاتووه"، قازی ههستی کرد وه زعه که چیه، پرسی: "رۆژ له کام لاوه هه لاتووه؟"

پاشا سه‌ری سورما و وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌روه‌کو جاران له رۆژه‌ه‌لاته‌وه". قازی به‌هاواره‌وه گوتی: "گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خوایه! هیشتا ده‌روازه‌ی په‌شیمانیه‌ییه دانه‌خراوه و هه‌ر کراویه، له‌به‌رئه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره سه‌لامی خوی لئ بئ - که فه‌رموویه‌تی:

"لاتغلق باب التوبة على العباد حتى تطلع الشمس من مغربها".
"واته: ده‌رگای تۆبه و په‌شیمانی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا داناخرئ تا رۆژ له رۆئاواوه هه‌ل نه‌یهت". "أستغفرک اللهم وأتوب الیک": داوای لئ خۆشبوون ده‌که‌م خوایه! په‌شیمانی بۆ تۆ ئه‌به‌م، تۆبه.

پارچه

دوو شت ئه‌مخه‌نه سه‌ر گونا‌ه‌کردن
به‌ختی خراپ و عه‌قلی ناته‌مام
سزام ده‌ی حه‌قه، یا عه‌فووم بکه‌ی
به‌خشین چاکتره له ترس و له سام

پاشا وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌روه‌کو ئه‌زانی، ده‌بئ سزایه‌کی هه‌ره گه‌وره بچیژی، په‌شیمانی سوودی نییه "فلم یک ینفعهم ایمانهم لما رأوا بأسنا" واته - تازه باوه‌ریان چ که‌لکینکیان ناگرئ، که تۆله‌ستانده‌وه‌ی ئیمه‌یان دیت.

پارچه

سوودی چیه کاتی، تۆبه‌که‌ی له دزی
نه‌توانی که‌مه‌ند باو‌پیه کۆشکان
به دریزان بلئی باده‌ست له میوه بکیشیته‌وه
که کورت خۆی ده‌ستی ناگاته لکان

له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ ناره‌واپیه‌کی وات کردووه، پئی رزگارییه‌ت براوه، دوی ئه‌وه‌ی پاشا ئه‌م قسانه‌ی به‌زاریدا هات، پیاوان ده‌ستنیشان کران تا به سزای خۆی بگه‌یه‌ن، گوتی: له‌خزمه‌ت پاشادا وته‌یه‌کم ماوه، پاشا بیستی و پرسى چیه؟ و گوتی:

پارچه

که تۆ دەست له من هەل ئەتەکینی
پیت وانەبی دەست، له دامەن بەردەم
گەر له گوناھم چاوپۆشیش ناکرئ
بەو رەحمەیی هەتە، نومیئدمە هەردەم

پاشا وەلامی دایەو: "ئەم وردەکاری و ئەم قسە نەستەقەت بی وینەو نایاب
بوون، بەلام پێچەوانەیی ئەقل و هۆش و پێورەسمە که زانایی و شیرین زمانیتان
ئەورۆ تۆ له سزای دەرباز بکات، چونکه فەرمانم داوه و وای به باش دەزانم له
قەلاتیوه سەرەوژیرت هەلەنە خوارئ تا کهسانی تر پەندت لی وەرگرن.
قازی هەر چیرەیی دایە و گوتی: "ئەیی خاوەنی جیهان، من پەروردەیی بەخششی
ئەم خانەوادەییەم، هەر من بەتەنیا ئەم تاوانەم له دنیایدا نەکردوو، پیاویکی تر له
قەلاتیوه هەلەنە خوارەو، تا من پەند و ئامۆژگاریی لی وەرگرم."
پاشا پێکەنین گرتی، له تاوانەکەیی خۆش بوو و به وانەیی که بەدوای کوشتنی
قازییەو بوون، گوت:

هۆنراو

هەرکەس هەلگری عەیبی خۆیەتی
باکەس تانە له عەیبی کەس نەدا

۲۲- سەرگوزەشتە

هەلبەست

لاویکی داوین پاک و روو جوان
له گەل جوانیکا بەستبووی پەیمان
وام خویندەو، له دەریای گەورە
پێکەو، کەوتنە، گێژاوی گەورە

مهلهوان بۆي هات، تا دهستی بگرئ
نهوهك بهدهم ئەم، حالهوه بمرئ
گوتی: "لهناوهند شهپۆلی گهوره
لیم گهري و دهستی، یارهكهم بگره"
كه ئەمهی ئەگوت، مهئیس بوو له گیان
له گیانهلادا، وای ئەكرد بهیان
وتهی خویشویستی مهبییه له بی ژیر
كه له تهنگانان، یار ئەكا له بیر
دلداران وایان، كرد زیندهگانی
له لهكاركهوتوو فیربه، تا بزانی
سهعدی ئەزانی كه عهشقبازی
ههروهكو بهغدا و زمانی تازی^۱
بهو دلارامهی ههته، دل بهسته
ئیتتر له دنیا، ههمووی چاو بهسته
گهر لهیلا و مهجنوون بیینهوه ژیا
لیره تۆماریان ئەكرد، سهبردیان

۱. زمانی تازی: زمانی عهرهبی رهوان.

دهرگه‌ی شه‌شه‌م

له بیهیزی و پیری

۱- سهرگوزده‌شته

له‌گه‌ل تا‌قمه خوینده‌واریکدا له مزگه‌وتی دیمه‌ش‌قدا خه‌ریکی باسیکی بووم، لاویک هات و پرسى: "له‌ناو ئیمه‌ کهس هه‌یه زمانی فارسی بزانی؟ زۆربه‌یان په‌نجه‌یان بۆ من دریژ کرد. پیم‌گوت خیره؟ گوتی: "پیریکی سه‌د و په‌نجا سا‌له له سه‌ره‌مه‌رگدایه و به زمانی فارسی شتیک ئە‌لی و تپی ناگه‌ین و ئە‌گه‌ر له رپی د‌لسۆزییه‌وه بییت و تپی بگه‌ی خیره، له‌وانه‌یه وه‌سیه‌تیکی هه‌بی، که چووم و له سه‌رینگانی نزیک بوومه‌وه، گوتی:

پارچه

که‌میک پیش‌گوتم، وچان دهم هه‌ندی
دریغ‌که گه‌یرا، لیم‌رێگای نه‌فه‌س
دریغ! له‌خوانی هه‌مه‌رێنگی ژین
که‌میکمان خوارد و ئیدی گوتیان به‌س
مانای ئە‌و فسانه‌م به‌عه‌ره‌بی به‌شامییان گوت و پییان سه‌یر بوو، که دوا‌ی ئە‌م
هه‌موو ته‌مه‌نه‌ درێژه، هه‌شتاش هه‌ر چاوی له‌ دووی ژیا‌نه. لیم‌پرسی: به‌م حاله‌وه
داخوا چۆنی؟ گوتی چی بلیم؟

پارچه

نه‌تدیوه داخوا که چ ئازاری، ئە‌گا به‌که‌سی
که له‌دهمی ئە‌و که‌سه‌ی ده‌ردین، به‌زۆر ددانی

دەرچوو و هاودهه مزان و ئامادهیهکی سۆز و به لێن و پهیمان به جیهین و دلسۆز و به بهزهیی و مهشرفهف خۆش.

دوو تاکی

تاكو بـتـوانم، دلت بـيـنـمه دهست
ئازاريشم دهی، ناتكهم ئازوورده
ئهگه وهك تووتيش، خوارينت شهكر بـيـ
بهگيانى شـيـرين، ئهتكم پهروهده

نهكهوتیه دهست لاویکی له خۆبایی و خۆپه‌رست و كه‌له‌رهق و دهمدهمی هه‌ر
دهمه‌ی به‌ره‌و لایه‌ك و به‌ره‌و خۆش‌یی‌ه‌كه‌وه راكا و هه‌ر شه‌وه له جی‌گه‌یه‌كدا
بمێنێته‌وه و هه‌ر رۆژه یاری بگرێ.

پارچه

لاوان دل خۆشن، روخساریان جوانه
به لام لهگه‌ل كهس، دۆست نین هه‌تا سه‌ر
چاوه‌رپی و هفا، مه‌به له بولبول
هه‌رده‌م بۆ گولێ، ئه‌خوینێ سه‌حه‌ر

به پێچه‌وانه‌ی پیرانه‌وه كه به گوێره‌ی زانایی و دارایی خۆیان ژیان به‌سه‌ر
ئهبه‌ن، نه‌ك به پێی نه‌زانی و خۆپه‌رستی و لاوه‌تیه‌وه.

یهك تاکی

له‌خۆت چاكتر وه‌بینه، هه‌ل وه‌دهست خه
له‌گه‌ل یه‌كی وه‌كو خۆت، ون ده‌كه‌ی ژین

پیره گوتی، به‌م جۆره زۆری له‌سه‌ر رۆیشتم، تا گومانم برد كه دلی كه‌وتوووته
داومه‌وه و بووته نه‌چیرم، له پر هه‌ناسی‌کی ساردی له ناخی ده‌روون و قوولایی

سینهی پر دهردیوه هه‌لکیشا و گوتی:

"ئو هه‌موو قسانه‌ی کردتن، له تایی تهرارزویی ئه‌قلی مندا کیش و بایه‌خی ئه‌و تاکه وشه‌یه‌یان نییه، که له ناو تیره و هۆزه‌که‌ی خۆمدا بیستوووه که جوانه ژن تیریکی به‌ته‌نیشته‌وه بێ چاکتره، نه‌ک پیریکی.

هۆنراو

که ژن له دهستی می‌رد، دیتی شتیکی..
شۆپه وه‌ک لێوی پیاوی رۆژوودار
ئهلێ ئه‌م پیاوه، مردوویکی پدیه
که نووشته هه‌ر بۆ، نووستوان دیته‌کار

چوارینه

ژنیکی له‌به‌ر پیاوی، ئیسک قورس هه‌ستی
له‌و ماله‌ ئه‌بی، جه‌نگ و جۆ هه‌ستی
پیریکی له‌ جیی خۆی، راست نه‌بیته‌وه
به‌ داری نه‌بی، داری چۆن هه‌ستی؟

به‌ کورتییه‌که‌ی پیک نه‌هاتن و نه‌گونجان و لیک جودا بوونه‌وه که ماوه‌ی (عیدده)
ی ژنه‌که ته‌واو بوو له‌ لاویکی توند و رووگرژ و ده‌ست و پێ سپی و به‌دخوو ماره
کرا، تا خوا هه‌زکا ئازار و ئه‌شکه‌نجه و لیدان و کوتانی دیت و زۆری په‌نج و
ناخۆشی کیشا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ژنه هه‌ر ئه‌یگوت:

"سوپاس بۆ خوا که له‌و ئازاره پر ئیشه‌ی پێشووم رزگار بوو و گه‌یشتمه ئه‌م
خۆشییه هه‌میشه‌یییه."

یهک تاکی

له هه موو جهور و هه موو توند خوویی
بارت دهر ئه بهم، چونکه شیرین رووی

پارچه

روخساری جوان و کراسی ئاوریشم
گولای و عوود و بۆن خوۆشی و هه وهس
ئهمانه هه مووی، جوانی ژنانن
جوانی پیاوانیش، پیاوه تیه و بهس

هه لیه ست

سووتان له گه ل تۆ، له ناو دۆزه خا
نهک له گه ل یه کی تر بچمه به هه شت
بۆن پیاو له ده می جوانی خوۆشتره
نهک گولای له ده ست ناشیرین و زه شت

۳- سه رگوزه شته

میوانی پیاویک بووم له دیار به کر، که زۆر دارا و ته نیا تاقه کورپکی هه بوو
جوانکیله، شه ویکیان بۆی گێرامه وه که به درێژایی ته مه نی خوۆی هه ر ته نیا ئهم
کورهی بووه، پێی گوتم:

(له و دۆله دا دره ختییک جی نه زه رگه یه، خه لکی بۆ راز و نیازان ده چنه ئه وی،
گه لیک شه وان له پای ئه و دره خته دا ناو رومه وه، تا ئهم کورهی پێ به خشیوم.
بیستم که به فسکه وه کورکه به ئاواله کانی خوۆی گو تووه، ئه گه ر ده مزانی ئه و
دره خته له کو پیه، ده چووم لێی ده پارامه وه تا باو کم بمرئ.
خواجه: "گه وره دلخۆشه کورکه کم ژیره و کوربه گازه نده ئه کا که باو کم زۆر بلای
و بێ بیره".

پارچه

ساله‌ها به‌سهر تۇدا تىپه‌رى
بى وهى له گۆرى باوكت سه‌رىك دهى
تۆ بۆ باوكى خۆت، چاكه‌ى چيت بووه
تا له كوره‌كه‌ى خۆت، وا چاوه‌رى كه‌ى

۴- سه‌رگوزه‌شته

رۆژىك به‌هه‌واى لاهه‌تتیه‌وه له سه‌فه‌رىكدا خىرا رۆشنتبووم، ده‌مه‌و ئىوارى له پال
گرديكا لى كه‌وتم چونكه زۆر ماندوو بووبووم، پياوئىكى له‌ر و لاواز و پير كه به
دواى كاروانه‌كه‌دا ئه‌هات گه‌يشتى و لى پرسيم: "كه بۆچى لى راکشاوم و ئيره
جى نووستنى نيه‌ه؟!"

وه‌لامم دايه‌وه: "چۆن برۆم، پى رۆينىم نه‌ماوه؟" پيره‌گوئى:
"نه‌تبيستوو كه‌ خاوه‌ن دلان گوتووينا: "رۆين و دانىشتن چاتره، له په‌له‌كردن و
په‌كه‌هوتنى".

پارچه

ئوه‌ى به‌تاسه‌ى بگه‌يته قوئاغ
په‌ندى من له گوئى بگره و فېربه تۆ
ئه‌سپى عاره‌بى، هه‌ر دوو لىنگ ئه‌دا
وشتتر شه‌و و رۆژ، ئه‌روا له‌سه‌رخۆ

۵- سه‌رگوزه‌شته

لاوئىكى زرينگ و ناسك و چوست و چالاک و دم به‌پئىكه‌نين و زمان شيرينمان
هاودهم و هاوئى بوو؟، وا رىك كه‌وت ماوه‌يه‌ك لىك دابراين، كه‌ چاوم پى كه‌وته‌وه
ژنى هينابوو و مندالى په‌يدا بووبوون، به‌لام وا پى ده‌چوو ره‌گ و ريشه‌ى
خوشبىه‌كانى براوه و گوئى رووى سيس و ژاكاو و هه‌لوه‌ريوه، لىم پرسى:
"چۆنى و له چ داى؟ وه‌لامى دايه‌وه: "كه مندالم بوون، مندالم وه‌ل كرد"

ھۆنراو

(سا جوانى لە كوئى، پىرى مووى گۆرىم
چەرخەلەى دەوران، بەسە بۆ ترسان)

يەك تاكى

كە پىر بووى، مەكە كارى مندا لىن
وازى و گالته و گەپ، تەنيا بۆ لاوان

دوو تاكى

خۆشى لاو لە پىر، مەخووزە ئەتۆ
ئاوئىك كە رۆيى، ناچتەو و ناو جو
كاتى دەغل و دان، گەيشتە درەو
كەروئىشكە ناكە، وەكو سەوزەى نەو

پارچە

سەردەمى لاوئىم لە دەست چوو رۆيى
ئاخ و پەروئىش بۆ، رۆژانى دىگر
ھىزى چەپۆكى، شىرانەم نەما
ئىستا بە پەئىر پارزىم، وەك بەر
پىرئىزنىك مووى خۆى، رەش كەردبۆو
پىم گوت: داپىرەى، دىرئەى دەور
وا بەفيل مووى خۆت، رەش كەردبۆو
پىشتى كوورپ چۆن، راست ئەكەى چىتر

۶- سەرگوزەشتە

لە نەزانیی لاوەتییەمدا رۆژیک بەسەر دایکمدا قیژاند، بەدڵ شکاوییەکەوێه له
گۆشەیهکدا دانیشت، بەگریانەوێه گوتی:

"مەگەر وردی خۆتت له بێر چووێهتەوێه، که درشتی بەسەر مندا ئەکە؟"

خانه

پیریژنیک چەند خۆش، بە کورەکەیی خۆی گوت
کە دی پلینگ و فیایکی کوشتن
کاتی مندالیت، گەر بێتەوێه یاد
چەند بێ نەوا بووی، لە باوەشی من
ئەو رۆژە نەت کرد، جەفا لەگەڵما
ئێستا شیرپیاوی و منیش پیریژن

۷- سەرگوزەشتە

کوری دەولەمەندیکی قەرچۆک نەخۆش کەوتبوو و خیرخوازن پێیان گوت، یا
خەتمیکی قورئان یان قوربانیهکی بۆ بکە، ماویهک داما و گوتی: "خویندەوێه
قورئانەکە باشترە، لەبەرئەوێه پەز دوورە، یەک له پیاوچاکان گوتی: "بۆیه خەتمی
قورئانی هەلبژارد چونکە قورئان لەسەرزارە و زێریش له ناخی گیانە".

پارچه

ئەگەر نوێژکردن بە پارە بووایه
بۆ هەر نوێژیک، شتییک بدرایه
زۆریک له قورا، ئەچەقین وەک کەر
سەد ئەلحەمدیان بۆ، ئەخویندی لەبەر

۸- سەرگوزەشتە

لە پیرەمێردیکیان پرسی: "بۆژن ناهینی؟ وەلامی دایهوێه: "کە لەگەڵ پیریژنان

هه لئاكهم" و پتيان گوت: "له بهر ئه وهى هه ته، كه واته كچه جحيلاكي بيته" و گوتى:
"ئه وه من پيريكم و نامه وئ له گه ل پيريژنيكيدا نازيم و هه ل ناكهم، ئه ي چون كچه
جحيلايه كه له گه ل پيريكي وهك مندا ده ژى و هه ل ده كا؟"

پارچه

پيرى هه فتا سال، ناكري دلداري
زگماك تو كو پيرى، ماچي كهو بخه و
هيز له لاي خاتون، چاكتره نهك زي
قيسپيك له سهه مهن گوشت چاتره لاي ئه و

۹- سه رگوزه شته

بيستم له ئه و رۆژانه، كه پيريكي كو نه سال
به و پيرييه هاتبووه سه ري، كه ژن بيئي دواچار
كيژيكي جوانى هينا، كيژه ناوى گه وهه ر بوو
(گه وهه ردان) ي له گشت كهس، شارديبووه ناديار
پتيويستي بووك گواستنه وهى، يهك به يهك كردن ته و او
به لام عه ساي پيره ي نووست، هه ر له گوژمى يه كه م جار
كه واني كيشا و نهيدا، له ئامانج كه نادرويت
به سووژنى پولا نه بيت، كوتالي كه ري باردار
دهستي به گله ييان كرد، لاي دۆستان به لگه ي هينا
كه مال و سامانى من، ئه و شوخه داي به خه سار
له نيوان ژن و مي برد دا، هه را و زه نا به رپا بوو
سه ري كيشا لاي قازى، تا "سه عدى" هاته گوفتار
هيج سووچى نيه كچه، به سيه تي تانه و ته شه ر
چون كون ده كه ي بله رزي، ده ستت.. گه وهه ري شه هوار

دهرگه‌ی حه‌وته‌م

له کاره‌گه‌ریی په‌روه‌رده‌وه

۱- سه‌رگوزه‌شته

وه‌زیره‌ک کورپه‌کی گیلۆکه‌ی هه‌بوو نارده‌یه لای زانایه‌ک تا فیره خویندنی کات تا دیته‌وه سه‌رخۆ و ئاقل ده‌بی، ماوه‌یه‌کی پتوه خه‌ریک بوو هیچ سوودتکی نه‌بوو، زانایه‌که په‌که‌کی نارده لای باوکی کوره‌که و راپسپارد که کوره‌که‌ی نه‌ک هه‌ر ئاقل نابێ، منیشی شیت کرد.

پارچه

هیچ مشتومالێک، زاخاوی نادات
ناسنیک ئه‌سلێ، که به‌دجه‌وه‌هه‌ر بێ
سروشتی هه‌ر شتی، باش و به‌جی بیت
کاری په‌روه‌رده‌ی، ئه‌بی له‌سه‌ر بێ
سه‌گ به‌ ئاوی حه‌وت، ده‌ریایان بشۆی
گالوتر ئه‌بی، که هات و ته‌ر بێ
گه‌ر که‌ری عیساس، به‌ه‌ن بۆ (مه‌که‌که)
که گه‌رایه‌وه، ده‌بی هه‌ر که‌ری

۲- سه‌رگوزه‌شته

دانایه‌ک نامۆژگاری مندالانی ده‌کرد که ئه‌ی گیانی باه‌ه‌کان هونه‌ر فیره‌بن، چونکه سامان و دارایی دنیا‌یه، پشتی پێ نابه‌ستری و زیر و زیو جی مه‌ترسییه، چونکه

له وانه يه دزیک به جاریک بیبا، یا خاوه نه که ی ورده ورده بیخوا، به لام هونه ر سه رچاوه یه کی هه میشه خورینه و سامانیک هه میشه به رده وامه، نه گهر هونه رمه ندیک ده ولت و داراییه که شی نه مینن باکی نییه، چونکه هونه ر هه ر بۆ خوی سامان و داراییه و له هه ر شوینیک بی هه ر رووته و له هه رازی دائه نیشینن و نه وه ی هونه ریشی نییه و ده ست و پئ سپییه، ده بی گویچکه نانان کۆکاته وه و دژواری و ناخوشییان بیینی.

یه ک تاکی

مل که چکردن دژواره، دواي مال و سامانداري
به ناز په روهرده بوون و جه وری خه لکی و نه داری

پارچه

جاریک فیتنه یه ک، له شام به رپا بوو
هه رکه سه و کونجی، خوی به جی هیلأ
جووتیار زاده کمان، که وا زانا بوون
هه موویان بوونه، وه زیری پاشا
کورانی گیلی، وه زیره کانیش
بۆ لای جووتیاران، چوون وه کو گه دا

۳- سه رگوزه شته

زانایه کی گه وره شانزاده یه کی ده رس ده دا و فیره زانیاری ده کرد و بی په روا لینی نه دا و زۆر به توندوتیژی له گه لیدا ده جوولایه وه و رهفتاری له گه لدا نه کرد، تا چیتر خوی پی رانه گیراو به رگه ی نه وه هه موو نازاره ی نه گرت و بۆ سکالا چووه لای باوکی و چمکی کراسه که ی له سه ر له شی ده ردمه ندی هه لدا یه وه، باوکی کزه له دلپه وه هات و زۆر توند بوو، مامۆستای بانگ کرد و گوتی: "ده بینم نه وه جه ور و جه فا و نازاره ی به کوره که ی منی ده گه یه نی له گه ل مندالی نه وه خه لکه یدا نایکه ی، بۆ... وه لایمی دایه وه:

وردبوونهوهو گفتوگو و هه‌لسوکهوت و رهفتاری په‌سند به گشتی بۆ هه‌موو
که‌سێک پێویسته، به تایبه‌تیش بۆ پاشایان، چونکه هه‌رچی ئه‌وان به ده‌ست و
زمانیاندا بێت ئه‌وه به‌سه‌ر ده‌موزاری خه‌لکه‌وهیه، به‌لام کردارو گوفتاری خه‌لکه
ره‌شوروته‌که ئه‌و بایه‌خه‌یان نییه.

پارچه

گه‌ر ده‌رویشی سه‌د، ناپه‌سه‌ندی کا
دۆستانی یه‌ک له، سه‌دی نازانن
پاشا گالته‌یه‌ک، گه‌ر بێ به‌ زاریا
هه‌ریم به‌هه‌ریم، ئه‌یبه‌ن به‌ فرانن

که‌وابوو ئه‌مه ئیشتی مامۆستای شازاده‌کانه که له په‌روه‌رده‌و خوو و په‌وشتی
به‌رز و جواندا قالیان بکاته‌وه (أنبتهم الله نباتا حسنا) واته: خوا زۆر جوانی
رواندوون و پێی گه‌یاندوون. بۆیه ده‌بی مامۆستاکان کۆششێکی زیاتریان له‌گه‌ڵدا
بکهن له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ منالی عه‌وام و ره‌شوروتدا ئه‌یکهن.

پارچه

هه‌ر که‌س به‌ منالی، سزا نه‌درابێ
به‌ختی باش نابێ، کاتی بوو به‌ پیاو
داری ته‌ر چۆنت، ئه‌وێ بای بده
وشک به‌ ئاگر، راست ئه‌بێ ته‌واو

یه‌ک تاکی

منالێک له ده‌ست، مامۆستای.. ئازار
نه‌بینی، ئه‌خوا جه‌فای رۆژگار

پاشا ده‌مودوی قسه و راویژه‌کانی مه‌لای مامۆستای له‌لا په‌سند بوو و پێیان

دلخوش بوو، خه لات و بهراتیکي باشی پی بهخشی و پله و پایه و جیگی بهرزتر کردهوه.

۴-سهرگوزهشته

ماموستایه کی سوخته خانهم له ولاتی مه غریبیدا دیت، پرووترش و وتارتال و به دخوو و مهردوم نازار و چاو له دست و خو نهگر، له بهر نهوه موسلمانان هر له چاوپیکه وتنیشی بیزار بوون، که قورئانی دهخویندهوه، قورئانه کهی له بهرچاوی خه لک نهخست، کومه لیکي کور و کچی بی گونا و پاک و بیگره به دستیهوه پیوه بوو بوون و گیریان به دست جهور و جهفاکانیهوه خواردبوو. نه یانده و پیرا نه پی بکنن و نه بدوین که زله یه کی له کولمه ی زیوینی به کیکیان نه دا و لاقی بلوورینی به کتیکي تری نهخسته فه لاقه وه.

بیستم شتیکي ناخی دهروونی پیسیان له لا ناشکرا بوو و ده رکهوت، باشیان لی دا و ده ریان کرد، نه وچا سوخته خانه که بیان دایه پیاوچا کیک، که پیاویکی دیندار و هیمن و باش و دانا بوو، له کاتی پیو یستییا نه بوايه نه نه دوا و نه ده بووه مایه ی نازاری کهس و منداله کان ترسی ماموستای پیشوویان له سهردا نه ما و خو و رهوشتی فریشته یی ماموستای دووه میان به هل زانی، له به کتر بوون به دیو و نهرموشلی و لی بوورده یی نه ویان قوسته وه و خویندنیان له بیر کرد و پشتیان تی کرد، به شلی زوری کاته کانیان به یارییه وه به ری ده کرد و تهخته ی له سهر نووسینتیان نه شکاند.

پارچه

ماموستای مه کته ب، که بوو بی نازار

مندال شه ره بهرد، نه کهن له بازار

پاش دوو ههفته وایک کهوت، هر بهو مزگه و ته دا تیپه ریم، دووباره ماموستا که ی پیشووم چاو پی که و ته وه، که دلخوشییان دابووه وه و ناشتیان کردبووه وه و له جیبه که ی خو یان دامه زران دبووه وه: له دلگه ران هات و لاهه وه وه لام له زاری ده ره پری و پرسیم: نه وه یو دووباره شهیتانیان کرده وه ماموستای فریشتان، پیره میردیکي خو شلی دنیا دینه، گوپی لیم بوو و پی که نی و گو تی:

دوو تاکی

پاشایهک کورپی نارده قوتابخانا
تهختی زیویشی، له بهردهم دانا
بهزیر لئی نووسی، باشتربیی له لات
له میهری باوک، جهوری مامؤستات

۵- سه رگوزه شته

مندالی خواپه رستیک داراییه کی زوری به میرات بق مابوووه دهستی کرد به داوین پیسی و کاری خراپ و مال و سامان به فیرودان، به کورتیه که هیج کردهویه کی ناشیرین نه ما نهیکا و هیج مهی و شهرا بیک نه ما نهیخواته وه، جاریکیان نامؤزگاریم کرد و گوتم:

"کورپی خوم! دهرامات ئاوی رهوانه و خه رکردنیش ئاشیکی له گهر، واته زور خه رکردن بق که سیک دست ئه دا که دهراماتیکی دیارو بردراوهی هه بی.

پارچه

که دهخت نییه، خه رجیت بگره وه
دهریاوان ده لئین، سروود پر به زاری
ئه گهر له کیوان، باران نه باری
به سالیک دیجله، وشکه به جاری

رپی ئه قه و ئه دهب بگره و واز له گالته و یاری بینه، که داراییت دواپی هات ئه که ویه ناخوشییان و په شیمان ئه بیته وه، لاهه که له بهر خوشی می و نهی قسه که می منی نه چوووه گوپی و رهخنه شی له قسه که مگرت و گوپی: "ناخوشکردنی خوشی و رابواردنی ئیستا، به بیرکردنه وه له ناخوشییه کانی سبهینی کاری ئاقلمه ندان نییه."

دوو تاکی

بۆچی خودانی، خوۆشی و خوۆش بهختی

بهترس و له‌رزن، له رۆژی سهختی؟!؛

برۆ رابوێره، براله‌ی دلّ خوۆش

نه‌که‌ی بۆ سبه‌ی، خوۆت بکه‌ی په‌رۆش

جا باشه چۆن نه‌توانم لێی بگرمه‌وه که من تازه له لووتکه‌ی به‌رزى سه‌خاوته و دلّ والایی دام و دهستی پیاوه‌تیم راخستوو و ناوی چاکیه‌م که‌وتووته سه‌ر زار و زمانى هه‌موو که‌سیکه‌وه.

دوو تاکی

ئه‌وه‌ی ناودار بوو، به‌سه‌خاو که‌رهم

نابێ گری‌ بدا، له کیسه‌ی درهم

ناوی پیاوه‌تی، که‌ه بوو به‌ربالو

لێی ناشیرینه، ده‌رگای داخراو

سه‌یرم کرد په‌ند و ئامۆزگاریه‌کانی من وه‌رناگری و گه‌رمی هه‌ناسه‌شم کار له ئاسنی ساردی ئه‌و ناکا، وازم لێ هێنا و رووم له دۆستایه‌تییه‌ی وه‌رگیرا، په‌یره‌ویم له گوته‌ی فه‌یله‌سووفان کرد که گوتووینه (بلغ ما عليك فأن لم يقبلوا ما عليك) یانی: (ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته بیگه‌یه‌نه، ئه‌گه‌ر لێشیان وه‌رنه‌گرتی و قبوولیان نه‌بوو، ئه‌وه تۆ هه‌یجت له‌سه‌ر نییه)

پارچه

بلی به‌وانه‌ی گووت لێ ناگرن

هه‌رچی ئه‌یزانی، له خه‌رخوازی و په‌ند

په‌نگه‌ ببینی، زوو پیاوی گه‌وج

به‌هه‌ر دوو پێیان، که‌وتووته ناو به‌ند

دهست له دهست ئەدا و ئەلّی دریغنا
گویم نەدا پەندی، پیاوی دانیشمەند

تا پاش ماوہیەک ئەوہی بۆیم لە خەیاڵ و لەبەرچاوی خۆم گرتیوو بەچاوی خۆم
دیتم کە پینەیی لەسەر پینەیی جەکانی ئەدا و تیکە تیکە نانی کۆ ئەکردووە و دڵم
بەحالی بی دەرتانییەیی سووتا، بە چاکم نەزانی بەو حالەییەوہ قەتماغە زامی
دەروونی بەسەر کۆنەکردنێی بکولینمەوہو خوی و سەرکەم، بۆیە بەخۆم گوت:

دوو تاکی

برادەری سێلە، لەو پەری مەستی
بیر ناکاتەوہ، لە کۆتا دەستی
دار گەلای سەوز، ئەدا بەھاران
کە زستان داھات، رووتە وەک جاران

٦- سەرگوزەشتە

پاشایەک کورەکەیی دایە دەست ئەدیبیک و گوتی: "ئەمە کوری خۆتە و پەرودەیی
بکە و پیتی بگەینە، وەک کورەکانی خۆت". وەلامی دایەوہ:
"قەرمانبەردار و ملکہچم".

چەند سالیکانی پێوہ ماندوو بوو، بەلام هەول و کۆشش و ماندوو بوونەکەیی بی
سوود بوو و منداڵەکانی ئەدیبەکە هەموو لە پەوانبێژی و وێژە و زمان پەوانیی
بوونەوہ.

پاشا سەرزەنشستی ئەدیبەکەیی کرد و چاوی هەرەشەیی لێ سوور کردووە و پیتی
گوت: "بە پێچەوانەیی قسەیی خۆتەوہت رەفتار کرد و ناپاکیت کرد" ئەدیبەکە وەلامی
دایەوہ: "با لەلای پاشا و خودانی سەر زەوی، شتیکی شاراوہ نەبی کە: پەرودە و
فێرکردنەکە هەریەکە و بۆ هەمووانیش وەک یەکە بەلام، سروشت و شەقلەکان
جیاوازن.

پارچہ

زیر و زیو ہم مووی، له بہر دیتہ دہر
له گشت بہر دیکیشدا... نییہ زیو و زہر
رووناکی سوہیل، بۆ گشت یہ کسانہ
لیرہ چہرم ئە کەن، لەولا ہن بانہ

۷- سەرگوزەشتە

له یەکیک له پیرانی تەریقەتم بیست بە موریدیکی دەگوت:
"ئەوئەندە ئادەمیزاد دلی بە مووچە و بەرات و بژیویہ و وہیہ، ئەوئەندە دل بە
مووچە و بەرات و بژیوی دەرہوہ (خوا) بوو بوایہ، پایہی له پایہی فریشتان بہرتر
دەبوو."

پارچہ

لەوکاتەدا، خوا لە بیرى نہ کردی
کہ نوتفہیہک بوویت و نادیار و مەدھۆش
گیان و ہست و ژیری و شەقلی پی دای
جوانی و نوتق و ہست و بیرورا و ہۆش
دە ئەنگوستی لە بۆ دانای، لەسەر دەست
دوو قۆلی بۆت، لەسەر شانان داوہ جۆش
ہەى بی ہیممەت، ئەوئەستا وا دەزانی
لە مووچە و پرزقی خۆیت کا فەرماؤش!!

۸- سەرگوزەشتە

عارەبیکى دەشتە کیم دیت بە کورہکەى خۆی دەگوت:
(يا بني اُنك مسئول يوم القيامة فيما اَلتسبت، ولا يقال لمن انتسبت) واتە: "کورى

خۆم له قیامهتی لیت دهپرسنهوه داخوا له دنیایهدا چیت کردووه، لیت ناپرسنهوه
داخوا سهه بهکی و کوری کی بووی؟"

پارچه

کراسی کابه، بۆیه ماچ ئەکهه
نهک له بهروهی به، ئارموش ناودار بوو
له گهڵ ئازیزیک چهند رۆژی دانیشته
بۆیه وهکو ئه، مهزن و ریزدار بوو

۹- سههگوزهشته

له نووسراوهی دانیانهوه ئەگێر نهوه که دوویشک وهکو ههموو گیانه به رهکانی تر له
دایک نابیت، به لکه ناو ههناوی دایکیان دهخۆن و زگی دهرن و دینه دهرهوه و ئه
پیتستانهیی که له کونی دوویشکیدا دهبینرین دیاره هی ئهوهن. جاریک ئهه قسهیهه
لای پیاویکی گهوره گێرایهوه گوتی: "دلم دهلی ئهه قسهیهه راسته و ههه دهبی
وابی، چونکه به وردیه تیان رهفتاریان له گهڵ دایک و باوکیاندا ئهوه بووه، بۆیه به
گهوره بییهیان هینده خۆشه و بیست و ئیسک سووکن"

پارچه

باوکیک کورکهیی، ئاوا دهعاملانده
ئهی جوامیر! له گوئی، بگره ئهه پهنده
که سیک بۆ کهسی خۆی وهفای نهبی
نابیته دۆستی، سهه لێو به خهنده

پهه: له دوویشکیان پرسی: بۆ به زستانان نایه پته دهری؟ گوتی: بۆ به هاوینان
هینده به ریزم تا زستانانیش بیمه دهری.

۱۰- سههگوزهشته

ژنی دهرویشیک سکی پر بوو و له سهه دهستان بوو، دهرویش که له ههموو تهمه نیا

مندالی نه بوووتی: "نه گهر خوای گه وره کوریکم بداتی، جگه له و جلوبه رگانه ی له به رمدايه، هه رچی هه مه به سه ر ده رویتشانیدا ده به شمه وه".

واریک که وت کوریکي بوو، زور دلخوش بوو، هه روه کو به لئینیشی دابوو، میواندارییه کی گه وره ی بۆ ده رویتشان کرد.

دوای چهند سالیکان که له سه فهری شامی ده گه رامه وه، به لای شوین و جیی ئەو دۆسته دا تپه ریمه وه و له ئەحوالیم پرسی، به لام پتیا ن گوتم کوریکه ی مه ی خوار دووه ته وه و به شه ر هاتوو و خویننی رشتوو و هه لاتوو و، له به ر ئەمه باوکه که ی له جیاتیی ئەو زنجیری له گه رده ن و پتی له کو ت کراوه، وه لام دایه وه: "خۆی ئەو به لایه ی له خوای گه وره و میه ره بان، بۆ خۆی داوا کرد".

پارچه

ژنانی سک پر، ئە ی که سی هوشیار

کاتی مندال بوون، نه گه ر بیانی مار

به لای ئاقله وه، له وه چاک تره

بیانی کورانی، خوار و ناهه موار

۱۱- سه رگوزه شته

مندال بووم له باره ی جحیلی بوونیم له گه وره یه ک پرسی له وه لاما گوتی: "له کتیباندا وا نووسراوه که جحیلی بوون سی نیشانه ی هه یه، یه که م: پارزه سالی، دووم: شهیتانی بوون، سییه م: هاتنی مووی به ر، به لام له راستیدا هه ر یه ک نیشانه ی هه یه و به س، ئەویش ئەوه یه که په زای خوای به رز و دلوقانی له لای زیا تر بی له به شی نه فسی، که سی به م جو ره نه بی به لای ئەهلی ته حقیقه وه به جحیل و به بالقبووی ناژمیرن.

پارچه

به دیمه ن بو ته ئینسان، قه تره یه ک ئاو

که چل روژ مایه وه، له ناو مندال دان

ئەگەر بەچل سال، ریز نەکا پەیدا
بەراستی نابى، ناوى بنين ئينسان

پارچە

پياوھتى نەرمى و ميھەر و سەخايە
لات وانەبى بە، ھەيکەلە و نيگار
ھونەر پيويستە، تا بکەي وینە
لەبەر ھەيوانان، بە نەخش و زەنگار
کە ئينسان نەيبوو، گەرھەي و بەخشش
فەرقى چيە مرۆ و، نەخشى سەر ديوار
دنيا خستنه دەست، ھيچ ھونەر نيە
گەر لە دەستت دئ، دلئ بکە دەستدار

۱۲- سەرگوزەشتە

سائکيان ناخۆشيبەک کەوتە ناو حاجيبە پيادەکانى ھەجەو، من لەو سەفەرەدا
پيادە بووم، بە ئينسافەوہ بليم کەوتينە سەر و پۆتە لاک و پرووى يەکتري و جنيو و
قسەي سووک پيکتري گوتن، پياويکم لە کەژاوەکەيدا ديت دانيشتبوو و
بەھاوړتيەکەي دەگوت: "سەيرە! پيادەکانى سەر تەختەي شەترەنجي کە
ھەلدەکشين و ئەچنە پيش بەرز و گەرەتر ئەبن، کەچي پيادە حاجيبەکان، ئەوہ
بيابانيان ھەموو بري، خراپتر بوون.

پارچە

لەمنەوہ بە حاجي، مەردوم ئازار بلئ
ئەوہي بە ئازار، پيستی خەلک ئەدرئ
ئەتق حاجي نيت، حوشتر حاجيبە
کە درک ئەخوا و بار ھەلئەگرئ

۱۳- سەرگوزەشته

هیندۆکییهک فیره ناگر بازیه بوو، دانیشمه ندیک پتی گوت: تۆ که مال کهت له قامیشه، ئەم یارییه بۆ تۆ نابێ بیکه ی به پیشه!

تاک

تا قسه نه زانی راست و رهوانه، له خووه مه یکه
ئهوه ی زانیشت بۆ وه لام نابێ، بیخووه مه یکه

۱۴- سەرگوزەشته

پیاویک چاوی دیشا، چوو له بیتهالی، بهیتهالی ئه وه درمانه ی که له چاوی چوارپیتیانی ده کرد بۆی له چاوی کرد، کابرا کوێر بوو. بردیانه لای دادوهری، گوتی: هیچ تاوانیکی نییه، ئه گهر ئه وه کهر نه بووایه نه ئه چوو له لای بهیتهالی. مه بهستیش له م قسه یه ئه وه یه: تا بزانی هه ر که سیک ئیش به ئیش نه زانی بکات په شیمان ده بیته وه و لای ئاقلمه ندانیش به گیل ده ژمێردری.

پارچه

پیاوی رهوشه نبیر، وا سووک و ئاسان
قهت کار ناداته، ده ست پیاوی نه زان
هه سیرچن ئه گهر، کاریشی چینه
که چی نایه نه، ناو کارگه ی هه ریر

۱۵- سەرگوزەشته

یه کتیک له پیشه وا گه ره کان، کوپتکی لته اتووی هه بوو مرد، لێیان پرسی: چی له سه ر گلکۆکه ی بنووسن؟ له وه لاما گوتی:
ئایه ته کانی قورئانی پیروژ، له وه گه وره ترن که له م چه شنه جینگایانه دا بنووسرین، که دوای ماوه یه ک هه لده وه رن و به رده بئه وه سه ر زهوی و خه لکی به سه ریدا ده روژن و پتی لێ دهنین و سه گان پتی هه ل ئه میزن، ئه گهر ده بی شتیکیشی له سه ر بنووسریت ئەم چه ند دیره شیعرانه به سن.

پارچه

ئای که لهو کاتهی، سه‌وزه له باغا
سه‌ر دهرده‌هینی، چهند خوۆشه دلم
تۆش وهره ئه‌ی یار، تا دهمه‌و به‌هار
ببینی سه‌وزه، گیای سه‌ر گلی گلم

۱۶- سه‌رگوزه‌شته

خوا په‌رستیک به‌هه‌لکه‌وت به‌لای یه‌کینکی ساماندارا تپه‌ری که ده‌ست و پتی
به‌نده‌یه‌کی به‌ستبووه‌وه و لپی ئه‌دا، خواپه‌رست گوتی: "کوری خوۆم! خوی گه‌وره
به‌نده‌یه‌کی خستووته ژیر ده‌سه‌لاتی تۆ و تۆی کردووته گه‌وره‌ی ئه‌و، سوپاسی
خوا بکه و به‌خششه‌کانی له‌بیر مه‌که و ئه‌وه‌نده ئازاری ئه‌م پیاوه مه‌ده، نه‌وه‌کو
رۆژی قیامه‌تی ئه‌و له تۆ باشتربیی و ئه‌و دهمی شه‌رمه‌زار ببیه‌وه.

دوو تاکی

له‌به‌نده تووره، مه‌به‌گه‌لیک جار
زۆری لی مه‌که، مه‌یده دل ئازار
ئه‌وت کـریوه، تۆ به‌ده دره‌م
خوۆ به‌توانای تۆ، نه‌رسکاوه ئه‌م
ئه‌و تووره‌بوون و شانازییه تا چهن
هه‌یه له ئیوه‌ش، گه‌وره‌تر خاوه‌ن
ئه‌ی خاوه‌نده‌که‌ی، ئه‌رسه‌لان.. ئاغۆش^۱
فه‌رمانده‌که‌ی خوۆت، مه‌که فه‌رامۆش

له‌گه‌وره و سه‌روه‌ری جیهان - دروودی خوی لی بی - هاتوووه که گوتوووه:
گه‌وره‌ترین داخی رۆژی قیامه‌تی ئه‌وه‌یه که کۆیله‌یه‌کی خوا په‌رست ئه‌به‌نه
به‌هه‌شت و خاوه‌نه فاسقه بی دینه‌که‌ی ئه‌به‌نه دۆزه‌خ.

۱. ئه‌رسه‌لان و ئاغۆش: ناوی دوو عه‌بدانن.

پارچه

له گه ل به نده بهک، که خزمه تکاره
رقی لی مه گره، زور مه یکه دلگیر
ئابرو وچوونه، رۆزی قیامه تی
کوئله ئازاد بی و گه وره بی زنجیر

۱۷- سه رگوزه شته

سائیک له به لخواه له گه ل شامیاندنا چوممه سه فه ری و ریگا له بهر جه رده و
ریگران پر مه ترسی بوو، لویکمان بو پاریزگاری و چاوساگییه له گه لا بوو، له
به کارهینانی مه تال و تیرو که واندنا مه شکرده بوو.
به هه موو چه کیکی شاره زنا بوو، هینده به تین و توانا و به هیز بوو به ده پیاوان
که مه ی که وانی ئه ویان پی نه ده چه مایه وه و پاله وان نه بوو له و دنیا یه یدا پشتی له
عه ردی بدا، به لام چونکه ده وله مند و به ناز په روه رده بوو، دنیا ی نه دیتبوو و
نه چوو یوه سه فه ران و ته پل و شه یوو ری پاله وانانی نه ییستبوو و بریسکه ی
شمشیری سوارانی نه دیبوو.

خانه

به دهستی دوژمن، نه بیوو ئه سیر
له ده ورو به ری، نه بار یبوو تی ر

وا ریک کهوت من و ئه و لوه پیکه وه که وتینه لای یه کتری و ده ری شتین، هه ر
دیواریکی کوئینه ی هاتبا یه پیش به هیزی بازوو ده پیماندا و هه ر دره ختیکی گه وره
و ره گا ژوی دیبا یه به لایدا ده هینا و ده یخست و به شانازییه که وه ده یگوت:

خانه

فیل له کوئیه، قو ل و بازووی گوردان^۱ ببینی!
ئه ی شیر کوا، تا دست و په نجه ی مه ردان ببینی!

۱. گوردان: پاله وان.

ئېمە بەو حالەتو، دوو هیندی له پشت تەپۆلکەپەگەو سەریان دەرینا، تەمای
هەلمەت هینانی سەر ئیمەیان بوو یەکیکیان کوتکیکی پی بوو، ئەوی تریان
کەستەکیک، له لاوکهەم پرسی:
"ئەو چاوەروانی چی، دوژمن ئەوا هات."

خانه

بێنە چیت هەیه، پیاویتی و زۆری
دوژمن بەپیتی خوئی، هاتۆتە گۆری
سەیرم کرد لاو تیروکهوانی له دەست بەربووتەو و وەک میژۆکی تا سەر
ئیسقانی دەلەرزئی.

خانه

نە هەرکەسی موقەلێش، بە تیری زری کونکەر
له رۆژی هەلمەتی جەنگاوەران، پی دەنێتە دەر
چارهیهکی ترمان لهو زیاتر نەدیتەو، لهووی که شتومەک و چەک و جل و
بەرگەکانمان بەجی هێشتن و گیانمان بەسای دەرباز کرد.

پارچه

مرۆی کارزان بنێره، بۆ ئیش و کاری گرینگ
که ئەتوانی نەرپرەشێر، بخاتە ئەلقەهی کەمەند
لاو گەرچی بازووی بەهێز و تەنی وەک فیلی هەبی
له ترسی هێرشی دوژمن، ئەشکی جومگەهی بەندبەند
سەرەنجامی جەنگ له لای، جەنگ دیتە دیاره
وەک پرسیاریکی شەری، له پیش دانیشمەند

۱۸- سەرگوزەشتە

كۆرە دەولەمەندىكىم دىت لەسەر گۆرى باوكى دانىشتىبوو و لەگەل منداڵە دەرويشىكىدا ھەرا ھەراى بوو كە سىندووقى گۆرى باوكم لە بەردە و نووسىنەكەى سەرى رەنگىنە و تاتە مەرمەرى لەسەر دانراوھ و خىشتى شىنى پىرۆزەيى تىدا چەسپ كراوھ، بەلام گۆرى باوكى تۆ، بە چى ئەچى؟ گۆرەكەى برىتییە لە دوو خىشتى نىزىك يەك و لەو دوو مىشتە خاكەى كە بەسەرىدا كراوھ" منداڵە دەرويش ئەمانەى ھەموو بىست و پاشدان گوتى: "ھەتا باوكت دەتوانى لەبىن ئەو بەردە گرانانەى كە دای پۆشيوھ بىتە دەرى، باوكم ئەگاتە بەھەشت.

يەك تاكى

كەرىك تا بارى، سووك بى لە بانى
خۆش رەوتر ئەروا و زۆر بەناسانى

پارچە

دەرويشىك كە دەكىشى، بارى گرانى ھەژارى
ھەرواش لە دەركاى مردن، ئەكاتن سووكە بارى
كەچى ئەوھى بەخۆشى و بى دەردەسەرى ئەژى
لەبەر بوونى ئەمانە، دەمرى مەرگى دژواری
ھەرچۆنى بى ئەو دىلەى، كە لەزىندان رزگار بى
دل خۆشترە لە مىرى، كەوتۆتە گرفتارى

۱۹- سەرگوزەشتە

ماناى ئەم فەرمايشتەم لە گەورەيەك پرسى چىيە كە:
(أعدي عدوك نفسك التي بين جنبيك) - واتە: "گەورەترىن دوژمنى تۆ ئەو
نەفسەيە كە ھەميشە لەگەلتايە"
وہلامى داپەوہ: "ماناكەى ئەوہيە، ھەر دوژمنىك چاكەى لەگەلا بكەى ئەيىتە

دۆست. كه چى (نهفس) چەندى خۆشهويستى و چاكه و پياوهتى له گه لا بكهيت، بهر بهرەكانيت زياتر دهكات و زۆرتر دوژمنته".

پارچه

ئادەمى دېته فرېشته ئاسا، بهكەم خوارىنى
گەر وەكو چوار پىيانىش بلەوهرى، ئەبته بەرد
مەرامى هەركەس بەپىنيتەدى، ئەبته ملكەچت
هەر نهفس نەبى كه ملكەچيت كرد، فەرمانى دەر كرد

۲۰- سەرگوزەشته

دەمهتە قىي "سەدى" له گه ل داواكار (موددەعى)
دەربارهى دەولە مەندى و هەژارى

به كېكم له وپنهى دەر وپشان نهك له سەر رهوشتى ئەوان له كۆپ و دانىشتن كيدا
دیت، دەستى به هەرا هەرايه كردبوو و دهفتهرى سكالایانى له قسهى نابەجى به
دەولە مەندان لىك والا كردوو هته وه و هەروا له دووشى دەدا، تا قسه كانى بهو جىيه
گه يشت كه دەر وپشان دەستى چاكهيان به ستراره و دەولە مەندى پى راستەيان
شكاوه.

خانه

سەخى له دەستیدا نییه درەم
خاوهن سامانىش، نییه تی كەرەم

من كه پهروهردەى دەستى بهخششى گەوره پیاوانم، ئەو قسانەم به لاوه گران بوو و
گوتم: "براله! پیاوی دەولە مەند دەرامەتى هەژاران و زەخیرهى گوشه نشینان و ئامانجى
خودان پىويستیان و پهناى رىيواران و هەلگرى بارى گرانی خەلکانى ترن، خۆراك
ئەدەن و ژێردەسته و بەردەسته و نو کەرانیان هاویهشى خواردن و خواردنەوهیانن و
رێژهوى چاوتیریهیان گه ییوهته وه پیر و بیوهژنان و خەلک و دەر و دراوسێیان.

هه‌له‌سه‌ست

ده‌وله‌مه‌ند ئه‌بێ بکا، وه‌قف و به‌خشش و میوانی
زه‌کات و فیتره و ئازادی و هه‌م دیاری و قوربانی
ده‌نا چۆن ده‌گه‌پته ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی ئه‌وان، که نه‌توانی
له‌و دوو پکاته زیاتر بکه‌ی، ئه‌ویش به‌سه‌د په‌ریشانی

ئه‌گه‌ر توانایی جووده و ئه‌گه‌ر توانایی سچوود (کرنۆش) ده‌وله‌مه‌ند باشته‌ر
ده‌توانی بیانگاتی، چونکه پاره‌یان هه‌یه که "به‌خشش بدن و جل و به‌رگ پاک و
خاوی‌ن و به‌ناوبانگ و ده‌ست و دل و آلان و هه‌یزی خاوپه‌رستی له پارووی چه‌وردایه،
که دیاره گه‌ده‌ی به‌تال بێ هه‌یزه و ده‌ستی کورت بێ به‌خشش و پێی به‌ستراو
ناتوانی بروا و چاکه له سکی برسپیه‌وه نایه‌ت.

پارچه

به‌ دل په‌شپۆی، ئه‌نوێ ئه‌و که‌سه‌ی
ئه‌زانێ نییه‌تی، نانی به‌یانی
میرووله هه‌وین؟ گرد و کۆیه‌تی
تا زستان باته، سه‌ر به‌ ئاسانی

بێ کاری و هه‌ژاری هه‌رگیز پیکه‌وه هه‌ل ناکه‌ن و یه‌ک ناگره‌وه و پال و پیکدان و
لێک خه‌ربوونه‌وه هه‌رگیز له ده‌ست کورتیه‌دا ناکرێ، ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌نده نوێژی
عه‌شای خۆی دابه‌ستوو و ئه‌وه‌ی هه‌ژاره چاوه‌روانی خواردنی عه‌شایه و ده‌سته‌و
ئه‌ژنۆ دانیشتوو، جا ئه‌مانه چۆناو چۆن به‌یه‌ک ئه‌چن.

خانه

خاوه‌نی رۆژی، دوا‌یی هه‌ر خاویه
دل په‌راگه‌نده، دل به‌ره‌للایه

خوا په‌رستی ئه‌مان، له قبول بوونی نزیکتره چونکه هه‌میشه بیریان گرد و

ئامادەيە و پەرت و بلاونين، خەريكى ئىشى خۇيان و پەيداكردى بژيوى خۇيانن،
عەرەب ئەللى (أعوذ بالله من الفقر المكب وجوار من لا أحب) واتە: پەنا بە خوا لە
هەژارى و لە نيزيكي ئەوهى كە خۆشم ناوى - ديسانەوه هاتووه كە (الفقر سواد
الوجه في الدارين) واتە:

هەژارى رووى رەشىي هەر دوو دنيايانه.

گوته: "ئەمەيانت بېستووه بەلام ئەوهيانت نەبېستووه كە خۆشەويست - د. خ -
فەرموويهته: (الفقر فخري) واتە هەژارى شانازى منه. وهلامم دايهوه: بېدەنگ بە
مەبەستى سەرورەى عالەم - د. خ - بۆ تاقيمىكە كە مەردى مەيدانى رەزان و
مەتالى تيرى قەزان، نەك ئەوانەى كە بەرگى پياوچاكان ئەپۆشن و پارووى كە
بەخپەر ئەياندرىتتى ئەفرۆشن.

چوارينه

ئەى تەپلى بانگى، لە ناوهوه بۆش
بى توپشوو بلى، تەگبىرت چييه، نيهايەت هيچه
رووى تەماع لە خەلك، مەكە گەر پياوى
تەزىيەى هەزار، دەنكىش لە دەست و پەنجەت مەپپچه

دەرويشى نەزان، راناوهستى و نارام ناگرى تا هەژاربيەكەى نەگاتە كوفر (كاد
الفقر أن يكون كفرا) واتە: هەژارى هيندەى نەماوه بېتە كوفر، هەرەك چۆن بە
دەستى بەتال پروتيك پۆشته ناكريتهوه و بەبى دەسلەتيش ديليك نازاد ناكريته،
كى پايە و پلەى ئيمە دەگەيەنيتە ئاستى ئەوان و چۆن دەستى بەرز و توانا بە
دەستى نزم و ناتوانا دەچيت و كەى وهكو يەكن؟! ئەى نازانى كە خواى مەزن
لەبارەى خۆشبي خەلكى بەهەشتدا ئەفەرمووى: (اولئك لهم رزق معلوم) واتە: ئەوان
بژيوى ديارىكراويان هەيه.

خانە

تينوو لە خەويا، واى ديتە بەرچاو
گشت جيهان وهكو، كانبيە لە ئاو

كاتى كه من ئەم قسەيەم بە دەمەوہ بوو، دەرويش خۆى پى رانەگيرا و جلەوى دەرويشيەى لە دەست دەرچوو گەزارەى دەركيشا و ئەسپى زمان پاراوى و رەوانبىژى تانە و تەشەر و سەرکۆنەکردنپى لىنگ دا و گوتى:

"زۆرت بە دەولەمەنداندا هەلدا و زۆرت قسەى پەرت و بلأو كردن، وات لى كردن، ترياكى هەژاران بن، يا كلىلى ژوورى زەخيره، كۆمەلەكى لەخۆيايى و فيزگەرە، خۆ پەسند و سل و چەمووش، كه هەر خەرىكى كۆكردنەوى دارايى و سامان و پارەن، و تينووى پلە و پاىە و خۆدەرخستەن، بە زۆرەملى نەبى هەژاران نادوين و بەسووكى نەبى سەيرىيان ناكەن. زانايانىان بە سۆلكەر دىتە بەرچاو. پىيان وايە ئەو سامان و پلە و پاىەى هەيانە بە ميرات بۆيان ماوتەوہ و هەر لە زگماكەوہ هەيانبووہ، جنىو بە مردووى هەژاران ئەدەن، لە سەرەوہى مەجلىسان دائەنیشن، باوهرىيان وايە، لە هەموو كەسەىكان باشتەرن، دلسۆزى پيشانى كەس نادەن، لە پەند و نامۆژگارىيى زاناو دانايان بى ئاگان و گوپيان نادەنى كه گوتوويناى: "ئەوہى بەخواپەرستى لە خەلكانى تر كەمترە و بەلام دەولەمەند و ساماندار و ديارترە، ئەوہ هەر بە دىمەن بە تواناترە، دەنا لە راستيدا پياويكى بى دەرەتان و كلۆل و هەژارە.

يەك تاكى

گەر كەو دەنىك بەسامان، فيزكا لەسەر دانايەك

بەقوونى كەرىيى دانى، با گاي عەنبەرىنىش بى

گوتم: قسەى سووك بەوانە مەللى و خراپەيان پى رەوا مەبينە كه خاوەنى بەخشش و مووچە و بەراتن و دەست و دل والان"

وہلامى داىەوہ: "بەهەلە چووى، ئەوانە نۆكەر و ملكەچى پارەن، بەج كەلك دىت كه ئەمانە وەك هەورى ئاوس و پرن، بەلام دانابارىن و وەك سەرچاوەى هەتاون و پروناكى نادەنە كەس، ئەوانە سوارى ئەسپى توانايين و بەلام لى ناخوړن و هەنگاويك لە پىي خوادا ناهاوین و درهەمىك بى خوڤادان و خۆهەلسەنگاندىن و جنىو نادەن بەكەس، ئەوانە بە رەنج و ئازار و ماندووويون سامان كۆتەكەنەوہ و بە قرچۆكى و رژدى و رەزىليەوہ دەپارىزن و لە دواييشدا بە پەرۆش و غەم و حەسرەتەوہ بەجىي دەهیلن هەروەك گەورە پياوان گوتوويناى:

"زیر و زیوی پیاوی قرچۆک ئەوکاتە لە ژیر خاک دیتە دەرەووە کە ئەو بۆ خۆی
چوووە ژیرخاکەووە"

خانە

دارایەکی کۆکات، بەرەنج و بە ئیش

کە یەکی تر هات، ئەبیا بەبێ هیش

بیم گوت: "هیچ لەبارەیی قرچۆکی ساماندارانەووە نازانی و ناگات لێیان نییە،
تەنیا بە هۆی سۆڵکردنیوە نەبێ، دەنا هەرکەسێک واز لە چاوجنۆکییە بێنی ئەوجا
دەست و دل و الایی و قرچۆکی بۆ دەرئەکوێ، سەنگی مەحەک ئەزانێ زێر چییە و
سۆڵکەر دەزانێ قرچۆک کێیە.. گوتی: "لە تاقیکردنەووەی خۆمەووە ئەووە ئەلیم،
دەست و پێوهند و خزمەتکاری دلێق و بێ ئابروو لەبەر دەرگایانیان دادەنێن تا
دەست بەسینگی پیاوچاک و نازیز و ئاوەزدارانەووە بنێن و بلین مال کەسی لێ
نییە، بەراستی راستیان گوتوووە."

خانە

ئەووەی کە بیڕ و هۆش و خاوەنی کەمال نییە

بە دەرگاوانەکەیی گوت، بلێ کەس لە مال نییە

گوتم: لەبەرئەووەی ئەمانە لە دەست سۆڵکەران هاتووونە گیان و وەز آلە هاتوون و
ئەقل دەبیرێ کە ئەگەر لمی بیابان بێی بە دور و چاوی گەدایانی پێ بێی پر.

هۆنراو

چاوی چاوبرسی بەمالی دونیا

پر نابیتەووە، وەک بیڕ بە شەونم

لە هەر کوێیەکی کە سێکت دیت هەژاری و تالی و سوێریی چەشتوووە و بەهۆی
چاوجنۆکییەووە خۆی دەهاوێتە ناو کاری مەترسیدارو پر تەلەزگەووە و لە سزای
دواڕۆژ ناترسیت و هەراسان نابیت و رەوا و نارەوا لە یەکتەر جیا ناکاتەووە و
نایانناسی.

پارچه

که سهگ کهسته که گلیکی، له پړ و سهری که وی
دائه چلکی له خوشییان، وا ئه زانی ئیسقانه
گهر دوو کهس مردوویه کیان، له سهر شانی دانابی
پیاوی چا و چنوک پیی وایه، ئه وهش هر نان و خوانه

به لام خاوهن سامان و دارایی دنیا به چاوی لوتفی خوا سهیر کراوه و ئاوری لی
دراوه ته و به رهوا و نار هوا ئاگادار کراوه. من هیشتا ئم و ته یه م ته و او نه کردووه
به لگه و بورهانم بۆ نه هینا و یه وه هیوادارم ئینسافت هه بی، داخوا هه رگیز دیوته
دهستی نزایه که به شان هه به سترابیت هه، یا بی تاوانیک له به ردهم ده رگای زیندانا
دانیشتی یا بی گونا هه پردی ئابرووی درابی یاده ستیک له مه چه که وه برابی،
ئه گهر له بهر هه ژاریه نه بووی؟ شیر هه پیاوان که پیوستی ناچاری کردوون، له
کوناندا گیراون. له وانه شه یه کیک له دهرویشان نه فسی ئه ماره ی داوایه کی لی
بکات و ئه ویش نه توانی خوی له بهر راگری تووشی گونا هه کی بی، چونکه زگ و
کیر جمکانه واته: دوو مندالی به زگیکن، تا یه کیکیان. دانیشتووه ئه وه ی تریان به
پیویه، بیستم دهرویشیک به سهر کاریکی خراپه وه گیرابوو، له گه ل
شه رمه زاریه شیدا له به رده بارانی ده ترسا. گوئی: موسلمانینه! توانای ژن
هینانیم نییه و خوشم پی راناگیری چ بکه م؟ (لا ره بانیه فی الاسلام) واته: ره به نی
له ئیسلامدا نییه.

ئه وه ی که هوی هتوری و ئارامی خوا پید اوانه ئه وه یه که هه موو شه ویک
خه رامانیکیان له بهرو باوه شدا یه و رۆژانه جوانیکیان له ژور سه ره وه یه که پۆزی
پووناک له جوانی ئه و جوانه شه رمه زاره و ده ست له سهر سینگه و سه ولی
خه رامانیش له سه رمه تا پیی له قورایه.

خانه

چهنگی ناوخته، خوینی ئازیزان
به عه نابی سوور، سهر په نجه ی رهنگان

جا بۆيە رەوا نىيە لەگەڵ جوان روخسارىكى وادا لە خراپە بگەریت و روو بکاتە ناپهوايى.

يەك تاكى

دلێك پەرى بەهەشتى، بفرینى و يەغمای کا
کەى ئاور ئەداتەوه، لە بتانى يەغمای\

هۆنراوه

ئەوهى که خورماى تەرى، لەبەردەم و دەستاي
بەرد ناهاویتە لقی دارميو و هيشووہ ترينان

بەزۆرى نەدارو دەست کورتەکان لە گوناھانەوه دەئالین و برسپانیش نان دەفرین.

يەك تاكى

سەى دى که گۆشتى، چنگ کەوت ناپرسى
ئى حوشترى سألحە، يا کەرى دەججال

چەندان ژنى داوین پاک و روو سوور لەبەر هەژارى و نەدارى کەوتوونەتە نيو
داوى داوین پيسى و ناوى پر نرخى خۆيان داووتە بەر باى پيسوايى.

يەك تاكى

لەگەڵ برسپىيەتى، هيزى پاريز نامينى
هەژارى جلهو، لە دەستى تەقوا دەستينى

ئەوهى که گوتت، دەرگا لە رووى هەژاران دادەخەن، حاتەمى تايى که لە
بيابان دادەنشت، ئەگەر لە شارێکدا بایە لافاو و هيرشى گەدايان کراسيان
لەبەردا ونجرونجى دەکرد.

١. يەغما: لە نيوه ديزى يەكەمدا بەماناي تالانە، لە دووهمدا - بەماناي شارى يەغمای
توركستانە که بە ژنى جوان بەناويانگە.

ههروهك له كتيبي (طيبات^١) دا نووسراوه .

يهك تاكي

له من مهواره با كهسي ديكهش نهكهن تهماشا
له لاي گه دايان چؤن چؤن دهتواني خيري كهى حاشا

گوټى: "نا، من به زهيم به حال و بالى ئه واندا ديتته وه".
گوټم: "نا هه سرهت و داخ يو مالى ئه وانه دهخويت، ئيمه له ناو قساندا
ههردوو كمان يه كانگير بووين، ههرداشيكي له سهه تهخته ي شه ترهنجي جوولاند،
من به داشيكي تر، كشم پي له شاي ده كرد و به ئه سپي ك دام ئه پوشي، ههتا
ئه وه ي له خورجينييدا بوو هيچي پي نه ما و دوا تيري تيرداني به لگه كاني
هاويشتن.

پارچه

له حاندا هي رشي ئه وه دم هه راشه
وريات له خوت بي، مه تال فيري نه ده ي
له هه راوهوريا و فيش شال به ولوه
چي ديكه نييه و توش گومان نه به ي
ئه وه قسس هه زانه ي ده مودوو ته رهش
دهست به چه كه وه له بهر دهركييه و قه لاش چوله وه ي

تا له ئه نجاما به لگه ي پي نه ما و كو لم پي دا، ئه و جا كه وته قسه ي بي كه لك و
وهك نه زانان كه به لگه يان بو بهرگري پي ناميني، زنجيري دوژمنايه تبي وه كار
ديخن و وهك نازهري^٢ بت تراش كه له گه ل كوره كه يدا نه يتواني و به به لگه پيي
نه ويژرا و دهروهستي نه هات، به شه ر پوي هه ستا و گوټي:

١. طيبات: ناوي كتيبيكي تري "سه عدي" يه .

٢. نازهر باوكي ئيبراهيم پيغه مبه ره.

(لئن لم تنته لأرجمنك) واته: ئەگەر نەبیریتەووە بەرد بارانت ئەکەم. کەوتە جێیوانێم و ئەمنیش لە دەمیم دایەووە و یەخەیی گرتم و ئەمنیش چەناگەیم گرت.

پارچە

من و ئەو هەر دووک بەیەکیدا هاتین
خەلکیش لە دەورمان، شادان و خەندان
لەوتەیی ئێمەش پەنجەیی سەرسامییان
هەموو بەجاری خستۆتە بەر دان

بە کورتی دەمەقالتی ئەم قسە و هەرایانەمان بردە لای قازی و بە دادوهریی
حوکومەتی قایل بووین، تا دادوهری موسلمانان مەسلەتییکی بکات و داریکی
بەنێوان ساماندار و هەژاراندا بێنێ، قازی کە حالی ئێمەیی بەو جوهر دیت و
قسەکانی هەر دوولامانی بیست سەری بردەووە ناو یەخەیی بیرکردنەووی خۆی و
دوای لێ وردبوونەووە و تیراماننکی زۆر سەری هەلینایەووە و گوتی:

ئەو کەسەیی کە ستایشی دەولەمەندان کردووە و جەفا و خراپە و ناسازی
هەژارانت گوتووە، ئەووی بزانه کە لە هەر جێیەک گول هەبێ درکیش هەبێ و
لەهەر جێیەک مەیی لێبێ سەرخۆش و مەستیشی لێبێ و خەزنەش لەکووی بێ
ماریشی لێبێ، گەوهری شەهواریش نەهەنگی ئادەم خۆری لەگەڵ و خۆشی و
بەختەوهری دنیايش ژههرو پێوهدانی دنیايشی لە دوايه. خۆشی و رابواردنی ناو
بەهەشتیش دیواری دەردو ئازار و نارەحەتی دەوری داوه.

خانه

جەوری دوژمن چی بکاتن، گەر نەکا دلخواهی دۆست
گەنج و مار و دێک و گول، شادی و غەم پێکەوون

ئەو نابینی لە باغاندا داری بۆن خۆش و داری وشکیشی تیا، دەولەمەندانیش
پیاوی ناسوپاسگوزار و نیعمەت ناشوناسیان تێدایەو لە ریزی دەرویش و
نەدارانیشدا پیاوی بەتوانا و خۆراگر و کپووزاوەشیان تێدایە.

خانه

گهر دنکه شهونم هه مووی دور ئه بوو

وهك موورووه كه ره، بازار پر ئه بوو

نزیکانی هه زه تی باری گه وره و بلندپایه، ساماندارانی دهرویش ره وشت و دهرویشانی دهوله مهنده مهنده تن. چاکی دهوله مهندانی ئه وانه ن غه می هه ژاران دهخۆن و چاکی دهرویشانی ئه وانه ن دهوله مهندانیان لا سووک و که مه (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) واته: ئه وهی پشت به خوا ببهستی هه ئه ویشی به سه دواى ئه مه، قازی رووی سه رهنشستی له منه وه برده وه سه ر دهرویشی و گوئی: "ئهی ئه وهی که گوئوتوته! دهوله مهندانی هه خه ریکی مه ستین و بی دین و خراپن، دهسته یه کی دهوله مهندانی له و جۆره ی تو ئه ئی هه ن، که هیممه ت کورت و ناشوکر و نیعمه ت نه ناسن، هه ره ئه گرن و له سه ر به کی دانه نین و ناخۆن و ناشیده ن به که س، هه ره ک ئه وهی: ئه گه ر باران نه بارئ یا گه ر ده لول و تۆف و زریان دنیای هه لگرت، له بهر بوونی سامان و دارایی خۆیان، گوئیان له ته نگزه و سه غله تیی هه ژاران نییه و له خوای گه وره ناترسیین و ئه لئین:

خانه

ئه گه ر به کی تر له بهر نه بوونی، ببیتن هیلاک

وا من به له مم هه یه و له ترسی، زریانم چ باک

هۆنراو

(ژنانی ناو که ژاوهی، سه ر پشتی حوشره مییه

ئاو پریان نه دایه وه، له وهی رۆچوو له لدا)

خانه

ناکه سان به ریان که هینا ده ری

ئه لئین چ غه م گه ر، گشت عالم بمرئ

ئەوھ ئەو تیرە و تاقم و کۆمەلەن کە بیستەن، تیرە و تاقم و کۆمەلەکی تریش
هەن، سفرەو خوانی بەخششیان راخستوو و بەدوای دەنگ و ناو و ناویانگەوھن و
خواری لیبووردنن و خاوەنی دنیاو رۆژی دوایین، وەک بەندەکانی حەزەرتی
پاشای عالەم، پشت و پەنا قايم بە خۆشەویستی خاوی، سەرکەوتوو و خاوەن
دەسلات لەناو خەلکی، پارێزەری سنووری ئیسلام میراتگری مولکی حەزەرتی
سولەیمان، گەورە دادپەرەری پاشایانی زەمان خاوەن زەفری دنیا و دین
(ئەتابەگ ئەبو بەگری کوری سەعدی کوری زەنگی) خوا رۆژ و رۆژگاری پایەدارتر
کات و بەیداغی هەر بەرز و شەکاوه بێت.

پارچە

هیچ باوکیک ئەو ریزدارییە لەگەڵ کوری خۆی نەکرد
کە دەستی بەخششی تو دای بە بنەمالە ئادەم
خوا ویستی کە پیرۆزییەک، بەو جیھانە ببەخش
وا تووی بەرەحمەتی خۆی، کردە سەرداری عالەم

قازی کە قسە گەیانندە ئێرە، لە قەلەمپەوی گومانی ئیمەدا ئەسپی زێدە
پۆیییە لینگ دا، سەرمان بۆ فەرمانی قازییەتیە دانەواند، چاومان لە دەمەقالتی
و ئەوھ لە ئیوانماندا رووی دابوو پۆشی، پیتی ئاشتەواییمان هەلبژارد، لە
لیبووردهییدا سەرمان لەسەر پیتی بەکتری دانا و سەر و رووی بەکتریمان ماچ کرد
و گفتوگۆکەمان بەم دوو خانەییە دوایی پی هینا.

پارچە

گلەیی لە سووری گەردوون مەکە، ئەی کاکێ دەرویش
لە چاره رەشیتە گەر بەم شێوازەو بمری
ئەی دەولەمەند هەتا دەست و دلت والایە
بخۆ و ببەخشە کە تو، دنیا و ئاخیرت ئەگری

دهرگه‌ی هه‌شته‌م

له‌سه‌ر په‌یره‌وی هه‌ئسووراندنی ژیان

۱- ره‌وشت

مالّ بۆ ئاسووده‌یی ژیانه، نه‌ک هه‌ر بۆ کۆکردنه‌وه‌ی، له‌ دانا‌یه‌کیان پرس‌ی، ک‌ئ به‌ختیاره و ک‌ئ به‌دبه‌خته؟ وه‌لام‌ی دایه‌وه: "به‌ختیار ئه‌و که‌سه‌یه خواردی و چاندی و به‌دبه‌ختیش ئه‌وه‌یه مرد و به‌ج‌ئ‌ی ه‌یشت."

خانه

نو‌ئژ له‌ سه‌ر که‌س‌ئ‌ی مه‌که، که‌ ر‌ئ‌ی و ه‌یچی نه‌کرد
له‌ کۆکردنه‌وه‌ی مال‌دا خ‌ئ‌ی دانا و ه‌یچی نه‌برد

"مووسا" سه‌لام‌ی خ‌وای ل‌ئ‌ی ب‌ئ‌ - وای ئام‌ۆژگاری‌ی قاروونی^۱ کرد: (أحسن كما
أحسن الله اليك) واته: چاکه‌ بکه‌ وه‌ک چ‌ۆن خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا کردی - به‌لام
نه‌ی‌یست و ئه‌نجامه‌که‌یت ب‌یست.

پارچه

ئه‌وه‌ی چاکه‌ی نه‌کرد ک‌ۆ، له‌گه‌ل‌ دره‌م و دینار
دوایی سه‌ری مه‌رگی خ‌ئ‌ی، به‌دینار و دره‌م کرد
گه‌ر ئاره‌زووی ده‌سکه‌وتی، ر‌ئ‌زی دنیاو ئاخیرته
که‌رم به‌خه‌ل‌کی بکه، چ‌ۆن خوا به‌ ت‌ئ‌ی که‌رم کرد

عه‌ره‌ب ده‌ل‌ئ‌: (جد ولا تمنن لأنّ الفائدة إلیک عائدة) واته - "ب‌به‌خشه‌ ب‌ئ‌ ئه‌وه‌ی
منه‌ت بکه‌ی، راست‌ئ‌یه‌که‌ی سوودی بۆ ت‌ۆ ده‌گه‌ر‌ئ‌ته‌وه".

۱. ناوی یه‌ک له‌ ده‌وله‌م‌ه‌ندانی ک‌ۆنه، داراو سامان‌ئ‌کی ز‌ۆری هه‌بوو.

پارچه

داری سه‌خاوت له کوی رهگی کرد
به ئاسمانا چوو، لق و پۆپی ئەو
ئەگەر به‌هیوای، له به‌ری بخۆی
به‌منهت به‌لاوهی، مه‌نی قه‌دی ئەو

پارچه

سوپاسی خوا که، سه‌رکه‌وتی به‌خێر
له به‌خششی خۆی نه‌کردی بی به‌ش
شانازی مه‌که، شا خزمه‌ت ئەکه‌ی
بو به‌رده‌وامیت، سوپاس که پیشکەش

۲- ره‌وشت

دوو که‌س ره‌نجیان به‌با چوو، یه‌کیان مائی کۆ کرده‌وه و نه‌یخوارد. ئەوی تر
ئەوه‌ی فێری بوو کاری پی نه‌کرد.

دوو تاکی

تۆ هه‌ر چه‌ندیکی، فێری و بزانی
ئیشی پی نه‌که‌ی، دیاره نادانی
نه‌ئەبتسه زانا و نه‌ئاقل ئەبی
چوارپی باریکی، کتیب لی بکه‌ی بار
جا ئەو بی میشکه، چووزانی پشتی
چی لی نراوه، کتیب یا باره‌دار

۳- رهوشت

زانين بۆ ئاين پەرورده كىردنه، نهك بۆ دنيا خواردن.

خانه

ئەوھى زانين و زوھد و پاريز و تەقواى خۆى فرۆت
جۆخينيكي زۆر گەورەى وەكۆ كىرد، بەلام ھەمووى سۆت

۴- رهوشت

زانايەكى خۆنەپاريز، كويزيكي چرا بە دەستە (يەدى بە وھو لايەتدى) واتە: ريتى
پى دەردەكا، بەلام خۆى رى دەرناكات.

خانه

بى سوودە ئەوھى ژينى خۆى دۆراند
ھىچى نەكپى و زىرى خۆى چوواند

۵- رهوشت

ولات بە دانا و زانايانەوھ جووانە و ئاين بە خۆپاريزانەوھ، پاشايان پتويستيان بە
ئامۆزگارى دانايان زياترە، لە چوونە پيش و نزيكبوونەوھى دانايان لە پاشايان.

پارچە

ئەى پاشا ئەگەر پەندى ببيسى
لە ناو دنيادا، پەندى وا نيبىيە
كار ھەر بسپيرە، بە پياوى دانا
ھەرچەند كار، ئيشى پياوى وانيبىيە

۶- رهوشت

سى شت بى سى شت، پايەدار نابى: مالى بى بازىرگانى و زانين بى ليكۆلينيەوھ و
گفتوگۆ، كيشوهر و ولات بى سياسەت.

پارچە

كاتى بە دەمودوى خۆش، دلى كەسىكت راو كرد
بەتورپەيى بىدوينى، بلى خۆلت لە چاو كرد
چونكە سەد گۆزە نەبات، تالى گوزالكى ناپا
هەر چاكەيەك وابيكەي، يانى هەمووت لە ئاو كرد

۷- رەوشت

بەزەيى هاتنەو بە پياوخراپاندا ستمە لە پياوچاكان و لىبوردينش لە زۆرداران
ستمە لە هەژاران.

خانە

ئەگەر بەدكارى بلاوينەو، وەكو پياوچاكان
بەمالى تۆو تاوانى ئەوتۆ ئەكا، بى پايان

۱- پەند

پشت بە دۆستايەتى پاشايان و ئاوازي خۆشى مندان نابهستريت، كە ئەمیان بە
خەيالتيك و ئەويان بە خەويك دەگۆرين.

هۆنراو

دلى خۆت مەدە يارى هەزار دۆست
گەر بىدەي داوتە، بۆ جودايى خۆت

۲- پەند

هەموو نەينىيەكانت بە دۆست و خۆشەويستەكەت مەلى كى دەلى نابيتە دوژمنت و
هەموو خراپەيەكيش لەگەل دوژمنتدا مەكە، نەوەك بىيتەو دۆست.

۳- پەند

ئەو نەينىيەي شار دووتەتەو لای دۆستەكەتى مەدرکینه، با دۆستىكى راستيش
بىت، چونكە ئەويش دۆستى هەن و ئيدى هەروا بەزنجيره يەك بە دواي يەكدا.

پارچه

بئی دهنگی چاتره، له وهی که نابئی
چیت له دلدایه، که سئی بیبستی
له سهه رچاوه وه، بهری ئاو بگره
که جۆگا پر بوو، کئییه بیبهستی

خانه

قسه یه که به نهینی، که نابئی بگوتری
هه رگیز له ناو خه لک، ناشی بگوتری

۸- رهوشت

دوژمنی بئی هیز که دیته ژیر بار و خوئی به دوست پیشان دهدا مه بهستی هه ر
ئه وهیه ببیته دوژمنیکی به هیز و توانا و گوتوو یانه ئه وه پشت به دوستایه تی
دوستان نابه ستری، چ جای دلنیاپی له دهمه لاسکه ی دوژمنان.

۴- په ند

ئه وهی دوژمنی بچووکی خوئی به کهم بزانی، وهک ئه وه وایه ئاگریکی کزی
پشتگوئی خستبئی.

پارچه

ئه مریۆ ئه توانی، ئاگر خامۆش که ی
که گه شایه وه، دانه گری جیهان
مه هیله دوژمن، دهست داته که وان
تۆ دایدروو به تیر، وهک تیک و دورمان

۵- په ند

به جۆریک له نیوان دوو دوژمندا بدوئی، که ناشتبوونه وه شهرمه زار نه بیت.

پارچە

لە نىپوان دووكەس، شەپ وەك ئاگرە
دوو زمان و شوڧار، داردەست ھەلگرە
كەينى بوونەو ھەوال، ھەردوو كيان
شەرمەندە و پوورەش، ئەبى لەناويان
لەناو دوو كەسا، ئاگر ھەلگىرسان
ژىرى نىيە خۆتى، لى بدەى بەسووتان

پارچە

بەسپايى بدوى، لەگەل دۆستانت
تا گوپى لى نەبى، دوژمنى خوڧنخوار
چى دەيلىتى لەبن، ديوار وريابە!
نەك گوپىك ھەبى، لەو ديوى ديوار.

۶- پەند

ئەو ھى ناشتى لەگەل دوژمنانى دۆستى خۆى ئەكا بىرى ئازاردانى دۆستانى خۆى
ھەيە.

ئەى خاوەن ھۆش، دەستت لەو دۆستە بشۆ
كە دائەنىشى لەگەل، يەكە دوژمنانى تو

۷- پەند

ئەگەر لە بەجىھىننى كارىكتدا دوودل بووى، ئەو لايەيانى ھەلبژىرە كە ئاسانتر
دى بەدەستەو ھە ئازارى كەمترە.

خانه

به توندی له گه ل پیاویکی نه رما مه که گف تو گو
ئه وهی له درگای ئاشتیشته ئه دا مه که جهنگ و جو

۸- په ند

تا ئیش به زیږ و پاره پیک بی، ناشی گیان بخته مه ترسییه وه، عه رب ئه لئ
(آخر الحیل السیف) واته: دواى هموو فیلان ئه و جا نوره ی شمشیره .

خانه

که دست له هموو فیلتیک بوو بنه بست
ئه ودهم په وایه، شیر بگریته دست

۹- په ند

به زه ییت به بی هیزی دوژمندا نه یه ته وه، چونکه که هاته وه سه رخو و توانای
په یدا کرده وه، ئه و تو نابویرئ.

خانه

که دوژمنت بی هیز دی، به فیز سمیل بامه ده
میشکه له هر ئیسقانی و له هر کراسی مه رده

۹- ره وشت

هر که سیک به دیک بکوژئ، خه لکی له به لای وی رزگار دهکات و کابرای به دیش
له سزای خوا.

پارچه

بووردن کاریکی زور جوانه به لام
زامی خه لک مه خه بهر ئیشی مه ره م

نەیزانی ئەوێ پەحمی کرد بە مار
ستەم بوو کردی، لە کورێ ئادەم

۱۰- رەوشت

بەگوێکردنی ئامۆژگاری دوژمن هەلەیه، بەلام گوێ لێ راگرتنی رەوایه، تا بە
پێچەوانەیی ئەووه کار بکەیت و ئەمەش راستییەکەیه.

دوو تاکی

لەوه بترسە دوژمن پێت بلی ئەوه بکە سادە
نەوهک بە دوو دەست لە ئەژنۆی رەقی پەشیمانیت دە
گەر پێگای راستی هەروهکو تیرت نیشان دا دوژمن
تۆ بەلای چەپدا وەر بسوورپۆه، هەر دوو چاوی من

۱۰- پەند

تووڕیپیی لە ئەندازە بەدەر ترس هێنە و نەرمیی ناوهختیش هەیبەت بەرە. نەهێندە
تووڕە و تۆسن بە لێت بترسن نەهێندەش نەرم بە بەسەرتدا زال بن.

دوو تاکی

نەرمش و توندی پێکەوه دانێ
وهک خوینگر زام و هەتووان دانێ
پیاوی ژیر هێندە توندی ناگری
تا توورەییەکەیی دنیا داگری
نە هێندەش نەرم و شلک و ناسکە
زوو بشکیتەوه بەو قۆل و باسکە
نە خوێ زۆر بەرز ئەگریت و ئەروا
نە ئەکەوێتە بەر قسەیی بی پەروا

دوو تاکی

لاویک به باوکی، گوت پیاوی دانا
په ندیکم فیـرکه، په ندی پیرانا
گوتی پیاوهتی، بکه تا ده توانی
نه هیلی گورگ لیت، تیژکا ددانی

۱۱- رهوشت

دووکهس دوژمنی ولات و ئاینن: پاشای بی سهر و خواپهرستی بی عیلم.

خانه

با پاشای ولات نه بی، شازادیکی فه رماندهر
که بق خودای نه بیته، به ندهیه کی فه رمانبهر

۱۱- پهند

له سهر پاشا پیویسته که متر له به نده کانی خوئی تووره بی و زیده رویی له
تووره بوونیدا نه کا به سهر یاندا، تا دوسته کانی خوئی باوهر و متمانه یان پی
بمینی، ناگری قین و تووره یی له پیشدا له خاوه نه که ی بهر ده بیت، پاشدان که
زمانه ی کیشا نه و جا ده گاته دوژمن یا هر نایگاتی.

دوو تاکی

ناشی ئاده می، که تو له خاکی
بنییه که للهت، توندی و بی باکی
توی هینده توند و وا سهره لگری
دیاره له خاک نی، تو له ناگری

پارچه

له شاری بهیله قاندا، سهرم له عابیدیک دا
پیم گوت: به زانینی خوت، له نه زانینم پاک که
گوتی برۆ: وه کو خاک، ئارامگر به ئهی فهقی
یاخۆ هه رچیت خویندوو، تیکرا هه مووی ژیرخاک که

۱۲- رهوشت

به دخوو به دهست دوژمنیکه وه گرفتاره، بچیته هه شوینیک له دهست سزای ئه و
رزگاری نابئی.

خانه

گه ره له دهست دهستی جهفا، به دخوو بچته ئاسمان
له دهستی خووی بهدی خوئی، هه میسه بهر به لایه

۱۲- په ند

که دیتت بهر بلاوی که وتووته ناو سوپای دوژمنه وه، تو خوت کۆکه ره وه، به لام که
دیتت ئه وان کۆکن تو بیر له په رت و بلاوی و ناخۆشیی بکه ره وه.

پارچه

برۆ له گه ل دوستان، به بی غه می دانیشه
که له نیتو دوژمنانت هه لایسا هه را و جهنگ
به لام هه رکه هه ستت کرد، له گه ل یه کا هاوده ننگ
دهست له سه ره که وان دانی و قایم بکه قه لای سه نگ

۱۳- رهوشت

که ینی فیله کانی دوژمن سه ریان نه گرت، زنجیری دوستانه تیی راده ته کینی و ئینجا

۱. بهیله قان: شاریکه له ئیران له میانی شیروان و ئازربایجان.

له ژیر پوره دۆستایه تیدا، کاریکي وا دهکات هیچ دوژمنیک نه یکردبئ.

۱۳- پەند

سەری مار بە دەستی دوژمن پان کەو، چونکە یه کینک لەم دوو کەلکانە ی لێو سەر
هەلدا، ئەگەر دوژمن سەرکەوت ئەو مارە کەت کوشت و ئەگەر مارە کەش
سەرکەوت، ئەو لە دوژمن رزگار بووی.

خانە

لە رۆژی جەنگ دُنیا مەبە، لە دوژمنی بی هیژ
میشکی شیر دەر دەهینئ، کە دەستی لە گیان بەردا

ئامۆژگاری

ئەگەر زانیت هەوایک دلی کەسیک ئازار دەدا، تۆ مەیلی و لئی بیدەنگ بە، با
یه کینکی تر بیلئ.

خانە

بولبول موژدە ی بەهار بیژرە
هەوایی بەد، بە کوند بسپیژرە

۱- پیشینی

پاشای لە ستمکار (خیانەت) ی کەس ئاگادار مەکە تا بە تەواوەتی دُنیا نەبی،
دەنا بۆ نەمانی خۆت تی دەکوژی.

هەلبەست

قسە حازرکە، جا وەرە گوفتار
کە دیتت قسەت، وا ئەکاتن کار
گوتن لە گیانا کار ئەکا، بە دوان^۱
بەلام خۆت بە پەند مەدە، بە زمان

۱. دوان: قسە.

۱۴- رهوشت

ئەوھى ئامۇزگارىيى خۆ پەسنىك بىكات، خۆي پىويستى بە ئامۇزگارىكارىكە.

۱۴- پەند

تەفرەي دوژمن مەخۆ و بەخۆنازىنى ستايش گۆيان مەكرە كە ئەم داوى رسقى
ناوھتەوھ و ئەو دامەنى چاچنۆكى گرتوھتەوھ.

۱۵- رهوشت

پىياوى گەوج پىداھەلدىنى لا خۆشە، وەكو لاشەيەك لە لاقەوھ فووى تىكەي قەلەو
دەرکەوئ.

پارچە

گوئ مەدە دەنگى مەدحى چاپلووسان
كە بە ھەرزانى، سوودى لىت ئەوئ
گەر رۆژئ نىيازىت نەگەياندە جئ
دوو سەد قات ھەلەت دەژمىرئ لەوئ.

۱۶- رهوشت

تا وتار خوئنىك رەخنەي لئ نەگىرئ قسەكانى پوخت نابن.

خانە

خۆت ھەل مەكيشە، بە جوانى گوفتارى خۆت
بە ئافەرىنى نەزان و يا بە پىي ئەفكارى خۆت

۱۷- رهوشت

ھەموو كەسىك ئەقلى خۆي لا تەواوھ و مندالىي خۆي لا جوان.

پارچه

جوو و موسولمانیک کهوتنه گفتوگو
پیکه نین گرتمی له مشتمومریان
موسلمان ئه یگوت: ئه گهر وا نه بوو
وهک جووله که یهک دهرچم له جیهان
جوو ئه یگوت: سویندی به تهورات ئه خۆم
وانه بی بمرم، وهک توی موسلمان
گهر له سه زهوی دانا نه مینئ
کهس به نه فامی خوی نانا گومان

۱۸- رهوشت

ده پیاو له سه خوانیک ئه خون، به لام دوو سهگ له سه که لاکیک پیک نایه.
چاوبرسی به جیهانیک هه چاوبرسییه و که چی پیاویکی قانیع به نایک تیره،
دانایان گوتووینه: هه زاری به قه ناعت چاکتره له دهوله مهندي به سامان.

یهک تاکی

ریخۆله یی تهنگ رهنگه، به نانه وشکیک پری
به لام سامانی دنیا، پر ناکاتن چاوی تهنگ

دوو تاکی

باوکم که سووری ژینی تهواو بوو
ئه م تاکه په ندهی پی گوتم و دهرچوو
شه هوهت ئاگره، پاریزی لی بکه
ئاگری دۆزهخ له خۆت خۆش مه که
به رگه ی ئه و ئاگره سووره ناگری تو
ئاو بهم ئاگره دابکه ئیمرو

۱۵- پەند

ھەر كەس ئىك لەكاتى تۈنلەيدى چا كە نەكا، لە بى تۈنلەيدى سەختى ئەبىنى.

خانە

لە مەردم ئازار، بەدبەختتر نىيە
لە لىقە ومانا، كەس يارى نىيە

۱۹- رەوشت

ھەر شتىك زو پەيدا بىي، زۆر نامىننەتەو.

پارچە

بىستم كە گلى، رۆژھەلات ئەكەن
بەماوھى چل سال، بە كاسەى چىنى
لە مەردەشت رۆژى سەدى وا ئەكەن
بۆيە لىرە كەم نرخیان ئەبىنى

پارچە

جووچكە لە ھىلكە دەرھات، لە رسقى خۆى ئەگەرئى
ئادەمىزاد نىھەتى، تەمىز و ژىرى و زانين
ئەم كە كاتى گەرە بوو، بەھىچ شتىكى ناگا
ئەو لە گشت شت تىپەرئى، بە گەرەئىھەتى و بە تىن
ئاوئىنە لە گشت جىپىھەك، ھەيە بۆيە بى نرخە
لەل دژوار دىتە دەست، بۆيە بەنرخە و سەنگىن

۲۰- رەوشت

كار بە لەسەرەخۆيىيەو دىتە دەست، پىاوى بەپەلە زو ئەكەوئى.

دوو تاکی

به چاوی خۆم دیم، له چۆل و بیابان
ئاهيستته^۱ پيش كهوت، له خوشرووی رههوان
ئهسپی رههوانی خوشروۆ مایه وه
وشت رههوان هیدیش، ههه نهپسایه وه

۲۱- رهوشته

بۆ نهزان ههچ شتیک له بیدهنگی باشته نیه و نهگهه ئهوهشی بزانیایه نهزان نهتهبوو.

پارچه

فهزڵ و كه مالت، گهه نیه وا باشه
ئاگات له زمانى خۆت بى له زارا
پیاو ههه زمانى خۆی ریسواى ئەکا
گوێزی بى كاكڵ، سووكه له بارا

پارچه

شى تىك كه رىكى مهشوق دانهدا
ههه ههولى له گهه ل ئه دا به دايم^۲
دانايهك گوتى: نهزان خهريك چى
لهه كارهت سل كه، له لۆمهه لاييم^۳
چوارپى له تۆوه قسهه فير نابى
بيدهنگى فير به، تۆ له بههائيم^۴

۱. ئاهيستته: له سهرخۆ. يا ئهوهى هيدى هيدى دهروا.

۲. دايم: ههيشه، بهردهوام.

۳. لاييم: لائيم: لۆمهكهه

۴. بههائيم: ئازهل، چوارپى.

دوو تاکی

ورد نه بیته وه به کیک له جوابدان
زوری بی جی دیت، گفتوگوی له قسان
وهره یا قسههت ریک خه وهک دانا
یاخو بیدهنگ به، ههروهکو چوارپا

۱۶- پهنه

هه رکه سیک له گهل له خوئی داناتردا کهوته بیتهو بهرهی قسان تا خه لکی وابزانن
ئه وه کهسه دانایه، بابزانن که نه زانه.

یهک تاکی

گهر به کیک له تو چاکتر کهوته دوان
چاتریش بزانی، لپی مه گره ره خانان

۲۲- رهوشت

ئه وهی له گهل بهدان ههستی و دانیشی، چاکی نابینی.

دوو تاکی

گهر فریشته له گهل دیو بکا دوسی
لپی فیر ئه بی ترس و ستهم و دل پیسی
له بهدان بهدی نه بی، فییر نابی
بو گورگ پیست درونه وه هه نابی

۱۷- پهنه

نهینی عیبی خه لکی دهرمه خه، نه وهک ریسوابین و ناویان بزری و توش بی متمانه
بیت.

۲۳- رهوشت

هەر کەسێ فێری زانست بوو و کاری پێ نهکرد وەکو ئەوێ وایه گایهکی له جووتیدا
لی خورپیت و تۆو نهوهشینێ.

۲۴- رهوشت

له لهشی بێ دلهوه خوا په‌رستی ناکرێ و له توپکلی بێ ناوک و کاکله‌وهش کالاً
په‌یدا نابێ.

خانه

زۆر بالای جوانی ژیر په‌چه‌و چارشپو
که ده‌رکه‌وت ناسیت، پیره‌ژنه‌ی دێو

۲۵- رهوشت

ئه‌گه‌ر هه‌موو شه‌ویک "قه‌در" نه‌بوو، شه‌وی "قه‌در" بێ قه‌در نه‌بوو

خانه

به‌رد هه‌مووی له‌علی به‌ده‌خشان بووایه
به‌رد و له‌عل نه‌بوو یه‌ک نرخیان بووایه

۲۶- رهوشت

نه هەر کەسێ به‌ دیمه‌ن جوانه‌ ره‌وشتیشی باش و دروسته‌، کار له‌ ده‌رووندایه‌،
نه‌وه‌ک له‌ پێسته‌.

پارچه

تۆ نه‌توانی به‌یه‌ک رۆژ تی‌ب‌گه‌ی خووی پیاو
که‌ گه‌یشته‌تۆته‌ کوێ، له‌ پایه‌کانی علووم
به‌لام له‌ بیر و هۆشی ئه‌رخه‌یان مه‌به‌ و مه‌غروور
که‌ گیانی پیس به‌ چه‌ندین سالّ نابێ مه‌علووم

۲- پیشبینی

ئەوھى بەگژ گەوراندا بچى خويىنى خوى ئەريژى

پارچە

ئەگەر تۆزۆر خوت بە زل بزانی
راستیان گوت: خیل یەك ئەبینى بە دووان
زوو نیو چەوانت، ئەبینى شكا
كە شەرە قوچت، كرد لەگەل بەران

۲۷- رهوشت

پەنجە لەگەل شیر لیکدان و دەست بۆ شمشیر بردن کاری ئاقلانە نییە.

خانە

شەر و زۆرەملی مەكە لەگەل مەست
بەر لە سەر پەنجە، بخە باغەل دەست

۲- پیشبینی

لاوازیک لەگەل بەھیزیکدا زۆرانبازی بکا، یاری دوژمنە بۆ نەمانی خوی.

پارچە

كەى سايە پەرور، توانای ھەيە
بیتە مەيدانى شەرکەران لە جەنگ
بازوو سست شیتە، كە پەنجە باوئ
پووبەپووی پیاوی ئازا و ئاسن چەنگ

۲۸- رهوشت

ھەرکەسى گوی لە نامۆژگاری نەگريت، ھەزى لە سەرکۆنەکردنە.

خانه

که ئاموژگاریت نه هاته گوئ
که گله م لی کردی بیدهنگ به له جی

۱- گوتهی جوان

جی هونه ران چاویان هه لئایه هونه رمنه ندانی پی ببینن، ههروه کو سهگی به ره لالا که
سهگی راوی پی دیت، ئهیکاته ههرا، به لام ناشوئیرئ بیتته پیش. پیاوی سپله که
نهیتوانی دهره سستی هونه رمنه ند بیت، به پیسییه وه ئه چپته پیستییه وه.

خانه

پیاوی سپله غه بیه تی خوئی هه ره ئه کا
چونکه کاتی پرووبه پروو لاله زمانی

۲۹- رهوشت

ئه گهر سته م و ئازاری سک نه بوایه، هیچ بالنده یه که نه ئه که وته ناو داوی
راوچییه وه، به لکه راوچی هه ره خوئی داوی دانه نابایه وه.

۳۰- رهوشت

دانایان درهنگ ئه خوئن و خواپه رستان نیوه تیر و زاهیدان مه مره و مه ژئی و لاوان تا
له گهن ئه گری و پیران تا ئاره قه ده که نه وه و به لام رهند و قه له ندران ئه وه نده
ئه خوئن تا هه ناسه بیان لی دهری و نان و رسقی که سه له سه ره سفره نامینی.

یهک تاکی

به نده و دیلی سک، دوو شه و ناخه وی
له بهر گه ده ی پر، وه له دل تهنگی

۳۱- رهوشت

پرسکردن به ژنان مال ویرانییه و دلاواییش له گهل گهنده لاندنا گونا هه.

خانه

دلّت بسووتی به پلنگی تیژ دان
بیّ خواییت کردووه به مافی پهزان

۱۸- پهن

ئوهی دهسه لاتی به سهر دوژمندا دهشکی و نهیکوژی دوژمنی خوئیته.

خانه

بهرد له دهستا بیّ و ماریش له سهر سهنگ
شیّ تییه رامیئی، یا بکهی درهنگ

تاقمیک به پیچه وانهی ئه مه یانه وه به بهرژه وهند زانی و گوتیان له کوشتنی
دیلاندا رامان و وردبوونه وه باشتره، له بهرئوهی ئیختیاره که هیشتا هر ماوه له
کوشتن و نه کوشتندا، جا ده توانی بکوژی یا نه کوژی و ده ستوانی ببه خشی، به لام
ئه گهر بیّ راوهستان بکوژیین له وانیه بهرژه وهندییه که له دست درچی و جاریکی
تر قهره بوو نه بیته وه.

دوو تاکی

ئاسانه یه کیک له گیان کهی بیّ بهش
کوژراو گیانی، ناخریته وه لهش
له مهرجی ئه قلی، تیر زه نه وهستان
ههرکه تیر درچوو، ناچته وه که وان

۳۲- رهوشت

ئه گهر دانایه که له گهل نه فاماندا تیوه گلا، ئه بیّ به ته مای ریز و شکومه ندیی نه بیت
و ئه گهر نه فامیکیش وه قسه بینی و به سهر دانایه کدا زال بیّ پیت سهیر نه بیّ
چونکه بهردیکه و هموو گه وه ریکی ئه شکینی.

خانه

سەير نىيە گەر دەرئەبىرئ نەفەس
بولبولىك قەلى، بىتە ھاو قەفەس

پارچە

گەر ھونەرمەندىك لە دەست ئەوياش ئازار بىيىنى
ھەست بە ناخۆشى ئەكا، دلى پر لە غەم نابى
بەردى بەد گەوھەر، ئەگەر كاسەى زىرپىن بشكىنى
نرخى بەرد زىاد ناكا و بەھاي زىرپىش كەم نابى

۳۳- رەوشت

ئەگەر دانايەك يا ھۆشمەندىك لە نىو ھەرزەكاراندا قسەى خۆى برى سەرت
سورنەمىنى، چونكە ئاوازی بوربوت^۱ وە سەر دەنگى دەھۆل ناكەوئى و بۆنى عەنبەر
لە بۆگەنى سىردا ون ئەبى.

دوو تاكى

ملى ھەلبىرى دەنگ بەرزى نادان
كە دانايەكى، بى شەرم بەزان
تۆكە نازانى پەردەى حىجازى
لەبەر تەپلى جەنگ، نەما ئاوازی

۳۴- رەوشت

گەوھەر بکەوئتە ئاودەستپشەو ھەر بەنرخ و بەھايە، ھەر وھا تۆز ئەگەر بشگاتە
ئاسمان ھەروا سووک و بى نرخە. پەروەردەى ناشايان جىي داخە و ماندوو بوونى
بەفیرۆ چوونە، خۆلەمیش بۆيە جى بەرزە چونكە ئاگر گەوھەرتىكى خوايىبە بەلام

۱. بوربوت: ئامېرىكى مۆسىقاىە

چونکه خۆله‌میش خۆی هونه‌ریکی نییه هه روه‌کو خا‌که، نرخ‌ی شه‌کر له‌به‌ر ئه‌وه
نییه که له قامیشه به‌لکه خۆی تاییه‌تمه‌ندیی خۆی هه‌یه.

دوو تاکی

سروش‌تی که‌نعان، بی‌ی خیر بوو بی‌ی به‌ر
نرخ‌ی به‌رز نه‌کرد، بوونی پی‌غه‌مبه‌ر
هونه‌ر بنوینه، نه‌ک تی‌ره و پده‌ر
گول‌ نه‌وه‌ی در‌که و برام له ئازهر

۳۵- ره‌وش‌ت

می‌سک ئه‌وه‌یه که خۆی بۆن بدا، نه‌ک وه‌کو عه‌تار ئه‌لی، دانا وه‌ک قوتووی عه‌تار
بی‌ده‌نگه و هونه‌ر‌نما. نه‌زان وه‌ک ته‌پلی شه‌ر دنگ گوره و به‌تال.

هه‌له‌سه‌ست

زانایه‌ک له‌ناو، که‌وه‌ده‌نان دابی
ئابهم جو‌ره‌یان، گو‌تووه دۆستان
وه‌ک نه‌وجوانیک، له‌ناو کو‌پیران بی
یاخۆ قورئانیک، له‌ناو زه‌ندیقان

۳۶- ره‌وش‌ت

دۆستیکی که به عومریک ده‌گیری، نابی به هه‌ناسیکی بره‌نجیندری.

یه‌ک تاکی

به‌ردیک به چهند سال ئه‌بیته له‌عل
نه‌که‌ی به پشوویک، بیشکینی به به‌رد

۳۷- رهوشت

ئەقل بەدەست نەفسەو، وەك پیاوی گرفتاره بەدەست ژنی جەریبەزەو حیلەبازەو

خانه

مائلناوایی بکه تۆ، له خوۆشی و له خانووئ

که دەنگی ژنی تیدا، بەرز ئەبیتەو لەوئ

۳۸- رهوشت

بپاری بی هیژ فرت و فیئل و ئەفسوونە و هیژی بی بپاریش نەزانین و شیئی.

یەك تاکی

پاکی و تەگبیر و ئەقل پیویستە، ئینجا مولک و مال

که مولک و دارای نەزان چەکیکن، بۆ شەری خودا

۳۹- رهوشت

جوامیتریک که بخوا و ببەخشی زۆر له خواپەرستیکی چاکترە نەخوا و هەر داینی.
ئەوہی لەبەر خاتری خەلک واز له ئارەزووەکانی بینئ ئەوہ له ئارەزووی حەلەوہ
کەوتووہتە ئارەزووی حەرامەوہ.

خانه

عابیدیک گەر بۆ خودای نەکا، گوشە نشینئ

بپچارە لە ئاوینەئ تاریکدا، چ ئەبینئ

کەم کەمە زۆر ئەبئ و دلۆپ دلۆپ دەبیتە لافا، یانی ئەوانەئ که دەسەلاتیان
نییە و بی هیژن، با وردە بەردان کۆکەنەو، تا دەرفەت، ئەوسا دەماری پی له
میشکی دوژمن دەربینئ.

ھۆنراو

(دۆڭ دۆڭ لېسەرىيەك، كۆپتەو، ئەبتە نەھر
روويار لەگەل رويباريەك، كۆ بۆو ئەبتە بەھر)

خانە

كەم كەم پىكەو، زۆر دىتە ئەژمار
دەنكە دەنكە، گەنم لە ئەمبار

۴۱- رەوشت

زانا نايى بى ھۆشى نەفامان بەھىلم و توانايىيەو بەسەر بەرى چونكە بۆ
ھەردوو لايمان زەرەرە، ئەو سامى نامىنى و نەزانى ئەويش پتەوتر دەبى.

خانە

گەر لەگەل سىلە بدويى بەخۆشى
زياترى دەكا، بەدى و سەركىشى

۴۲- رەوشت

گوناه ھەر كەسىك بىكا، ناپەسنديە و لە زانايانىشدا ناشيرىنترە چونكە زانين
چەكى شەپى شەپتانه و كە خاوەن چەكيشيان بەدىلى برد شەرمەزارىيى زۆرتەرە.

دوو تاكى

باشترە پياويك، نەزان بى و ھەژار
لە زانايەكى، نەكا پارىزگار
ئەو لەبەر كويىرى، رپى كەوتە لاپال
ئەم بە دووچاوان، ئەكەوئتە چال

٤٣- رهوشت

گیان هه مووی هه ناسه یه که، جیهان بوونیکه له نیوان دوو نه بووندا نه وانه ی دین به دنیا ده فرۆش کهرن، "یوسف" نه فرۆشن نه دی چ نه کړن؟ (ألم أعهد اليكم يا بني آدم أن لاتعبدوا الشيطان أنه لكم عدو مبين) واته: نه ری نه ی به نی ئاده م نه دی په یمانم لی وهر نه گرتن شهیتانی نه په رستن، خو شهیتان دوژمنیکه ئاشکرای ئیوه یه.

خانه

به قسه ی دوژمن نه تو، په یمانی دوستیت شکاند
له گه ل دوژمن بووی به دوست و له گه ل دوست دوستیت پساند

٤٤- رهوشت

شهیتان دهرهستی دلسوزان و پاشاش دهرهستی هه ژاران نایه ن.

هه لبه ست

قهرد مه ده به وه ی که نو یژ ناکا
با له هه ژارییا، ده می والا کا
نه و فه رزی خوا، نه هی نی ته جی
چون بو قه ردی تو، دلی دانه ته پی

٤٥- رهوشت

نه وه ی له ژیانیدا نانی نه خوری، که مرد ناویشی نابری، تامی تری بیوه ژن نه یزانئ نه که خاوه ن تری، یوسفی راستگو - دروودی خوا ی لی بی له سالی گرانیی "میسر" دا تیری نه نه خوارد، تا برسویه کانی له بیر نه چی.

دوو تاکی

نه وه ی که نه ژی له خو شی و بو نه
نازانئ حالی برسویه یان چونه

كەسپك ئۇزانى، خالى ھەژارى
كە خۇي دىيىتى، دەردى نەدارى

پارچە

ئەي ئەوھى كە سواری ئەسپى خۇشپەوى، خىرا مەرۆ
وا كەرى زى كىشى مسكين، چوارپەلى چۆتە قورئ
تۆ لە بۆ ئوردوو مەچووه، مالى دەرويشى ھەژار
لەو كـلاورۇژنە ئەوھ دوودى دلە دیتە دەرى

۱۹- پەند

لە وشكە سالىدا لە دەرويشى بى حال و بال مەپرسە چۆنى؟ بەو مەرجه نەبى كە
مەرھەمىكى لەسەر برىنى دابىنى و شتىكى بۆ بېرىتەوھ

پارچە

كە كەرىكت بە بارەوھ دىت، كەوتۆتە قورئ
بەزەبىت پىيدا بىتەوھ و مەوھستە لەسەر سەرى
بەلام كەى رۇيشتى و لىت پرسى، چۆن كەوتووھ
كەمەر بېستە و وھك مەردان، بۆى بگرە كلكى كەرى

۴۶- رەوشت

دووشت ناچنە ئەقلەوھ، خواردنى بەرلە دابەشكرانى و مردنى ناوھخت و لەناكاو.

پارچە

چارەنوس قەت ناگۆرئ، بەھەزار ئاھونالە
بەسوپاس يا بەگلەيى، بىتە دەرى لە زارى
فرىشتەى ديارىكراوى، سەر گەنجىنەكانى با
باكى چراى پىرئىزنى، چىبە وھمىرى يەكجارى

۲۰- پەند

ئەي داواكارى مووچە و بەرات و بژئوى دانىشە تا بىخۆيت تۆش ئەي ئەجەل ھاتوو
مەرۆ و رامەكە، گيان دەرناپەيت.

پارچە

كۆشش بۆ خۆراك بکہى يا نەكەى
ھەر بۆت ئەنیرى، خواى عەززه وەجەل
بکہويە زارى، شـيـر و پلنگيش
ناتخۆن ئەمىنى، تا رۆزى ئەجەل

۴۷- رەوشت

دەست ناگاتە دانەندراو و دانراویش لە ھەر جىتھەك بى دەست ئەيگاتى.

خانە

بىستتووتە سکہندەر چوووتە ناو تاريكى
دواى ئەم ھەموو رەنجەش، ئاوى حەياتى نەچەشت

۲۱- پەند

پراوچى بى رسق ماسى لە دىجلەدا ناگرى و ماسيش بى ئەجەل لە وشكاييە
نامرى.

خانە

ھەژارى چاوچنۆك، بە دنيادا رائەكا
ئەو بەدواى رزق و رۆزىيا و ئەجەل بەدواى ئەوا

۴۸- رەوشت

دەولەمەندى فاسق كەستەككى زىرپيە و دەرويشىكى چاك جوانىكى تۆزاويە،
ئەمیان كراسە پىناويەكەى مووسايە و ئەوہى پيشينيش ريشى رازاوى فيرعون.

توورهیی و توندوتیژیی پیاوچاکان پروو له رهوینهوهیه و دهولهتی پیاوخراپانیش
سه‌ر به‌رهو نشیوه.

پارچه

ئه‌وهی که خاوه‌ن سامان و جییه
یارمه‌تی که‌سی دلشکاو نادا
پئی بلّی که هیچ، سامان و جییه‌ک
که‌لکی ناگرئ، له ئه‌و دنیا‌دا

۴۹- ره‌وشت

حه‌سوود هه‌روه‌ک له به‌خششه‌کانی خوا رژد و فرچۆکه، ئاواش دوژمنی پیاوی بی
گونا‌هه.

پارچه

زره پیاویکی می‌شک و شکم دیت
که‌وتبوه گیانی، پیاوی خاوه‌ن جا‌ه
گوتم: ئه‌ی خوا‌جه، تو زۆر بی به‌ختی
خه‌لکی خوا پیداو، چییانه گونا‌ه

پارچه

نه‌که‌ی ئاره‌زووی به‌لا، بو‌حه‌سوود
که ئه‌و به‌دبه‌خته، بو‌خۆی به‌لایه
هیچ پیویست ناکا، دوژمنیه‌ی بکه‌ی
ئه‌و خۆی دوژمنی، خۆی وا له دوایه

۵۰- رهوشت

سوخته‌ی بی ئامانج عاشقیکی بی زیر و پاره‌یه و ریبواریکی نه‌شاره‌زا و
بالنده‌یه‌کی بی په‌ر و باله و زانای بی کرده‌وش داری بی به‌ره. زاهیدی نه‌زانیش
خانویی بی قاپی و دهره و مرار و مه‌به‌ست له هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان،
په‌داکردنی رهوشتی باش و جوانه، نه‌ک هر خویندنه‌وه‌ی شیوه‌ی نووسینه‌کانی.
خواپه‌رستی نه‌زان ریبواریکی پیاده‌یه و زانایه‌کی کردار سست و خاو سواریکی
نووستوو. گونا‌هکاریکی تۆبه‌کار باشته‌ره له خواپه‌رستیکی به‌خوناز.

خانه

سه‌ره‌نگی چاتره، خووش خوو و دل‌داری

نه‌ک زانایه‌کی، مه‌ردوم ئازاری

له یه‌کیکیان پرسى: "زانای بی کرده‌وه به چ ده‌چی؟ گوتی:

"به‌ه‌نگیکی بی ه‌نگوین".

خانه

به زرده‌واله‌ی دل‌ره‌ق و ناپیساو بلای

که ه‌نگوینیش ناده‌ی، پیوه مه‌ده

۵۱- رهوشت

پیاوی نیریه‌تی نه‌بی ژنه و خواپه‌رستی چاوچنوکیش ریگر.

پارچه

بو خو دهرخستن، کراسی سپی له‌به‌ر

تا لای خه‌لک چاک بی و نامه‌که‌ت سیا

ده‌ست له دنیا‌ییه ده‌بی ه‌لگری

که ده‌ستت دریژه و بو خوشت کو‌تا

۵۲- رهوشت

دوو کهس حهسره تیان له دل دهرناچي و پي زياني له فور چه قيويان نايه ته دهرئ،
بازرگانتي که شتي شكاو و ميراتگريكي هاوده مي رندان.

پارچه

درويش پييان رهوايه، خويني نالت برژين
گر نه يانتواني دهستيان بگاته، مال و سامانت
يان مبه ناول له گهل که ساني کراس شينپوش
يا دهستت بشو له گشت سامان و بوون و مانت
يا دوستايه تي فيله واناني خاوهن فيل مکه
يا دهبي خانووت هينده قايم بي، نه ته پي بانت

۵۳- رهوشت

ئه گهرچي خه لاتي سولتان به نرخه، به لام کونه کراسي خوټ به ريز و به نرختره و
هه رچه نده خواردني سه سفره ي گه ورائيش به تامه، به لام ورده ناني نيو
هه نبنه ي خوټ به تامتره.

خانه

سرکه ي دهستي خوټ، له ته کيا ته ره
له ناني خير و گوشت گا چاتره

۵۴- رهوشت

پيچه وانه ي ري پاست و دژي بيروپاي ناقلمه ندانه، به گومان دهرمان خواردن و
به نه شاره زايي و بي کاروان روشتن. له "غه زالي" پيشه و ايان پرسى - رهحمه تي

۱. غه زالي: (ثيمام محمهد) له زانايه ناوداره کاني پيچي (سه لجووقى) يه، له سالي
(۴۵۰) ي کوچي له طوس هاتووه ته جيهان. له زانياريدا، له فقه و حيكه ت
گه يشتووه ته پايه ي (مجهد) له سالي (۴۸۴) ي کوچي له سه خوارته ي (نظام الملك)
له مه درسه ي نيزاميه له به غدا ته دريساتي کرد، پاشان چوار سال کناره گيري کرد،
تاليفاتي گرينگي لي به جي ماوه... - زهكي -

خوای لی بی - به چی گهیشتییه ئەم پایهیه؟ گوتی: "بهوهی که هەرچییه کم
نه زانیایه، شهرم له پرسینی نه ئەکرد"

پارچه

ئومیدی شیفا هاتنت، ئەو دهمه ئاقلانهیه
ئەو کهسه نه بزت بگرئ، که سروشتت ئەزانی
چی نازانی بپرسه، چونکه هەر کهم پرسینه
ئەبته ریگری پایه و زانینت به ئاسانی

۲۲- پەند

هەر شتیکت که زانی بۆت دەرئەکهوئ، پەله له پرسینی مهکه، که بۆ سامی
دهسهلات زیانبهخشه

پارچه

که "لوقمان" دیتی، له دهستی داوود
به پهرجوو^۱ ئاسن، دهبیتهوه مووم
نهپرسی ئهوه چی ئەکهی، چونکه
زانی بی پرسین، لای ئەبی مهعلووم

۵۵- رهوشت

هەرکهسیکی له گهڵ خراپان ههستی و دانیشی، ئەگەر خووی ئەوانیش کاری تئ
نهکا، به کردهوهی ئەوانهوه تاوانبار ئەبی، خو ئەر بۆ نوژیئیش بچته کاولیک، هەر
گومانی مهی خواردنهوهی پی دهبن.

۱. پهرجوو: موعجیزه.

دوو تاكى

داغى نەزانىت، دانا لەسەر خۆت
كە نەزانىكت، ھەلبەتارد بە دۆست
لە دانايانم، داوا كسرد يەك پەند
گوتيان لەل^۱ نەزان، خۆت مەكە پەيوەند
ئەگەر داناڤ بى، ھەر كەرت ئەكا
خۆگەر نەزان بى، شىتتەرت ئەكا

۵۶- رەوشت

ھىمەن و خۆراگرى حوشتر وەكو زانراو، ئەگەر مندالەك ریشمەكەى بگرى و بەدواى خۆيدا راي كيشى و سەد فرسەنگى ببات، سەر وەرناگىرى و لە دووى دەروا، بەلام ئەگەر خەرەند و دۆلىكى مەترسیدارى ھاتە پيش كە ببیتە ھۆى نەمان و لەناوچوونى و مندالەكە بە نەزانى خۆى ھەر رايكيشا، ئەوا ریشمە و جلەوھەكەى لە دەست ئەپسىنى و چىترى بە دوادا ناچى و لەگەلیا ناروا، لەبەرئەوھى نەرمى لەكاتى توندىيا كاریكى ناشیرین و دزیوھ و ئەلین: "دوژمن بە نەرمى نابیتە دۆست، بەلكە تەماى دوژمنایەتیىھى زیاتر دەكا".

پارچە

ئەوھى دلسۆزیت ئەكا، ببە بەخاکی بەرپیتی
گەر بە پىچەوانەشە، دوو چاوی پرکە لە خاک
بە دلسۆزى و لەسەرخۆ، مەدوئى لەگەل بەدخووا
ژەنگى كۆن بە مەورەدى، نەرم كە ناکرى پاك

۵۷- رەوشت

ئەوھى لەقسەى كەسانى تردا ھەلداتى تا بە گەورەى تى بگەن پایەى نەزانینی تى دەگەن.

۱. لەل: لەگەل

پارچہ

پیاوئی زیرہک بی، جواب نادانہ وہ
ہتا نہ زانی، لئی کراوہ پرسیار
گہرچی قسہ کہی راست و پھوآش بی
خہ لکی وہک مہ حال بؤ ئہ خہ نہ کار

۵۸- رھوشت

برینیکم لہ بن کراسیدا ہہ بوو، شیخ - پرحمہ تی خوی لی بی - ہہ موو پوژی لئی
ئہ پرسیم، کہ چوئہ؟ و نہی ئہ پرسی لہ کوئیہ؟ زانیم خوی لہ ناوہینانی شوینہ کہی
ئہ پاریزی، چونکہ ناوہینانی ہہ موو ئہ ندامیکی لہش رھوا نییہ و ناگوتری،
ناقلمہ ندان گوتویانہ: ئہ وہی قسہ کانی پیش گوتنی کیشانہ نہکا، لہ وہ لامہ کہی
دہرہنجی و دلی دیشی.

پارچہ

تاچاک نہ زانی، کہ قسہ کانت راست و بہجینہ
دہی بؤ گوتن، نہ کہہ یتہ وہ زار
لہ راستی گوتنا، دستہ وہ ستانیش تو دابمینی
لہ وہ چاک ترہ، درویہک بتکا ئازاد و رزگار

۵۹- رھوشت

درؤکردن وہک برینیکی گہورہیہ، ئہ گہر چاکیش بیتہ وہ، شوینہ وارہ کہی ہہر
ئہ مینی، نابینی کہ برایہ کانی "یوسف" - سہلامی خوی لی بی - بہ درویہ کی
متمانہ بیان نہما (قال بل سولت لکم أنفسکم أمراً) باوکیان پی گوتن: ئیوہ
نہفستان دنہی کاریکی دان.

پارچہ

کہ سئی خووی لہ سہر، راستی گوتن بی
ئہ یوورن ئہ گہر، ہہ لہی کرد جاری

به لّام كـــــــــه ناوى، به درۆزن ده رچوو
متمانەى راستى، قسهى دیتە خواری

۶۰- رهوشت

گه وره ترینی هه موو كائینات، ئاده میزاده و نزمترین بوونه وهریش سه گه و به
بۆچوونی هه موو ئاقلمه ندانیش، سه گئیکى به ئه مهك چاكتره له ئاده میزادیکی
سپله و ناسوپاس.

پارچه

سه گ گوپچكه ی نانیک، ناکا فه رامۆش
كه ر پیتی دابدهی، سه د جار، كوچكه سه نگ
به لّام ته مه نیک، دلّی سپله یهك بلاوینیه وه
له سه ر شتییکی، كه م لیت دیته جه نگ

۶۱- رهوشت

هه وه سباز كرده وهی چاكه ناچینّی و بی هونه ریش نابیته سه روه ر.

پارچه

به زه بییت نه یه، به گای زۆر خوړا
كه هه ر ئه خوات و ئه نوئی له خوړا
ئه گه ر ئه شته وئی، وهك گا قه له وبی
ئه بی بۆ جه وری، خه لکی وهك كه ربی

۶۲- رهوشت

له ئینجیلدا هاتوه، ئه ی كوری ئاده م ئه گه ر مالّ و سامانت بده می، به مالّ ئاگات
له من ئه بری و ئه گه ر هه ژاریشت بکه م ئه وا به دلته نگییه وه دائه نیشی، ئه دی
شیرینی یادی منت كه ی ده ستگیر ده بی و كه ی په له له په رستنی من ده كه ی؟

پارچه

گاوڙڪ مه‌غروور و يهڪ غافل به مال
له نه‌بوونيتا، دستگورتى و غه‌مبار
گه‌ر حالى خوڻشى و ناخوشيت و ابى
كهى روو نه‌كه‌يته، خواى په‌روردگار

۶۳- ره‌وشت

ويستى خواى بى چون، يه‌كڙك له‌سهر ته‌ختى پاشايه‌تى نه‌هيندته خواره‌وه و
يه‌كڙكى تر له زگى ماسييا نه‌پاريزى.

خانه

خوشه بۆ كه‌سى كه ناوى خواى هه‌ر له‌گه‌لدا بى
با وهك يونسيش خوئى له ناو زارى نه‌هه‌نگيدا بى

۶۴- ره‌وشت

گه‌ر خوا تيغى تووره‌يى ده‌ركيشى پيغهمبه‌ر و پياوچاكان هه‌موو سهر دائه‌نه‌وين،
خو نه‌گه‌ر ناوريكى نه‌رمونيان بداته‌وه به‌دكاران ده‌گه‌يه‌ننته پله‌ى چاكان.

پارچه

گه‌ر له حه‌شرا به تووره‌يى له‌گه‌لمان بدوى
پيغهمبه‌ران كهى ده‌رفه‌تى، شه‌فاعه‌تيان نه‌مينى
گه‌ر له رووى لوتف‌يشه‌وه، په‌رده وه‌لادا
نه‌شقىا سهر هه‌لديننه‌وه، به‌هيوى به‌خشينى

۶۵- ره‌وشت

نه‌وهى به سزاي دنيا ربي راست نه‌گريت تووشى سزا و ناخوشيه‌كاني دنياى تر
ده‌بيت، خواى گه‌وره فه‌رمويه‌تى:

(ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب الاكبر) واته: ئيمه ئازاره كه مه كه يان
به ره له ئازاره گوره كه پي ده چيژين.

يهك تاكي

په ند هه ره دوواني به كه لکه، له پاشان کوټ و په ند دي
كه په نديان داي و نه تويست، نه تخه نه کوټ و په ندي

٦٦- رهوشته

پياوچاكان له پيشينانه وه په ند وهرده گرن به ره له وهی وهك نه وان تووش بن. دزان
دهست كورت ناكه نه وه، تا دهستيان كورت نه كه وه.

پارچه

مه له ناچيته سه ره، دانه و داوی ديار
كه دي مه ليكي، تر كه وتوته به ند
په ند له به دبه ختي، خه لکی وهر گره
هه تا وهر نه گرن، ئي كه له تو په ند

٦٧- رهوشته

نه وهی كه گوپی ويستيان به گرانی دروست كردوه، چ بكا تا ببیسی؟ و نه وهی
كه مه ندي به خته وهر ييهی له دهست ده كيشن چ بكا تا له دهستی دهر نه چي؟

پارچه

شه ويكي تاريك، بو دوستانی خوا
رووناكي نه دا و وهك رژ نه دره وشي
به خته وهر ييهك نييه، به زوري بازوو
تا خواي به خشنده، نهيدا و نه يبه خشي

چوارينه

له لای کي شکایهت کهم؟ که دادوهری تر نییه
له دهستی تۆش بهولاره، دهستی بالآتر نییه
ئوهی تۆشارهزای کهی، دیاره کهس وئی ناکا
ئوهی که تۆش وئی کهی، هیچ کهسی پښه نییه

۶۸- رهوشت

گه دایه کی نه انجام باش چاکتره، له پاشایه کی به نه انجام.

خانه

پیش شادمانی، غه می بکیشی
نهک له دواي شادی، ناخان هه لکیشی

۶۹- رهوشت

زهوی ریژنه له ناسمان وهردهگریت و ناسمانیش تۆز و خوّل له زهوی (کل انا
یترشح بما فیه) هه قاپه ئهوه ته راوش دهکا (دهده لئینی) که تیدایه.

خانه

ئهگه خوی ئیمهت، زۆر له لا بهده
ئهتۆ خوی باشی، خوّت له دهست مهده

۷۰- رهوشت

خواوهندی گهوره و بهرز سووچان دهبینی و دهپۆشی، کهچی هاوسی ناشبینی و
دهخرۆشی

خانه

په نا به خوا، که خه لک غه بییان نه زانی
کهس نهیده ما، له دهست یه کتر نه مانی

۷۱- رهوشت

له کانگه دا زیږ به هه لکه نندن دیته دهر و له دهست قرچوکیش به گیان که نندن.

پارچه

قرچوک ناخون و گو بیان هه ل نه خه ن
نه لاین هه ر نومید، باشته له خواردن
روژیک نه بیانی، به کامی دوژمن
زیږ ماوه و قرچوک، چوته پای مردن

۷۲- رهوشت

هه ر که سیک به زهیی به ژیردهستاندا نه یه ته وه، دوچاره ئازاری زه بردهستان
ده بی.

دوو تاکی

نه هه ر بازوویه ک، که هیژیکه بوو
نه بی بشکینن، له بی هیژیکه دهست
دلای بی نه وا، قهت مه ده ئازار
روژیک نه که ویه، بهر هیژیکه زوردار

۱- سه رگوزه شته

دهرویشیک ئاوا نه ناو رایه وه: "خوایه به زه بییت به خراپاندا بیته وه" که خوت رحمت
به چاکان کردووه و به باشیت ئافه ریده کردوون.

۷۳- رهوشت

که پياوی ئاقل تهنگوچه له مهيه کی هاته پيش، خوئی لی به دوور دهگرئی و له جیئی
خویدا لهنگه دهگرئی، چونکه سهلامهتی له کهناره و لیتره خویشی له خوئی نهیبینی.

۷۴- رهوشت

قومارچی سی و شهشی ئهویت، کهچی هه سینه که هات.

خانه

ههزار جار لهوهی، خوشتیره له مهیدان
به لام کوا ئهسپ، به دست خویشهتی ههوسار و جلهو

۷۵- رهوشت

یه کهم کهسیک که دهستپیشخه ری کرد و نهنگوستیلهی له دست کرد "جهمشید"
بوو، لییان پرسی: "ئهوه بوچی جوانیت دایه دهستی چهپ و که گهورهیی
راستهقینه هه بۆ راستهیه؟ گوتی: دهستی راسته جوانی راستهقینهی خوئی
بهسه."

پارچه

فهردیوون گوتیه نهققاشانی چین
له خوار داوینی، چادره کهی بنووسن
لهگه ل "به دان" دا، باش به ئهی هوشیار
که چاکان خویان، گهوره و خوشبهختن

۲- سه رگوزه شته

له گهورهیه کیان پرسی: "لهگه ل ئه وه موو گهوره بییهی که دهستی راست ههیهتی،
بۆ نهنگوستیله هه له دهستی چهپ دهکن؟ وهلامی دایه وه "ئهی نازانی کهسانی
لتهاتوو هه همیشه بی بهشن؟"

خانه

ئەوھى پىسكاندى، خۆشى و ھەژارى
يان بەخت ئەدا، يا بەختيارى

۷۶- رەوشت

ئەو كەسە دەتوانى بى ترس ئامۆژگارى و پەندى پاشايان دابدا، نە ترسى سەرى
ھەبى و نە تەماى زىر.

دوو تاكى

چ زىر برىژىيە، بەر پىتى خىوداناس
يا شىرى ھىندى، لەسەر پاگرى راس
نە ئومىد، نە باكيان، ئەبى لە ھىچ كەس
ئەمەيە بناغەى، خوا پەرسىتى و بەس

۷۷- رەوشت

شا بۇ نەھىشتنى ستەمكارانە و پۆلىس بۇ خوينخواران و قازىش بۇ بىستنى
سكالايانە لە دزان، بەلام دوو دوژمنى بەحەق پازى، ھەرگىز ناچنە بەردەمى قازى.

پارچە

كە دىتت دەبى، بىدەى ئەو حەقەى كەوا لەسەرتە
بە خۆشى بىدەى يەكجار چاكتەرە، نەوھك بەھەراو جەنگ و دلتنەنگى
گەر كەسەسەيك باج و خەراجى ئەدا، بە رەزامەندى
بەزۆرەملى ھەر لىي دەستىن، لەگەل ھەقدەستى كاكى سەرھەنگى

۷۸- رەوشت

ھەموو كەسەيك ددانى بە ترشى ئال دەبىتەو، قازىيان نەبى بەشىرىنى.

خانه

قازى گەر بەرتىل بخوا، پېنج خەيار
بۆت دادەتاشى جىيى دە بېستانزار

۷۹- رەوشت

سۆزانی پیر ئەگەر تۆبە لە نابەکارییە نەکات چ بکات و پۆلیسی دەرکراویش لە
مەردوم ئازارییە؟

خانه

لاویکی گوشەنشین، شپریکی رپی خودایە
بیریکی لە گوشەیه کدا، کلۆلی دەست و پایە

خانه

لاو ئەبى زۆر بەهیزی، تا خوئی دوورکا لە شەهوەت
پیر خوئی ئارەزووی سستە، بۆی راست نابتەوہ ئالەت

۸۰- رەوشت

لە دانایەکی ناواریان پرسی، زۆر درەختی بەرز و بلندو بەردار ھەبە کە خودای
گەرە پساندوونی و ھیجیشیان، لە داری سەروو بەولاوہ پتیان نەگوتراوہ ئازاد و
بەریش نادا، ھۆی ئەمە چییە؟ گوتی: "ھەر درەختە و دەرخیوری وەرزیکیە بۆ
بەردان، ھەندیک جار بەو وەرزانە تازەو گەشن، کە وەرزەکەش بەسەرچوو ئەوہ
سیس و ژاکاون. بەلام سەروو لەو دار و درەختانە بەدەرە و ھەموو کاتیک و
ھەمیشە ھەر سەوز و گەش و جوانە، ئەمەش ھەر خوو و خدەئە ئازادانە.

پارچە

دل مەبەستە بەوہی کە دەروا، دیجلە زۆر
لە پاش خەلیفەکانیش، تپپەریوہ لە بەغداد

ئەگەر تۆ لە دەستت دى، وەك دارخورما چاوتىربە
گەر لە دەستىشت نايە، وەك سەروو ببە ئازاد

۸۱- رەوشت

دوو كەس بە حەسرەتەو مەردن: يەككىيان ئەوھى ھەيبوو نەيخوارد و ئەوھى تريان
زانى و نەيکرد.

پارچە

كەس بە و جۆرە نابىنى، پياوى قرچۆك بە مەزنى
لە كەم و كورتىيەكانى بدوئت و بۆى تى كۆشى
بەلام ئەگەر چاوتىرىك دوو سەد گوناھى ھەبى
سەخاوت و بەخشىنى، عەيبەكانى ئەپۆشى

كتىبى گۆلستان بە پشتىوانىيە خاوى، كە يارمەتى و ھاريكارى ھەر لەو
دەخوازىت، تەواو بوو. ھەر وەك رەوشتى دانەرانىشە، لە ھىچ نووسەرانىكى
پيشىنە نەخواز اوھتەو و شىعرەكانى لە كەس وەر نەگىراون.

ھۆنراو

كۆنە شىرەى خۆت، بۆ خۆ جوانکردن
چاترە لە كراسىك، بۆى بکەويه خواستن

زۆرىنەى وتەكانى سەعدى شادى ھىن و دلخۆشكەر و جوولپنەرن و خۆشپىيان
تىكەلە و كورت بينانىش بەم ھۆيەو زمانى سەركۆنە و تان و تەشەريان دريژ
کردووھە كە بەبى سوود مېشكى سەربردن و دووكەلى چرا ھەلمژىن، كارى ئاقلان
نييە، بەلام بۆ بىرو ھزرى رەوشەنى خاوەن دلان، كە رووى قسە و وتاران لەوانە،
شاراوھ نييە كە دورپى پەند و ئامۆژگارىي تيدا كيشراوھتە ناو تانوپۆى ھەوداى
برگە و بابەتەكانىوھ و دەرمانى تالى ئامۆژگارىشمان تىكەل بە ھەنگوينى وتارى
جوان کردووھە تا بىرو مېشكى خوينەرى پيوھ ماندوو نەبى و لە سامانى

وهرگرتنیش بیتبەش نەبىي (الحمدلله رب العالمين) سوپاس بۆ خوداي پەرورەدگار
دنیايە .

دوو تاكى

ئامۆزگاريمان، لەجىي خۆيداكرد

رۆژگارانيكمان، تيدا بەسەربرد

گەر نەهاتە گوئي، ئارەزووي هيچ كەس

لاي پيغەمبەران، گەياندەنە و بەس

(ئەي خوينەري. كتيب، بەزەيي تەنيا لە خوا بخوازە

بۆ لايبوردنى كۆكەرەوہي و بۆ خواوہنەكەي

هەر چيبيەك چاكە لەوہي كە بۆ خۆت ئارەزووت لتيە

دواي ھەمووان داواي بەخشين كە، لە بۆ نووسەرەوہكەي

گەر من لە رۆژي رابوون ھەليكم دەست بكەوتبايە

لاي ئەو داسۆزە، دەمگوت ئەي گەرە و سەرورەي ئيمە

گوناهكارەكە منم ئەي گەرەي ھەموو خيترخوازان

چي خراپەيە ھەمووم كردووە ھاتووم خوازياري بەد بەخشينيمە)

خانە

سوپاس بۆ خودا، كە ئەم كتيبە دوايي ھات

پيش ئەوہي ژيانى من، بە كۆتا بگات

كۆ: ۱۹۶۷/۴/۲۲

پېړست

ناساندن	5
"ديياچه"	9
هۆى دانانى پرتووكهكه	16
پۆزش هينانهوه له كوټاكردنى خزمهت و هۆى ههلبژاردنى گوشه نشينى	24
دهرگهى يهكهه: له رهوشتى پاشايان	28
دهرگهى دووهم: له بارهى خووى دهرويشانهوه	79
دهرگهى سيبهه: له بارهى قنيات (قهناعهت) و دلنيابوون به بهش	124
دهرگهى چوارهم: له سوودى خاموشى (بيدهنگى)	158
دهرگهى پينجهه: له ئهوين و لاويندا	166
دهرگهى شهشهه: له بيهيڙى و پيرى	197
دهرگهى ههوتهم: له كاريگهريى پهروهدهوه	206
دهرگهى ههشتهه: له سهه پهيرهوى ههلسووراندى ژيان	233